

石踏一榮
ICHIEI ISHIBUMI

19

ハイスクール DxD

総選挙のデュランダル

ファンタジア文庫

High School DxD

Ichiei Ishibumi

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

- **Minh Hoạ**
- **Rudra**
- **Life 0**
- **Life 1 - Học kì 3 bắt đầu!**
- **Life 2 - Những trận chiến quyết định**
- **Life 3 - Năm đấm và Kiếm**
- **New Life**
- **To be continued...**
- **Top Secret**

石踏一榮
ICHIEI ISHIBUMI

19

ハイスクール
ロ×ロ

総選挙のデュランダル

ファンタジア文庫

石踏一榮
●ちいばいちゃん

1981年生まれ。生粋の千葉県民。
職業柄か、最近から家に引こもり
がちで、なかなか外出する機会が作
れないのですが、それでも×××の関連
の仕事で飛行機や新幹線を利用して
遠出するのは大変楽しいものです。
趣味と暇の静養も兼ねて、有名な選
泳場に一人数に出たいですね。なご
と考えていると、大抵仕事やフライ
ベートで知らぬスケジュールが入り
込んでしまいます。今日この頃です。

イラスト：みやま零
カバーデザイン：元藤志和

F ファンタジア文庫

ハイスクール デューランド

19

総選挙のデュランド

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

Rudra

Tôi – Azazel, hiện đang ở vùng nông thôn xa xôi của một quốc gia nào đó.

Vào cuối năm, tôi đang ở một dòng suối nhỏ cầm một thứ gì đó giống như cần câu.....Mặc dù tôi đều tận hưởng mỗi lần câu cá....nhưng bây giờ tôi lại không hề có cảm giác như thế chút nào

Lý do – có lẽ là đây.

Người ngồi bên cạnh tôi và đang cầm một cây cần câu là một cậu bé với nụ cười mím trên mặt. Tóc của cậu ta có hai màu lục và đen, cậu khoảng mười bốn đến mười lăm tuổi, có những nét khá bình thường nhưng nhìn chung vẫn là một cậu bé đẹp trai—.

“..... Ông không thích câu cá hả?”

Cậu bé hỏi tôi.

“..... Không thực sự thích lắm, dù cho trước kia ta đã dành vài năm để buông câu.”

Đó là lời nói dối. Thiên thần sa ngã chúng tôi có một cuộc đời bất tử, đã có một thời tôi dành thời gian để luyện tập và có được khá khá kinh nghiệm về việc câu cá.

Nghe thấy câu trả lời của tôi, cậu bé nở một nụ cười cay đắng

“Eh, vậy là sự nhiệt tình của ta đã mất đi rồi. Nhưng mà, lúc này ta đã có một lần rất hào hứng đấy...”

Sau cuộc tán gẫu ngắn gọn đó, bầu không khí lại trở nên im lặng.

..... Tôi đã để nó như vậy được vài tiếng rồi. Có thể thấy rằng thời gian đã qua thật lâu, nên phải ít nhất cũng phải có một số kết quả từ việc câu ở con suối này chứ. Mặc dù vậy, cậu bé vẫn có vẻ thích thú với việc câu cá ở đây.

Cậu bé đột nhiên phá vỡ sự im lặng và nói

“Được biết đến như là kẻ nham hiểm nhất trong tất cả các Thiên thần sa ngã cũng như là lãnh đạo của họ, nhưng thực sự ông lại cố gắng tạo ra hòa bình trên khắp thế giới. Thật là một trò đùa thú vị. Nếu Indra biết về điều này, ông ta chắc hẳn sẽ cười phá lên mất. Hay ông ta sẽ chỉ cười mỉm và nói gì đó? ”

Sau đó, tôi hỏi cậu bé về mối bận tâm chính của tôi

“Chỉ có một điều tôi muốn hỏi ngài. Sau khi việc đó xảy ra, liệu ngài có thể dùng con thú đó lại được không? ”

Nghe vậy, cậu bé trông ngạc nhiên.

“666. Ổn chứ? Nó không phải là một con thánh thú từ thần thoại của người hay sao? ”

“Người duy nhất có thể ngăn nó lại là ngài.”

Sau khi tôi nói vậy, cậu bé cười và đáp lại

“Ophis không có ở đây. Great Red tất nhiên sẽ không chấp nhận. ... thế nên người duy nhất còn lại chỉ có thể là ta. ”

Cậu bé mỉm cười gượng gạo với tôi, rồi hỏi

“Ta nghe rằng một trong những con rồng trẻ tuổi bên người có khả năng giao tiếp?”

“... Cho dù nó có thể thì tôi vẫn không muốn sử dụng nó. Vì tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra. ”

“Một yêu cầu khó để thực hiện cùng với những điều kiện không hợp lý. Đây thực sự không phải là thương lượng. ”

.....Tôi hiểu. Ở vị trí của tôi, cậu bé này ... vị thần này không phải là một người giống như tôi. Tôi hiểu điều này nhưng vẫn quyết định hỏi cậu ta.

“Nếu có bất cứ điều gì ngài muốn, miễn là nó nằm trong khả năng của tôi, bất kể nó là gì, tôi cũng sẽ đáp ứng yêu cầu của ngài. Nếu cần thiết, tôi sẽ đi và hỏi cả Odin và Zeus. Ngay cả mạng sống của tôi thì cũng không thành vấn đề, tôi sẽ trao nó cho ngài. Tôi chỉ cần ngăn chặn sự hủy diệt tới với thế giới này. Chỉ thế thôi. ”

Nghe những lời của tôi, cậu bé cười to.

“Ahahaha, được nghe một sự mâu thuẫn như vậy thật sự rất là thú

vị!”

—Nhưng sau đó cậu bé lại nói thẳng ra

“-Ta không cần. Cho dù đó là Odin hay Zeus, hay cuộc sống của người, ta đều không quan tâm. Nếu có thứ gì đó ta muốn thì nó sẽ là – Ophis. Hoặc những trường hợp hiếm hoi như Sirzechs Lucifer, hay là Ajuka Beelzebub. Ta muốn những người có thể đe dọa đến mạng sống của ta, Thiên thần sa ngã-san. ”

Những gì vị thần này nói, tôi không biết phải trả lời như thế nào. Sau khi đánh giá phản ứng của tôi, cậu bé lại nở một nụ cười tinh nghịch.

“Ta đùa thôi. Một Ophis không hề muốn cạnh tranh hay một con quỷ không có ý chí chiến đấu, những thứ đó không làm ta hứng thú. ”

Cậu bé nói khi đứng dậy.

“—Vậy thì ta sẽ làm điều đó. Chiến đấu với con thú này, nếu nó muốn xâm nhập vào một thế giới khác, ta sẽ ngăn chặn nó. —Nhưng những hậu quả thì những việc đó sẽ chỉ là do nó bị cuốn vào thôi. Cho dù nó là thứ gì đang xảy ra bây giờ, hoặc một thứ gì đó sẽ xảy ra vào tương lai, tất cả đều không liên quan tới ta. Cho dù đó là Rizevim Livan Lucifer hay những con Ác Long. Ta sẽ chỉ giúp người tiếp nếu điều tồi tệ nhất đếnNgười đã hài lòng chưa? ”

.....Thế là đủ rồi. Thế là quá đủ rồi. Trong viễn cảnh xấu nhất có thể xảy ra, thì vẫn sẽ có sự bản hộ – từ chính vị thần này.

Nếu ông ấy sẵn sàng cho mượn dù chỉ một chút sức mạnh của mình, thì cho dù là giúp theo kiểu gì thì nó vẫn sẽ được trân trọng.

“... Vâng, điều đó làm tôi cảm thấy thoải mái. Tôi chân thành cảm ơn ngài- ”

“Ta không cần lời cảm ơn ấy. Đây là nhiệm vụ ban đầu của ta. —Hủy diệt mọi thứ. ”

Người đã gián đoạn câu nói của tôi, là cậu bé đó – từ con tuổi mà thậm chí không hề có một con cá duy nhất, cậu ấy đã câu lên một con cá khổng lồ toát lên một vẻ đẹp thần thánh.

..... Liệu vị thần này có thể đã nhìn thấy thứ gì mà đôi mắt của tôi không thể phát hiện ra?

Tuy nhiên, điều này không đáng ngạc nhiên. Bầu không khí mà vị thần này tỏa ra – làm tôi cảm thấy sự hiện diện của một loại sức mạnh không thể đo đếm.

“Tôi hiểu. Tôi sẽ không còn nghi ngờ gì nữa về ngài nữa. —Thần của Sự hủy diệt, Shiva.”

Cậu bé này – vị Thần của Sự hủy diệt đã nở ra một nụ cười rất rõ ràng.

Xem xét kịch bản xấu nhất, các đại diện ở đây là Shemhaza và tôi, Sirzechs và Michael, là những người sẽ thực hiện cuộc thỏa thuận hệ trọng để đổi lấy sự ‘bảo hộ’ này.

“Chúng ta sẽ cần một ‘sự bảo hộ’ đủ mạnh mẽ. Mặc dù Odin và Zeus đã rất mạnh. Nhưng xét tình huống tệ nhất có thể xảy ra – Trihexa hồi sinh, đánh bại Great Red, và quân số tất cả lực lượng của chúng ta cũng sẽ giảm nhẹ.”

“Vậy, Azazel ông muốn điều đó ư?”

“..... Đúng vậy, Michael. Nếu kịch bản xấu nhất trở thành hiện thực, chúng ta cần người có thể ngăn chặn được nó. Người duy nhất có thể làm điều đó là — Sirzechs, cậu biết không?”

“Ông đang nói tới Thần Hủy Diệt, Shiva?”

Nếu không ai có thể điều khiển được Great Red trong trận chiến, và sức mạnh của Ophis đã yếu đi rất nhiều, vậy thì sẽ không có ai có thể ngăn cản kế hoạch của Rizevim để hồi sinh Trihexa và cả Ác Long. Mặc dù có thể có chút hy vọng nếu tất cả các lực đều hợp tác... nhưng kết quả sẽ là, những vị thánh của mỗi thần thoại sẽ phải hy sinh một vài người. Nếu chỉ một trong những vị thần có chịu trách nhiệm về thế giới loài người bị mất tích, thì hậu quả xảy ra trên thế giới sẽ rất khó lường.

Trong trường hợp đó, thì sức mạnh để đánh bại Qliphoth vẫn là cần thiết. Sức mạnh hủy diệt của một người nhất định. —Nếu tôi phải liệt kê một người mà tôi đã từng rất thân thiết, thì đó sẽ là – Shiva.

Mặc dù vẫn còn nhiều điểm không chắc chắn, nhưng bằng cách cung cấp tất cả các thông tin và điều kiện mà chúng tôi đã đề nghị, cuối cùng ông ta đã đồng ý. Kết quả của việc này là không thể bỏ qua. Hậu sự của vấn đề này đã được giao phó cho Shiva. Điều này ít nhất có thể giúp tránh được tình huống xấu nhất—.

Shiva sử dụng một ngón tay để chạm vào con cá lớn mà ông ấy đã bắt được. Sau đó, con cá đang vung vẩy bỗng bình tĩnh lại.

Shiva nói với tôi

“—Azazel, người đã cho ta thấy ý muốn được chết của người. Người tốt nhất là nên cẩn thận. Một người luôn rao giảng về hòa bình luôn là một thứ gì đó rất chướng mắt. Nhưng người vẫn đến đây để nói cho ta về những điều xấu. Khả năng của người cũng là khá ấn tượng đấy. ”

..... Tôi cũng đã nhận thức được những rủi ro. Nhưng mà, tôi vẫn muốn làm mọi thứ trong khả năng của mình. Eh, nếu cách đây không lâu, thì chuyện này sẽ trở nên nguy hiểm, nhưng tôi vẫn sẽ cam kết điều cấm kị này.....

“Nếu ngài thực sự tin tưởng vào cam kết đó, thì ngay cả những Thiên thần sa ngã cũng có thể tái sinh phải không?”

Tôi hỏi một cách gượng gạo, và Shiva chỉ nhún vai.

“Lương bổng mà tội lỗi trả là cái chết” – Kinh Thánh < < Rôma 6:23
> >

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

Life 0

Life.0

—Ngày đầu năm mới.

Bao gồm cả tôi, Hyoudou Issei, cùng tất cả các thành viên của câu lạc bộ Nghiên Cứu Những Điều Huyền Bí đều đi mừng năm mới, và sau khi quyết định được điểm đến, chúng tôi khởi hành vào sáng sớm.

Và đích đến của chúng tôi là —.

“Ise! Lâu rồi không gặp”

Một cô gái tóc vàng buộc đuôi đăng sau – Kunou xuất hiện ở trước cách cổng Torii của đền thờ. Đúng vậy, năm nay chúng tôi tới Kyoto – là đền thờ Fushimi Inari Taisha. Bởi vì hôm nay là ngày đầu năm, mọi người đều lo rằng nơi đây sẽ rất đông nên chúng tôi đã dùng pháp trận để dịch chuyển tới đây tức thì. Ừm, số cổng Torii ở đây vẫn không đổi thay gì nên tôi thấy có hơi chút đáng sợ. Để khỏi bị làm phiền bởi người khác, Kunou và tôi đã tạo 1 rào chắn để ngăn cách với mọi người xung quanh.

“Này-, Kunou. Hôm nay bọn anh đến đây để cầu nguyện. ”

“Vâng! thần chính điện ở đây, thần Ukanomitama, chắc chắn sẽ hài lòng. ”

Sau khi chúng tôi thể hiện sự kính trọng của mình, một onee-san thân thiện với ngoại hình cáo xuất hiện từ bên trong đền thờ! Nàng cáo chín đuôi đáng yêu này là thủ lĩnh của các yêu quái ở Kyoto—.

“Mọi người đã đi từ xa đến đây để viếng thăm, xin chào mừng tất cả mọi người.”

Đó là Yasaka-san, mẹ của Kunou! Mmm-,quả nhiên, cô ấy rất đẹp! Ngực của cô ấy lớn tới mức tôi không thể rời mắt được! Chưa gì tôi đã được rửa mắt vào ngày đầu năm. Thật sự cô ấy làm tôi chỉ muốn quỳ xuống cúi lạy và cầu nguyện.

Sau khi Yasaka-san chào chúng tôi, Rias chân thành đáp lại cô ấy.

“Tôi đã luôn muốn có cơ hội để được gặp cô. Nhưng vì nhiều lí do, tôi vẫn chưa có thời gian, nên tôi muốn nhân dịp này để tới chào cô vào đầu Năm mới.”

Rias hiện tại đang mặc một bộ kimono dài tay. Mái tóc dài màu đỏ thẫm của chị ấy được buộc lại, và chị ấy rũ bỏ đi bầu không khí trang trọng. Không chỉ Rias, mà Asia, Akeno-san, Koneko-chan, Irina, Rosseweisse-san, và Ravel cũng đều đang mặc kimono dài tay. Nhân tiện, Gya-suke cũng mặc giống họ....

Tôi, Kiba và Xenovia ăn mặc như bình thường. Chúng tôi đã thống nhất với nhau như vậy.

““ “Đến đền Fushimi Inari ư? Tốt nhất là nên mặc quần áo thuận tiện để đi bộ lên đó. ”””

Câu trả lời này mang đậm phong cách của một nhà leo núi. Xét cho cùng, nói tới đền Fushimi Inari Taisha, thì nó gần giống như là leo núi đường dài.

Ban đầu tôi định mời Azazel-sensei, Kuroka và Le Fay đi cùng, nhưng sensei nói rằng phải đi gặp một vài người quan trọng và do đó nên không thể đến được. Kuroka thì đang ngồi trong chiếc bàn kotatsu ấm áp tại gia viên Hyoudou vào buổi sáng đầu năm, ăn bánh gạo và quyết để tận hưởng cuộc sống nhàn nhã của mình. Le Fay thì ở cùng (hay cũng có thể nói rằng em ấy đang bị giam giữ) với cô ấy.

Sensei sau đó đã gửi cho chúng tôi một vài bức hình khi thầy ấy say rượu, nơi mà Azazel-sensei cởi áo ra và nhảy với Zeus từ Olympus, cũng như một cảnh cực kỳ hài hước của Michael-san, cùng với Thần của phương Bắc Odin – người đã bị ăn đập khi ông ấy đưa tay ra sau lưng Serafall Leviathan, và người đang ăn mặc như Satan Red là Sirzechs-sama đang bị mắng bởi Grayfia-san đã say rượu. Một buổi gặp mặt xa xỉ vào ngày đầu Năm mới, những hình ảnh ngày thường không thể thấy được đang được gửi tới cho chúng tôi từng tấm một. Chỉ đơn giản là quá bất ngờ đi. Những điều này chắc chắn không phải là hình ảnh đầy tôn nghiêm của những vị Thần mà mọi người thường thấy Và Rias đã đặt tay lên trán, cùng với một biểu cảm phức tạp trên mặt cho năm mới....

Tuy nhiên, thấy Grayfia-san ở giữa những người đó, tôi cảm thấy nhẹ nhõm. Mặc dù trông giống như một đám nát rượu, nhưng nó cho tôi thấy rằng ít nhất cô ấy cũng đã bình phục một chút và trở nên phần nào thoải mái hơn.

“... Có vẻ như là Azazel và những vị Thần khác đã mời chị ấy. Thầy

ấy nói rằng đây là thời điểm đầu năm, vì vậy họ cần phải ăn mừng cho năm mới, điều đó thực sự đã giúp chị ấy. ”

Sau khi nói vậy, Rias trông có vẻ nhẹ nhõm. Chị đã lo cho Grayfia-san từ tận đáy lòng. Sau cùng, mặc dù em trai của Grayfia-san vẫn còn sống, nhưng hẳn ta đã gây ra nhiều rắc rối ở Địa ngục.

“Ừ, em sẽ cố gắng hết sức để chào đón cô ấy!”

Kunou trông rất hạnh phúc. Em ấy cũng đã đến thăm nhà Hyoudou trước đây.... Đó là khi em ấy được gọi lên để nói về các vấn đề liên quan đến đền thờ và gặp Phis.

“Phis không đến à?”

Kunou nhìn những người xung quanh. Phis – thực ra chính là Ophis. Sau lần gặp gỡ ấy, họ đã tạo dựng được một mối quan hệ tốt. Vì chúng tôi không thể giải thích được về cơ thể của Ophis, nên tôi đã giới thiệu cô ấy như một cô gái tộc rồng trẻ tên là ‘Phis’.

Tôi gãi má, rồi ngay lập tức viện lí do.

“Ah.... À đúng rồi, Phis nói rằng em ấy nên ở nhà ... em ấy bị cảm. Nên em ấy đang phải nghỉ ngơi, mặc dù em ấy thực sự muốn gặp Kunou. ”

Sau cùng thì, chúng tôi không thể mang Ophis ra ngoài được. Ngay bây giờ có lẽ cô ấy đang cùng Kuroka và Le Fay chơi trò chơi. Kunou có vẻ hơi thất vọng sau khi nghe điều này, nhưng em ấy nhanh chóng lên lại tinh thần của mình.

“Em nghe nói rằng bệnh cảm lạnh của rồng khá là rắc rối. Em sẽ chuẩn bị một phương thuốc bí truyền của Kyoto, đợi một chút! ”

Sau khi nói vậy, Kunou nhanh chóng chạy về phía đền thờ. ... Có lẽ em ấy sẽ về nhà lấy thuốc, đúng không? Em ấy thực sự xem Ophis như một người bạn. Đó là một điều khá tốt.

Thấy Kunou như vậy, Yasaka nở một nụ cười hài lòng.

“Ufufu, Xích Long Đế Vương-sama, có vẻ như cậu đã trở nên gần gũi hơn với Kunou nhà tôi, điều đó khá là may mắn đấy.”

“Không, không, không phải thế. Vừa nãy, đó chỉ là một phép lịch sự để chúng tôi chăm sóc con của cô, vì cô đã giúp chúng tôi trong lần khủng hoảng ở Địa ngục.”

Dù gì thì Yasaka-san cũng đã giúp chúng tôi khi Địa ngục bị khủng hoảng. Cô ấy nở một nụ cười quyến rũ – rồi ngã người lại gần tai tôi! ... Hương nước hoa xộc vào mũi của tôi là một thứ gì đó vượt ngoài tầm hiểu biết của thế giới này...!L-Làm thế nào mà mùi hương này lại khiến tâm trí tôi hưng phấn đến mức tôi như bị “đơ” vậy... C-Cái này, có phải thứ người ta gọi là sự quyến rũ của một người phụ nữ... !?

“Xích Long Đế Vương-sama, hiện bây giờ, cậu có thể đợi cho đến khi Kunou trưởng thành được không? Nếu cậu không thể chờ đợi ,cậu có thể sống cùng tôi.... Ufufufu. Dù sao thì, Kunou đã từng quấy rầy tôi về việc có thêm em trai và gái. Chưa kể rằng tôi đã không được chạm vào làn da trần của một chàng trai trẻ được một thời gian rồi... ”

Những ngón tay trắng, mảnh khảnh và tinh tế của Yasaka-san lướt qua cằm tôi...! Ánh nhìn quyến rũ và âm giọng khiêu gợi của cô kích thích bản năng đàn ông của tôi—.Mới chỉ là đầu năm mà onee-san này đã quyến rũ tôi rồi!

Tuy nhiên, Kunou đã nhanh chóng quay lại và xen vào

“Mẹ à! Mẹ đùa quá trớn rồi! Anh ấy là của con!”

Kunou ôm chặt vào chân tôi.Biểu cảm cực kì dễ thương của em ấy là hồng để ngăn chặn Yasaka-san

“Hahaha. Đúng là một đứa trẻ đang yêu. Vào tuổi này con bắt đầu ‘nữ tính’ rồi đây. Có lẽ con đang bắt đầu trở thành một người phụ nữ rồi.”

Nhìn thấy hành động của con gái mình, Yasaka-san nở một nụ cười điềm tĩnh.

“... Ngay cả ở Kyoto mình cũng không thể thoải mái được.”

Bên cạnh tôi, Rias thở dài. —Rồi, Yasaka-san vỗ hai tay vào nhau, và hỏi Rias.

“Để chuyện đó qua một bên đi, thưa vợ cả của Xích Long Đế Vương-sama, về vấn đề lúc trước, cô có câu trả lời chưa?”

“Vâng, không có lý do gì để tôi từ chối chuyện đó.”

Tôi hỏi Rias đang mỉm cười khi chị ấy trả lời.

“... C-C-Chuyện gì vậy?”

“À, Kunou sẽ bắt đầu học tại trường Kuoh trong năm tới. Việc chuẩn bị đã xong.”

– !? Tin này thực sự rất bất ngờ, khiến tôi không biết nói gì! Thật không thể tin được! Thật không ngờ rằng một điều như thế này sẽ xảy ra!

Thấy tôi ngạc nhiên và không nói nên lời như vậy, Kunou tự hào giơ tay lên và nói:

“Ehem, đã đến lúc em đi tìm hiểu về thế giới loài người rồi. Anh có thể xem rằng em muốn đến một trường học mà không có bất kỳ vấn đề gì với yêu quái! Vì vậy, sau khi hỏi mẹ, em chỉ cần hỏi Rias-sama là được!”

Và thế là, Kunou sẽ đến Học viện Kuoh vào mùa xuân này. Xét cho cùng, trường chúng tôi có đủ các loại thành phần bí ẩn nhập học ở đó. Từ yêu quái đến quỷ, có đủ loại người. Nhưng những người đặc biệt nhất có lẽ là Câu lạc bộ Nghiên cứu huyền bí và các thành viên của Hội học sinh. Không chỉ có quỷ, còn có các thiên thần, yêu quái, Valkyrie, một người sói và thậm chí cả một nữ tử thần xuất hiện....

... Đúng với tinh thần của một năm mới, có vẻ như sẽ có rất nhiều điều sẽ xảy ra. ... Điều đó cũng có nghĩa là cuộc sống của chúng tôi sẽ có chút thay đổi.

Rias và Akeno-san sẽ tốt nghiệp sau khoảng hai tháng nữa.... Người mới đến, cũng tức là người tiền nhiệm của họ sẽ rời đi. Mặc dù đây là quá trình tự nhiên của mọi thứ, nhưng tôi không mong chờ nó và hôm nay mới chỉ là tháng đầu tiên của Năm mới.

“Ừ, O...phis chắc sẽ rất vui.”

Tôi nên nói với Ophis khi chúng tôi quay về. Cô ấy chắc sẽ rất vui

mặc dù sẽ không thể hiện điều đó ra mặt.

“Uhm! Em rất mong được gặp lại Phis! ”

Sau câu trả lời nhiệt tình của Kunou, tôi giải phóng rào chắn và trả không gian lại bình thường. Chúng tôi bắt đầu leo lên đền Fushimi Inari Taisha một lần nữa.

Sau khi đi được nửa đường, chúng tôi gặp một số gương mặt quen thuộc ở Kyoto.

“Ara ara, Rias, cuối cùng cậu cũng đến đây.”

Đó là chủ tịch Sona và người hầu của chị ấy! Những cô gái đó cũng mặc những bộ kimono dài tay. ... Nhưng chỉ có thần chết Bennia là mặc áo khoác.

“Cậu biết đấy, Sona. Tớ nghe nói cậu có đến Kyoto, nhưng tớ không ngờ rằng chúng ta sẽ gặp nhau ở đây.”

Rias đã gặp được người bạn tốt vào đầu năm mới, và hai người đó đứng lại nói chuyện.

“Có vẻ như họ đã đến sớm hơn 10 phút so với nhà Gremory.”

Kunou nói vậy. Tôi hiểu rồi, vậy là họ đến sớm hơn chúng tôi một chút.

“Chào, Ise.”

Saji chào tôi.

“Chào, Saji. Chúc mừng năm mới. Cậu cũng đến đây để cầu nguyện à? ”

“À, mọi thứ đều rất vui. Đền Fushimi Inari Taisha là điểm đến thứ tư của bọn tớ, sau đó bọn tớ định sẽ đến hai nơi khác nữa trước khi quay về. Năm mới cũng có nghĩa là quý bọn tớ sẽ xuất hiện, điều này khá là tương xứng. ”

Như Saji nói, Kyoto là một điểm đến cho quý trong năm mới – đặc biệt là những quý thuộc ‘DxD’ bởi vì nhiều nơi mở ra đón họ. Các vị thần mà mỗi ngôi đền được dành riêng cho họ để bày tỏ sự bằng lòng của họ. Bởi vì điều này, mặc dù không phải là chuyến dã ngoại trường học, chúng tôi vẫn có thể đến đây.

Và sau đó, một lần nữa, nhóm Sitri cũng đã đến Kyoto trong dịp Năm

Mới để tham quan. Điều này không quá tệ. Chúng tôi dự định sẽ bí mật tổ chức tiệc mừng năm mới tại nhà Hyoudou sau khi chúng tôi trở về.

“Sao, cậu ước được bầu làm Phó Chủ tịch ư?”

Nghe tôi nói đùa về cậu ấy, Saji cười.

Đột nhiên tôi liếc qua bên đó, thấy Xenovia và [Quân tượng] Momo Hanakai-san của nhóm Sitri đang nhìn nhau chăm chăm. Giữa hai người đó dường như có một sự căng thẳng. Điều này không thể tránh khỏi. Dù sao thì, họ đã cạnh tranh cho vị trí của Chủ tịch Hội học sinh, nói cách khác, họ là đối thủ.

“Tôi sẽ không thua đâu, Xenovia-san”

“Ah, Momo. Tôi cũng vậy, nhất định tôi sẽ dành chiến thắng. ”

Hai người bắt tay nhau. Hmm, một tuyên bố cạnh tranh là tốt. Điều đó làm tôi có cảm giác rằng họ rất có tinh thần thi đấu. Nhưng mà từ khi nào Xenovia bắt đầu gọi Hanakai-san bằng tên ...? Có vẻ như nhóm Gremory và Sitri thường xuyên nói chuyện với nhau, và nhóm đàn ông chúng tôi thậm chí còn chẳng biết về điều đó.

Nghe thấy cuộc trò chuyện của họ, Saji nhún vai.

“Bên này, ngoài mình ra; những người khác đang ở đây để cầu nguyện cho cuộc bầu cử. Ừm, nếu các vị thần ở đây thực sự linh nghiệm với quý, thì chúng tớ cần cảm ơn họ. Thôi chào nhé, mình cần phải đi về bây giờ. ”

Sau đó, nhóm Sitri bắt đầu đi xuống đồi. Có những người ngoài Saji và Hanakai-san cũng muốn được bầu vào Hội học sinh. Nhưng họ không có nhiều cơ hội, nên cuộc bầu cử chắc chắn sẽ có thể xác định.... Nói cách khác, cuộc chạy đua tranh chức Chủ tịch Hội học sinh, sẽ là giữa Xenovia và Hanakai-san.

Tiếp theo chắc chúng tôi cũng nên tiếp tục đi lên phía ngôi đền.

—Ngay khi tôi chuẩn bị đi, ai đó ôm lấy cánh tay tôi. Đó là Irina. Có vẻ như cô ấy đang rất vui vẻ, đến nỗi cô ấy thậm chí còn ngân nga một giai điệu.

“Hum, Kyoto vào thời điểm này thật sự rất tuyệt nhỉ, Darling ♪ ”

... D-Darling. ... Đúng vậy, kể từ đầu mùa đông, thái độ của Irina đối

với tôi đã hoàn toàn thay đổi, đôi khi cô ấy sẽ gọi tôi là ‘Darling♪’ và cô ấy thậm chí còn bám vào tôi hơn trước đây! Cô ấy đột nhiên bắt đầu học nấu ăn, và định đi tắm với tôi, và nếu có cơ hội nào, thì cô ấy sẽ lén vào giường tôi vào ban đêm! Aaa,mặc dù tôi cảm thấy khá hạnh phúc, nhưng nó khiến tôi cảm thấy rắc rối hơn. Chưa kể mấy chuyện trên, chỉ cần một mình từ ‘Darling’ thôi cũng đủ để làm cho tôi hoảng rồi!

“... N-Này, Irina.”

“Chuyện gì vậy ~, Darling?”

Giọng của Irina quả thực rất ngọt ngào. ... Giọng nói của cậu khiến tôi suy nghĩ nên đáp lại kiểu nào.

“Tại sao... tại sao gần đây cậu lại bắt đầu gọi tớ là ‘Darling’ vậy?”

Tôi dồn hết can đảm để hỏi.Tôi muốn biết rõ hơn về việc này.

“Cậu thật sự gà lảm đó Ise-kun. Hee hee ♪”

Hee hee ♪—Cô ấy nói gì cơ?! Tôi chỉ hiểu sơ sơ rằng... tôi đã trở thành ‘Darling’ rồi ư?

“Cứ gọi tớ là Ise như bình thường thôi. Nếu không, tớ cứ cảm thấy sao sao ấy...”

Bởi vì tâm trí của tôi thực sự sẽ có vấn đề vì vậy tôi hy vọng rằng cô ấy có thể dừng lại. ‘Darling’, nghe khá là khó nuốt. Nó đã không còn có ý nghĩa giống như trước đây....

Tôi rất cẩn thận và đã nói rõ ràng với cô ấy vậy. Trong khi Irina thì trông như kiểu – cậu ấy đã bị hạ gục, biểu cảm của cô ấy có thể thấy ngay lập tức.

“S-Sao cậu có thể... Tại sao Ise-kun lại nói như thế...! Vậy lúc tớ hôn cậu thì đó chỉ là một trò đùa thôi sao!? ”

Tại sao cô ấy lại nói chuyện đó ra chứ! Tại sao cậu ấy lại nói nó ra ngay ở đây!? Mọi người quanh đây chỉ là những người bình thường đi đến đền thờ thôi mà !?

“Này, này. Cậu đâu cần phải nói to như vậy!”

Tôi vừa lo lắng vừa cố gắng làm dịu Irina xuống, bên cạnh tôi Xenovia thở dài trong khi nói

“Irina, chỉ một nụ hôn chưa thể biến cậu thành người yêu đâu, cậu vội quá. Hội trưởng Rias và Asia đã hôn Ise, và họ còn làm nhiệt tình hơn cả cậu. ”

Xenovia mệt mỏi đáp lại bạn mình.

Uh, ah, Irina và tôi đã hôn vào Giáng sinh... Từ sau hôm đó thái độ của Irina đã thay đổi. Tôi biết nói gì giờ, có vẻ như cô ấy luôn nhìn chăm chăm vào tôi với ánh mắt triu mến.

Rồi Irina ngừng thất vọng, và sau đó lập tức cầu nguyện.

“Tớ không quan tâm! Tình yêu bị cấm đoán giữa tớ và Ise-kun sẽ tiếp tục! Ngay cả khi có một chướng ngại vật giữa chúng tớ, sẽ không có vấn đề gì miễn là chúng tớ có tình yêu! ”

U-Uh, ngay cả đôi mắt cô ấy cũng đang lấp lánh...! Đây mới chỉ là đầu năm và đã có liên tiếp nhiều chuyện xảy ra rồi.

“Nhắc mới nhớ, mình vẫn chưa cầu nguyện.”

“Ah, mình cũng vậy.”

““ “Ah, Chúa ơi.” ”

Xenovia và Irina cũng như Asia, ba người đó bắt đầu cầu nguyện!

“Đúng là những người ngoan đạo! Mình cũng phải thử! ”

“Hahaha, mọi người thật thú vị. Và cả...”

Ngay cả Kunou và Yasaka-san cũng bắt chước bộ ba của nhà thờ kia!

... Tại sao điều này lại diễn ra ở đền Fushimi Inari Taisha trong năm mới chứ...? Tôi chỉ đơn giản là không thể hiểu nổi.

Những chuyện này tiếp tục khi chúng tôi đi tiếp, và cuối cùng tôi đã lên được đền thờ ở đỉnh núi, nơi tôi chấp tay lại để thực hiện một điều ước.

Điều ước của tôi là ... mọi người được khỏe mạnh! Đó là điều trước nhất! Sau đó thì, tôi muốn harem của tôi sẽ yên bình! Điều đó rất, rất quan trọng! Thứ ba là ecchi! Tôi hy vọng rằng năm nay tôi sẽ có thể gặp nhiều tình huống ecchi! Nếu một vài điều ước của tôi được ban thì thật tuyệt vời!

Bên cạnh tôi, tiếng nói chuyện và cầu nguyện len vào tai tôi.

“... Khi cậu ước, cậu cần phải cho Thần biết địa chỉ và tên cậu, điều đó có phải tốt hơn không? Cậu có hiểu không, Gya-kun? ”

“Eh ?! Mình không biết đó Koneko-chan! Mình cần làm lại lần nữa! ”

Sau khi được Koneko-chan yêu cầu như vậy, Gya-suke nhanh chóng bắt đầu ước lần hai.

“Thôi, Gya-suke. Các đền thờ có nhiều phái khác nhau, đây là một trong số những đền thờ thờ Thần Inari, vì vậy tốt nhất là nên thực hiện một điều ước liên quan đến ngài ấy. Nhưng, mình có lẽ sẽ đến đây trong chuyến dã ngoại vào mùa thu, vì vậy mình có thể ước một điều ước khác sau. ”

“A, mình thực sự mong đến chuyến dã ngoại! Mặc dù Kyoto vào mùa đông thật tuyệt, nhưng mình cũng muốn có một chuyến đi tốt tới Kyoto vào mùa thu! ”

Ravel kêu lên với đôi mắt lấp lánh.

Đúng rồi. Koneko-chan, Gasper và Ravel sẽ là học sinh năm hai bắt đầu vào mùa xuân này, và họ sẽ có một chuyến đi dã ngoại trong mùa thu. Thật đáng sợ, họ sẽ đến Kyoto giống như Rias và tôi đã từng. ... Mặc dù có lẽ họ sẽ không bị tấn công như tôi đâu....

“Tớ đã ước xong rồi, tớ hy vọng rằng Fafnir-san có thể nhanh chóng hồi phục.”

Asia nói rằng Fafnir đã quyết tử vì để bảo vệ Asia trước Rizevim, và sau khi kiệt sức, ông ấy đã bước vào trạng thái ngủ đông tạm thời. ... Ông ấy đã cho thấy ‘cơn thịnh nộ’ của một con rồng. Khi ông ấy cố hết sức để bảo vệ những người quan trọng với mình, cảnh tượng đó đã được khắc sâu vào tâm trí tôi. Bình phục nhanh nhé, Hoàng Long Vương.

Ngay cả ông cũng là một người quan trọng với tôi. Mắt tôi đột nhiên liếc sang một bên, nơi Xenovia đang cầu nguyện.

“Cậu ước gì vậy?”

Xenovia vẫn tiếp tục nhắm mắt và trả lời.

“... Năm nay, mình chắc chắn sẽ có con với Ise.”

“Này! Điều ước có một em bé chắc chắn sẽ không thành hiện thực đâu! Dù sao thì, điều ước thật của cậu là gì...? ”

Thấy biểu hiện của tôi, Xenovia cười.

“Hahaha, tớ chỉ nói đùa một nửa thôi. —Ah, mình đã hy vọng có một cuộc bầu cử suôn sẻ. Mặc dù mình không chắc liệu Thần có ban phước cho điều ước của một con quỷ hay không.”

Chà, vào thời điểm này, đúng là cô ấy chỉ mong muốn điều này thôi.

“Mặc dù đã ước, nhưng cậu vẫn muốn giành chiến thắng bằng chính sức mạnh của chính mình phải không?”

Nghe thấy những lời của tôi, Xenovia mỉm cười tự tin.

“Tất nhiên. Thắng hay thua, nó chỉ có ý nghĩa khi bản thân đã nỗ lực hết mình. ”

Khuôn mặt cô ấy thể hiện sự quyết tâm.

Thật đáng kinh ngạc! Một biểu hiện thật đáng ngưỡng mộ. Xenovia đang lên kế hoạch để tham gia tất cả các cuộc bầu cử của Hội học sinh từ đầu năm mới. Đây là Xenovia của mọi ngày, người không bao giờ sợ hãi trước bất cứ điều gì!

Sau khi cầu nguyện xong, Xenovia quay sang tôi – và đột nhiên dùng hai tay nâng mặt tôi lên!

“Nào, hãy chúc mình may mắn đi.”

Sau đó, khuôn mặt của cô nghiêng về phía tôi – và đôi môi của chúng tôi dính vào nhau Aaaaaaaaaaaaaahhhhhhhhhhhhhh !? Đây quả là một tiến triển bất ngờ, nó khiến tôi quá đỗi ngạc nhiên, và tôi vô thức lùi lại! B-B-B-B-Bở-Bở vì! Đ-Đột nhiên nó trở thành như thế này! Đột ngột quá – cô ấy đã hôn tôi!

Những người khác cũng giât mình và ngạc nhiên bởi chuyện này!

“-! C-C-C-C-C-C-C-Câ-Câ- Câu đã làm gì vậy! ”

Tôi hoàn toàn hoảng loạn! Tôi chắc chắn rằng khuôn mặt của tôi đã hoàn toàn đỏ ửng lên!

Xenovia đặt ngón tay lên môi, và cười thích thú.

“Haha, có vẻ như cậu có nhiều điểm yếu, Ise. Vì mong ước được bầu làm Chủ tịch, mình sẽ chấp nhận nợ hôn đó.”

... Sử dụng một nụ hôn để thực hiện một điều ước! Cái gì thế này!

Có thật không! Năm mới vừa mới bắt đầu và điều này đã xảy ra...! Điều tôi vừa ước đã linh nghiệm rồi phải không ?! Trước tiên tôi phải cảm ơn Chúa cái đã, phải không ?! Không, tôi đã hy vọng rằng tôi sẽ có một nụ hôn nồng nàn và lãng mạn hơn! Ah, mặc dù sự bất ngờ này lại rất giống với phong cách của Xenovia!

“Irina, cậu cảm thấy thế nào? Mình cũng nên thử gọi Ise là ‘Darling’.”

Xenovia giơ hai ngón tay thành hình chữ V với Irina.

“Uwaahhh!”

Đột nhiên đôi mắt của Irina ngân ngấn nước và cô ấy cau mày lại!

Từ phía sau, tiếng thở dài của Rias cũng có thể nghe thấy được cùng với giọng nói của Akeno-san.

“... Từ bây giờ, cuộc sống của chúng ta chắc sẽ không dễ dàng như năm ngoái.”

“Ara, hãy hy vọng cậu đừng để những cô gái đó chủ động, tớ mong vậy đó, cậu biết không?”

Và cứ như thế, với một năm mới đã đến- học kì thứ ba sắp sửa bắt đầu!

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

Life 1 - Học kì 3 bắt đầu!

Life.1 Học kì 3 bắt đầu!

Phần 1

Kì nghỉ đông đã gần kết thúc, và Học viện Kuoh bước vào học kì thứ 3.

Trừ những học sinh năm ba có thêm thời gian rảnh, những học sinh năm nhất và năm hai lại tiếp tục đều đặn đến trường mỗi ngày. Vì hôm nay là một buổi lễ nửa ngày, sau giờ điểm danh và lễ khai mạc, đã đến phần thời gian cho những hoạt động CLB.

Đây là khoảnh khắc đầu tiên đầy quan trọng cho CLB Nghiên cứu những điều huyền bí để bắt đầu hoạt động với một dàn lãnh đạo mới! Những thành viên năm nhất và năm hai đã tập hợp lại ở phòng CLB, vây quanh vị Hội trưởng mới để quyết định những hoạt động của CLB.

Sau khi Ravel lấy ra bình trà đã được chuẩn bị trước (Người tiền nhiệm là Akeno-san đã giao lại trách nhiệm này cho Ravel) và châm trà cho mọi người, cuộc họp được bắt đầu.

...Nhưng, chỉ có một sự lặng im bao trùm mọi người. Nó thành ra thế này, là do vị Hội trưởng mới của chúng tôi đang hoàn toàn không biết phải bắt đầu từ đâu cả.

Tôi tự hỏi tại sao, và thắc mắc với tân hội trưởng Asia.

“Hội trưởng à, chúng ta sẽ thực hiện những gì cho học kì 3 đây?”

“.....”

Và Asia – có vẻ như không nghĩ đến việc tên mình được nhắc tới, và lơ đãng nhìn xung quanh.

“Hội trưởng à, hội trưởng Asia—“

Tôi thở dài, rồi gọi cô ấy thêm lần nữa. Rồi, Asia có vẻ đã nhận ra, và rơi vào hoảng loạn.

“Ah, vâng! X-Xin lỗi! Tôi không nghĩ rằng có người đang gọi mình...”

...Hmm, đúng phong cách Asia đấy, hay tôi nên nói rằng nó nghe đầy ngây thơ và trong sáng nhỉ. Mọi người đều nở nụ cười cảm thông cho chuyện đó.

“Mà, mới chỉ là bước khởi đầu thôi nhỉ.”

Tôi nói vậy trong khi gãi má mình. Ngày đầu tiên. Đầu vậy, mọi thứ đã thay đổi quá nhiều rồi.

Tân Phó hội trưởng Kiba cũng đồng tình.

“Nói đúng lắm. Vì Cựu hội trưởng Rias đã không còn ở đây nữa, có lẽ sẽ khá khó khăn để nắm bắt được với môi trường mới. Chúng ta sẽ làm quen với nó từng chút một. Đầu tiên, sao chúng ta không cùng viết ra những hoài bão của mình nhỉ, sẽ rất vui đấy.”

Bút pháp à. Phong cách mới này không tệ đâu. Đó là một thứ mà có lẽ Hội nghiên cứu những điều thần bí cũ sẽ không làm đâu. Thử nghiệm những điều mới mẽ là rất cần thiết.

“Nói mới nhớ, Rias và Akeno-san đâu rồi nhỉ?”

Tôi thắc mắc. Sau khi rời khỏi CLB, có chút cô đơn khi hai người họ không có ở đây, và tôi vẫn còn thấy có chút khó tin.

“...Họ đã nói rằng sẽ ghé qua nếu hứng thú. Cùng Cựu chủ tịch Sona và Shinra-san, họ đã ghé qua các lớp năm ba để trò chuyện.”

Koneko-chan nói với tôi.

Bốn người học sinh năm ba trò chuyện trong lớp học. Có lẽ họ đang ôn lại những kỉ niệm trong suốt ba năm vừa qua. Sau cùng thì, bốn người bọn họ, đều sẽ có những kỉ niệm cho riêng mình sau ba năm học....

Kiba bắt đầu nói.

“Cựu hội trưởng Rias về cơ bản đã giao lại mọi thứ cho chúng ta. Chị ấy nói rằng nếu chị ấy tới đây, thì nó rất dễ ảnh hưởng đến dàn lãnh đạo mới, nên chị ấy sẽ đợi cho đến khi mọi thứ đã đi vào quỹ đạo rồi mới quyết định thời điểm trở lại.”

Vậy là, trong tuần đầu tiên, cô ấy muốn xem chúng tôi sẽ làm việc thế nào. Nếu Rias xuất hiện, cô ấy chắc sẽ bị vây quanh với đủ thể loại câu hỏi. Nếu như vậy, thì dàn lãnh đạo mới sẽ chẳng còn ý nghĩa

gì cả.

Tuy nhiên, lễ tốt nghiệp của họ chỉ còn cách hai tháng nữa, nên tôi mong rằng họ sẽ có thể ghé qua trước lúc đó.

Đột nhiên, Gasper đơn độc xuất hiện và nói.

“...Vậy là Hội trưởng Rias và Akeno-san sẽ hiếm khi tới đây hơn, và rồi họ sẽ tốt nghiệp...”

Gasper có vẻ buồn. Koneko-chan nhẹ nhàng xoa đầu Gya-suke.

“...Gya-kun, cậu bi quan quá rồi đấy.”

“Nhưng, nó cô đơn lắm. Thường thì, hội trưởng Rias và Akeno-san sẽ có mặt ở đây.”

Đúng vậy. Bất kể chuyện gì, họ cũng luôn chào đón tôi bằng một nụ cười khi tới đây.

Ravel nhấp một ngụm trà, rồi nói

“Nhưng mà, họ đã nói rằng khu đại học của Học viện Kuoh khá gần với khu cao trung, vậy họ có trở lại sau khi tốt nghiệp không?”

Như lời em ấy nói, đại học và cao trung của Học viện Kuoh rất gần nhau. Chỉ cần tốn chút thời gian để đi bộ. Về cơ bản, ngay trong giờ nghỉ trưa, bạn có thể đi sang đây nếu muốn.

Asia nhìn chăm chăm vào chỗ ngồi dành cho Hội trưởng mà Rias thường ngồi, và nói bằng tất cả sự chân thành

“Việc Rias-oneesama tốt nghiệp là một chuyện, những đàn em năm nhất đã gia nhập vào lại là một chuyện khác, và việc đó sẽ sớm xảy ra thôi.... Tôi cảm thấy một năm trôi đi trong nháy mắt. Tôi đã đến đây vào mùa xuân năm ngoái...”

Đúng vậy, Asia đã gặp tôi trong mùa xuân năm ngoái, vào cuối tháng Tư. Chỉ vài tháng nữa thôi, trời xuân sẽ lại bao phủ...cảm giác như đã rất lâu, mà cũng lại thấy thật gần gũi.

Asia cứ chăm chăm nhìn chỗ ngồi cho “Hội trưởng”...mà chưa hề chuẩn bị tâm lý để ngồi vào đó. Ngay cả tôi cũng hiểu tính cách của Asia, nên tôi đã không bảo em ấy ‘ngồi xuống’, nên tôi quyết định im lặng chờ đợi cho đến khi em ấy công nhận bản thân là Tân Hội trưởng, cho đến khi em ấy tự nguyện ngồi vào đúng vị trí đó.

“Vậy thì, trong vài tháng nữa, mình sẽ trở thành một học sinh năm ba, và những học sinh năm nhất—cũng sẽ bắt đầu năm học. Vậy không phải chúng ta nên xác nhận lại những thành viên mới sao?”

Nghe những lời đột ngột đó của tôi, Koneko-chan giơ hai ngón tay lên.

“Có hai thành viên đấy.”

“Eh? Ai cơ?”

Ravel là người trả lời tôi.

“Họ là Le Fay và Bennia.”

—! Ra vậy. Le Fay đã có nhắc đến chuyện sẽ chuyển đến đây. Sau cùng thì, em ấy là pháp sư giao ước của tôi và chúng tôi cũng sống chung một mái nhà. Rias và Azazel-sensei thường nói rằng, một cô gái ở độ tuổi này mà cứ ở nhà suốt thì không được lành mạnh hay đại loại thế. Tôi cũng có nghe nói rằng anh trai Arthur của em ấy cũng bí mật mong muốn em ấy chuyển đến Học viện Kuoh.

Tôi cũng có biết sơ qua hoàn cảnh của Bennia từ vài lời đồn. Trong lúc tập luyện với Saji, cậu ấy đã có đề cập tới

“Chúng ta có một nhân vật có hứng thú nhập học tại Học viện Kuoh, và có thể sẽ gia nhập cùng chúng ta.”

Kiba nói

“Sáng nay tớ có nghe từ những thành viên của Hội Học sinh rằng, Le Fay-san và Bennia-san sẽ tham gia vào đợt thi đầu vào năm nay. Nếu họ đậu, thì họ sẽ trở thành học sinh tại đây bắt đầu từ mùa xuân.”

Ah—, mọi thứ đều đang có tiến triển nhĩ.

Le Fay với bộ đồng phục...sẽ tuyệt lắm đây! Lại thêm một thứ nữa đáng trông chờ vào mùa xuân!

Bennia mặc đồng phục...thật khó tưởng tượng được! Mà dù sao thì, cô ấy dễ thương sẵn rồi nên chắc cũng sẽ rất vừa mắt!

“Le Fay-san đã từng nói rằng cô ấy muốn gia nhập vào CLB này. Bennia-san thì chưa từng có cơ hội nói chuyện với chúng ta, nên khó mà biết được...”

“Có thể, sẽ có thêm những thành viên mà chúng ta chưa từng gặp

bao giờ, nên chúng ta cũng chẳng biết trước sẽ có chuyện gì xảy ra.”
Lời của Ravel và Gasper.

Đồng ý, cho đến lúc mùa xuân tới gõ cửa, thì chúng tôi hoàn toàn mù mờ về những chuyện đó. Dù là chúng tôi đang thảo luận về những việc đó, thì chúng cũng chẳng liên quan gì tới hiện tại.

Kiba có vẻ cũng có chung suy nghĩ với tôi, nên cậu ấy đứng dậy và nói.

“Tóm lại, chúng ta cần quyết định những bước đi đầu tiên. Dù tôi nghĩ rằng việc duy trì mọi thứ y hệt năm ngoái là khả thi, nhưng chúng ta là bộ máy lãnh đạo mới đầu tiên kể từ nhiệm kì ba năm của Cựu hội trưởng Rias, nên trước tiên—“

Như vậy, buổi thảo luận về việc trở thành những người kế nhiệm đầu tiên bắt đầu.

Sau một vài tiếng nói chuyện, Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí mới quyết định giải lao một chút.

Kế hoạch cuối cùng của chúng tôi là “Không có thay đổi đột ngột nào, và nếu có bất kì thay đổi nào thì sẽ có một buổi thảo luận khác.”

Đây đơn giản chỉ là giữ nguyên hiện trạng, giống như lúc còn Rias và Akeno-san, và những tình huống phát sinh sẽ được giải quyết bằng một cuộc họp giữa tất cả mọi người. Một kết quả chấp nhận được từ buổi thảo luận đó.

Chẳng còn cách nào khác cả. Chính quyền cũ đã rời đi, và Tân Hội trưởng Asia không có một chút tự tin nào, khi mà tất cả những gì em ấy có thể nói về những ý kiến của chúng tôi chỉ là ‘V-Vâng’ hay ‘T-Tớ hiểu rồi’ để thể hiện sự đồng thuận. Nên, chúng tôi đã quyết định sẽ không bắt ép em ấy quá đáng. Sau cùng thì, không thể nào bạn có đủ sự tự tin ngay trong ngày đầu tiên cả. Đầu tiên chúng tôi cần hỗ trợ Asia, rồi để em ấy dần dần phát triển sự tự tin cũng như nhận thức của bản thân.

Vì Hội trưởng, quyết tâm!

Mmm! Cho dù đã có sự thay đổi người lãnh đạo, thì cảm xúc tôi dành cho Hội nghiên cứu những điều huyền bí vẫn còn nguyên như năm ngoái. Rias và Akeno-san thật sự rất tuyệt vời. Tôi thật sự nghĩ rằng ngay lúc này, chỉ cần là vì Hội trưởng Asia, tôi có thể làm mọi thứ!

—Mmm, những vấn đề liên quan tới CLB được bỏ qua một bên, giờ thì

có một vấn đề đáng lo ngại khác.

Tôi nhìn sang cái sofa mà Xenovia và Irina thường ngồi. Hôm nay cả hai người họ đều vắng mặt. Lí do là vì chiến dịch tranh cử.

Xenovia đã bắt đầu chiến dịch của mình, và cô ấy cùng với Irina đang ở cùng nhau tại một căn phòng thuộc Tòa nhà cũ của trường để bàn luận về những vấn đề liên quan đến việc tranh cử. Lần này, Irina là thư kí của Xenovia. Là một người bạn, Asia cũng muốn tham gia cùng họ, nhưng em ấy mới chỉ vừa nhận chức Hội trưởng, nên em ấy không thể bỏ việc mà đi được. Kiryuu từ lớp của cô ấy cũng đã tham gia giúp đỡ. Kiryuu có lẽ cũng tham gia vào cuộc thảo luận đó với họ.

“Hmm, Xenovia và Irina, sẽ không có vấn đề gì cho những hoạt động tranh cử ngày mai đâu nhỉ.”

Ngay khi tôi vừa dứt câu, cánh cửa của CLB đập ‘RẦM’ một cái và mở ra.

Những người xuất hiện trước mặt chúng tôi là, Xenovia đứng trước, cùng với Irina và Kiryuu. Kiryuu cao giọng nói

“Bọn tớ đã chọn được bộ đồ vinh quang cho Xenovia cho cuộc tranh cử rồi!”

Mọi người trong Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí mới đều dồn sự chú ý về phía Xenovia!

“Hoo, chất chứ?”

Xenovia đang khoác lên mình một bộ đồ sang chảnh như những quý tộc thời Trung cổ. Nhưng đó là phong cách của những quý ông! Nói cách khác, đây là một Xenovia phong cách quý ông lịch lãm! Dù là nó nhìn rất hợp với cô ấy, vì phong cách tomboy vốn có của Xenovia... những, sao lại là nó?

Kiryuu có vẻ đã chú ý đến biểu cảm bối rối của tôi, nên cậu ấy chỉnh lại kính và nói

“A-Ah-Ahem, tớ muốn Xenovia trông hợp với bộ đồ mới, và hơn nữa, không phải nó toát ra khí chất của Chủ tịch sao? Nếu cậu ấy mặc bộ này đứng trước cổng trường, thì những nữ sinh sẽ hò hét ầm trời cho xem.”

...Uhh, tôi chẳng thể hiểu nổi cosplay...Xenovia vẫn đang nhập vai của mình

“Ah, giờ tớ có nên nói ‘André’, rồi bế Ise lên không nhỉ?”

“Mm hmm, các cụ đã có câu ‘Người đẹp vì lụa’, quả là không sai!”

“...Irina-san, hình như các cậu nói không được đúng lắm...”

Asia (ngoại quốc) nhẹ nhàng sửa lời của Irina (Nhật Bản).

Trong khi ngồi nhìn ba người bọn họ, Kiryuu và tôi lặng lẽ nói chuyện.

“Ara ara, nhắc tới chuyện đó. Nếu Xenovia có thể sử dụng ma thuật để mê hoặc mọi người thì cậu ấy sẽ là bất bại.”

“Cũng đúng, nhưng mà phải nhớ là sức mạnh của Xenovia – khoan, sức mạnh đó không được dùng lên học sinh bình thường đâu.”

Tôi buột miệng mà nói ra. Còn Kiryuu đang nở nụ cười tinh ranh như một đứa trẻ

“Nói đúng đấy.”

““Ahahaha””

Tôi cũng cười theo. Eh?Ehhhh? U-Uh.....Không không không, có gì đó sai sai. Tôi thận trọng liếc qua phía Kiryuu. Và ngay bên cạnh đầu cậu ấy là một dấu [?]......

“...Khoan, chờ chút nào, đợi đã. Kiryuu, bà, bà vừa nhắc đến cái gì đó như ma thuật đúng không?”

Xác nhận lại nào. Uhh, Kiryuu chỉ là một học sinh bình thường đúng không...? Chuyện nên là, cậu ấy không biết gì về danh tính thật của chúng tôi cả.....

“Hmm, tui có nói thế à?”

Kiryuu bình thản trả lời. ...Tôi thì đã câm nín mà nhìn sang phía Asia, người đã đứng hình một lúc, rồi đột nhiên nhận ra được phản ứng của tôi, và nói trong lo lắng

“C-Cái đó, là điều mà có lẽ là chưa ai nói cho Ise-san cả...”

Xenovia tiếp lời của Asia đầy tự nhiên

“Kiryuu là khách quen của tớ đấy. Hiển nhiên là cậu ấy biết về danh tính của chúng ta rồi.”

.....Nghiem túc luôn?

Tôi nhìn sang phía bộ ba Giáo hội với biểu cảm ‘thật đấy à?’ và họ gật đầu cái rụp.

“...Eh,

Eeeehhhhhhhhhhhhhhhhh!?”

Tôi thốt lên đầy kinh ngạc! Đ-Đó là lí do à! T-T-T-Tại sao Kiryuu lại biết về danh tính của chúng tôi!? V-V-V-Và cậu ấy còn là khách quen của Xenovia nữa?! Tôi chẳng hề biết gì cả! Thật sự mù tịt!

“N-Nó bắt đầu từ lúc nào?!”

Tôi không thể giấu đi sự bối rối của mình và hỏi Kiryuu. Kiryuu bắt đầu hồi tưởng trong khi nói

“Đâu đó trong tháng Mười hai thì phải. Tui nhận được một tờ rơi gần nhà ga. Rồi tớ thử suy nghĩ về nó, và triệu hồi ra Xenovia. Cuối cùng, sau khi nói chuyện với cậu ấy, Rias-san cũng xuất hiện và đó là cách tui biết về chuyện này.”

T-Tháng Mười hai.... Mới chỉ tháng trước thôi. Và Cậu ấy có được tờ rơi ở đâu đó quanh nhà ga.... Rồi không chỉ triệu hồi ra Xenovia, mà cả Rias cũng xuất hiện...

Kiryuu tiếp tục trong khi cười khúc khích.

“Đừng lo. Tui chưa có nói cho ai cả, và tui sẽ không nói cho Matsuda và Motohama đâu. Vì Rias-san và Asia là bạn của tui, và họ đã dặn không được nói cho ai biết cả. Với những điều đó, tui sẽ tự biết giữ miệng thôi.”

...Thật sự, thật là tốt. Tôi chưa từng nghĩ, rằng người này sẽ biết về danh tính thật sự của chúng tôi.... Không chỉ thế, cả tháng trước, dù Kiryuu đã biết rằng chúng tôi là Quỷ, cậu ấy vẫn nói chuyện bình thường với chúng tôi.... Kiryuu gật đầu.

“Nhưng, ông thì không phải dạng vừa nhỉ, Ise. Tui từng nghe từ Xenovia và Asia, rằng ông nắm giữ vận mệnh của cả thế giới trong tay, đúng chứ? Dù là, bình thường ông có hơi dề già, nên nó khó tưởng tượng thật.”

Kiryuu cứ thúc cùi chỏ vào người tôi trong khi nói “Các cậu, các cậu.” ...ah, nhưng nó vẫn rất bất ngờ. Những người khác ở đây, một nửa thì bình thản, còn nửa kia thì bất ngờ. Nói cách khác, có người

biết sự thật, và có những người chẳng biết gì như tôi. Nhưng mà, với tư cách người đứng đầu, Rias không cảm thấy chuyện này quan trọng. ...Với việc cậu ta là bạn cùng lớp với mình, nó khá là bất ngờ đấy. Mà, có lẽ là vì chúng tôi đã trải qua một trận chiến dữ dội vào tháng trước, nên Rias không muốn chúng tôi chịu thêm bất kì gánh nặng nào nữa.

“Ừm, tui nghĩ rằng Xenovia sẽ ổn dù không trang điểm thêm, nên mấy bộ trang phục lạ mắt là không cần thiết. Nếu cậu nghĩ rằng cậu sẽ chịu bất lợi thấy rõ thì cậu có thể thử cái này, hoặc là cái này.”

Kiryuu giả vờ như đang cầm cái máy ảnh, chụp vài tấm cho Xenovia.

“Tớ sẽ không thua đâu. Tớ nhất định sẽ thắng Hanakai!”

“VẬY MỚI PHẢI CHỨ, Xenovia!”

“Đúng vậy đó! Dù là tớ không thể đến giúp cậu vì công việc của Hội trưởng, nhưng tớ vẫn sẽ ủng hộ Xenovia như một người bạn!”

“Ah, đó là sức mạnh của tình bạn!”

“““Amen!”””

Xenovia, Irina và Asia khoác tay lên vai nhau, và những ánh mắt đó tràn đầy nhiệt huyết.

Rồi Kiryuu nói với tất cả mọi người

“Vì thế, đó là lí do vì sao tớ nói sẽ hỗ trợ cho Xenovia, mọi người ở Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí phải làm việc chăm chỉ đấy.”

Sau đó, cậu ấy kéo theo Xenovia và Irina rời đi, trở lại căn phòng trống trong tòa nhà cũ. Có vẻ như họ còn rất nhiều thứ cần bàn bạc.

...Dù sao thì, Kiryuu, cậu ấy.... Mới chỉ là đầu năm thôi, và đã có chuyện bất ngờ xảy ra rồi. Đó là chưa kể còn rất nhiều thứ khác đáng chú ý sẽ xảy ra trong năm nay nữa.... Tôi, có lẽ sẽ phải chết đến ba lần trong năm nay đấy....

Sau chuyến thăm của Xenovia, và chờ đợi cho đến khi mọi người đã bình tĩnh lại, Ravel giơ tay lên một lần nữa.

“Tiếp theo, em sẽ đợi cho đến khi Hội nghiên cứu những điều huyền bí đã ổn định vượt qua khoảng thời gian ban đầu, vì em cần phải trở về Địa ngục một thời gian.”

Nghe vậy, Kiba nói

“Nhắc mới nhớ, Ravel-san cần phải trở về tạm thời như là một thành viên trong đội của anh trai em ấy.”

“Hiện giờ thì đội của Raiser-oniisama vẫn còn thiếu người. Em khá là lo lắng, nên lần này mẹ của em sẽ lại trao đổi quân cờ, và em sẽ trở về để tham gia trận đấu.”

Đúng vậy, sự tái xuất của Raiser với Game đã được quyết định từ trước. Hơn nữa, đối thủ của anh ta lại là Đường kim vô địch, Diehauser Belial-san! Mọi người đã rất sốc, khi mà họ không thể nghĩ được rằng trận đấu đánh dấu sự trở lại của anh ta lại là trận đối đầu với Nhà vô địch.

Việc Ravel tham gia vào trận đấu cũng đã được định đoạt. Có vẻ là vì Raiser vẫn chưa tìm đủ thành viên cho đội của mình, nên anh ta đã hỏi xin mẹ mình để tạm thời mượn Ravel trong ngày diễn ra trận đấu.

Vì Raiser đã mượn được Ravel bằng cách đổi một quân [Tượng] với mẹ mình, nên anh ta đang còn thiếu một quân [Tượng], và đã tổ chức một cuộc thi vào năm ngoái để chọn ra quân [Tượng] còn thiếu của mình, và tôi cũng có tham gia...nhưng thành viên mới thì vẫn chưa được quyết định.

Đúng thôi, một khi đội ngũ đã được xác định, sẽ rất khó để đập đi làm lại, nên rất cần đến sự cẩn thận. Mà nói vậy, đó là Raiser, nên việc thỏa hiệp để có được những cô gái mà anh ta thích là một trong những lí do. Hmm! Tôi hiểu những vấn đề trong con tim anh mà, Raiser! Việc thỏa hiệp đúng là rất khó khăn; sau cùng thì, đó là một thành viên trong dàn harem của anh ta mà!

Đến lúc này, tôi chợt nảy ra một câu hỏi. Nó liên quan đến việc trao đổi.

“Mà này, việc trao đổi phút cuối có được chấp nhận không?”

Tôi hỏi Kiba.

“Về cơ bản thì, những trao đổi xảy ra sau khi trận đấu đã được quyết định cần thỏa mãn những yêu cầu nhất định để có thể được công nhận, nên thường là nó sẽ dẫn đến sự hủy bỏ. Nếu sự trao đổi diễn ra sau khi trận chiến giữa hai bên đã được quyết định, thì nó có thể kéo dài mãi mãi. Nếu như người trao đổi thiếu đi sự quyết đoán, hoặc là có những sự thay đổi liên tục trong chiến thuật, thì cả đội chỉ

có thể trao đổi trong vòng 10 trận đấu.”

Đó là câu trả lời của cậu ấy, nếu thực hiện một cuộc trao đổi sau khi trận đấu đã được quyết định, thì nó sẽ kéo dài vô tận. Sẽ không bất ngờ gì nếu cả đội đều bị thay thế. Kết quả là, đội của họ — Quân Cờ và cả trận Rating Game sẽ là vô nghĩa.

Ravel tiếp tục nói

“Lần này, bởi vì đội của onii-sama thiếu người, em vốn là một thành viên của đội anh ấy, kết quả dự đoán của trận Rating Game không bị ảnh hưởng nhiều, nên nó được chấp thuận bởi bên được dự đoán sẽ thắng trận đấu, và còn một số điều kiện khác nữa.”

Vậy là đối thủ của họ cũng đồng ý với chuyện này. Ngay từ đầu thì trận đấu này cũng đã có vẻ một chiều rồi, cho dù Diehauser có cho phép thành viên mới, thì cũng chẳng có gì thay đổi mấy.

“... Bên được dự đoán thắng có xếp hạng cao hơn khoảng bao nhiêu?”

Tôi hỏi mọi người. Một trận Rating Game giống với xếp hạng của những quân cờ trong cờ vua vậy, để đánh giá – điểm được dùng để quyết định thứ hạng. Vì tôi đã quên mất điểm số hiện tại, tôi hỏi mọi người.

Koneko-chan đã trả lời tôi

“...Có vẻ như nó ở khoảng 3500 điểm. Ngay cả Top 10 có điểm rank khoảng hơn 3000 cũng bị gọi là vô danh.”

Không có cơ hội nào. Thì, tôi được biết rằng ông ấy đã là Nhà vô địch được khá lâu rồi.

“Vậy, Raiser thì sao?”

Tôi thắc mắc về điểm số của người mà tôi từng chiến một trận, Raiser.

“...Chưa tới 2000. Và anh ấy vẫn được xem là một trong những tuyển thủ trẻ triển vọng...” Ravel rụt rè nói.

...Cách biệt tới hơn 1500 điểm?! Này này này, thế này thì hơi quá chênh lệch rồi! Đây còn chả phải là thi đấu nữa rồi!

“K-Không có vấn đề gì với một khoảng cách lớn như vậy sao?” Tôi hỏi với giọng cứng đờ.

Kiba lắc đầu và nói.

“Thông thường mà nói, một trận đấu với sự cách biệt lớn như vậy sẽ không được tổ chức. Trận đấu lần này là trận trở lại của Raiser Phoenix-san, và cũng là cơ hội cho một Địa ngục đã liên tục bị tấn công bởi những kẻ khủng bố được theo dõi trận đấu của anh ta với Nhà vô địch; nó giống một trận giao hữu hơn.”

Một trận giao hữu! Vậy là nó chỉ để cho mọi người xem. Thì, với một khoảng cách cấp bậc lớn như thế, kiểu gì chuyện cũng thành thế này thôi. Dù là tôi thấy có lỗi với Raiser khi nói điều này, nhưng mà trận này chắc sẽ chẳng phải một trận nghiêm túc đâu.

Ravel tiếp tục cung cấp thêm thông tin cho tôi.

“Nếu cần thiết, thì đây thật ra là một sự kiện đặc biệt gọi là [Mười Trận đấu của Hoàng đế Belial], và một trong những đối thủ của ngài ấy là onii-sama.”

“Ah, vậy ra điều mà Rias từng nhắc đến lúc cuối năm, ‘Mười Trận đấu mà cần được lưu lại...’ là về chuyện này.”

Trong khoảng thời gian rảnh rỗi, Rias đã đột nhiên nghĩ đến chuyện này và nói vậy. Ra chuyện mà cô ấy nhắc đến thực sự là chuyện này.

“Vì có rất nhiều sự kết hợp mà cậu không thường được thấy, cựu hội trưởng Rias cũng nghĩ đến điều đó, là vì những trận đấu bên cạnh trận Phoenix cũng thú vị không kém.” Kiba nói thêm.

Ra là vậy. Mười trận! Đó là sự kiện đặc biệt mà Nhà vô địch sẽ tham gia. Và Raiser cũng là một trong số những người sẽ xuất hiện ở đó. Theo lẽ thường, đây sẽ là một vinh dự cho những Quý trẻ. Bởi vì, không chỉ được thi đấu cùng Nhà vô địch, mà đây còn là một trải nghiệm quý giá, và chỉ việc được chọn để tham gia vào một trận đấu đã là một niềm vinh hạnh lớn lao. Dù cho đó là tôi, nếu có được một cơ hội tốt đến vậy, tôi sẽ cực kì vui mừng.

Với một vẻ mặt tự hào, Ravel nói tiếp

“D-Dù sao thì, đây là một vinh dự lớn cho onii-sama, cũng như gia tộc Phoenix, dù chỉ là một trận đấu giao hữu, thì việc được chọn làm một trong những đối thủ của Hoàng đế Belial cũng làm bọn em rất vui. Hoàn toàn không có lý do nào để từ chối cả.”

Hehe, dù em ấy hiếm khi nói về anh trai của mình, em ấy thật sự rất quan tâm tới anh ta. Đó là một điểm tốt của Ravel, sự dễ thương đó.

Ravel tiếp tục nói về chủ đề đó.

“Vì những lí do đó, em sẽ tạm thời trở lại gia tộc Phoenix.”

Khi mọi người thể hiện sự thất vọng của mình, có hơn mười người tiến vào căn phòng CLB.

Rias, Akeno-san, Azazel-sensei, và những thành viên thuộc nhà Chủ tịch Sona. Họ đều có vẻ mặt nghiêm túc. Thấy vậy, tất cả mọi người trong Hội nghiên cứu những điều huyền bí mới đều có linh cảm rằng có chuyện gì đó nghiêm trọng đã xảy ra.

Asia gọi Xenovia và Irina trở lại từ căn phòng kia. Trong khi đó thì một học sinh bình thường, sẽ ở lại và chờ đợi.

Sau khi chắc chắn rằng mọi người đã có mặt, Sensei nhìn quanh mọi người và nói.

“Dù mới chỉ là bắt đầu của học kì mới, nhưng ta rất tiếc phải thông báo rằng đã có vài chuyện không hay xảy ra. Cơ mà, nó chưa hẳn là tệ nhất, nhưng tốt hơn thì ta vẫn phải báo trước cho mấy đứa.”

Không phải là tệ nhất Mà, dạo gần đây vốn cũng toàn tin xấu rồi.

Sensei tiếp tục

“Một phần trong những tin đồn của Giáo hội – cụ thể là những chiến binh dưới quyền của họ đang nổi loạn, ta đã từng nhắc đến chuyện này lúc trước, phải không?”

Đúng vậy, những chiến binh của Giáo hội đang là tâm điểm của cuộc nổi loạn này. Sau khi 3 Phe kết hợp lực lượng, kể từ khi họ phải tuân thủ lệnh [Cấm xem Quỷ và Thiên thần sa ngã là kẻ thù], họ đã luôn bất mãn với cuộc sống của mình. Chưa kể đến chuyện mỗi người có một lí do riêng, họ vốn đã không có ấn tượng tốt với Quỷ và Thiên thần sa ngã, và rồi một bản Hòa ước đột ngột được đưa ra bởi cấp trên. Dù vậy, họ vẫn cứ cần nhằn về việc phải chấm dứt công việc cũ của mình, thay vào đó là đi săn ma cà rồng và quái vật. Cơ mà bây giờ, có thông tin rằng kể cả những ma cà rồng cũng đang đi theo lối cũ của 3 Phe với một bản hòa ước. Trong khi một số chiến binh cảm thấy thoải mái hơn, thì rõ ràng sẽ có rất nhiều người bất bình.

Và, tiếng nói của sự bất mãn từ những chiến binh đó đã khiến họ khởi xướng một cuộc nổi loạn cùng nhau. Hãy thử đặt mình vào vị trí của họ xem, điều đó giống như tước đi mục đích chiến đấu của họ — cơ hội trả thù của họ, như là lấy đi thức ăn của họ vậy, đó là lí

do tuyệt đối trong cuộc sống của họ. Liên quan đến chuyện này, Xenovia đã từng nói rằng “Không khó để thấu hiểu được mọi chuyện.”

“Vì Chúa, vì Giáo hội, vì cuộc chiến chống lại sự tồn tại của quỷ dữ, lí do mà họ chiến đấu đột nhiên bị tước đoạt... Họ không biết phải sống thế nào cả, và bộc lộ rõ sự bất lực của mình.”

Câu nói từ của Xenovia rất thuyết phục. Đó là vì, cậu ấy cũng đã từng mất đi mục đích chiến đấu, và rời khỏi Giáo hội. Dù cậu ấy đã ổn định cuộc sống và chấp nhận danh phận quỷ của mình...không phải mọi chiến binh đều có thể làm vậy, tìm ra một ý nghĩa mới cho sự tồn tại của họ. Đó chính xác là tình cảnh lúc này.

Azazel-sensei tiếp tục

“Nhóm phiến loạn của Giáo hội...thật ra, phần lớn trong số họ đã dừng lại. Những kẻ đã kích động những cuộc bạo loạn đã bị đàn áp. Những kẻ lãnh đạo nòng cốt đứng phía sau đều đã bị bắt giữ. – Nhưng”

Sensei giơ lên 3 ngón tay.

“Ba trong số những kẻ lãnh đạo đã trốn thoát. Hiện tại, vẫn còn rất nhiều chiến binh đang theo phe chúng.”

...Những kẻ đầu têu vẫn đang dẫn dắt binh lính sao.

Cựu chủ tịch Sona liệt kê tên của họ ra.

“Ba người bọn họ là Hồng y Giáo chủ Teodoro Legrenzi, Linh mục Giáo chủ Vasco Strada, và Phó tế Giáo chủ Ewald Cristaldi.”

Nghe vậy, Rias nhẹ giọng nói

“...Tôi đã từng nghe những cái tên đó.”

Tôi khẽ hỏi Koneko-chan “...Những vị trí đó là sao?”. Dù tôi đã hiểu được tình cảnh của Quỷ giới, tôi vẫn khá lạ lẫm với Giáo hội. Koneko-chan thở dài, rồi nói

“Hồng y Giáo chủ là một vị trí cao trong Giáo hội, chỉ sau Giáo hoàng. Linh mục Giáo chủ thua một bậc, và Phó tế Giáo chủ thì thua một bậc nữa. Dù có nhiều người có thể nắm giữ cùng một danh hiệu, nhưng những cái tên đó được công nhận lớn nhất.”

Vậy những cái tên của người được nhắc đến đó đều là những người

phi thường. Và họ còn nổi tiếng đến mức cả Koneko-chan cũng biết về họ. Rồi Kiba nói với tôi

“Điều đó tức là, những người đứng thứ 2, 3, và 4 đã châm ngòi cho cuộc nổi loạn này, và vẫn còn đang nhõn nhợ ngoài kia.”

Ra vậy, khá là dễ hiểu đấy. Phần thông báo này đã khiến Asia, Xenovia và Irina, những người đến từ Giáo hội, lặng thinh. Cụ thể hơn, hai cựu chiến binh Xenovia và Irina đã cứng đờ lại biểu cảm trong đôi mắt mình.

Xenovia cuối cùng cũng lên tiếng

“...Giáo chủ Strada và Cristaldi-sensei”

“Cậu biết họ sao?”

Nghe thấy câu hỏi của tôi, cậu ấy tròn xoe mắt và đáp lại

“Tất nhiên rồi. – Giáo chủ Strada là chủ nhân cũ của Durandal.”

“_!”

Một câu khẳng định thật thà khiến tôi, và một vài thành viên khác cảm nín! ...Nó thật sự quá bất ngờ! Việc chủ nhân cũ của thanh thánh kiếm lại là một trong những lãnh đạo của cuộc nổi loạn là vượt quá sự kì vọng của chúng tôi rồi!

Azazel-sensei nói

“Ông ta là một trong số ít những người nắm giữ Durandal mà có thể đối chọi được với Roland, và nhiều người còn cho rằng ông ta thậm chí có thể áp đảo Roland. Ông ta còn là một người hiểm hoi đã sống sót sau chiến tranh. Đó là một người đàn ông thể hiện sức mạnh và uy quyền của mình trên chiến trường, và là một vị chỉ huy.”

Một con người phi thường đã từng là một chiến binh! Hơn thế nữa, ông ta còn là một người nắm giữ Durandal... Irina nói thêm

“Giáo chủ Strada đã tám mươi bảy tuổi rồi...”

Ông ta nghe chẳng giống một ông già chút nào cả! Hơn tám mươi rồi mà vẫn có năng lượng để bắt đầu một cuộc nổi loạn! Thế là ông ấy yếu đi do tuổi già à?

Nhưng, ánh mắt của Xenovia vẫn chứa đầy sự nghiêm túc.

“...Tốt nhất là bỏ qua tuổi tác của ông ta. Con người này...là một vị thánh sống. Cơ thể của ông ta hầu như không lão hóa.”

–! Đùa nhau à. Dù cậu ấy có nói gì, thì qua 80 tuổi là thành lão già rồi! Và ông ta là con người? Thì, nếu ông ta đã ngoài 80 thì....

Biểu cảm của Sensei cũng nghiêm trọng y như Xenovia.

“...Dù nhìn ông ta có già hơn trước, thì hẳn không hề yếu đi, mà vẫn mạnh như thời 17 bẻ gãy sừng trâu. Trong Thế chiến II, ông ta đã chiến đấu với Kokabiel bên phía chúng ta, và cuối cùng thì chúng ta phải chịu bất lợi. Ông ta có sự hứng thú khá lớn với thánh kiếm, và cũng đạt được nhiều thành tựu.”

Kokabiel chịu bất lợi trước một nhân loại?! ... Với những gì đã xảy ra sau sự cố về việc những thánh kiếm bị cướp vào năm ngoái, có cảm giác như tồn tại một liên kết kì lạ của số phận vậy. Nhắc mới nhớ, Kokabiel đã từng nói về chuyện đó, rằng chủ nhân cũ của Durandal là một con người phi thường.

“Ta nhớ ra rồi, không phải hẳn ta từng là một ứng cử viên nặng kí để trở thành con Át chủ bài của Tứ đại Seraphs sao?”

Nghe câu hỏi của Sensei, Irina gật đầu.

“Đúng vậy. Uriel-sama và Raphael-sama đã từng lựa chọn

Hai trong Tứ đại Seraphs đã đồng loạt đưa ra đề nghị nhưng đều bị từ chối!

Giờ thì ai cũng làm mặt nghiêm trọng, duy chỉ có Asia là có một nụ cười bối rối.

“Khi tớ còn là một nữ tu của Giáo hội, tớ đã từng gặp Giáo chủ Strada một lần... ông ấy có vẻ là một người trung thực và thân thiện.”

Asia không có ấn tượng xấu về ông ta. Đó là lí do vì sao tin tức về cuộc nổi loạn của ông ta làm em ấy bối rối.

“Cá nhân thì, tớ thật sự không muốn gặp Cristaldi-sensei.... Dù sao thì, như là những chiến binh của giáo hội, bọn tớ đã được ông ấy săn sóc và ông ấy còn là cố vấn của bọn tớ.”

Irina nhắc tới một người khác có liên quan tới cuộc nổi loạn, Ewald Cristaldi.

Cổ vấn của các chiến binh Giáo hội... Xenovia và Irina chắc hẳn đang đối mặt với những cảm xúc lẫn lộn rồi.

Xenovia gật đầu đồng thuận với Irina.

“Tớ cũng đã từng được Cristaldi-sensei dẫn dắt, ông ấy đã dạy tớ cách chiến đấu với Quỷ và ma cà rồng...”

“...Khi tớ tới Vatican, Cristaldi-sensei đã rất tận tình dạy tớ cách sử dụng Excalibur. Tớ từng được biết rằng khi Cristaldi tham gia chiến tuyến, ông ấy có thể đồng thời điều khiển được 3 trong số 6 thanh Excalibur.”

Azazel-sensei xác nhận lời của Irina

“Ah, đúng vậy. Thời đó, Ewald Cristaldi đã từng là chủ đề bàn tán nóng hổi trong nội bộ Grigori. Dù ông ta chỉ có thể sử dụng cùng lúc 3 thanh Excalibur, nhưng họ nói rằng trên lý thuyết thì việc ông ta điều khiển cả sáu thanh không phải là điều không thể. Mà, dù cho đó là Vasco Strada hay Ewald Cristaldi, họ cũng đều đã vang danh khắp chiến trường lúc đó như là những nhân loại mạnh đến phi lý. Hơn nữa, họ cũng đã rèn luyện cho một số lượng lớn các chiến binh, và những chiến binh đó đã miêu tả hai người họ như Titan vậy. chỉ một lời kêu gọi, họ có thể lôi kéo được gần ấy chiến binh Thực tế thì đã có hơn một nửa số chiến binh Giáo hội có liên quan đến vụ nổi dậy này.”

...Hai người họ là những người có sức ảnh hưởng nhất ở Giáo hội. Họ cũng là những trụ cột của Durandal và Excalibur.... Vì chuyện đã thành ra thế này, nó khiến mọi người cảm nhận được rằng chuyện không thể được giải quyết một cách đơn giản nữa. Đây chính là ví dụ cho việc kẻ yếu sẽ theo đuôi kẻ mạnh như thế nào.

Cực chủ tịch Sona chỉnh lại kính rồi nói

“Họ có được thiên phú trời ban, lớn đến mức họ có thể giết được chủng loài Quỷ Cao cấp nhất-. Sau cùng thì, những người như vậy là cực kì hiếm có; sức mạnh của họ đã trở thành huyền thoại tại Quỷ giới và họ vẫn còn sống tới tận lúc này.”

...Vậy hai người mang tên Ewald Cristaldi và Vasco Strada đó lại là hai kẻ thù đáng gờm tới vậy....

Sensei nhắc đến người còn lại trong số ba người đã được nêu ra.

“Teodoro Legrenzi là người trẻ nhất, và vị trí Phó tế Giáo chủ của

hắn ta lại là một trường hợp đặc biệt.”

Asia có vẻ biết gì đó về chuyện này, nên cất tiếng

“...Thật ra thì, tớ chưa bao giờ thấy ông ấy. Có lời đồn rằng với những cấp cao trong Giáo hội, ông ta là một con người khá bí ẩn.”

“Đồng ý.”

“Tớ cũng mới chỉ nghe tên ông ấy chứ chưa từng gặp gỡ trực tiếp. Ngay cả Sơ Griselda chắc cũng trong cùng tình cảnh với chúng ta.”

Xenovia và Irina đáp lại lời của Asia. Ngay cả một Thiên thần tái sinh cũng chưa từng gặp ông ta, đúng là một con người bí ẩn. Chắc hẳn có một lí do nào đó khiến ông ta phải giấu mình.

Nghe chuyện này, liên quan tới ba kẻ đang trên đường trốn chạy.... Tôi chẳng muốn nghĩ tới chuyện gì đang diễn ra sau bức màn kín, nhưng cũng không quá khó để tưởng tượng.

Sensei quay lại chủ đề ban đầu

“Nói cách khác, ba người đứng sau cuộc nổi dậy và những chiến binh dưới quyền của họ vẫn đang lẩn trốn. Và ta sợ rằng đích đến của họ là—“

Sensei duỗi ngón trỏ ra và chỉ xuống đất.

“Ta nghĩ là nó đây. Chúng ta đã tra hỏi những chiến binh bị bắt giữ, họ đang truy tìm [DxD], nhưng rõ ràng là không phải để nói chuyện.”

...Ra đó là những gì họ đã nói. ...Thật là, ngay trong thời điểm bận rộn thế này mà chúng tôi còn bị cuốn vào cuộc nổi loạn của Giáo hội. Đội hình thập cẩm của [DxD] lại chính là mục tiêu của đồng bọn bọn chúng. Dù sự tồn tại của chúng tôi thôi đã khá đặc biệt rồi. Cho tôi thử chút đi nào....

Sự căng thẳng đang càng ngày càng tăng lên. Tuy nhiên, sensei lại cười châm biếm.

“Thôi nào, không cần nghiêm trọng thế đâu. Dù mấy đứa đã từng trải qua bao phen thập tử nhất sinh, thì có một chuyện có thể chắc chắn được, rằng sự việc lần này chưa có bất kì một ai phải nằm xuống. Đúng hơn, dù là có những người đã bị thương trong cuộc bạo loạn tại Vatican, thì chưa ai phải chết cả. Những thiên thần tái sinh đã làm hết sức mình để mọi chuyện không xấu đi. Trong chuyện này,

đặc biệt đã có những chiến binh đã quá mệt mỏi, và họ đã để cho nỗi oán giận kéo dài của mình được bùng cháy.”

Chưa có ai chết. Thật may mắn...nhưng nó có thể sẽ lại xảy ra, mà bây giờ thì gần như là chắc chắn, nên chúng ta chưa thể thả lỏng được!

Cựu chủ tịch Sona thở dài.

“...Nhưng, vẫn có khả năng nó trở thành một cuộc chiến tranh đúng nghĩa. Dù chúng ta đang cố gắng không gây ra tổn hại gì, chúng ta cũng không thể biết trước chuyện gì sẽ xảy ra. ...Những kẻ khủng bố cũng có thể lợi dụng cơ hội này để triển khai kế hoạch của chúng. Sau cùng thì, đây chính là thời điểm hoàn hảo để chúng làm vậy.”

Lí do của cựu chủ tịch nghe khá hợp lí. Trong khi chúng ta đang bị tấn công bởi phe nổi loạn, không điều gì đảm bảo được rằng Qlippoth sẽ ngồi im ở đó. Từ góc nhìn của đám khủng bố, thất bại của bất kì phe nào cũng sẽ có lợi cả.

Sensei nhún vai.

“Tất nhiên là chúng ta vẫn cần phải thận trọng. ...Có tin đồn rằng sự nguồn của toàn bộ chuyện lần này đều là do Rizevim khi hắn ta kích động những kẻ nắm quyền của Giáo hội. Với cuộc nổi loạn này, hắn ta thật sự là một con ác quỷ. Nếu nói về khả năng xúi giục và kích động, thì chẳng ai xứng đáng xách dép cho hắn cả. Mấy đứa không thể mất cảnh giác, cơ bản là như lời Sona nói ấy.”

...Vậy là tên khốn đó đứng sau tất cả mọi chuyện. Tôi hiểu rõ những lời mà sensei vừa nói. Tên đó... từng lời từng chữ hắn nói ra đều dùng để làm người khác rối loạn. Kể cả hắn có biết tất cả mọi thứ, thì hắn vẫn cố tình làm vậy; tôi thậm chí chẳng thể kiềm chế cơn giận dữ đối với hắn ta.

“...Nói vậy, Học viện Kuoh có vẻ như có một đường vận mệnh nào đó nối với những Thánh kiếm.”

Saji thì thầm. Tôi cũng đã nghĩ vậy. Tôi chưa từng nghĩ rằng những chủ nhân cùng với những thanh kiếm đó đều sẽ hợp lại tại đây.

“.....”

Kiba đã nhận ra và chìm vào dòng suy nghĩ.Có quan hệ với những Thánh kiếm, điều đó cũng đúng với cậu ấy.

“Xin lỗi Kiba. Tớ không nên nói những điều như vậy.”

Saji xin lỗi với biểu cảm xấu hổ, và Kiba chỉ cười nhẹ.

“Ồn mà, đừng lo gì cả. Tớ đã sắp xếp mọi chuyện ổn thỏa nên tớ sẽ không còn như trước nữa, dựa vào lòng hận thù với Thánh kiếm để sống.”

Điều đó không sai. Nhưng... những cảm xúc bấp bênh của cậu ấy làm tôi lo lắng. Nếu một sự kiện có tầm quan trọng cao hơn nữa xảy ra, Kiba chắc chắn sẽ bỏ qua mạng sống của mình để chiến đấu. Tôi chỉ được biết sau trận chiến, rằng cậu ấy đã hành động quá liều lĩnh để đánh bại Grendel nhân bản....

Dù bình thường cậu ấy rất điềm đạm, nhưng bản chất cậu ấy là một thanh gươm không vỏ vậy-. Cậu ấy thật sự cần một cái bao gươm đây. Và tôi thật sự hi vọng rằng sẽ có ai đó có thể làm bao gươm của cậu ấy.... Thì, dù Kiba hiểu rõ những lo lắng của tôi, cậu ta cũng sẽ không đầu hàng đâu.Nếu cậu chết, tôi sẽ không tha cho cậu đâu đấy. Bạn tôi.

Sensei cười đầy tự tin, và nói

“Không, vận mệnh với Thánh kiếm không phải chỉ là câu chuyện đùa vui. Đây là một cơ hội tốt. –Xenovia, Irina, Kiba, những người nắm giữ Thánh kiếm nên phấn đấu vượt qua được những người đi trước của mình. Nếu cơ hội đã tới, thì hãy dốc toàn lực ra. Vì mấy đứa đang mang trên mình cái tên [DxD], ít nhất cũng phải làm được chuyện đó, và đem hết kĩ năng của mình đối đầu với kẻ thù.”

Nghe sự dẫn dắt của Azazel-sensei, cả ba người họ gật đầu đầy quyết tâm.

“Vượt qua những người tiền nhiệm...”

Xenovia tự nói với bản thân.

–Vượt qua những người tiền nhiệm.

Không chỉ với Thánh kiếm, cậu ấy cũng có ý định tương tự với việc tranh cử vị trí Chủ tịch. Với khả năng của Xenovia, làm việc tốt hơn bất kì ai khác không phải là chuyện khó.

“Nghe kĩ này mấy đứa. Dù là đối với quân nổi loạn của Giáo hội hay Qlipphoth cũng như nhau thôi, đừng bao giờ hạ thấp cảnh giác.”

Với những lời đó, sensei kết thúc buổi họp khẩn ngày hôm nay.

Hoạt động câu lạc bộ của ngày hôm nay cũng dừng lại, và bắt đầu thời gian cho những hoạt động sau giờ học.

Phần 2

Vào tối hôm đó.

Trong hồ bơi dưới lòng đất của dinh thự Hyoudou, là những thành viên của Hội nghiên cứu những điều huyền bí, Dulio, Sơ Griselda, đội Vali (Vali, Bikou, Arthur, Kuroka, Le Fay), cũng như Slash Dog Tobio Ikuse-san cùng những người khác. Đội Sitri nói rằng việc gấp cần phải giải quyết, nên họ không thể đến được.

Có hai người đang đứng trên hồ bơi và tạo ra sóng trong khi lơ lửng trong không trung, đó là tôi trong bộ giáp và – Rias đang hoàn toàn bao phủ bản thân trong luồng khí của mình. Về chuyện này, chúng tôi đang cho những thành viên của [DxD] thấy kĩ năng mới của chúng tôi.

Như là kết quả của việc thực hiện kĩ năng mới của mình, nước từ trong hồ bơi văng ra tung tóe, và khu vực xung quanh hồ bơi hoàn toàn ướt nhẹp, nhưng vì mọi người đã dự đoán được điều đó nên họ đã sử dụng dù, sức mạnh ác quỷ và ma thuật để bảo vệ bản thân.

Về kĩ năng mới, vì nó sẽ sử dụng sức mạnh của Thiên Long Ddraig, nên để lấy ý kiến từ Vali, tôi đã đặc biệt mời cậu ta tới đây...nhưng tôi không ngờ rằng tôi sẽ có thể sử dụng nó mà không cần chuẩn bị gì trước, và về vài khía cạnh thì nó còn tuyệt hơn tôi nghĩ!

“Woohoo!”

Chứng kiến kĩ năng mới của chúng tôi, đám đông vỗ tay và hò reo. Thứ chúng tôi vừa trình diễn là một kĩ năng kết hợp. Cô ấy đã nghĩ về những cách để kết hợp sức mạnh của tôi và ma pháp hủy diệt của cô ấy. Sau năm mới, cô ấy đã đến thảo luận với tôi về chuyện này. Nghe ý tưởng đó, tôi đã nghĩ rằng “Chuyện này có vẻ khả thi.” Nên, tôi đã gọi Thiên Long còn lại – Vali – tới giúp đỡ, nghe ý kiến của cậu ta, và cuối cùng tạo ra kĩ năng mới này.

Ah–, nếu tôi chỉ dựa vào bản thân mình, thì sẽ có hàng tấn thứ bất khả thi. Việc sáng tạo ra kĩ năng mới này, tôi nghĩ là nó chỉ hoàn thiện khi dựa vào tài năng của Rias. Tốt rồi, lần tới chúng tôi chạm trán kẻ thù, nếu có cơ hội sử dụng, thì chúng tôi sẽ thử nó xem sao.

Sau khi tập qua kĩ năng đó, Rias và tôi đáp xuống mép hồ bơi. Tôi thu hồi bộ giáp của mình lại để điều hòa nhịp thở. Mọi người đang có khoảng thời gian thư thái trong hồ bơi.

“Aahh...ooh! Mình không biết bơiiiiiiii!”

Người đang hét lên là Gasper. Cậu ta hình như đang chơi bóng nước với Koneko-chan, Ravel, Kuroka, và Le Fay, nhưng vừa bị trượt chân và có vẻ là đang uống phải ít nước.

“Này, Gya-suke! Đàn ông lên, để anh thấy nhóc bơi trong vũng nước cạn này nào!”

Tôi nói vậy với cậu ta với nụ cười châm chọc, nhưng—

“Em là... ma cà rồng! Nước là kẻ thù của ma cà rồnggggggg!”

Cậu ta khóc. Này, sai quá đấy, cậu mới vừa ở trong đấy chơi bóng nước cơ mà!

“Nhóc là con lai cơ mà! Còn chưa kể chuyện thân phận quỷ nữa đấy! Nhóc làm được mà! Chỗ của nhóc còn đứng được nữa cơ!”

Sau khi nói vậy, cậu ta cuối cùng cũng phản ứng và nói “À đúng rồi này” rồi đứng dậy...Tôi chịu hết nổi rồi, cậu ta cuối cùng cũng có chút đàn ông hơn trước, nhưng tôi cũng không nghĩ rằng cậu ta vẫn có thể biến mình thành trò hề theo nhiều cách đến thế.... Ngay cả bộ đồ bơi của cậu ta, cũng là kiểu nữ tính!

“Hoho, Gya-kun đáng yêu thật -nyan♪”

Kuroka đang xoa đầu cậu ấy...vì cô ấy đang mặc một bộ bikini lộ khá nhiều da thịt, nên đôi núm nó cứ liên tục nhấp nhô. Mmmm, bỏ mắt ra trò đấy!

Còn về phía tôi.

“Haha, lâu lâu lại làm thế này một lần không tệ nhỉ.”

“Đúng vậy, fufu.”

Tôi đang ở cạnh Akeno-san và Rias, giúp hai chị đại này thoa kem chống nắng! Họ thật sự sử dụng kem chống nắng tại một hồ bơi dưới lòng đất! Giờ còn là mùa đông, và chuyện kiếm được ít nắng dưới lòng đất cũng là bất khả thi! Hơn nữa, những gì cần làm để tránh bị cháy nắng là một chút ma thuật, nên việc dùng kem chống nắng chỉ thuần túy là do nhu cầu thẩm mỹ! Nhưng mà! Ngay khi tôi

nghe rằng họ sẽ để tôi thoa kem chống nắng cho họ, thì tôi, Hyoudou Issei đã tung bông mà đến đó thực hiện công việc!

Hai chiếc ghế tắm nắng được đặt cạnh nhau kế hồ bơi! Nằm trên đó là hai Nee-san! Họ thậm chí còn cởi bikini ra, để lộ hai tấm lưng trần!

Hehehe! Tôi đã rất quen thuộc với loại kem chống nắng này rồi, tôi bắt đầu thoa kem lên người Rias và Akeno-san với đôi tay điêu luyện!

“Mmmm”

“Ahhh”

Hai người họ không thể kiềm chế mà phát ra vài tiếng động lạ.

Đôi tay của tôi lướt trên cơ thể họ! ...Aahhh, làn da mềm mại và mong manh đến kinh ngạc! Độ đàn hồi là vừa phải, với xúc cảm khoái lạc khi tôi quét ngón tay mình trên lưng của Rias và Akeno-san, vượt qua cặp đùi, và xuống tận bắp chân của hai người! Sau khi phủ đều lên những ngón chân, tôi trở về điểm xuất phát, và đảm bảo cho mọi điểm đều được phủ kem! Đầu tiên là Akeno-san. Bắt đầu từ những ngón tay, lướt về phía lưng, chà-chà-chà-chà xát tới vòng eo của chị ấy! Tôi cũng liên tục xoa đều bờ mông đó liên tục! Tôi không cưỡng lại được! Nếu họ đã nhờ tôi làm, thì tôi chẳng có lí do gì phải từ chối cả! Không có gì ngăn cản được tôi!

“.....Aahhh, aahhh.....”

Âm thanh ngọt ngào của Akeno-san làm đầu óc tôi như tan chảy ra! Và cảm giác từ bờ mông đó...như là một cái pudding sẽ không bao giờ vỡ vụn, từ bàn tay tới từng đầu ngón tay của tôi đang chìm đắm vào đó! Aaaaaaaahhh, ai mà biết một thứ cảm giác kì diệu như vậy lại tồn tại cơ chứ! Chúng thật là mịn màng, mềm mại, và đàn hồi, khiến tôi chỉ muốn được chạm vào nó cả đời mà thôi!

Nhìn cảnh này, Rias nói

“Ise, còn phía trước của chị thì sao...ở đây hơi đông người, vậy nên không được tiện lắm. Hay chúng ta tiếp tục ở trên giường? Hay trong bồn tắm nhỉ?”

Làm ơn đừng nhìn em như thế và nói những lời câu dẫn mà! Nó làm em bối rối lắm đấy!

Aaaahh, thoa kem chống nắng lên ngực chị ấy trên giường! Nó sẽ

tuyệt lắm đấy! Hay là trong khi khóa thân trong bồn tắm lớn! Cũng không kém cạnh đâu! T-Thật khó quyết định quá~!

Tôi phải làm sao~! Nhưng ngay cả trong lúc bối rối, tôi vẫn nghĩ về việc bóp chặt lấy bờ hông của Akeno-san!

Akeno-san không thể kìm giọng mà phát ra những thanh điệu ngọt ngào trong khi cố gắng nói ra

“Ara ara, hay là, mmm, chị, mmm, lên giường để tiếp tục. Fufufu, có vẻ thú vị đấy, ahhmmmm. Ôi, chị thắc mắc rằng, aahhh, liệu sẽ có chuyện gì vượt qua việc xoa kem chống nắng không nhỉ?”

Ahhh, ngay cả Akeno-san cũng liếc mắt đưa tình với tôi kìa!

–Rồi, tôi nghe thấy giọng của ai đó khác xung quanh mình. Đó là Irina và Rossweisse-san.

“T-tớ cũng muốn darling giúp tôi xoa kem chống nắng, nhưng chẳng có cách nào để xen vào giữa hai người họ cả!”

“.....Thật không đứng đắn! Chị cứ nghĩ rằng mình chỉ ngây thơ đứng đây nhìn mọi người thoa kem chống nắng! Thật đáng xấu hổ!”

Cả hai người đều muốn tôi giúp xoa kem chống nắng!? T-Thật hạnh phúc, nhưng 1 cân 4 có vẻ hơi khó khăn! Nó sẽ tốn rất nhiều thời gian, và chắc sẽ không đủ thời gian cho công việc xoa ngực cho ngày hôm nay!

Có ai đó đột ngột tham gia vào – đó là Ravel! Em ấy đã rời khỏi hồ bơi giữa chừng trận bóng nước của mình.

“Dù đây là thời gian để thư giãn, nhưng thời gian của Ise-sama là rất quý giá! Chừng đó thời gian cho việc thoa kem chống nắng là đủ rồi!”

Việc quản lý của Ravel với lịch trình của tôi là rất nghiêm khắc, em ấy đã từ chối yêu cầu của Irina và Rossweisse-san...nhưng lần này Rias đã lên tiếng

“Ravel, để cậu ấy làm đi. Em đôi lúc cũng cần nghỉ ngơi đấy, hiểu chứ?”

“E-em có thể làm thế sao!?...VẬY, em nên làm thế nào?”

Whaaa! Tôi có nên làm hay không, thật khó nghĩ!? Sau một lúc suy nghĩ, Ravel rút ra một quyển vở, rồi hét lên.

“Tối đây để xếp lịch hẹn cho việc xoa kem chống nắng nào!”

–Sau khi nói vậy, em ấy bắt đầu thảo luận với Rias! N-N-này! Có cả thời gian biểu cơ á!? Không, tôi rất vui lòng với chuyện này! Nhưng không phải là có hơi nhiều người hay sao!? Rồi Rias, Akeno-san, Irina, Rossweisse-san, và Ravel cho tôi ra rìa, và bắt đầu quyết định lịch trình cho công việc xoa kem chống nắng! Rồi Kuroka cũng rời khỏi trận bóng nước, giơ tay lên và nói “Tôi cũng tham gia nữa nya!”. Sáu con người ngồi chụm lại thành một vòng tròn, và bắt đầu lên lịch hẹn với tôi.

Khung cảnh ngàn năm có một đấy! Cứ cái đà này, tôi sẽ phải đốt mặt với cuộc tấn công dữ dội từ các cô gái, và nó sẽ trở thành một tình cảnh rất ngượng ngùng đấy!....Thôi được, đây chính là cái giá cho niềm hạnh phúc! Tôi nghĩ thế! Tôi thật sự mong là thế!

Sau khi được tha từ công việc thoa kem chống nắng, tôi bước đến khu vực nhảy cầu và ngồi xuống, rồi bắt ánh nhìn sang phía mép hồ. Những cô gái đang ngồi ở đó bàn luận về vấn đề xoa kem chống nắng, và ở một chỗ khác, Asia đang nói chuyện với Xenovia. Nhìn thấy sự nghiêm túc của Xenovia, tôi đoán là họ đang nói về những vấn đề liên qua đến đợt tranh cử cho hội học sinh.

“Xenovia có vẻ đã thay đổi.”

–Tôi không biết ai đã nói với mình. Tôi quay lại để nhìn – đó là Sơ Griselda trong bộ bikini!

Hiện tại, bộ ngực lớn và căng đầy thường được che đi bởi bộ đồng phục nữ tu sĩ đang xuất hiện trước mắt tôi! So với hình ảnh thuần khiết và trong sáng thường thấy, có một sự tương phản rõ rệt khi cô ấy mặc một bộ bikini, tạo ra một sự cuốn hút mạnh mẽ! Làn da trắng lấp lánh của cô ấy thật hoàn hảo!

Cô ấy ngồi cạnh tôi ở bục nhảy.

“...Công Chúa Trăm, đó là danh hiệu của Xenovia khi còn là một chiến binh. Sử dụng Excalibur và Durandal, con bé đã triệt hạ vô số kẻ thù của Giáo hội.”

Tôi đã từng nghe về chuyện này. Trong khoảng thời gian cậu ấy ở Giáo hội, như là kiếm sĩ của Chúa, cậu ấy đã đi tàn sát quỷ, ma cà

rồng và nhiều loại quái vật khác. Vì cậu ấy không có chút nhân từ nào với việc chém giết kẻ thù, không ai hiểu được cậu ấy và cùng với tính cách khó gần của mình, đã có lúc mọi người bắt đầu đùa cợt bằng cách gọi cô ấy là [Công Chúa Trảm].

Sơ Griselda tiếp tục.

“Em ấy là một đứa trẻ cần rất nhiều sự quan tâm. Vì bọn chị đã ở trong cùng một nơi, chị đã được giao phó trách nhiệm chăm sóc cho em ấy, nhưng kể cả chị có nói gì, thì em ấy cũng đã trưởng thành rồi, và khi chị đã dạy em ấy về hành vi tối thiểu của một người phụ nữ, thì chị đã hoàn thành công việc của mình.”

Ban đầu, có vẻ như cô ấy đang phàn nàn, nhưng nếu nhìn kĩ hơn, nó cứ như cô ấy đang kể về một người em gái vậy, với một nụ cười đầy sự ấm áp.

“Kể từ khi em ấy gặp được người đồng đội cùng trang lứa – Irina, em ấy sẽ thi thoảng lộ ra những biểu cảm mà một thiếu nữ thường có.”

Như lời của Sơ Griselda, trở thành đồng đội của Xenovia, người đã ở cạnh cô ấy suốt một khoảng thời gian dài, người đầu tiên làm được điều đó là Irina. Những người trở thành đồng đội của Irina sau một khoảng thời gian đều không thể thích ứng được với cả tính cách lẫn phong cách chiến đấu của cô ấy, và từ chối việc làm đồng đội trong lần kế tiếp. Điều này có nghĩa là chỉ có Irina có thể làm quen với phong cách chiến đấu cũng như tính cách của Xenovia. Theo tôi, đó là do hai người họ đều có sự mưu trí trong mình. Tôi nghĩ rằng sự kết hợp từ hai bộ não nhanh nhạy đó đã tạo nên một bộ đôi hoàn hảo, họ cứ như kết nối linh hồn với nhau vậy, và rồi trở thành đồng đội.

Với nụ cười, Sơ Griselda nói

“Khi chị biết tin em ấy đã trở thành quý, chị đã bất tỉnh nhân sự ngay lúc đó, nhưng nhìn thấy em ấy có thể lo lắng, hay tươi cười rực rỡ, thì chị nghĩ chuyện này thật tốt làm sao.”

Tôi hướng mắt theo ánh nhìn của Sơ Griselda, nhìn thấy Irina, Asia và Xenovia. Cô ấy đang dõi theo những gương mặt đó khi đang ngồi trò chuyện.

Ba con người cùng nhau cười nói, thật sự là một cảnh tượng ấm lòng–.

“Chị nghe nói rằng em ấy đang lên kế hoạch trở thành Chủ tịch Hội

học sinh.”

“Đúng vậy. Ban đầu em còn tưởng cậu ấy đang đùa, nhưng có vẻ như cậu ấy thực sự nghiêm túc. Sau giờ học, cậu ấy và bạn sẽ ở lại để có cuộc họp chiến thuật cho đợt tranh cử.”

“Em ấy thực sự đang tận hưởng cuộc sống học sinh.”

Sơ Griselda thật sự đã cảm thấy niềm vui từ tận đáy lòng mình bởi sự thay đổi của Xenovia. Dù cô ấy thường tỏ ra nghiêm khắc với Xenovia, tôi nghĩ rằng sự thật là họ rất quan tâm tới đối phương.

Cô ấy nói với tôi đầy nghiêm túc

“Hyoudou Issei-kun, làm hơn, hãy chăm sóc tốt cho đứa trẻ ấy.”

“Vâng, tất nhiên rồi! Nhưng em phải nói trước, em không nghĩ là mình có nhiều tác dụng. Hay là như vậy, em nghĩ rằng giao cô ấy cho Asia, Irina, và bạn học của cô ấy thì sẽ tốt hơn nhiều.”

Tuy nhiên, Sơ Griselda lại lắc đầu.

“Dù em nói không sai...chị đang nói về mặt phụ nữ của em ấy cơ. À, chị hiểu rồi. Sống với nhiều người phụ nữ chắc phải khó khăn lắm.”

Sau khi cho tôi một nụ cười cảm thông, Sơ Griselda đứng dậy và rời đi với lời tạm biệt rồi tiến đến chỗ Xenovia. Tôi đã hoang mang một lúc khi nghĩ rằng mình đã lỡ miệng nói điều gì đó, nhưng rồi tôi thấy Sơ Griselda đang mắng Xenovia...humpf, Xenovia thật là...

Mà sao cũng được, được thấy Sơ trong bộ bikini là một trải nghiệm rất thú vị! Từng đường cong đó thật đáng trân trọng, và tôi phải lưu nó vào trong kí ức của mình.

Trong khi làm vậy, tôi nghe thấy cuộc trò chuyện của đội Vali.

“Này, Vali. Cậu có thể giúp tôi giảm bớt tội lỗi của mình khi chúng ta rảnh không? Không phải công việc của [DxD] có vẻ tốt hơn à?”

Đó là Bikou. Vali đáp lại

“Tôi muốn dành thời gian của mình để tấn công Rizevim và đám ác long, cũng như tập luyện sức mạnh của mình. Xin lỗi, những chuyện như thế nên được giao cho Kuroka hoặc Le Fay.”

Vali thẳng thừng từ chối. Cậu ta đôi khi sẽ thể hiện ra biểu cảm đó trong lúc tập luyện. Nhưng đối thủ chính của cậu ta là những kẻ

mạnh như Tôn Ngộ Không Đệ nhất và Dulio. Câu ta tới đây hôm nay, một phần là để đưa ra ý kiến của mình, và phần khác có lẽ là vì sự hứng thú với kĩ năng mới của tôi.

“Tôi đã nghe lời đồn rằng những người khởi đầu cho cuộc nổi loạn Giáo hội là những người sử dụng Thánh kiếm, khá là thú vị đấy.”

Arthur chỉnh lại kính, và nhếch mép.

Người đó có vẻ thích làm việc theo lối đi của riêng mình...

Nghe lời Arthur, Vali nói

“Đúng vậy, Arthur. Lần này cậu tính làm gì? Những huyền thoại sử dụng Thánh kiếm sẽ đến đây rất sớm thôi.”

Nghe vậy, Arthur xoa cằm mình, và cao ngạo nói “Ý tưởng không tệ đâu” và cười lớn. ...Từ góc nhìn của tôi, Arthur có lẽ là người khó giải quyết nhất trong đội Vali. Mặt khác, tôi và Bikou có thể thân thiết với nhau được đấy.

Trong khi ba vị nam giới của đội Vali đang nói chuyện, một người khác tiếp cận họ—.

“Vali, cậu không nên làm mọi chuyện trở nên quá phức tạp cho Azazel-san đâu.”

—Đó là Slash Dog Tobio Ikuse-san.

Thấy sự xuất hiện của Ikuse-san, Vali nhún vai.

“...Tobio à. Vì anh đã ở đây, dù đó có là vấn đề liên quan tới Azazel hay [DxD], thì cũng sẽ không có vấn đề gì đâu.”

“Nhưng nếu cậu đã ở đây, thì mọi chuyện nên làm tốt hơn, Vali.”

“Tôi thật sự muốn đấu với anh. – Tôi rất muốn chốt lại kết quả của lần trước đấy.”

Biểu cảm của Vali cho thấy cậu ta đã sẵn sàng chiến đấu. –Nhưng, Ikuse-san lắc đầu.

“Nếu muốn đánh nhau thì đi kiếm chuyện với Sekiryuutei ấy. Hơn nữa, tôi không phải là đối thủ truyền kiếp của cậu.”

Nghe vậy, Vali cười lớn, rồi định quay lại để rời đi.

“Khoan đã, Vali. Dù sao thì, cậu ít nhất cũng nên nghe hết kế hoạch ngày hôm nay đã.”

Sau khi Ikuse-san ngừng nói, Vali dừng bước, và nói mà không quay mặt lại

“...Được rồi. Nhưng tôi sẽ đi chuẩn bị trước đã.”

–Uhhh. ...Thấy Vali sẵn sàng chấp nhận ý kiến của ai đó, tôi không thể giấu được sự ngạc nhiên. ... Quào, tên đó, thật sự đã nói vậy với một ai đó khác ngoài Azazel-sensei....

Chỉ một lúc sau khi tôi ngồi nghe họ trao đổi, Ikuse-san nhận ra tôi và bắt đầu bước sang.

“Yo, Hyoudou Issei-kun. Chắc là cậu vừa phải thấy vài thứ kì lạ rồi.”

“Không, đó không phải vấn đề...”

“Về Vali, tôi cần phải cảm ơn cậu đã giải quyết với cậu ta.”

Ikuse-san cảm ơn tôi.

“...Thật bất ngờ, rằng Ikuse-san thật sự đã nói điều đó với tôi.”

“Chà, tôi nên làm thế sau tất cả những chuyện đã xảy ra.”

Nói vậy, cậu ta lấy ra một tấm ảnh.

–Trong bức ảnh là Ikuse-san lúc còn là một học sinh, cùng với những chàng trai cô gái khác có vẻ là bạn đồng hành của anh ta. Một trong số họ là một cô gái ăn mặc như một pháp sư và một tên đầu gấu tóc nâu.

Phía trên họ là một chàng trai tóc bạc đầy kiêu ngạo. ...Gương mặt đó gợi cho tôi về Vali.

“...Đây là một bức ảnh cũ sao? Quào, đó là Vali à? Cậu ta trông kiêu căng thật đấy!”

Nghe thấy tôi nói, Ikuse-san cười.

“Cậu ta đã từng rất kiêu ngạo. Hơn gấp nhiều lần so với bây giờ.”

“Những người khác cũng là bạn đồng hành của anh, đúng chứ?”

“...Đúng vậy, họ là thành viên của một đội được thành lập vào bốn

năm trước. Trong khoảng thời gian đó, có rất nhiều vấn đề liên quan tới Sacred Gear liên tục xảy ra. Kể từ đó, tôi đã làm việc cùng với họ cho tới tận bây giờ.”

Ah, nói mới nhớ, trong số những người đã giúp Grigori, đây là bức ảnh của một ít trong số họ.

“Trong quá khứ, tôi đã từng sống chung với Vali trong một khoảng ngắn, nên chúng tôi hiểu nhau rất rõ. Và đó là lí do tôi cảm ơn cậu.”

“Như tôi được biết thì hai người có vẻ thù ghét nhau, nên tôi vẫn tưởng là anh ghét cậu ta.”

Ikuse cũng có vẻ bối rối, nên tôi không biết phải phản ứng thế nào.

“Thù địch? Tôi sẽ không nói là thù địch, mà đúng ra là cậu ta dai như đĩa ấy, nên tôi chỉ cố tránh né cậu ta. Mỗi lần chúng tôi gặp nhau, cậu ta luôn la hét vào mặt tôi, ngắn gọn là phiền phức. Cảm giác như có một đứa em trai rắc rối vậy.”

Nếu cậu ta đã nói thế với tôi, thì chắc chắn giải quyết chuyện đó là một vấn đề đau đầu lắm. Nói mới nhớ, cậu ta đã từng là một kẻ điên cuồng vì chiến đấu.

“Tôi được biết là anh rất mạnh đúng không Ikuse-san? Nếu anh và tôi cùng nhau đứng ở tiền tuyến, chắc chắn nó sẽ cho chúng tôi rất nhiều sự tự tin.”

Tôi có nghe rằng mỗi lần Azazel-sensei đến một nơi nguy hiểm nào, thì người bảo hộ đi cùng luôn là Ikuse-san. Azazel-sensei thậm chí còn dẫn Ikuse-san theo khi đi đến Địa ngục để gặp Hades. Tuy nhiên, Ikuse-san lắc đầu.

“Tôi chỉ làm việc sau cánh gà thôi. Có hai Thiên Long dù là đối thủ hay đồng minh, với tôi thì đều đó quá là hào nhoáng và nó không hợp với tôi.”

...Anh ta thực sự là một con người sống khép mình. Nhưng, để chúng tôi có thể chiến đấu trên tiền tuyến, nó chỉ có thể xảy ra nhờ vào anh ta và những đồng đội của mình đang lặng lẽ hỗ trợ chúng tôi từ phía sau. Ép buộc anh ấy lên tiền tuyến có lẽ không phải là ý hay.

Tôi chợt nhận ra, rằng trong một khắc nào đó có một con chó to màu đen đã ngồi sau lưng tôi – tôi nhớ tên nó là Jin. Đừng có đến gần ta một cách im lặng thế chứ, con chó này. Không khí quanh người nó rất kì lạ, và tôi không thể biết rằng nó đang nghĩ gì khi nhìn vào đôi

mắt đỏ ngầu đỏ. Nó đang nhìn chăm chăm vào tôi.Con người của nó dường như đang cuốn tôi vào, như một cái vực thẳm khiến con người phải kinh sợ.

Ikuse-san xoa đầu Jin.

“Xin lỗi nhé. Nhóc này có tật xấu là hay nhìn chăm chăm vào những thứ mà nó thấy hứng thú. Chỉ là đoán thôi, nhưng có lẽ nó đã chú ý tới con rồng đang ẩn náu trong cơ thể cậu, Hyoudou Issei.”

Thế à, vậy là nó đang nhìn vào bên trong cơ thể tôi.

“Đúng vậy, con chó đó cứ nhìn ta chăm chặp. Có lẽ nó đặc biệt thích thú với Thiên Long.”

—Đó là lời của Ddraig.

“...Mày muốn nói chuyện với Ddraig không?”

“Không, tôi không nghĩ là chúng có thể nói chuyện với nhau. Jin có thể hiểu tiếng người, nhưng việc nói là hoàn toàn bất khả thi.”

...Nó được tách ra từ Sacred Gear. Dù nó có vẻ là một Sacred Gear nhưng bản năng của một con chó vẫn còn.

“Vali đã quan sát cậu thóa kem chống nắng đấy. Nhìn thì có vẻ cậu ta rất thích thú với quá trình cậu xoa bóp cặp mông đó lắm đấy.”

“Thế á!?”

Đó là chuyện đã xảy ra! Cậu ta thật sự thấy hứng thú với cách tôi xoa bóp mông của Akeno-san! V-Vậy là, Vali thực sự theo team mông...!?

Tuy nhiên, Ikuse-san ngay lập tức trả lời

“Đùa thôi.”

Đùa thôi á!? Tôi đã tin sái cổ đấy! Tên Vali đấy thậm chí còn ngồi xem vài cái đĩa JAV với tôi mà! Tôi đã rất vui, rằng cậu ta cũng giống như tôi nghĩ, đang dần phát triển sự hứng thú với cơ thể phụ nữ! Nhưng, tôi rất bất ngờ khi thấy Ikuse-san cũng thích pha trò!

“Mà, giờ phải tạm biệt rồi. Hôm nay cậu đã cho tôi thấy một kĩ năng khá hay đấy.”

Sau khi nói vậy, cậu ta rời đi. Với một người mà tôi không hay nói chuyện cùng, cảm giác thật là tươi mới. Đặc biệt là khi nói chuyện

với ai đó biết Vali từ trước, nó giúp tôi hiểu được mặt kia của cậu ta mà tôi chưa từng biết, và nó thú vị không ngờ.

Mà, đã đến lúc xem thử cái thời gian biểu cho việc xoa kem chống nắng ra sao rồi, và có vẻ như nó đang trở nên khá ồn ào. Xenovia và Asia cũng đang thúc giục quản lí của tôi, Ravel.

“Tớ cũng muốn đăng kí để được xoa kem chống nắng!”

“Tớ nữa!”

“...Ừm, em cũng muốn.”

“V-Vậy thì, em cũng muốn!”

“Mình có nên thử không nhỉ...”

Bỏ qua Koneko-chan, cả Gya-suke và Kiba cũng muốn á!? Họ muốn tôi xoa kem chống nắng cho cả đám con trai! Bớt giỡn đi! Đột nhiên, có một bàn tay đặt lên vai tôi. Khi quay đầu lại nhìn, thì đó là Dulio đang nhìn cảnh đó và cười.

“Oh–, dù là với nam hay nữ, thì Issei-san cũng có vẻ nổi tiếng nhỉ. Hmm, hay là tôi cũng nhờ cậu xoa kem chống nắng để thử cảm giác đó nhỉ?”

“Tha cho tôi đi...”

Gạo đã thành cơm, tôi chẳng thể làm gì ngoài việc gục đầu xuống. Và như thế, ngày hôm nay chấm dứt.

Phần 3

Ngày hôm sau, giữa giờ ăn trưa.

Tôi tình cờ gặp nhóm học sinh năm nhất giữa sân trường – Koneko-chan, Ravel, Gasber, và bắt đầu nói chuyện với họ sau bữa trưa.

–Cùng lúc đó, bộ ba Giáo hội và Kiryuu xuất hiện. Họ đang phát tờ rơi cho những học sinh đi ngang qua.

“Nào nào mọi người! Hãy xem qua cái này! Trên những tờ rơi này là những đề xuất của Chủ tịch Hội học sinh tiếp theo, Xenovia! Cô ấy là người con gái có thể làm bất cứ mọi chuyện và luôn đặt tấm lòng vào đó!”

“Đây, xin hãy giúp đỡ tôi trong tương lai. Hãy bầu một phiếu cho

Xenovia-san.”

“Tôi cầu mong cho bạn sẽ bỏ một lá phiếu thật lòng! Trong bất kì trường hợp nào, làm ơn!”

Irina, Kiryuu và Asia đang tích cực phân phát những tờ rơi tới tay các học sinh. Mà, vì đang là thời gian bầu chọn, nên hành lang được phủ kín với những áp phích tự làm. Những áp phích đó có hình Xenovia mô phỏng tư thế của Đức Trinh nữ cầu nguyện Mary, cùng với dòng chữ lớn [Tôi sẽ mang lại hòa bình thật sự cho Học viện Kuoh! Hi vọng mọi người sẽ thật lòng bầu chọn cho tôi!], tạo ra một không khí khá kì lạ.—Tuy nhiên, việc Xenovia là một du học sinh từ nửa kia của trái đất, cộng với tính cách của cô ấy vốn đã được lan rộng ra khắp trường, thì số đông ý kiến của học sinh về áp phích và tờ rơi của cậu ấy là [Tôi rất thích phong cách của cô ấy], một phản hồi tốt đến bất ngờ. ...Những học sinh của Học viện Kuoh có thể được miêu tả là khoan dung, bình tĩnh, và hay tò mò.

Tiếp theo, Asia (giúp đỡ với chiến dịch tuyển cử trong giờ ăn trưa), Irina, và Kiryuu hộ tống Xenovia tới sân trường. Cậu ấy đeo một cái băng với tên của mình ở trên vai, và bắt đầu nói khi đã đến được chính giữa của con đường.

“Ah–, những học sinh của Học viện Kuoh, các bạn khỏe chứ. Tôi là một ứng cử viên trong đợt bầu cử cho vị trí Chủ tịch Hội học sinh năm nay, Năm 2 Xenovia. Tôi mong rằng mọi người sẽ lắng nghe tôi nói. Khi tôi trở thành Chủ tịch—“

Ồ–, cậu ấy đã vứt bỏ cái giọng lịch sự và cao quý, và đang dùng chính chất giọng phát biểu thông thường của mình. Đó mới đúng là phong cách Xenovia. Những học sinh đã ngừng bước, và theo dõi bài phát biểu của cậu ấy, trong khi một vài nam sinh sẽ lâu lâu lại hét lên “Yo! Xenovia-san, chơi tới đi!” trong khi một số nữ sinh thì sẽ “Tớ trông chờ vào cậu, Xenovia-chan” và những lời động viên và cổ vũ tương tự.

Koneko-chan nói trong khi quan sát từ xa

“Xenovia-senpai có thể xem là một người nổi tiếng ở trong trường, nên ngay khi bắt đầu bài phát biểu, chị ấy tự nhiên sẽ được đám đông bao vây.”

Chỉ việc là một cô gái ngoại quốc đã đủ để thu hút sự chú ý của người khác rồi, và chưa kể là cậu ấy được hộ tống bởi Asia và Irina, những người cũng nổi tiếng không kém gì cậu ấy. Không chỉ với nam sinh, mà cả nữ sinh cũng có hứng thú với cậu ấy.

“Phong cách của chị ấy hoàn toàn khác biệt so với Cựu Chủ tịch Sona, một người cũng đã thu hút rất nhiều sự chú ý của người khác.”

Ravel thêm vào.

Đó là lý do vì sao cô ấy đã trở thành trung tâm của sự chú ý. Vị Chủ tịch trước về một mặt có khả năng làm việc với cường độ cao, mặt khác lại có khả năng lắng nghe ý kiến từ các học sinh khác, tạo ra những câu trả lời khác nhau. Trái ngược hoàn toàn với vị trí Chủ tịch Hội học sinh với khả năng lấy lòng tin của học sinh bằng cách tạo ra những kết quả xác thực, loại CLB thể thao dạng Xenovia lại giống như một vận động viên hơn. Rõ ràng là các học sinh sẽ muốn biết lí do cậu ấy lại trở thành một ứng viên.

Tuy nhiên, ngay khi Xenovia vừa có được sự chú ý của mọi người, một ứng cử viên khác cho vị trí Chủ tịch Hội học sinh, Hanakai-san lại đi ngang qua, và bắt đầu chào hỏi những học sinh.

“Chào mọi người, dạo này mọi chuyện thế nào rồi?”

Hanakai-san nở nụ cười bình yên như của cựu Chủ tịch Sona trong khi chào hỏi những học sinh. Tôi nghe nói là cô ấy rất tôn trọng cựu Chủ tịch Sona, nên tôi nghĩ đây là một sự phản chiếu tự nhiên lên hành vi và thái độ của cô ấy.

“Chúc may mắn, Hanakai-san. Tớ ủng hộ cậu.”

“Tớ sẽ bầu cho cậu.”

Những nữ sinh cùng khối đang cổ vũ cô ấy. Tôi nghĩ là những người ủng hộ Hanakai-san phần lớn là những học sinh danh dự.

...Tuy nhiên, trở thành người kế vị của cựu Chủ tịch Sona không hề dễ. Khi tôi vừa bước chân vào ngôi trường này, thì cựu Chủ tịch Sona đã ngồi trên ghế Chủ tịch Hội học sinh rồi. Và rồi, chị ấy đã dẫn dắt Học viện Kuoh dưới danh Chủ tịch Hội học sinh suốt hai năm liền. Hanakai-san có lẽ đang muốn kế thừa vị trí của chị ấy.

Người bước đến cạnh Hanakai-san là ứng cử viên cho ghế Phó Chủ tịch – Saji, và cũng có những học sinh muốn chào hỏi cậu ấy.

“Này, Saji, tớ sẽ cho cậu một phiếu bầu cho vị trí Phó Chủ tịch, nhưng cậu phải đối xử ưu ái với những hoạt động ngoại khóa của tớ.”

Một nam sinh năng nổ nói nửa đùa nửa thật với cậu ấy.

“Đó là hai chuyện khác nhau, tớ mong cậu có thể bầu một cách công bằng.”

Saji lẩm bẩm điều gì đó với đôi mắt khép hờ, và cậu nam sinh kia lập tức cười phá lên.

“Hahaha, đùa thôi. Tớ sẽ bầu cho cậu.”

“Thật là, ai tham gia vào mấy CLB thể thao đều thế cả.”

Saji thở dài...nhưng tôi biết là cậu ta được yêu thích nhờ vào tính cách nghiêm túc và tháo vát của mình, và nhận được sự ủng hộ đông đảo từ các CLB thể thao, đặc biệt là những cậu con trai trong đó.

Tôi còn biết được là có một học sinh nữ vừa chuyển tới, và đang ứng cử cho vị trí thư kí/thủ quỹ. Theo như lời bàn tán, thì đó là một cô gái ngoại quốc xinh đẹp... nhưng tôi chưa từng gặp qua cô ấy.

Rồi, tôi cũng có nghe rằng một học sinh danh dự năm nhất cũng tham gia ứng cử. Nhưng tôi không được cho biết thông tin về cậu ta, nên tôi cũng chẳng biết gì nhiều lắm....

“Xenovia, không biết cậu ấy có thể đánh bại Hanakai-san không nữa.”

Tôi thì thầm. ...Đối thủ của Xenovia là Hanakai-san, cô ấy vẫn thường đi theo cựu Chủ tịch Sona trong Hội học sinh, và cô ấy lo lắng cho Hội học sinh hơn bất kì ai khác.

Koneko-chan nói

“...Em có nghe từ một người bạn trong CLB Báo chí, và hiện tại đang là 60-40, với Xenovia-senpai trong tình thế bất lợi. Hanakai-senpai không chỉ từng làm việc bên cạnh cựu Chủ tịch Sona, chị ấy còn tạo ra kết quả nhãn tiền, nên sự ủng hộ từ học sinh cho chị ấy là khá cao.”

“Chà, cũng đúng thôi. Nhưng, thật sự có tới 40% ủng hộ cho Xenovia.”

Bốn mươi – không tệ đâu. Với một người mới tham gia ứng cử mà lại có được sự ủng hộ lớn như vậy, tôi nghĩ rằng vẫn có cơ hội lật kèo. Nếu con số chỉ là 10 hay 20... thì kết quả đã được an bài.

“...Chị ấy là một người ngoại quốc, một vận động viên nổi bật và có thể kết thân với bất kì ai, nên tính cách đó khiến chị ấy nổi tiếng với

cả nam sinh và nữ sinh. Đặc biệt với những nữ sinh năm nhất, chị ấy cực kì nổi tiếng.”

“Có vẻ là với những nữ sinh năm nhất, chị ấy là một người trong như mỹ nam, nên độ nổi tiếng cũng tăng nhanh chóng mặt.” Gasper nói từ phía sau Koneko-chan.

Nổi tiếng với những nữ sinh năm nhất à.

“Xenovia-senpai! Em luôn ủng hộ chị!”

“Xenovia-oneesama! Em chắc chắn sẽ bầu cho chị!”

Thấy cảnh này, rõ ràng là cậu ấy đang được bao quanh bởi rất nhiều nữ sinh năm nhất. Vì Xenovia có hơi chút nam tính, nên với những người cùng giới – đặc biệt là từ góc nhìn của những nữ sinh nhỏ tuổi, cậu ấy chắc là rất điển trai.

“Cảm ơn, chị sẽ cố gắng.”

Sau khi Xenovia đáp lại với một nụ cười, họ hét lên “Kyaa—!” bằng một giọng chói tai.

Ravel đột nhiên nói

“Em có nghe rằng trong số những người ủng hộ Xenovia-sama, khoảng một nửa số phiếu sẽ không thể bị lay chuyển.”

“Ồ, sao lại thế?”

Ravel đáp lại câu hỏi của tôi

“Vì những người đó, là những cô gái đến từ những CLB thể thao mà Xenovia-sama từng giúp đỡ, hoặc là những học sinh mà chị ấy đã hỗ trợ khi họ gặp khó khăn ở trường. Xenovia-sama được sinh ra với kiểu tính cách này, rằng chị ấy sẽ không quay lưng với những ai đang gặp bất kì rắc rối gì. Dù là lúc ứng cử cho vị trí Chủ tịch Hội học sinh hay là khi chỉ là một học sinh bình thường, chị ấy cũng chỉ lặng lẽ lo lắng cho những vấn đề của ngôi trường này, và đó là lí do.”

Có lẽ cũng vì khả năng thể thao của Xenovia, mà cậu ấy hay giúp đỡ những cô gái của CLB thể thao. Dù vẫn có những khó khăn mỗi lần nhận được lời nhờ vả giúp đỡ, bằng cách giúp họ, cậu ấy luôn nhìn rất vui vẻ. Cảm nhận về công lý của cậu ấy cũng hơn hẳn so với hầu hết mọi người, nên cậu ấy chắc chắn sẽ đến cứu giúp bất kì ai cần đến. Tôi nghĩ rằng sự tốt bụng và những cử chỉ tốt đã tích lũy dần

đàn, tạo ra một nhóm những người ủng hộ trung thành của cậu ấy.

Với nó, có vẻ như chiến dịch tranh cử có hiệu quả rất lớn.

...Những học sinh của ngôi trường này đã tạo ra một Học viện Kuoh mới. Cùng thời gian này năm trước, tôi đã nghĩ rằng việc lên năm 2 là chuyện bình thường.

“Mình đã là học sinh năm cuối rồi.”

Tôi tự nói với bản thân.

Koneko-chan kéo tay áo tôi. Gasper và Ravel cũng đang mỉm cười.

“Năm sau, sẽ tới lượt bọn em.”

Koneko-chan nói với tôi. Aahhh, Koneko-chan thật sự rất giỏi đọc suy nghĩ của người khác đấy. Tôi di chuyển đến gần ba em ấy, và nói

“Ừm, anh biết mà. Sau một năm, mấy đứa sẽ phải lo lắng nhiều thứ hơn, những đàn em dễ thương ạ.”

–Lần này sẽ là lượt của tôi để dẫn dắt đàn em của mình. Đó là công việc của một người đàn anh.

“Nhưng mà với quý, thì bọn em là senpai của anh.”

Koneko-chan vừa cho tôi một gáo nước lạnh! Đừng làm thế chứ, anh thừa biết rồi mà!

Sau giờ học, Rias, Akeno-san và Xenovia đều chấm dứt hoạt động ngoại khóa của mình, và chúng tôi tụ tập lại. Mọi người đều nhất trí, và chúng tôi đang chuẩn bị đi sang cửa hàng Taiyaki ở thị trấn bên cạnh để nhấm nháp.

“Taiyaki nhân đậu đỏ là tồn tại duy nhất, những cái khác, có hay không, không quan trọng.”

“Nhưng, cái có kem trứng sữa cũng khó mà chối từ lắm.”

“...Về cơ bản thì nó là bột mì, đường, và trứng. Vì những nguyên liệu đó cũng được dùng để làm những loại bánh ngọt khác, nên đậu đỏ, kem trứng sữa, hay chocolate đều dùng được cả.”

Rias trung thành với truyền thống, Ravel thì thích kem trứng sữa, còn với Koneko-chan thì cứ bánh ngọt là được, và cuộc thảo luận về bánh ngọt của những cô gái trở nên rất sôi nổi.

Chứng kiến cảnh tượng âm lòng và bình yên này, chúng tôi chuẩn bị băng qua một ngã tư trong khu dân cư.

–Ooh!

Chúng tôi đột nhiên cảm nhận được sự dâng trào của một luồng áp lực kinh người, và mọi người ngay lập tức vào tư thế chiến đấu!

...Chuyện gì vậy, cảm giác này là...? Một luồng áp lực mạnh mẽ dường như đang tiến tới đây. Đó chắc chắn không phải sát lực, nhưng nó cũng không hề có chút nhân từ nào trong đó.... Tuy nhiên, một điều chắc chắn là chúng tôi cảm nhận được sự xuất hiện của một người lạ!

Mọi người đều thận trọng nhìn xung quanh. –Lúc này, biểu hiện của Xenovia có vẻ rất kì lạ. Đôi tay của cậu ấy đang run rẩy kịch liệt.

“...Sao mà, cảm giác thốn thức này....Durandal...?”

Dù cậu ấy đã dùng tay trái để giữ chặt bàn tay phải đang run rẩy, nhưng bàn tay trái cũng đang run lên nhẹ nhẹ.

Đôi tai của Koneko-chan dựng lên, có vẻ như đã phát hiện ra điều gì đó, và em ấy quay mặt về một hướng. Mọi người nhìn theo hướng nhìn của em ấy và tập trung vào hướng đó!

Nhìn về hướng đó – một người đàn ông tóc trắng đang đứng đó với bộ lễ phục

“Xin chào, những quý trẻ.”

Gương mặt của ông ta đầy những nếp nhăn, và chỉ với vẻ ngoài thì ông ta có lẽ là một ông già ngoại quốc đã ngoài tám mươi. Tuy nhiên, cái cơ thể dưới gương mặt đó thì lại đối lập hoàn toàn với ý tưởng của tôi. Một cái cổ dày không tưởng, một bộ ngực nở, cánh tay to ngang thân cây, và đôi chân thì ngang ngửa với hông của tôi...! Điểm nổi bật nhất là chiều cao của ông ta, chắc tầm đầu đó hai mét chẳng....? Đó là một cơ thể trẻ trung lý tưởng, và không hề hợp với gương mặt già cỗi đó!

–Whoa!

Cơ thể của ông ta...biến mất trong nháy mắt! Ông ta ở đâu!? Ông ta biến mất tới đâu rồi!? Không, tôi đâu có rời mắt đi đâu khác!? Không hề có tiếng động, hay chuyển động nào, ông ta cứ thế biến mất thôi!

Có ai đó đột nhiên đặt tay lên vai tôi.

“.....Uh!”

Khi tôi quay đầu lại nhìn, chính là ông già cao to đó! Ông ta đến đằng sau lưng tôi chỉ trong nháy mắt ư!? Hơn nữa, ông ta đang đứng ngay giữa đội hình của chúng tôi! Không một đồng đội nào của tôi có thể phản ứng lại!?

Họ lùi lại để kéo dài khoảng cách, và chuẩn bị chiến đấu!

—Nhưng, một nụ cười hiện ra trên gương mặt nhăn nheo đó. Ông ta nói với một giọng cộc lốc.

“Ta đến đây từ Vatican. Tên ta là Vasco Strada.”

.....Uhhhh!?

...L-Lão già này, là người đã từng nắm giữ Durandal!? Một người quan trọng của Giáo hội! Một người đứng đằng sau cuộc nổi loạn!

Nghe tên ông ta, những đồng đội của tôi còn căng thẳng hơn trước! Tôi thử di chuyển – nhưng có một cổ áp lực khổng lồ đè lên trên vai tôi. ...Cảm giác như trái tim của tôi đang bị bóp nghẹt vậy. Khốn thật...Đã bao phen tôi có thể lách qua khe cửa hẹp để sống sót rồi... bây giờ tôi chỉ để cho ai đó đặt tay lên vai mình, và nó thành ra thế này...! Lão già này, con người kiểu gì đây!

Vasco Strada quay sang phía Xenovia.

“Chiến binh Xenovia, có vẻ cô đã trở thành quý?”

“...Giáo chủ Strada, đã rất lâu kể từ lần cuối chúng ta gặp nhau.”

Biểu cảm của Xenovia rất nghiêm trọng, với những giọt mồ hôi lạnh lăn đầy trên khuôn mặt. Thường thì cậu ấy sẽ tỏ ra cứng rắn, nhưng trước mặt lão già này, cậu ấy lại lo sợ hơn bao giờ hết!

Ông ta thả bàn tay ra khỏi vai tôi. Nó cứ như tháo những nút thắt trên cơ thể tôi ra vậy, và tôi lại có thể di chuyển cơ thể mình bình thường.

...Đây là một ông già đã ngoài tám mươi á...uh! Tôi đang sốc. Nó giống như những gì mà Xenovia và Azazel-sensei đã ước chừng, cảm giác như một sức mạnh lớn đến mức không ai có thể tin rằng nó lại thuộc về một ông già!

Vasco lấy ra một vật từ trong bộ đồ của ông ấy.

“Của cô đây.”

—Đó là một lá thư.

Ông ta đưa một lá thư cho Rias. Rias cẩn thận nhận lấy lá thư bằng cả hai tay.

“—Đ-Đây là...?”

“—Một lá thư thách đấu. Bọn ta muốn thách đấu các cô cậu một cách đàng hoàng.”

“—Uh!?”

Nghe lời tuyên bố đó, chúng tôi sốc toàn tập! Tất niên rồi! Vì đây là một mình ông ta, đơn độc, đến gửi cho chúng tôi một lá thư thách đấu! Ông ta chắc hẳn phải rất gan dạ, anh dũng, hoặc là không màng sống chết mới tới đây tuyên chiến một mình thế này! Mọi thứ diễn ra quá đột ngột, và gương mặt của mọi người hết sức căng thẳng!

Cơ thể của Rias đang run lên, và cơn giận của cô ấy sắp bùng nổ!

“Đừng có đùa. Ông thậm chí có biết tình cảnh hiện tại không? Dù ông có là một người cao cấp trong Giáo hội—“

Trước khi cô ấy có thể nói xong, có một ngón trỏ ngay trước mặt cô ấy. Lão già đó lắc lắc ngón tay, trong khi miệng thì phát ra những tiếng tsk-tsk-tsk.

“Em gái của Ma Vương. —Trẻ quá, mà đúng ra là còn quá trẻ.”

.....Whoa! Thấy thái độ của lão ta, tôi không thể nhịn được nữa, và xem vảo giữa bọn họ! Tôi đứng che trước mặt Rias để bảo vệ cô ấy! Rồi tôi quay sang hướng khác và nói!

“...Ta sẽ không để ông chạm vào người này, dù ông có là ai đi chăng nữa!”

Nghe vậy, ông ta đứng im một chút – rồi nhanh chóng lộ ra nụ cười cực kì hài lòng. Bàn tay to lớn của ông ta tiếp cận tôi – và xoa đầu tôi một cách nhiệt tình.

“...Không tệ đâu, nhóc quý.”

.....Uh!

Tôi có cảm giác đang bị coi thường, nên tôi hất tay của ông ta ra! – Nhưng, ông ta đã biến mất khỏi tầm nhìn trong một khắc nào đó, và rồi xuất hiện ở một khoảng cách khá xa! ...Một lần nữa lại không có dấu hiệu gì là ông ta đã di chuyển! Ông ta di chuyển với tốc độ cực nhanh? Hay có thể làm người khác không nhận ra được tiếng động hay cảm giác gì?

Ông ta quay mặt về một hướng khác và nói

“—Tốt lắm, Giáo chủ Legrenzi, xin hãy đưa ra quyết định.”

Sau đó, một bóng dáng nhỏ xuất hiện—.

Đó là một cậu bé tóc đen có kích cỡ của một học sinh lớp 5 hay 6. Dù đó là một gương mặt búng ra sữa, thì cậu ta có một bộ dạng hết sức uy nghiêm. Hơn nữa, cậu ta đang mặc bộ y phục giống như của Vasco Strada. Ông ta gọi cậu là [Giáo chủ]. Có vẻ như ở độ tuổi này, cậu ta đã có một vị trí xứng đáng với cách gọi đó.

Có lẽ đã nghĩ đến chuyện này, Rias hỏi cậu ta

“Người là Teodoro Legrenzi?”

“Đúng, ta chính là Teodoro Legrenzi.”

Cậu ta gật đầu, và đáp lại đầy chắc chắn!

...Gì vậy chứ! Một trong những người đứng sau cuộc nổi loạn, người mà danh tính được cho mà một con người bí ẩn với thứ bậc cao... thật không thể tưởng tượng ra đó là một cậu bé chỉ khoảng 11-12 tuổi!

Những đồng đội của tôi cũng phản ứng tương tự, khi biết được danh tính của cậu ta, chúng tôi không thể giấu đi sự bất ngờ.

Vị Giáo chủ trẻ tuổi đang run rẩy, nhưng cậu ta nói bằng giọng khá lớn!

“Ta...cần phải bảo vệ quyền lợi của những thầy trừ tà! Dù các người có là quỷ ‘tốt’, thì vẫn cần phải nhổ tận gốc lũ quỷ xấu xa và ma cà rồng! Chỉ có chúng là bị công lý trừng trị bởi tội ác của mình – ta không thể chấp nhận chuyện đó! Dù nó chống lý tưởng của Tổng lãnh thiên thần Michael-sama...chỉ riêng chuyện này, ta không thể chấp nhận được!”

Dù cậu ta đang run rẩy, thì đôi mắt đó vẫn giữ được sự quyết tâm

lớn lao.

Như là đáp lại cho lời nói đó, chúng tôi đã bị bao vây bởi vô số những chiến binh đã xuất hiện và ngăn chặn lối thoát của chúng tôi. Khi nhìn kĩ, đó là những nam linh mục, cũng như những nữ chiến binh với bộ đồng phục tương tự với Xenovia và Irina, họ rất đông, và đã vây kín chúng tôi. ...Đó chắc là những chiến binh đã theo phe của những người như Giáo chủ trong cuộc nổi loạn. Tôi cũng có thể thấy vài linh mục tóc trắng... Có thể họ là những chiến binh đến từ cùng tổ chức mà Freed từng tham gia. Nhìn thấy họ, tôi liền nghĩ tới hắc tặc và Siegfried.

Chỉ từ những gì tôi có thể thấy, thì có hơn cả tá chiến binh ở đây. Để có thể mang đến nhiều người đến vậy, thì không dễ điều khiển đâu.... Nói thật thì, tôi đã nghĩ là chỉ cần bước ra khỏi thị trấn Kuoh là đã trở thành người ngoài rồi.

...Không thể chịu nổi, mỗi lần chúng tôi thử đi xa một chút, thì đều bị tấn công, chưa từng có điểm dừng. Tôi thật sự muốn hỏi thử xem liệu chúng tôi có còn sự tự do hay không.

Trong số chúng tôi, người đầu tiên lấy vũ khí ra – là Xenovia. Cậu ấy có vẻ đã điều khiển được cơn run rẩy, và lấy ra Durandal từ chiều không gian khác, nắm chặt nó trong tay.

Xenovia chìa mũi kiếm vào Vasco Strada.

“...Giáo chủ Strada.”

Gương mặt nhăn nhoe của ông ta lộ ra một nụ cười.

“Chiến binh Xenovia, cô đã có thể sử dụng Durandal tốt chưa?”

Câu nói đó có vẻ đã kích động cậu ấy, và Xenovia lao thẳng tới trước với Durandal!

“Hãy tự chứng kiến đi, hành động sẽ thay cho lời nói. Một người nắm giữ Durandal phải như thế này!”

Vị linh mục già có vẻ không có ý định né tránh, và đã chuẩn bị đón trực tiếp đòn tấn công của Xenovia! Lưỡi kiếm Ex-Durandal đang tỏa ra một lượng năng lượng thần thánh, và nếu hứng trọn toàn bộ đòn đánh này, không ai có thể toàn vẹn cả! Đòn tấn công trúng đích – chỉ trong nháy mắt! Nó đã bị chặn đứng! Cậu ấy giữ nguyên tư thế chém xuống của mình. Không, cậu ấy không di chuyển được! – Bởi Vasco Strada, đã sử dụng một ngón tay để chặn Durandal!

...Không thể nào! Dùng một ngón tay để chặn đứng đòn tấn công của Xenovia!? Dù đó có là một con quỷ với một lượng tập luyện và kỹ năng đáng kể, thì cũng không thể làm được như thế!? Hơn nữa, đối thủ là một nhân loại, một ông già đã hơn tám mươi tuổi!

“—Ugh!”

Thấy kết quả này, Xenovia cay đắng nghiêng răng.

“Có vẻ là còn xa lắm.”

Vasco Strada lắc đầu. ...Luồng khí bao phủ lấy Durandal đang dần biến mất! Ông ta chính là người tiền nhiệm của thanh Durandal, nên ông ta chắc đã quen với việc điều khiển Durandal. Thế nhưng, một ngón tay là đủ để làm vậy sao!?

Thấy cảnh tượng đó, tôi rất muốn sang hỗ trợ Xenovia, nhưng những chiến binh xung quanh vẫn đang theo dõi chúng tôi, và quan trọng hơn cả, tôi không thấy bất kì kẻ hở nào trên người ông ta! Nếu chúng tôi có thể sử dụng một không gian rộng để tấn công, thì có lẽ vẫn có thể giải quyết được. Nhưng đây là đường phố. Không gì có thể nguy hiểm hơn chuyện đó cả! Có vẻ như những đồng đội của tôi cũng giống tôi, không biết phải tấn công thế nào cả!

“Xenovia! Tổng giám mục! Xin hãy tha thứ cho sự thô lỗ này!”

Lao tới như người bạn của mình, Irina dang rộng đôi cánh trắng, và lao thẳng tới đối thủ với tốc độ rất cao! Trong tay cậu ấy là Thánh kiếm Hauteclere! Chỉ ngay khi đòn đánh chuẩn bị chạm vào vị linh mục già, một bóng người chen vào giữa hai người! Đó là một người đàn ông trung niên tóc đen trong bộ lễ phục, và đã chặn đứng đòn tấn công của Irina!

Nhìn thấy người vừa chặn đòn tấn công của mình, Irina đã kinh ngạc tột độ!

“—Uh! Cristaldi-sensei!”

Người mà Irina vừa gọi đang cầm một thanh kiếm có khả năng tỏa ra năng lượng thần thánh. Đó chính là thanh kiếm đang chặn thanh Hauteclere của Irina. Cristaldi—. Đó chắc chắn là cách Irina gọi ông ta. Có vẻ như người trung niên này là người thứ ba đứng sau cuộc nổi loạn – Ewald Cristaldi! Người tiền nhiệm nổi tiếng của thanh Excalibur!

Ewald Cristaldi dùng vũ khí trên tay mình để đẩy lùi Irina, và nói

“...Chiến binh Irina, cô không nên giới hạn tầm nhìn của mình như vậy.”

...Cơ thể của ông ta có vẻ cũng không có kẽ hở nào.

—Nhưng, có một người, đang lao tới chỗ ông ta với một thanh kiếm!

“Tiền nhiệm của Excalibur...!”

Đó là Kiba! Cậu ta đang cầm một thanh quý thánh kiếm, và chĩa nó về phía Ewald Cristaldi!

“Hãy cùng nhau định đoạt chuyện này!”

Một hơi thở duy nhất, cậu ta nhanh chóng thu hẹp khoảng cách giữa họ, và lướt đến chỗ người được gọi là giáo viên của các chiến binh Giáo hội! Đoi thủ quay sang để đối mặt với đòn tấn công tốc độ của Kiba – vừa đủ để né nó chỉ với một cái xoay người! Đó là cái xoay người không chút dư thừa! Kiba tiếp tục tấn công trong khi thêm vào vài động tác giả, thậm chí còn tạo ra tàn ảnh trong khi không ngừng tấn công, nhưng nó có vẻ vẫn nằm trong dự kiến của Ewald Cristaldi và ông ta dùng kiếm để chặn hết những đòn tấn công đó! Mắt tôi còn không thể theo kịp chuyển động của thanh kiếm!

Không thể nào! Không chỉ theo kịp với kiểu giao tranh tốc độ cao của Kiba, mà ông ta còn né được hết!? Ngay cả trong lúc luyện tập chiến đấu, tôi cũng không thể chặn được hết đợt tấn công của Kiba!

Ông ta nói trong khi né những đòn tấn công của Kiba

“Quý thánh kiếm à? Vậy cậu là người đã sống sót qua Dự án Thánh kiếm? Cách di chuyển không tệ đâu.”

Ông ta mạnh mẽ vung thanh kiếm của mình! Nhận phải cú chém đó, Kiba đột ngột gục xuống ven đường! Dư âm của đòn tấn công đó đã phá hủy con đường, để lại một cái hố!

“Agh...uh!”

Kiba có vẻ đang gặp khó khăn khi hô hấp và những tiếng rên có thể nghe được!

“—Nhưng, nếu như cậu đang so sánh ta với kẻ thấp kém như Freed, thì ta sẽ rất khó xử đấy, biết không?”

Ewald Cristaldi liếc cậu ấy một cái, rồi tra kiếm vào vỏ.

...Tôi đoán là, thanh kiếm đó...có liên quan tới Excalibur chẳng? Tôi nhớ tới tốc độ cao của thanh kiếm và sức mạnh hủy diệt gây lên người của Kiba. Đúng vậy, đó là kỹ năng y hệt với Excalibur.

“Kiba, Xenovia, Irina!”

Ngay khi tôi và Rias quyết định, chuẩn bị tiến lên phía trước, Vasco Strada ra hiệu cho chúng tôi dừng lại.

“Công chúa của nhà Gremory, chúng ta đến đây, không phải để bắt đầu chiến tranh, mà là để đưa ra thông báo cuối cùng. Mong cô có thể hiểu cho.”

Ngay khi ông ta nói xong – những chiến binh bao vây chúng tôi đã lặng lẽ rút lui.

“...Vậy, tốt nhất là chúng ta nên cất vũ khí đi.”

Thấy vậy, Rias dừng bước, và đáp lại. Tiền nhiệm của Durandal – Vasco Strada, tiền nhiệm của Excalibur – Ewald Cristaldi, và vị Đức Hồng Y trẻ đồng loạt quay lại để chuẩn bị rời đi.

“—Tạm biệt, những chiến binh trẻ.”

Sau khi nói vậy, phe nổi loạn rời đi—

“.....Uhh”

Xenovia im lặng, cầm chặt Durandal trên tay và có vẻ đang khá tức giận.

“...Tại sao, lại có sự mâu thuẫn xảy ra giữa bọn họ cơ chứ.”

Irina có vẻ tuyệt vọng, đang ngồi bệt ra đất.

“...Khốn kiếp.”

Sau khi thách đấu người từng nắm giữ Excalibur và dễ dàng bị đánh bại, Kiba bộc lộ cảm xúc, đâm mạnh xuống đất với nắm đấm của mình. ...Cuộc chiến giữa những người liên quan tới thánh kiếm lại chuẩn bị bắt đầu.

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

Life 2 - Những trận chiến quyết định

Phần 1

Đêm đó—.

Các thành viên của [DxD] đang họp mặt tại phòng VIP nhà Hyoudou, đồng thời cũng là căn cứ của bọn tôi. Có mặt ở đây gồm có CLB Nghiên cứu Huyền bí, Hội Học Sinh, Sơ Griselda, Dulio và những người khác.

[...Ta thành thật xin lỗi vì hết chuyện này đến chuyện kia làm liên lụy đến mọi người...]

Michael-san đang nói chuyện thông qua màn hình 3 chiều tạo bởi vòng tròn pháp thuật. Lời đầu tiên ngài ấy mới là lời xin lỗi, có lẽ là do sự cố lần trước ở Thiên Đường và lần này với quân phiến loạn Nhà Thờ.

[Họ yêu cầu có một trận chiến đối đầu với [DxD], và đặc biệt mong muốn nó diễn ra ngay tại thị trấn Kuoh.]

Michael-san nói.

“Sao lại là ở đây...?”

Azazel-sensei trả lời câu hỏi của tôi.

“...Đây là nơi hình thành nên liên minh giữa các thành viên thuộc nhiều phe phái khác nhau. Chắc hẳn họ cũng có những cảm xúc phức tạp với nơi này. Chưa kể mấy đứa còn có mối liên hệ mật thiết với nó nữa. Giống kiểu phục thù ấy, nhưng với họ, [DxD] thật sự là một đối thủ khó chịu và đáng ghét.”

Vậy có nghĩa là nếu không có liên minh, thì công việc của các thầy trừ tà sẽ không bị giới hạn. Bọn tôi có liên quan cả đến sự cố với Kokabiel, chưa kể [DxD] chẳng khác nào minh chứng cho sự tồn tại của liên minh... Cũng chẳng khó hiểu khi bọn tôi là kẻ thù thích hợp nhất với quân nổi loạn của Nhà Thờ.

Sơ Griselda nói

“Những con người tham gia quân nổi loạn hầu hết là những người mất đi người thân bởi Quỷ và Ma Cà Rồng, hoặc những người mà cuộc sống bị hủy hoại bởi chúng. Trong quá khứ, họ muốn trả thù hoặc ngăn chặn sự tiếp diễn của thảm kịch đổ lên đầu những Chiến Binh Nhà Thờ—. Khi liên minh Ba Phe được thành lập, thì họ hoặc những quan chức Nhà Thờ cấp cao ủng hộ họ chính là những người phản đối dữ dội nhất,”

...Những người chứng kiến mạng sống người mình yêu thương bị tước đoạt bởi Quỷ hay Ma Cà Rồng chẳng thể chấp nhận nổi liên minh. Vốn dĩ bản chất của liên minh là từ tình cảm... Một cảm xúc khó tả trào lên trong tim tôi.

Irina buồn bã nói.

“Tuy không phải tất cả, nhưng hầu hết họ đều là những con chiên của Chúa... Dù đặt niềm tin nơi Chúa, họ vẫn chưa thỏa mãn.”

“...Lý do của cuộc phản loạn hình như là do sự phản đối của họ đã tràn ly...”

Irina gật đầu khi nghe tôi nói.

Sensei thở dài.

“... Nói thẳng ra, sự cố lần này là xung đột nội bộ. Dù ta rất muốn nhờ tới sự trợ giúp từ thành viên [DxD], Seekvaira Agares và Sairaorg Bael, vậy nhưng họ luôn đặt việc bảo vệ lãnh thổ lên hàng đầu. Tốt nhất là đến khi đối đầu Qlipposh mới gọi người kế thừa của Great King và gia tộc Archduke, và mấy lão già cấp trên bên đó suy đoán rằng mọi chuyện sẽ lại trở nên phức tạp...”

Cũng...có thể là như vậy. Dù liên minh đã được thành lập, không tránh khỏi việc phía Thế Giới Ngầm sẽ đổ lỗi cho phía Thiên Đường về vụ việc lần này, và nếu như ngay cả người thừa kế của Great King và gia tộc Archduke cũng góp mặt thì mấy người bên trên chắc chắn sẽ không hài lòng chút nào. Nếu nói khó tình hình với Seekvaira Agares và Sairaorg Bael, có thể họ sẽ giúp sức. Dù vậy nhưng đúng như Sensei nói, họ sẽ coi trọng việc bảo vệ lãnh thổ của mình. Còn chưa kể phải đề phòng Qlipposh lợi dụng cuộc phản loạn lần này để tấn công Thế Giới Ngầm nữa.

Michael-san nói với 1 ánh nhìn nghiêm trọng.

[...Nguồn gốc sự việc lần này là do khâu quản lý của bọn ta không tốt. Ta sẽ dùng sức mạnh—.]

“Khoan đã, đừng vội thế.”

Sensei ngắt lời Michael-san.

“Michael, cậu là biểu tượng của Thiên Đường. Tôi nghĩ việc ra chỉ thị nghiêm ngặt cũng là trách nhiệm của người đứng đầu. –Thế nhưng sự việc lần này nó là một dạng xung đột đấy. Dù lý do có phức tạp đến đâu thì sử dụng bạo lực cũng không phải là ý hay. Đã đến mức này rồi thì chúng ta nên giải quyết sự việc lần này thật gọn ghẽ.”

[Nhưng Azazel, đổ toàn bộ trách nhiệm lên [DxD] thì thật...]

“Tôi cũng thấy lo. Tôi không nghĩ Strada hay Cristaldi sẽ đặt toàn bộ gánh nặng lên vai học trò của mình chỉ để bắt đầu cuộc phản loạn này. Còn chưa kể họ dùng đến quá nhiều người được rèn luyện để trở thành chiến binh nữa. Dưới góc nhìn của người thường xuyên chỉ đạo, cậu có nhận thấy gì không?”

[...Tôi đã chứng kiến chúng phát triển, và tôi tin chắc rằng chúng đều là những con chiên trung thành. Chúng trong sáng, nặng lòng với nhân loại. Bởi vậy tôi tin rằng chúng sẽ thẳng thắn trong mọi chuyện chứ không vòng vo...]

...Họ nói rằng cuộc phiến loạn lần này được dẫn đầu bởi các thành viên cấp cao của Nhà Thờ. Có vẻ như Azazel-sensei và Michael-san đã nhận ra ý định của họ. Vậy nên cuộc tranh luận này thật vô nghĩa và còn có phần hơi phi lí... Còn cả cậu trai đó nữa-. Chỉ ở tuổi này mà đạt được trình độ đó thì thật đáng kinh ngạc. Vậy nhưng việc cậu là kẻ chủ mưu đằng sau vụ việc lần này cũng chưa thật sự thỏa đáng... Có thể việc đó chính là chìa khóa cho tình huống này chăng?”

Rồi, Michael-san nói như đọc được suy nghĩ của tôi.

[...Còn cả Đức Hồng Y trẻ tuổi Teodoro Legrenzi, người có năng lực nhất trong số ‘Những đứa trẻ kì diệu’. Đó là lý do cậu dù còn trẻ nhưng vẫn được trao cho tước vị đó.]

... ‘Đứa trẻ kì diệu’? Có vẻ ngoài tôi ra ai cũng biết. Sensei giải thích cho tôi

“... ‘Đứa trẻ kì diệu’ là con lai giữa con người và Thiên Thần.”

–! ...Ra vậy. Sự tồn tại của con lai giữa con người và Thiên Thần đã gần như là bất khả khi. Nếu Thiên Thần có ham muốn, họ sẽ xa ngã. Khi có mối quan hệ với con người, không ít các Thiên Thần đã đắm chìm trong khoái lạc, để rồi trở thành Thiên Thần Sa Ngã. Hầu hết

những Thiên Thần Sa Ngã tại Grigori là những kẻ để mất mình vào tay ham muốn. Vì thế họ phải trải qua những nghi lễ và bùa chú đặc biệt Thiên Thần mới được phép giao phối với nhân loại. Và khi điều đó xảy ra, cả hai bên phải giữ cho mình không bị nhấn chìm bởi dục vọng, mà chỉ có tình yêu thuần túy XXOO... Tôi đã từng nghĩ về nó, nếu đó là tôi thì hẳn sẽ tồn tại mấy ý nghĩ bấy bạ, vậy nên là chịu. Mà tóm lại, con lai giữa Thiên Thần và con người có tồn tại.

Michael-san đột ngột hỏi khi nhìn vào tôi và Irina

[...Dù bây giờ hỏi thì không phù hợp cho lắm nhưng mà, hai người đã dùng đến nó chưa? Căn phòng lần trước ấy. Ta chưa từng nghĩ rằng mình sẽ mong đợi nó đến thế...]

—! H-Hỏi mấy câu kiểu đấy vào lúc này là sao thưa ngài Tổng Lãnh Thiên Thần! Mặt của Irina và cả tôi trở nên đỏ ửng. Ngài mong đợi cái gì cơ hả thưa ngài Tổng Lãnh Thiên Thần?

Vậy nhưng Irina thực sự chịu được cơn xấu hổ và trả lời cấp trên.

“Ch-Chỉ là vấn đề thời gian thôi ạ!”

Cậu nói cái gì cơ!? Cái gì chỉ là vấn đề thời gian cơ!? Ăn gì mà tự tin thế!? Ch-Chẳng lẽ Irina đang nói về mấy thứ cô ấy làm với tôi đợt Giáng Sinh chẳng!? Cô gái tên Irina này, kể từ lúc có trong tay cái tay nắm cửa đó, cô ấy cứ tính toán đường đi nước bước của tôi bất kể tôi đi đến đâu! Ví như lần tôi lên phòng trống trên lầu nhà Hyoudou để lắp ráp mô hình, ngay sau khi bước qua cánh cửa, chẳng hiểu sao tôi lại có mặt ở phòng sản xuất em bé lần trước! Irina đã tính trước hành động của tôi và thay đổi tay nắm cửa thành ‘tay nắm cửa phòng tạo em bé’! Và ngay sau khi tôi bước vào thì cô ấy nói!

“Ara, Ise-kun. Có chuyện gì thế? Nếu cậu có vấn đề gì cần giải quyết thì cứ đề tứ nhé!... Ch-Chuyện này không có vấn đề gì đâu đúng không? Tứ nghĩ nếu bọn mình ở đây thì Michael-sama sẽ không thấy đâu... B-Bọn mình là bạn thuở nhỏ mà, n-nên hôn cũng là chuyện bình thường thôi nhĩ... đi xa tý nữa cũng là chuyện bình thường thôi phải không...? B-Bởi vì bọn mình là bạn thuở nhỏ...”

Mà đâu phải mỗi nói chuyện không thôi đâu, có lần còn có cả thử đồ bơi, rồi cả thử đồ tập gym, cô ấy còn mời tôi đến nữa! Mặc dù việc đó cũng làm tôi thấy cảm kích..., bởi vì thỉnh thoảng mấy cái bất ngờ liên quan đến tay nắm cửa còn làm tôi [Waa!] lên rõ to nữa cơ mà! Bây giờ tôi cứ phải để ý cái tay nắm cửa mỗi khi ngồi trong nhà vệ sinh! Ít nhất tôi cũng muốn tý thoải mái khi dùng toilet.!

Đạo gần đây đến Asia và Xenovia cũng bắt đầu mượn cái tay nắm cửa nên nó thành của chung luôn rồi. Thỉnh thoảng tôi bất cẩn mở cửa và bắt gặp Bộ ba Nhà Thờ này mặc đủ loại trang phục với đồ ăn vặt lăn lóc trên sàn y hệt một cái xưởng hóa trang đang đợi tôi! Lúc đó họ thậm chí còn nói [Mời vào!]

Bởi vậy nên bây giờ mỗi khi đi qua một cái cửa tôi cứ phải thăm dò cái tay nắm cửa cẩn thận ...Dù rất cảm kích nhưng mỗi lần như vậy tôi chẳng biết sphari phản ứng thế nào cả! Quá khó đối với một tên thiếu kinh nghiệm như tôi!

[Nó cũng tốt thôi.]

Michael-san gật đầu thỏa mãn sau khi nghe báo cáo của Irina! Lạc đề rồi đây hai người!

Mặc kệ kẻ đangg bối rối là tôi, Sensei nói

“Tình huống là như vậy đó. Ta xin lỗi nhưng mấy đứa hãy chấp nhận lời thách đấu của bọn họ. Dù bản chất việc đó là dọn dẹp mớ hỗn độn do Thiên Đường và Nhà Thờ gây ra. Xin lỗi vì bắt mấy đứa phải lo chuyện bao đồng.”

Không chỉ sensei mà cả Michael-san cũng đang thể hiện ra mặt [Ta thành thật xin lỗi.] một cách chân thành. Nhìn hai kẻ vốn là những người chỉ huy thể hiện như vậy thì làm gì còn sự lựa chọn nào khác chứ?

Rias bình tĩnh mỉm cười

“Lần đó, không chỉ bọn em đối đầu với Kokabiel mà còn có dính líu vào vụ việc nữa mà. Dù không có sự trợ giúp của Seekvaira Agares và Sairaorg Bael cũng không vấn đề gì hết. Quan trọng là nếu bọn em bị thách thức, bọn em cần phải chấp nhận.”

Cựu chủ tịch Sona đang đứng cạch Rias nói

“Bọn em cũng chấp nhận lời thách đấu này. Bởi cũng là những học sinh ở nơi này, đây không phải việc mà bọn em có thể lờ đi. Chưa kể, bọn em cũng có liên quan đến trận đấu với Kokabiel và cuộc họp của Ba Phe Phái.

Irina cũng giơ tay với vẻ mặt đặng ngắt

“Michael-sama, em cũng tham gia có được không ạ? Với tư cách là cộng sự của Rias-san-.”

[Tất nhiên. Em cũng phải cố hết sức đẩy Irina. Chỉ tại ta quá vô dụng...]

Có vẻ như Michael-san thực sự cảm thấy hổ thẹn, Nhưng Dulio lắc đầu cười lớn

“Ah, tôi đã nói ngài không cần phải lo mà Michael-sama. Việc gì đến sẽ đến thôi. Để thay đổi một thứ đồng nghĩa với việc sẽ phải có sự hi sinh, nên chắc chắn là sẽ có những người bất mãn rồi.”

Nghe vậy, Sơ Griselda cũng lên tiếng

“Cậu nói vậy ra đáng thủ lĩnh lắm... cậu đã trưởng thành rồi Dulio”

“Nee-san, nếu chị góp ý tích cực hơn thì em sẽ vui lắm...”

Dulio u ám đáp lại! Kh-Không tôi thấy ý kiến đó của anh ra đáng thủ lĩnh mà!

“Vậy là ngoài Irina ra thì cả Dulio và Griselda-san cũng tham gia nhỉ?”

Cả Dulio và Sơ Griselda đều tỏ vẻ đồng thuận khi nghe câu hỏi của tôi.

“Đúng vậy, bao gồm tôi và Dulio, cả những người thuộc phe thiên đường đang làm việc ở đây và mọi người từ nhà thờ đều ủng hộ. Chúng tôi có rất nhiều người ủng hộ liên minh.”

—.

...Nghe ấm lòng thật. Đúng là ngay cả trong nhà thờ cũng có những người thừa nhận liên minh! Chưa kể đến cả những người thuộc phe Ác Quỷ hay phe thiên thần sa ngã nữa..., vậy là có rất nhiều người thừa nhận và ủng hộ hòa bình đến từ nhiều phe phái khác nữa! Chính vì vậy mà [DxD] được hình thành!

Đến giờ tôi mới nhận ra những việc đó quan trọng đến mức nào.

“Azazel, còn nhóm của Vali thì sao?”

Rias hỏi Azazel về tình thế hiện tại của nhóm Vali.

“Mất liên lạc. Có thể họ đang tự do hành động. nhưng với tình hình như hiện nay, nếu họ có liên quan thì rất rắc rối.”

“Hmm, em khá lo. Nếu cậu ta tham chiến thì nó có thể trở thành một

trận chiến thật sự.”

“Kuroka và Le Fay đang ở chỗ các em, nếu muốn sử dụng chúng nó thì dừng ngại ngần. Dừng để chúng nó thành kẻ ăn bám.”

Đúng nhỉ. Dù Le Fay có giúp đỡ nhà Hyoudou làm việc nhà thì Kuroka là một kẻ ăn hại toàn tập! Con mèo lười nhát đó, mỗi khi tôi nói chuyện đó với cô ta là y như rằng [Cậu có thể dùng cơ thể tôi để thanh toán mà nya~] rồi khoả thân ôm tôi...dù tôi không phiền lòng tí nào đâu! Nhưng lần này chắc chắn tôi sẽ bắt cô ta làm việc! ...Dù vậy nhưng tôi vẫn muốn dùng cơ thể cô ta làm phí thanh toán!

Sensei tóm lược lại mọi việc.

“Giờ tóm lại, những người tham chiến với quân phiến loạn nhà thờ lần này gồm có nhóm Rias, nhóm Sona, và [Những vị Thánh dung cảm] của [DxD]. Ta cũng sẽ thông báo tình hình hiện tại cho Seekvaira Agares và Sairaorg Bael.”

Khá là dễ hiểu. Những người tham chiến lần này sẽ là những người lên quan đến thị trấn Kuoh.

“Ngoài ra ta sẽ để Slash Dog lo việc hậu cần. Nếu là cậu ta thì mọi chuyện sẽ ổn.”

—Sensei nói. Oh, nếu Ikuse-san lo việc hậu cần thì ngay cả nếu Qlippoth xuất hiện giữa trận chiến cũng không quá đáng lo.

Sau khi mọi chuyện đã ổn thỏa, Sơ Grisleda nói

“Dù không chắc chắn lắm nhưng sức mạnh thật sự của Ngài Strada và Ngài Cristaldi phải gấp đôi Dulio.”

...Thật là một thông tin ấm lòng! Lão già và ông chú đó ở đẳng cấp hai lần Dulio cộng lại! Hai người họ lần lượt là người đã từng sở hữu Durandal và Excalibur, cũng là những người giỏi nhất, nhưng ai mà ngờ lại đến mức đó!

Dulio vỗ lưng tôi cười.

“Ah, hahaha. Ise-kun, lão già và ông chú đó cực kì bá đó, ta cần phải cẩn thận.”

...Aw, [DxD] xui thật. Dù sao thì, chiến đấu với đồng minh làm tôi thấy không thoải mái. ...Phân biệt chủng loài. Rồi thì xung đột nội bộ. Dù hiện là Quỷ nhưng tôi cũng từng là người. Có lẽ từ lúc biến

đối chủng loài thì đối với họ tôi trở thành một cá thể không nên tồn tại...

...Tôi lén nhìn Bộ ba kiểm sĩ đang lo lắng. Dù là Xenovia, Irina hay Kiba thì mặt họ vẫn thể hiện những cảm xúc rất phức tạp.

Sau khi chấp nhận thử thách, chúng tôi bắt đầu quyết định ngày diễn ra.

—trong ba ngày nữa.

Phần 2

Dù chỉ trong vài ngày, kha khá chuyện đã xảy ra trong nội bộ nhà Gremory.

Hai ngày sau, một vị khách bất ngờ đến thăm chúng tôi — là Tannin-ossan!

Tannin-ossan đã đến đây bằng vòng tròn phép dưới lòng đất của nhà Hyoudou dưới hình dạng chibi.

“Ta đến đây để nhờ mấy đứa một chút chuyện.”

Đúng vậy, ossan mà tôi chẳng mấy khi gặp đã đến đây nhờ vả. Nghe bảo có liên quan gì đó đến một chủng rồng hiếm.

Ossan giải thích cho chúng tôi

“Vai trò của ta là đảm bảo quyền lợi cho những con rồng tìm kiếm sự bình yên nơi nhân giới... Và cụ thể là có một con thuộc loại [Ma Long] –một loại hiếm- vừa đẻ trứng.”

Oh, đẻ trứng. Đó là một chuyện đáng ăn mừng.

—Khi tôi đang gật đầu nghe ông ấy nói, một người phía sau tôi giật nảy mình. Và mọi người đều ngạc nhiên.

Rias điên cuồng nói

“—Ma Long!? Tôi nghe nói số cá thể còn lại cực kì ít.”

Có nghĩa là đây là một chủng rồng cực kì hiếm.

Tannin-ossan tỏ vẻ đồng ý.

“Đúng vậy. Bởi vậy nên quả trứng này mang theo rất nhiều kì vọng

...Tuy nhiên, quá trình ấp trứng của [Ma Long] rất khắc nghiệt. Cụ thể là môi trường của Thế Giới Ngầm gây ảnh hưởng không tốt lên trứng của một con [Ma Long]. Nếu cứ tiếp tục vậy thì quả trứng có thể sẽ hỏng trước khi kịp nở.”

Thế thì không tốt chút nào... Ah, tôi nghĩ tôi đã hiểu được lí do cuộc viếng thăm của ossan rồi.

Ossan tiếp tục

“Ta muốn hỏi cô, Rias, về việc mượn và sử dụng khu vực phía dưới thị trấn Kuoh.”

Ra vậy. Những nơi này thường xuyên bị tấn công, nên cũng chẳng thể nói nó an toàn được mấy.

“Nhưng vậy có ổn không? Bởi Qlippoth luôn để mắt đến nơi này mà?”

Nghe câu hỏi của tôi, ossan gãi cằm.

“Hmm, thực ra là do ta chẳng tìm thấy nơi nào trên nhân giới hợp hơn nơi này. Có ở chỗ khác đi chẳng nữa thì cũng chẳng có gì đảm bảo Qlippoth không theo đuôi quả trứng. Bởi dù thế nào thì cũng không tránh khỏi nguy hiểm nên tốt nhất cứ giữ quả trứng dưới lòng đất, được bảo vệ bởi nhiều lớp rào ma thuật cho đến ngày nó nở thì hơn.”

Rias lại hỏi

“Mất khoảng bao lâu để nó nở?”

“Nếu là nhân giới thì nhanh thôi. Quả trứng đang ở đâu cũng không thể thích hợp hơn với nơi này.”

Nếu vậy thì nên chuyển quả trứng đến đây càng nhanh càng tốt. Nếu không, môi trường của Thế Giới Ngầm có thể ảnh hưởng xấu lên đứa trẻ.

Sau khi nghe vậy, Rias tỏ vẻ đồng ý

“Tôi hiểu. Chúng tôi sẽ cố hết sức.”

“Ta xin lỗi. Cảm ơn mấy đứa trước.”

Sau khi cả hai bên đều đồng thuận, bây giờ chỉ cần đợi người mang trứng đến thôi.

Một lúc sau, hình bóng của người giữ trứng hiện ra từ chỗ vòng tròn ma pháp, giữ một quả trứng lớn ánh lên sáng bóng.

“...”

Một người đàn ông mặc áo khoác đen, lặng im giữ quả trứng. Bọn tôi đều sốc khi thấy hắn!

“—! Crom Cruach! Tại sao lại là người!?”

Tôi vừa chỉ mặt vừa gọi tên hắn! Ai mà ngờ được người vận chuyển quả trứng của Ma Long lại là Ác Long huyền thoại này cơ chứ! Ngay khi hắn xuất hiện, tất cả mọi người đều vào tư thế sẵn sàng chiến đấu!

Tuy nhiên, Tannin-ossan hét lên [Từ từ đã.] và di chuyển đến giữa bọn tôi. Ossan gãi mặt và phát ngôn gây sốc.

“...Hmm, đó là một câu chuyện dài... nhưng hiện tại thì Crom Cruach là khách của ta.”

“Eeeeeeeeeeeeeehhh!?”

Tôi hét lên! A-A mà tưởng tượng được chứ! T-Tên ác long này mà chịu nghe lời ossan!

Tên ác long chẳng thèm bận tâm đến những ánh mắt ngạc nhiên mà bình tĩnh nói

“...Hiện tại ta đang được Tannin chăm sóc. Đây là để trả ơn thôi.”

...Kh-Kh-Kh-Không. Thôi nào, mọi thứ mà tên này thở ra đều không ổn chút nào! Tannin-ossan cho gã đồ ăn, quần áo, và chỗ ở, và gã trả ơn bằng cách vận chuyển quả trứng đến chỗ bọn tôi! Chuyện thật như đùa vậy!

Tannin-ossan lại nói

“Crom Cruach là một ác long. Hắn cũng từng phục vụ dưới trướng Ác Thần Balor. Nhưng hắn cũng là một con rồng thuần khiết. Dù sao cũng đều là rồng nên ta nghĩ bọn ta có thể hiểu được nhau.”

Crom Cruach im lặng gật đầu. ...Ara, có nghĩa là hắn đã trốn khỏi Thiên Đường đến Thế Giới Ngầm và gặp Tannin-ossan, và hai người có vẻ hợp nhau hả?

[Dù hắn có đỡ hơn mấy con Ác Long khác thì ông vẫn nên cẩn thận.]

Ddraig nhắc nhở Tannin.

“Hmm, ta sẽ nhớ lời ông. Nhưng—.”

Tannin-ossan quay ra nhìn Crom. Sau đó Crom Cruach – làm việc chẳng ai ngờ, hấn đến đây vì linh vật của bọn tôi, để đối mặt với Ophis!

Aaaaaaaaaaahhh! Thảm họa rồi! Làm gì có gì đáng sợ hơn việc một tên ác long bậc nhất và một Thần Long gặp nhau chứ! Không cần thận là ngôi nhà này sẽ bị thổi bay như chơi aaaaaaaahh!

Crom Cruach phốt lờ bọn tôi với một gương mặt vô cảm, đặt quả trứng xuống sàn rồi thủ thế trước mặt Ophis.

“Ophis. Đấu với ta đi.”

Thần Long –sama một tay cầm chuỗi nói với hấn

“Ta... đã hứa với Ise sẽ không tham chiến nữa. Bất khả thi.”

Crom Cruach không ngờ rằng mình sẽ bị từ chối nhanh vậy, mắt hấn mở to vì ngạc nhiên.

“...Thật sao? Vậy làm thế nào để việc đó trở nên khả thi đây?”

“Không biết.”

“...Quả nhiên.”

Sau khi nói vậy, Crom Cruach lại tiếp tục im lặng và nhặt quả trứng lên. Ophis cứ tò mò sờ vào quả trứng.

...L-Làm sao mà, cái tình huống kì dị gì vừa diễn ra vậy... Tên ác long xuất hiện, thách đấu Ophis, rồi bị từ chối, và hấn chấp nhận nó...?

Tannin-ossan thấy việc này có vẻ như rất giải trí và cười [Kukuku.]...

“Thấy chưa, ta đã bảo là không việc gì phải lo mà.”

...Cái này, tôi cạn lời rồi. Thật sự chẳng thể hiểu nổi tên ác long Crom Cruach này đang nghĩ gì nữa! Tâm tình tên này còn khó hiểu hơn Ophis!

—Nhắc mới nhớ, Tannin-ossan có vẻ không ngạc nhiên chút nào khi thấy Ophis.

“Ossan, ông biết Ophis...”

Tôi muốn xác nhận lại, rồi ossan gật đầu ngay tắp lự.

“Hmm. Ma Vương-dono đã nói với ta. Ta sẽ không tiết lộ với ai đâu. Biết được Thần Long ở đây với mấy đứa là ta yên tâm rồi.”

May thật. Tôi muốn Ophis tiếp xúc với kẻ khác càng ít càng tốt. Cô ấy rất nguy hiểm, nên tôi càng không muốn cô ấy bước ra bên ngoài hơn nữa.

Rồi Tannin-ossan lại tiếp tục nói về Crom Cruach.

“...Đôi mắt của Crom Cruach đã chứng kiến quá nhiều thứ nơi nhân giới. Bởi cũng chưa từng bị phong ấn nên ngay cả bây giờ ta vẫn tiếp tục quan sát thế giới. Ta nghĩ mình có thể hiểu được cảm giác của hắn. Theo dòng thời gian, văn hóa nhân loại thay đổi, thiện và ác cũng chẳng như xưa, ngay cả quỷ... sau nhiều năm quan sát, dù có là một con rồng mạnh mẽ, giá trị của nó cũng sẽ lung lay.”

...Mấy lời đó nghe khá là hợp lí. Thực tế, dù chỉ mới tiếp xúc với bọn tôi trong một thời gian mà Ophis đã thành ra như vậy... Tất cả những sinh vật chúng ta gọi là rồng, càng mạnh mẽ bao nhiêu, họ lại càng thuần khiết. Tuy nhiên cũng có những kẻ như Grendel, thối nát đến tận tận gốc rễ.

Tannin-ossan lại tiếp tục

“Dù sao thì, Crom Cruach có vẻ hứng thú với công việc quan sát rồng của ta. Đã có kha khá chủng loại được ta đưa sang. Ta rất xin lỗi, Hyoudou Ise, thành viên gia tộc Gremory. Ta hi vọng cậu không để lộ thông tin này ra ngoài. Ta muốn tiếp tục để mắt đến hắn một thời gian nữa.”

...Có lẽ Tannin-ossan muốn tìm kiếm thứ gì đó ở tên ác long này. Đến cả ossan cũng nói vậy thì có thể đoán được ông muốn tìm hiểu điều gì đó. Ossan là người hướng dẫn của tôi. Bởi mối quan hệ này, tôi nào có thể nghi ngờ ông.

“Tôi hiểu. Tôi tin ossan. Dù sao thì ossan cũng là Long Vương lí tưởng trong lòng tôi mà.”

Nghe vậy, ossan rụt rè gãi mặt

Rias tiếp lời

“Đã hiểu. Vậy hãy giao phó trứng của Ma Long cho bọn tôi. Bọn tôi sẽ thông báo ngay nếu có bất cứ dấu hiệu hư hỏng nào.”

Nghe lời Rias nói, ossan trả lời

“Ta vô cùng biết ơn.”

Và như vậy, cuộc viếng thăm không báo trước đã kết thúc trong êm đẹp. Vị trí giữ trứng được định là dưới lòng đất thị trấn Kuoh, nơi khó thâm nhập nhất... Tuy nhiên, biết rằng một hi vọng để có tiếng nói chung với các ác long thật sự là một kết quả to lớn. Dù rằng phần lớn là nhờ ý tưởng của Tannin-ossan... Cho nên, nói chuyện phải trái với Crom Cruach là hoàn toàn khả thi. Tôi tin rằng ngay cả việc tìm kiếm tiếng nói chung với quân phiến loạn Nhà Thờ cũng hoàn toàn là khả thi giống vậy

Sự kiện lần này làm tôi càng thêm tin tưởng sâu sắc.

Phần 3

Một ngày sau—.

Cuộc chạm trán với các chiến binh Nhà thờ sẽ diễn ra vào sáng mai. Hôm nay, Xenovia đang sử dụng một phòng học nơi đây nhà cũ để duyệt lại bài diễn văn cho ngày Tuyển Cử.

Sau khi bàn bạc với Hội Nghiên Cứu Huyền Bí Mới, Asia và tôi cũng có mặt tại phòng học này.

“Um- lí do mà tôi ứng cử vào Hội Học Sinh là...”

Xenovia chậm rãi đọc bài diễn văn, gần như sắp bỏ nó xuống. Irina và Kiryuu đang đứng cạnh cô, một tay cầm bài diễn văn và bày tỏ ý kiến.

“Tôi nghĩ rằng, thay vì đi theo lối mòn cũ, ta có thể phá cách một chút bằng sự hài hước cũng là ý hay.”

“Tôi nghĩ chúng ta có thể hoạt động bản thân một chút sẽ tốt hơn. Chuẩn bị một mục tiêu và để Xenovia phân tích! Tôi cá là nó sẽ gây được sự chú ý đấy!”

...Kiryuu và Irina đều đang nói về chuyện gì đó. Xenovia cũng không chú ý đến họ lắm, mà chỉ chăm chăm vào bài diễn văn của mình.

Asia cũng góp lời vào, và bằng một cách nào đó biến nó thành một cuộc thảo luận đúng nghĩa. Ý chính của bài diễn văn, ý nghĩa của

việc cam kết, trật tự của các phần được nêu, mọi người đều cố gắng hết sức đóng góp ý kiến. Sau khi mọi thứ đã ổn thỏa, chúng tôi mới nghỉ ngơi.

Tôi đến chỗ Kiryuu đang chuẩn bị trà và nói với cô.

“Nè, Kiryuu.”

“Gì vậy? Nghiêm túc như vậy chẳng giống ông chút nào.”

Tôi nghĩ cô ấy đã biết được sự thật, nên tôi muốn hỏi.

“...Một ác quỷ làm chủ tịch Hội Học Sinh ở ngôi trường này, nghe có lạ lắm không?”

Ngôi trường có quỷ làm chủ tịch Hội Học Sinh—. Đó là học viện Kuoh. Hầu hết học sinh nơi đây cứ sống bình yên mà chẳng biết gì hết. Tự nhiên tôi muốn biết suy nghĩ của Kiryuu sau khi cô ấy đã biết được mọi chuyện.

Dù sao thì cô ấy cũng đang giúp đỡ Xenovia trong cuộc vận động tuyển cử Hội Trưởng Hội Học sinh mà. Có nghĩa là chủ tịch đời sau có thể sẽ là một con quỷ.

Kiryuu thở dài.

“Nhắc mới nhớ, ông biết không, chỉ riêng việc ác quỷ có tồn tại đã vượt qua những luân lý thông thường rồi. Thật đấy, mấy thứ ma thuật này thật vượt quá sức tưởng tượng.”

Cũng...đúng. Có vẻ như ngay cả cô ấy cũng chẳng biết nói gì nữa.

Kiryuu một tay giữ cầm và sau một hồi lâu suy nghĩ, cô ấy nói

“Nhưng mà, mấy thứ đó... Chúng có tồn tại cũng đâu phải bất khả thi mà nhỉ? Có một hai ngôi trường mà Hanakai và Xenovia cũng chẳng định ăn thịt hay điều khiển bọn tui, hay dẫn dắt bọn tui vào bóng tối đâu nhỉ? Nếu vậy thì có là người hay là quỷ cũng đâu có gì khác biệt lắm đâu? Người và quỷ có thể là hai chủng loài riêng biệt, nhưng họ vẫn có những đạo lý và lối sống không khác gì nhân loại. Có thể nói chúng ta cần phải trở nên mạnh mẽ hơn, hoặc phải biết ơn. Dù sao thì, có thể những ác quỷ mạnh mẽ hơn con người sẽ bảo vệ bọn tui trong những tình huống nguy cấp. Tui nghĩ điều đó là hoàn toàn khả thi.”

...Vậy ra đó là suy nghĩ của cô ấy, những gì cô ấy nói thật sự làm tôi... rất ngạc nhiên.

Kiryuu tiếp tục

“Hơn nữa, cả Xenovia và Asia đều là bạn tui. Dù tui có biết danh tính của họ thì điều đó vẫn không thay đổi. Ít nhất là tui nghĩ thế. Riêng việc ông là tên biến thái sẽ mãi trường tồn với thời gian nhé. Tóm lại là, tui sẽ tiếp tục vai trò học sinh ở nơi này.”

Cô ấy hẳn phải nói những lời từ tận đáy lòng mình. Dù cho ngay từ đầu cô ấy đã biết được sự thật đi nữa. Tôi chẳng thể nào nghi ngờ những điều cô ấy nói cả.

Chính vì thế, tôi tin rằng những điều cô ấy vừa là dấu hiệu cho thấy rằng cô ấy đã chấp nhận tôi, tức là chúng tôi...

...Không ổn, mắt tôi nhòe đi rồi. Cũng bởi gần đây tôi cứ trần trở mãi về ý nghĩa sự tồn tại của ác quỷ, rồi cả đồng sự việc cứ liên tiếp xảy ra.

Dù không rõ Kiryuu có biết về danh tính thật của tôi không, thế nhưng cô ấy cười tinh nghịch rồi lấy tay chọc chọc má tôi.

“Ông do dự điều gì vậy? Thật chẳng giống ông chút nào. Để tui cho ông biết, tui thừa nhận ông và Asia.”

“Ah, cảm ơn.”

“Ông cứ suy nghĩ quá lên thôi. Ngay cả con người cũng có người này người nọ thì quỷ tránh làm sao được? Ở đâu cũng thế thôi mà nhỉ? Là người Nhật mà nói thế này thì có vẻ không đúng lắm, nhưng mà ông nhìn mọi thứ bi qua quá rồi đấy.”

Dù Kiryuu ăn nói chẳng khác mọi khi, vậy nhưng đối với tôi của hiện tại, chỉ những lời bih thường như vậy cũng làm tôi hạnh phúc khôn tả. Nhất là khi cô gọi tôi là người Nhật ấy.

“Ừm, cảm ơn bà nhiều, những lời đó thật sự giúp tui nhiều lắm đấy.”

“Ông cứ làm quá.”

Kiryuu cười gượng gạo. Tôi lại nhờ cô ấy thêm việc nữa.

“Vậy Xenovia nhờ bà đấy.”

Kiryuu ưỡng ngực rồi bật ngón cái.

“Cứ để cho tui. Tui sẽ cố hết sức.”

Khiếp, nói đến chuyện này thì lại hăng hái thế – là những lời mà Kiryuu nói với tôi.

–Tôi đã từng là người, hiện lại là quỷ. Là một người dân thị trấn Kuoh, là học sinh của học viện Kuoh, và quan trọng nhất, tôi mong muốn hòa bình. Tôi chỉ muốn cầu một cuộc sống hòa bình, không hơn.

Thật muốn đem theo cảm xúc này đến trận chiến ngày mai.

Đêm muộn hôm đó, tôi một mình ở hồ bơi ngầm nhà Hyoudou.

Trận chiến diễn ra vào sáng mai, vậy nên tôi đến hồ bơi để chuẩn bị lần cuối. Không mặc giáp, phần trên để trần, tôi giải phóng đôi cánh rồng rồi bay trên mặt hồ bơi. Tôi để thân thể cứ thế trôi bồng bềnh, lạng lã để năng lượng bao bọc lấy thân thể mình.

Đạo gần đây tôi hay làm vậy, thanh lọc tâm trí. Rèn luyện thể lực tốt hơn, nhưng rèn luyện tinh thần cũng không thể bỏ qua. Bởi nó giúp con người ta suy nghĩ về nhiều thứ. Thiên định trên không trung thậm chí còn tốt hơn nữa. tôi chỉnh cho ánh sáng căn phòng xuống thấp nhất, bởi vậy là dễ tập trung nhất.

...Ngày trước thì bay rất khó, vậy nhưng bây giờ tôi có thể bay kể cả khi không mặc giáp. Tôi đang dùng cánh rồng, chứ không phải cánh quỷ. Dù có thể sử dụng cánh quỷ thì độ tương thích đối với cánh rồng của tôi cao hơn nhiều, bởi tôi cũng không nghĩ mình lại có thể bay dễ dàng vậy.

...Hiện tại tôi đang dùng cánh rồng mà không mặc giáp. Chứng tỏ cơ thể hiện tại của tôi không còn giống như cơ thể lúc trước nữa. Tôi hiểu điều này rất rõ. Vậy nhưng một khi điều đó lướt qua tâm trí, tôi không cách nào dứt nó ra được nữa.

...Cơ thể lúc trước của tôi đã bị tiêu diệt bởi độc của Samael. Cơ thể hiện tại của tôi được sinh ra từ thịt của Great Red. Dù cho Ophis đã khiến cho nó hoạt động như cơ thể của một con người... nhưng phần lớn nó vẫn là cơ thể của một con rồng. Sau đó tôi lại một lần nữa tái sinh thành quỷ... Dù cho cơ thể không còn như cũ thì tâm trí tôi vẫn vậy, cảm giác cứ dị dị. Dù Azazel-sensei có thay thế một vài bộ phận của tôi thành máy, tôi thấy nó cũng chẳng hữu dụng chút nào. Thứ thay đổi duy nhất mà hiện tại tôi có thể cảm nhận được là đôi cánh rồng sau lưng.

Ddraid nói

[Cơ thể cậu được tạo nên bởi Great Red, chưa kể còn được thừa kế sức mạnh của Ophis. Có thể sẽ có những sự thay đổi chưa từng có, thậm chí kèm với những khả năng tiềm ẩn đáng kinh ngạc.]

Tức là ngay cả một con rồng cũng chẳng rõ điều gì có thể xảy ra trong tương lai.

[Ah, đúng vậy. Thứ này, dù đang lo nhưng cũng rất thú vị. Mà, cứ kệ nó vậy. Cho đến hôm nay chúng ta đã vượt qua hàng tá cơn khủng hoảng mà.]

Tôi lắng nghe lão nói về việc này. ...Không, hòa bình là trên hết. Nếu mọi người đều hiểu được nhau là điều tốt nhất...

[Dù là người, là quỷ, hay là rồng, cách giáo dục của họ là khác nhau, và tất nhiên là giá trị và kinh nghiệm sống cũng vậy. Cậu chỉ nên hy vọng mỗi ác cảm giữa các loài không ngày một lớn lên thôi.]

Hmm, dù ông có nói vậy đi nữa thì chúng ta luôn đi ngược với mọi người. Suy nghĩ về những thứ này là tất yếu thôi... Dù hòa bình và Liên minh đã được thiết lập thì sẽ luôn có những nơi xảy ra sự rối loạn, và chúng cứ thế chồng chất lên nhau đến khi bùng nổ... Tôi nghĩ về căn bản, phe Cựu Ma Vương của [Lữ đoàn Khaos], phe phái Anh Hùng, Qlippoth, và tình huống lẫn này cũng như nhau cả thôi....

“Có thể với người đây là hòa bình, nhưng đối với một số kẻ đây là sự đau khổ...”

Những điều mà Vali nói cứ mãi vang vọng trong đầu tôi. Và có lẽ nó sẽ tiếp tục làm tôi bận lòng thêm nữa...

Tôi nhanh chóng tự vỗ vào mặt mình. ...Tôi phải tích cực lên. Mai là diễn ra trận đấu rồi mà.

“Chúng ta đã chấp nhận thử thách. Về cơ bản, nó chỉ là một sự xung đột thôi. Tôi —không muốn những thứ mà tôi gây dựng nên là sai lầm, nên chúng ta mới chấp nhận thách thức của họ.”

Đúng vậy! Những thứ mà tôi đấu tranh không phải là sai trái, tôi phải giữ vững niềm tin này trong trận chiến ngày mai!

[Chẳng sao đâu, vẫn còn quá sớm để một đứa trẻ như cậu phải nghi ngờ về con đường mình lựa chọn. Sống thêm trăm năm nữa hẵng nghĩ tới. Nếu muốn biết câu trả lời từ con đường mà mình đã đi thì đợi thêm một thời gian nữa cũng không muộn.]

Đúng vậy, Ddraig. Tôi phải tiến lên mà trong lòng không hối hận. Tôi cần phải đi theo con đường mà tôi đã lựa chọn đến cùng! Bởi tôi sẽ trở thành Vua Harem!

Sau khi củng cố niềm tin, tôi di chuyển về rìa bể bơi. Có vẻ như có ai đó đã vào đây thì phải.

“Huh? Ise?”

Là Xenovia đang mặc mỗi cái áo phong.

“Là cậu sao. Làm gì ở đây giờ này muộn thế?”

Xenovia cười gượng gạo khi nghe tôi hỏi.

“Không có gì, tớ chỉ đơn giản là muốn đến đây. Để bơi ấy mà. Tớ làm phiền cậu không?”

“Tất nhiên là không rồi, tớ cũng đang định rời đi đây.”

“Ra vậy.”

Nói vậy xong, Xenovia tiến đến khu vực lặn — rồi ngạo nghễ cởi bỏ nốt chiếc áo phong! Cô ấy hoàn toàn không mặc gì bên dưới nên bây giờ đang khỏa thân toàn tập! Đồ lót cũng không!

Cơ thể cân đối nhấp nhô đúng chỗ của cô ấy lộ ra dưới ánh đèn mờ ảo! Hình dáng cặp vú đó đẹp quá đi!

“—Này, cậu bơi trần à!?”

Dù tôi có ý khi nói vậy, thế nhưng Xenovia chẳng để tâm. Cô ấy tiến đến chỗ ván nhảy và bắt đầu làm tư thế chuẩn bị bơi. Mắt tôi dán chặt vào phần dưới, rồi Xenovia nhảy xuống!

Cô ấy bơi tự do quanh hồ bơi. Rồi Xenovia bảo tôi

“Bơi trần cảm giác rất tự do cậu biết không? Thỉnh thoảng tớ hay đến đây một mình lúc đêm muộn để bơi!”

Xenovia bơi khoảng ba vòng quanh bể rồi ngoi đầu lên chỗ thành bể.

“...Ise.”

“Hmm?”

Cô bỗng nghiêm trọng hỏi tôi

“...Tớ, có thể vượt qua họ đúng không? Vượt qua Chủ tịch Sona, và cả ngài Strada phải không?”

Những đối thủ mà Xenovia phải đánh bại, cả hai đều rất mạnh.

Xenovia tiếp tục

“Tớ...tớ luôn nghĩ rằng, nếu bắt buộc phải làm, tớ sẽ vượt qua cả những người đi trước. Dù với tư cách là một chiến binh, hay là học sinh của Học viện Kuoh đi chăng nữa.”

Dù nói ra những lời làm cô ấy chẳng mấy dễ chịu, đôi mắt cô ấy ánh lên sự quyết tâm mạnh mẽ. Đây là bằng chứng cho tư tưởng ‘nếu mình phải làm, thì mình phải thắng’.

“Tớ quên mất không hỏi. Tại sao cậu lại muốn làm hội trưởng hội học sinh?”

Dù mọi việc đã đến mức này rồi, tôi vẫn hỏi. Bởi cô gái này không phải là người sẽ chủ động nói về những chuyện như vậy. Cô ấy là dạng chẳng bao giờ thảo luận mà cứ tự ý quyết định thôi.

Xenovia im lặng một lúc rồi trả lời

“Đây là trường học đầu tiên của tớ kể từ khi sinh ra. Kể từ khi bắt đầu theo học, sự nhàm chán chẳng bao giờ đến. Nói chuyện với bạn bè trong lớp, trong giờ nghỉ, hoạt động câu lạc bộ, ngoài khóa của trường, mọi thứ đều rất mới và thú vị, tớ thật sự rất hạnh phúc. Ise, tớ, rất yêu nơi này. Tớ thật sự nghĩ rằng nơi ý nghĩa như vậy có tồn tại trên thế giới này. Vậy nên, tớ... muốn trả ơn. Không, tớ muốn để lại thứ gì đó cho nơi này. Và ý nghĩ làm hội trưởng hội học sinh cứ thế nảy ra thôi, để tớ có thể cống hiến hết sức cho ngôi trường này.”

...Ra vậy. Cô ấy thật sự rất quý Học viện Kuoh. Thật sự, cô ấy luôn năng động khi ở trường. Luôn luôn tận hưởng mọi thứ, dù là lên lớp, tham gia vào hoạt động ngoại khóa hay nói chuyện vào giờ nghỉ. Xenovia luôn luôn cố hết sức để tận hưởng hết mình.

Có vẻ như Xenovia đã hiểu ra điều gì đó.

“...Oh, tớ hiểu rồi. mấy thứ kiểu này thì nên nói với mọi người nhỉ. Tinh huống như này cũng chẳng có gì khó hiểu cả. Dù nói vậy thì vẫn còn trận chiến ngày mai—.”

Xenovia ngược lên trần nhà. Có vẻ như cô đã kết luận được gì đó.

Bỗng nhiên Xenovia chìa tay ra và nói với tôi

“Ise, kéo tớ lên.”

Tôi thở dài, tự nghĩ “được rồi” và đưa tay ra. —ngay lúc đó! Xenovia nắm lấy tay tôi rồi thô bạo kéo về phía cô!

“N-Này! Tự nhiên—“

Chỉ mất cảnh giác chút thôi và tôi bị kéo tuột xuống bể bơi! Khi tôi vừa nhô lên khỏi mặt nước, định bật lại Xenovia, miệng tôi bỗng nhiên bị khóa lại.

——Xenovia hôn tôi trong khi ôm lấy tôi thật chặt.

Tôi giữ nguyên tư thế, không chống cự—. Xenovia mỉm cười một cách lạ lùng khi tách đôi môi cô ra.

“...Ahahaha, đó là nụ hôn thứ hai nhé Ise. Đó là dành cho Chủ tịch Hội học sinh, cho trận chiến, và tất nhiên là cả cho tình yêu.”

Xenovia cứ thế tiếp tục ôm lấy tôi dưới nước. Bởi cô ấy đang hoàn toàn khỏa thân, tôi có thể cảm nhận được trực tiếp cơ thể cô ấy... cảm giác về vếu đã quá đi! Này, tôi đang làm gì ở bể bơi muộn thế này nhỉ? Không, dù có rất hạnh phúc đi chăng nữa, tôi cũng không thể để các cô gái khác nhìn thấy được! Bọn tôi có đang hẹn hò bí mật hay gì đâu!

Xenovia nhìn tôi với đôi mắt mọng nước và nói

“Lí do mà tớ có thể bước trên con đường này là nhờ có cậu chủ tịch Rias, Asia, Irina và cả những người khác nữa. Nhưng tớ có quá nhiều thứ muốn làm như vậy là do có cậu ở bên, Ise. Tớ có được hạnh phúc như như vậy trong đời khi ở bên cậu. Và tớ đang dần dần đạt được mục tiêu của đời mình. Cậu là người đàn ông đầu tiên, và cũng là người cuối cùng có thể trao cho mình những thứ như vậy. —Khi cậu thành [Vua]. Ise, tớ sẽ theo cậu.”

—.

...Cô gái này không do dự nói những lời làm cho người ta phải hạnh phúc.

“Hmm, chắc chắn một ngày nào đó tớ sẽ thành [Vua]. Cậu có muốn đi theo thì cứ tự nhiên. Vậy nhưng tớ không lão luyện như Rias, vậy nên mọi thứ sẽ không dễ dàng gì đối với cậu đâu nhé.”

“Đó chính là những thứ mà tớ muốn. Bắt đầu từ con số không và từng bước trưởng thành. Nghe thật thú vị.”

Đúng là cậu mà, Xenovia! Bởi cậu đã nói vậy, đến khi mình tự lập, mình sẽ đưa cậu, Asia và Ravel theo, cả bốn chúng ta sẽ đi cùng nhau khi tớ độc lập.

Xenovia giữ lấy mặt tôi bằng cả hai tay. Hẳn cô ấy đang bắt chước Sơ Griselda, người mà cô ngưỡng mộ.

“...Đúng vậy. Ise, cậu đã tìm thấy con đường của mình, vượt qua cả Juggernaut Drive. Tớ cũng phải tìm thấy con đường của riêng mình...”

Sau khi Xenovia lẩm bầm một mình, cô ấy có vẻ lại hiểu ra thêm điều gì đó, rồi cô lại tiếp tục bơi.

“Cảm giác được truyền cảm hứng thật. Tớ sẽ bơi thêm vòng nữa. cậu lên trước đi Ise.”

N-N-Này, cưỡng bức kéo tôi xuống bể bơi, rồi lại cưỡng hôn tôi—.

Nhưng thấy cô ấy hạnh phúc như vậy, tôi cứ để yên vậy thôi. Có vẻ như quan điểm của cô ấy lại được mở rộng, và hoàn toàn để mọi thứ cứ trôi đi giống tôi vậy.

Nhưng, Xenovia này. Những điều cậu nói làm tớ hạnh phúc thật sự. Bởi cậu đã nói cậu hạnh phúc khi được sống cùng tớ.

Thấy chưa Vali? Có những người cảm thấy hạnh phúc vì hòa bình của ta đó, người biết không?”

Sau khi trèo ra khỏi bể bơi, tôi hét to với Xenovia

“Này, trận chiến vào sáng mai đấy! Nhớ giữ mình nhé!”

Xenovia vẫy vẫy đáp lại tôi từ dưới bể bơi.

“Hai cậu chắc chắn đang hẹn hò bí mật! Thật là bất chính quá đi mà!”

Sau khi nghe vậy, tôi bỗng nhiên bị ôm từ phía sau — là Irina! Cảm giác cứ như kẹo dẻo đang được ép chặt vào lưng tôi vậy! Vếu! Và cảm giác này... đang ở trần! Irina vừa ôm tôi vừa di chuyển ra phía trước. cô để xõa tóc, và mặc mỗi quần lót!

Irina phòng má nói

“...Tớ thấy cậu với Xenovia làm gì đó.”

“Ah! ờm, đ-đó là...”

“Cậu định đưa Xenovia theo à?”

Cô ấy thật sự nghe lén kìa. Tôi vừa gãi mặt vừa nghĩ...

“C-Cũng chưa biết được.”

“Nếu vậy, mình cũng sẽ đi cùng với cậu trong tương lai nhỉ, Ise-kun?”

“Irina, cậu là thiên thần mà nhỉ? C-Cậu muốn vậy ư, giả như vài trăm năm nữa cậu có một vị trí tốt thì lúc đó chúng ta gặp nhau sẽ bất tiện lắm...”

Dù sao thì cô ấy cũng là cánh tay phải của Michael-san mà. Trong tương lai Irina chắc chắn sẽ trở thành một người có năng lực.

Irina hơi lùi lại nhưng đưa mặt lại gần hơn. Cô nói với đôi mắt cún con

“Thường thì, bạn thuở nhỏ sẽ quan trọng hơn cả bạn gái hay các thuộc hạ chứ...”

“B-Bạn gái... ý cậu là hơn cả Rias á?”

“Dù cậu có tin hay không thì Ise-kun, tớ nghĩ rằng bạn thuở nhỏ quan trọng hơn cả bạn gái. Vậy nên tớ sẽ làm bất cứ thứ gì mà Rias làm cho cậu, thậm chí còn hơn cả thế nữa.”

Cô ấy lại ôm tôi và nói mấy lời kích thích như vậy! Đôi cánh của cô rung lên nhè nhẹ! Làm thế này có làm cô ấy bị sa ngã không thể? Vết của Irina thay đổi hình dáng khi ép vào ngực tôi, tôi đang trong tình trạng báo động đỏ! Cảm giác về làn da mịn màng của thiên thần truyền thẳng sang tôi — gọi cảm chết mất.

Irina ngả đầu vào ngực tôi nói

“...Này, cậu có muốn vào căn phòng đó như thế này không? Tớ muốn cải thiện tinh thần cho cậu trước trận chiến ngày mai, Ise-kun...”

...Tôi *ực* nuốt nước bọt. ...Irina cậu! Kể từ Giáng Sinh, mấy lời nói ra cứ khiêu gợi thế nào ấy aaaaah! Tớ muốn! Tớ muốn vào căn phòng ấy! Tớ rất muốn đưa cậu vào căn phòng ấy như thế này!

Nhưng khi tâm trí tôi đang tràn ngập mấy ý nghĩ đó thì Xenovia ngoi

lên khỏi mặt nước và tiến vào tầm nhìn của tôi! Xenovia đi ra khỏi mặt nước, và đi thẳng đến chỗ chúng tôi.

“Tớ cũng muốn cải thiện tinh thần này! Irina! Cho tớ mượn căn phòng đó đi! Tớ giữ gìn cho Ise sớm hơn cậu!”

Giữ gìn là sao cơ!? Ý cậu là cái đó á!? L-Làm mấy cái đó á?

Mặt Irina lại cau lên khi nghe vậy!

“Còn—lâu! Cái này là Michael-sama trao cho tớ! Đây là tổ ấm tình yêu của tớ với Darling! Nếu là Ise-kun dùng chung với Xenovia và Asia thì được, nhưng nếu cậu dùng một mình thì cậu sẽ ở trong đấy cả tuần và không thêm trả cho tớ luôn, Xenovia!”

“Tất nhiên rồi! Cho tớ với Ise mượn trong 10 ngày! Tớ muốn khám phá tất cả các khả năng trong đó!”

“Đã bảo không là không mà!”

Irina ôm chặt lấy tay tôi, có vẻ như không định buông ra! Xenovia, có vẻ không muốn chịu thua, bám lấy tay còn lại! Ahh, cả hai tay của tôi đang cảm nhận được sự mềm mại vô song từ cơ thể phụ nữ! Vếu của họ cọ xát, mềm mại và nhẹ nhàng bao bọc lấy hai tay của tôi, tôi đang ngập tràn trong niềm hạnh phúc khôn xiết!

Cả hai người họ đều có cặp vếu rất lớn, tôi đang cảm nhận được kết cấu tuyệt hảo, thật sự là không thể miêu tả được bằng từ ngữ!

“Ise-kun thuộc về mình như là bạn thuở nhỏ! Cậu ấy là Darling của tớ, Darling!”

“Không—Cậu ấy là người mà tớ gìn giữ cho! Chỉ tớ được gọi cậu ấy là Darling!”

Cả hai người họ tiếp tục ôm chặt lấy tôi trong khi tia lửa điện bắn tóe loe! Đã vậy, trong lúc tôi đang không biết nên làm gì thì thêm một người nữa ôm tôi từ phía sau.

“...Ise-san, anh cần phải nghỉ chút đi~.”

...Là Asia đang ngái ngủ và bối rối. N-Này, em đến đây trong lúc đang nửa tỉnh nửa mơ à...? Đối diện với Asia – người đáng lẽ không thể có mặt ở đây – tôi quyết định nhờ đến sự giúp đỡ của Irina và Xenovia.

Tôi thuyết phục Irina và Xenovia rồi bế Asia lên như bế công chúa.

“Ngủ? Làm sao anh để mặc Asia chỗ bể bơi được.”

Sau khi dứt lời, Asia mở miệng nói với tôi

“..Ướt, nhưng không có nước thì làm sao mà... Ise-san tạt nước vào em~.”

“Được rồi, quay về nào.”

“...Tạt nước vào em~bơi cùng nhau~.”

Ồ, Asia của anh dễ thương quá cơ. Asia đang ngủ quả thật rất đáng yêu. Tôi xin thề sẽ hỗ trợ Hội trưởng mới! Từ hội trưởng Rias xinh đẹp đến hội trưởng Asia đáng yêu, thật sự rất thành công!

Xenovia và Irina nhìn vào Asia đang ngủ rồi lại quay ra nhìn nhau – rồi cười “Heehee”.

“Thế. Hội trưởng Asia đã nói vậy rồi thì biết làm sao được nhỉ.”

“Hmm, không được phép trái lệnh hội trưởng Asia.”

Cả hai người họ đồng ý. Nhanh chóng làm hòa đúng là điểm mạnh của họ. –Nhưng họ lại bám lấy tôi lần nữa.

“Thế, tối nay tớ sẽ ngủ ở phòng Ise-kun. Nhưng cũng phải cẩn thận đừng đánh thức cựu hội trưởng Rias lúc di chuyển nhỉ.”

“Yeah! Vậy chúng ta sẽ cùng ngủ chung giường với Ise và Asia.!”

Làm sao mà! Tôi sẽ phải ngủ chung giường với Rias, Asia, Xenovia và Irina! Nh-Nhưng chắc họ cũng chẳng coi lời tôi nói ra gì đâu...”

“Được rồi, với cả, ngày mai chúng ta phải thắng đó nhé. Chúng ta sẽ làm được.”

Nghe tôi nói vậy, cả Xenovia và Irina đều mỉm cười tự tin.

Được rồi, dù có vài chuyện xảy ra trong bể bơi nhưng tôi cũng phải vui vẻ lên.

Tôi có linh cảm tốt về trận chiến ngày mai.

...Dù nghĩ là như vậy, thế nhưng sáng hôm sau tôi thức dậy dưới sàn nhà cạnh giường. không chỉ Xenovia và cả Irina đều đang lảo lắc trên giường, còn tôi thì bị đá xuống—.

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

Life 3 - Năm đấm và Kiếm

Life.3 : Lễ hội của Năm đấm và Kiếm

Phần 1

Cuối cùng ngày chiến đấu chống lại nhóm nổi loạn từ Giáo Hội đã đến. Các thành viên của Câu Lạc Bộ Nghiên cứu những điều huyền bí, nhóm Sitri, Sơ Griselda, và Dulio tập trung tại tầng ngầm nhà Hyoudou, trong một căn phòng đã chuẩn bị sẵn ma thuật dịch chuyển. Azazel-sensei, Ikuse Tobio và các thành viên từ Thiên Đàng giữ vai trò như là đội hỗ trợ cũng đã tới. Azazel-sensei bước ra khỏi đám đông và chỉ dẫn cho chúng tôi trước trận chiến.

“Nghe đây, lần này chúng ta sẽ chiến đấu chống lại nhóm nổi loạn của Giáo Hội. Chiến trường đã được nhanh chóng xây dựng cho cuộc chiến theo hình thức rating game và chúng ta sẽ tới đó qua vòng tròn ma thuật. Phía bên kia đã chấp nhận điều này, và trận chiến này chắc chắn sẽ quyết liệt hơn trận trước.”

Chiến trường được sử dụng riêng cho trận đấu. Nếu thế, so với khi chiến đấu trong thị trấn nhỏ, thì sẽ nguy hiểm hơn rất nhiều.

Cựu chủ tịch Sona lên tiếng.

“Trận chiến đã được sắp xếp để bắt đầu vào nửa đêm. Đối thủ sẽ sử dụng vòng tròn ma thuật mà chúng ta đã chuẩn bị để dịch chuyển đến địa điểm chiến đấu.”

Saji tiếp lời sau khi nghe thế.

“Chúng ta đã không chắc về việc họ sẽ chấp nhận nơi chiến đấu, hay là việc chúng ta chuẩn bị vòng tròn dịch chuyển đến đó không. Họ đã không cân nhắc tới việc sẽ bị dịch chuyển vào nhà tù hay kết giới, hoặc chiến trường với những cái bẫy.”

Quả thật điều đó có lý lắm. Đây là một điều kiện rõ ràng là có lợi cho chúng tôi, vậy nên chúng tôi thật sự phải cảm ơn họ vì đã chấp nhận những điều kiện như thế.

Azazel-sensei cười gượng và trả lời.

“Vậy để ta hỏi cậu nhé, dù cho cậu có nghĩ được như thế, thì cậu làm được gì nào? Ta đã suy tính đến những khả năng khác, nhưng ta chưa từng có ý nghĩ là sẽ thực hiện chúng. Là vậy đấy. Bên kia đoán là chúng ta sẽ không sử dụng mấy phương thức đó, nên sau cùng, khi chúng ta chiến đấu, ảnh hưởng của nó sẽ không nhỏ đâu. Nếu chỉ là một cuộc chiến, thì chúng ta cứ chấp nhận hiện thực đi. Cả hai bên đều hiểu rằng cuộc nổi loạn chống lại Giáo Hội đã đi đến mức không còn quay đầu lại rồi.”

Thế nghĩa là chúng ta phải đặt niềm tin vào sự chấp nhận này. Niềm tin mà chúng ta muốn chiến đấu chống lại những kẻ thù bất mãn, niềm tin chúng ta là cội nguồn từ sự bất mãn đó... nhưng chúng ta phải ghi nhớ rằng, là những chiến binh, chúng ta sẽ trở thành đối thủ của họ trong cuộc chiến này. Có lẽ cũng là do Strada và Cristaldi, hai người mà họ tin tưởng, thế nên những chiến binh đi theo họ cũng có lòng tin vào chúng tôi. Rồi Sensei tiếp tục.

“...Ta thực sự xin lỗi vì bắt mấy đứa làm việc không mong muốn thế này. Tuy nhiên, Strada và Cristaldi chắc chắn không chỉ đem theo những chiến binh cảm thấy bất mãn thôi đâu. Mặc dù việc những chiến binh mong muốn trút cơn giận lên chúng ta là sự thật, ba vị Hồng Y hẳn là có động cơ khác. ...Ta nhận được một vài thông tin từ Trụ sở Vatican. Nó khiến ta hiểu ra rằng... chúng thực là một lũ ngốc.”

Sensei lại cười gượng. Dù có chút bất ngờ nhưng ánh mắt của thầy trông có chút buồn bã.... Tôi nghĩ sensei đã phát hiện ra động cơ chính đằng sau lời thách đấu đó của lão già và ông chú kia. Nghe những gì sensei nói, mọi người gật đầu và trưng ra biểu cảm thấu hiểu. Có vẻ ai cũng đã đưa ra quyết tâm và cũng có lựa chọn cho mình rồi. Cựu chủ tịch Sona đánh mắt qua Shinra-san, thúc chị ấy nhanh chóng giải thích sự tình. Shinra-san sử dụng ma thuật của mình để triệu hồi một tấm gương lớn giữa không trung, và rồi bắt đầu đưa ra lời giải thích. Hiện ra trong gương là một tấm bản đồ của toàn khu vực mà sẽ là sân đấu cho cuộc chiến lần này.

“Sân đấu lần này sử dụng khu vực nằm trong bán kính mười ki-lô-mét của Học viện Kuou làm khuôn mẫu. Tất cả là nhờ vào Rossweisse-sensei mà sân đấu này được tạo ra.”

Rossweisse-san cũng giúp tạo dựng chiến trường sao? Tôi cảm thấy khá bất ngờ, và rồi Rossweisse-san nói với mọi người.

“Sân đấu lần này được ứng dụng kỹ thuật phong ấn Trihexa mà tôi vẫn đang nghiên cứu...Nhưng tôi mong là sẽ có được kết quả tốt

đẹp.....”

Tôi hiểu rồi, sử dụng phương pháp phong ấn mà chị ấy vẫn đang tìm hiểu sao. Rosseweisse-san sử dụng lý thuyết mà chị ấy tự phát triển và chị ấy đã không ngừng nghiên cứu về ấn pháp chuyên biệt cho Trihexa nhiều năm rồi. Có vẻ như là Azazel-sensei và những nhà nghiên cứu khác cũng góp sức... và kết quả của cuộc nghiên cứu đó được áp dụng cho sân đấu lần này. ... Những đối thủ chưa biết danh tính và quái vật mà chưa có ai từng chạm trán... Với những tiêu chí được chị ấy đặt làm mục tiêu, tôi thực sự ngưỡng mộ Rosseweisse-san, người đã cống hiến toàn bộ thời gian để tìm hiểu về kỹ thuật phong ấn này. Những thứ này là bởi vì chị ấy là một người phụ nữ với tài năng hiếm có về ma thuật nên việc này hoàn toàn nằm trong khả năng của chị ấy. Shinra-san nói tiếp

“Đối phương sẽ chia lực lượng làm hai đội. Ewald Cristaldi và Vasco Strada sẽ là chỉ huy của mỗi đội.”

Điều đó cũng dễ hiểu thôi. Sân đấu là thị trấn Kuou! Đối thủ của chúng ta là hai vị chủ nhân tiền nhiệm của Excalibur và Durandal, là người dẫn đầu hai đội quân. Tiếp lời Shinra-san, cựu chủ tịch Sona nói

“Chúng ta cũng sẽ chia thành hai đội. Với [Joker] Dulio Gesualdo đảm đương chức vụ đội trưởng, Sơ Griselda, Irina-san, những [Brave Saint], với nhóm Sitri làm hậu thuẫn trừ Saji, sẽ đảm nhận trách nhiệm đối đầu với bên phía Ewald Cristaldi.”

Vậy nghĩa là những Thiên thần và nhóm Sitri đối đầu với chủ nhân thánh kiếm Cristaldi-san.

“ Thế có nghĩa là nhà Gremory, Saji-kun và những thành viên khác sẽ chịu trách nhiệm cho việc đối đầu với Vasco Strada.”

Rias nói

“Đối thủ của chúng là... Chủ nhân tiền nhiệm của Durandal, Strada-ossan.”

Nghẹn lửa cuồng chiến đã bùng cháy trong mắt của Xenovia.

“Kuroka, Le Fay và Slash Dog sẽ chịu trách nhiệm hỗ trợ cho bên đó.”

Sensei nói thêm vào. Tôi hiểu rồi, những thành viên hỗ trợ thì khá là

giỏi. ... Dù vậy, Qlippoth chỉ cần một sơ hở nhỏ thôi, chúng chắc chắn sẽ tham chiến. Điều này thật là phiền phức. Rồi một ai đó bước ra khỏi đám đông - là Kiba.

“CỰU CHỦ TỊCH SONA, TÔI CÓ THỂ QUÁ PHÍA [JOKER] ĐƯỢC KHÔNG?”

—! ... Nghe thấy điều này, mọi người đều cảm thấy ngạc nhiên. Nhưng rồi mọi người nhanh chóng hiểu ra lý do đằng sau. ... Tinh thần chiến đấu của Kiba đã được khơi lên bởi Excalibur. CỰU CHỦ TỊCH SONA NHẢM MẮT LẠI VÀ HỎI

“Bởi vì Excalibur phải không?”

Kiba gật đầu trong thinh lặng.

“Tôi nghe nói rằng Cristaldi là chủ nhân tiền nhiệm của Excalibur.”

CỰU CHỦ TỊCH SONA HỎI SƠ GRISelda về chuyện này

“Được chứ, dù rằng ông ấy đã nghỉ hưu, ông ấy quả thực là một người trong vạn người, vốn có khả năng làm chủ Excalibur. Nghe nói rằng vào thời niên thiếu, ông ta có thể sử dụng đồng thời ba thanh Excalibur.”

... Ba thanh Excalibur cùng lúc. Mặc dù tên khốn Freed kia cũng làm được điều tương tự, hẳn cũng chỉ có thể điều khiển chúng một cách cầu thả. Mà dù sao từ sau vụ rắc rối cuộc tấn công của Kokabiel, Kiba đã tăng sức mạnh một cách khủng khiếp và không còn khoan nhượng với ông chú đó nữa. SƠ GRISelda nói tiếp

“Ông ấy cũng là người duy nhất được Giáo Hoàng ban tặng bản sao Excalibur trong cuộc sản xuất Ex-Durandal.”

“Bản sao Excalibur?”

Tôi hỏi, cùng lúc đó Rias đặt tay lên trán

“Tôi nghe nói rằng sau khi tập hợp bảy thanh kiếm Excalibur, họ muốn tạo ra một bản sao có sức mạnh tương tự. Theo những gì tôi nhớ, sức mạnh thật sự của bản sao không bằng 1/5 thanh kiếm thật...”

Vậy là thanh kiếm đó của ông chú thật sự là bản sao của Excalibur! Vậy là cảm giác của tôi lúc đó thì ra là điều này.

“Tương tự, Giáo chủ Strada hẳn là cũng đã nhận một bản sao Durandal.”

-Sơ Griselda nói. Ông già đó có một bản sao! ...Có vẻ như đây sẽ là một cuộc chiến khó khăn. ... Sau khi nghe điều này, Kiba thành khẩn cầu xin.

“... Làm ơn hãy để em đấu với ông ấy. Em muốn vượt trội hơn Excalibur một lần nữa, vượt qua chủ nhân của Excalibur. Đây không phải là báo thù, đây là một thử thách!”

Trong số những nhân vật vĩ đại của Giáo Hội, người chủ nhân tiền nhiệm của Excalibur đã đốt lên nhiệt huyết của cậu ấy. Biểu hiện từ đôi mắt của Kiba không còn chỉ là sự hận thù, nhưng là một cảm xúc hỗn loạn. ... Tôi không biết nó là sự giận dữ đối với bản thân cậu ta, hay là sự giận dữ đối với kẻ thù, hoặc thậm chí-. Rias có vẻ khó khăn để đưa ra câu trả lời, và rồi một giọng nói cắt ngang

“ – Cứ để cậu ta làm đi?”

Người đồng tình với điều này là Arthur Pendragon. Một sự xuất hiện không được đoán trước. ... Không, đối thủ có liên quan trực tiếp đến thánh kiếm. Vali hi vọng rằng anh chàng này có thể chiến đấu. Bởi vậy không có gì bất ngờ khi anh ta xuất hiện. Mọi con mắt đều hướng về chàng thiếu niên đẹp trai đang nói với Kiba cùng nụ cười nhạt.

“Nhiệt huyết một kiếm sĩ chỉ có thể được thỏa mãn khi đối chọi với một kiếm sĩ khác. Phải không, Kiba Yuuto-kun?”

Kiba im lặng. Và sau đó cặp mắt của hai người gặp nhau, và tôi cảm thấy như có điều gì đó mà chỉ có kiếm sĩ hiểu. Arthur đặt tay lên ngực và nói

“ Tôi thật sự không muốn thay thế cậu, nhưng cho phép tôi tham gia chiến đấu với Vasco Strada. Tôi luôn cảm thấy có hứng thú với lão ấy, ông già đó được biết đến như là chủ nhân mạnh nhất của Duranral, đặc biệt là, sức mạnh của ông ta được xem như là mạnh nhất trong số những chủ nhân của Duranral.”

Vì vậy Arthur muốn tham gia với nhóm Gremory. Những gì anh ta nói thậm chí còn bất ngờ hơn. Sau khi nghe những lời đó – Rias thở dài và sau đó quay sang người bạn của chị.

“... Sona, hãy để Kiba tham gia với cậu đi.”

“ Điều đó ổn chứ, Rias?”

Sau khi xác nhận điều đó, Rias qua về phía Kiba và nói

“Yuuto, chỉ lần này thôi, hãy giải quyết mọi việc với cảm xúc của cậu.”

Kiba ngày lập tức quỳ xuống, thể hiện lòng biết ơn với chủ nhân của mình.

“ Vâng, em cảm ơn chị.”

Biểu cảm của cậu ấy không chỉ là sự biết ơn — tôi còn cảm nhận được quyết tâm của một chiến binh trong đó. ... Mọi người có thể nghĩ rằng sự biểu hiện của anh ta có vẻ hào kiệt. Tuy nhiên, bạn của tôi. Tôi đã chú ý. Sau cuộc thảo luận, Mọi người bàn về cuộc chiến với nhau, và thời gian còn lại là cơ hội cuối cùng để thư giãn trước khi trận chiến diễn ra. Mọi người đều có cách riêng để giải trí, trong khi tôi tiến lại gần Kiba đang dựa vào tường.

“ Kiba, chúng ta nói chuyện một lát được không?”

“Gì thế?”

“ Cậu vẫn chưa phục hồi phải không?”

Tôi hỏi thẳng cậu ta. Cậu ấy do dự một lúc, sau đó giả vờ cười.

“... Không, tớ biết rằng tớ là quân Mã của Rias Gremory, và là thanh kiếm của Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí.”

Những gì cậu ấy nói xuất phát từ con tim, nhưng vẫn làm tôi khó chịu.

“ Hmm, đúng rồi. Cậu là thanh kiếm. —Nhưng cậu đã có vỏ kiếm chưa?”

“__”

Kiba không trả lời tôi. Tôi ... chỉ nói những gì có ở trong đầu tôi thôi.

“... Đây là điều mà cậu nhất định phải nhớ. Tôi sẽ không thay thế cậu trong bất kì chuyện gì. Quân Mã của Rias Gremory là cậu và Xenovia. Tôi sẽ không thay thế cậu. Nên... đừng có chết đấy, tên ngốc.”

Sau khi nghe những gì tôi nói. Kiba cảm thấy ngạc nhiên, nhưng nhanh chóng cười sau đó. Có vẻ cậu ấy suy nghĩ lại về những gì tôi nói, rồi cậu ấy lộ ra một nụ cười gượng gạo.

“Thật đấy, thay thế tớ sao ... không thể đâu. Cậu nói với tớ nghiêm túc quá đấy, cảm giác như tớ bị một cây kim bắn trúng vậy.”

Tôi nghĩ điều đó có thể giúp cậu ta bớt căng thẳng đi một chút. Trông nó có hiệu quả, có lẽ những gì tôi nói với cậu ấy là chính xác. ... Được rồi, Kiba hiện tại đã không còn vấn đề gì nữa, những gì còn lại là... Tôi nhìn qua Asia. Em ấy đang ngồi ở cái ghế đã được chuẩn bị sẵn, nhìn lên trời và cầu nguyện. Tôi đến chỗ em ấy và hỏi

“Asia, anh làm phiền em chút được không?”

Asia mở mắt ra, và bình tĩnh đáp lại

“... Chúng ta sẽ đối đầu với những người đến từ Giáo Hội phải không?”

Phải, Asia cần phải đối đầu với những người từ Giáo Hội. Cảm xúc của em ấy bây giờ hẳn là đang rất phức tạp.

“Nếu em cảm thấy điều này quá khó khăn, thì không cần phải đi. ... Mà em cũng sẽ đi theo bằng bất cứ giá nào kể cả khi anh nói thế nhỉ.”

Đúng vậy, tôi đã hiểu câu trả lời của Asia. Hmm, nếu là em ấy, thì chắc chắn là— [Đúng vậy, Ise-san, Rias-oneesama, Xenovia và Irina. Nếu mọi người tham gia chiến đấu, tớ cũng sẽ đi theo mọi người.] Em ấy chắc chắn sẽ trả lời với một nụ cười. Người bảo hộ tuyệt đối của Asia hiện giờ không ở đây.

“Fafnir vẫn chưa thức dậy nên em phải dựa vào bốn ác long để bảo vệ bản thân. Tất nhiên là mọi người cũng sẽ bảo vệ em! Nhưng khi tình hình trở nên tồi tệ, mọi người sẽ để chúng bảo vệ em.”

Bởi vì Fafnir không ở đây, Asia rất cần dựa vào sức mạnh của bốn ác long kia.

“Đúng vậy! Những ác long cũng rất tử tế, vậy nên em có thể tập trung vào việc chữa trị!”

Asia gật đầu kiên quyết. Nhưng, liệu chúng có nhắm vào trị liệu sư không? Sự cố lần trước với quân phiến loạn thì không có thương vong nào. ... Từ lúc họ biết Asia là trị liệu sư, chúng ta có thể đoán

được rằng họ sẽ không đặc biệt nhắm vào tấn công em ấy.... Tuy nhiên, rất có thể là họ sẽ cố phong ấn khả năng của em ấy. Chưa ai từng thấy một Sacred Gear như thế, mặc dù sẽ không ngạc nhiên nếu có ai đó trong Giáo Hội sở hữu loại khả năng này. Ah, nếu vậy thì chúng ta sẽ phải cẩn thận hơn về khả năng như thế. Dù gì thì gia tộc Gremory cũng tập trung hoàn toàn vào sức mạnh mà. Kuroka và Le Fay đến chỗ tôi trong khi tôi đang suy nghĩ.

“Chà, nếu cậu gặp bất cứ kỹ thuật lạ nào mà cậu không hiểu, chúng tôi sẽ âm thầm giúp cậu hóa giải nó từ phía sau nya.”

Nói thế là sao chứ! Neko-sama vẫn giống như mọi khi, cô ấy rất giỏi trong việc đọc suy nghĩ của tôi, chị gái nekomata đó thật là!

“ Xin hãy trông chừng anh trai em.”

Le Fay đã ra yêu cầu này. Và người anh đó đang im lặng đứng ở đằng kia, đọc một cuốn sách thư viện. ... Hoàn toàn thờ ơ trước sự lo lắng của em gái.

“Chị không nghĩ rằng điều đó là cần thiết, nhưng em có thể để đó cho chị.”

Trong khi đáp lại yêu cầu của Le Fay- Xenovia và Irina bước đến chỗ tôi. Cả hai đều đã rút thánh kiếm ra khỏi vỏ, và để hai thanh kiếm giao nhau.

“... Mặc dù tớ không muốn chiến đấu chống lại đồng đội, tớ sẽ nói rằng điều này là để vượt qua chủ nhân tiền nhiệm của thánh kiếm, Xenovia.”

“Ah, chúng ta hãy noi theo Roland của Durandal, hay Oliver của Hauteclere để xứng trở thành chủ nhân của thánh kiếm.”

Cả hai người có vẻ khá vui vẻ. Sau cùng thì, họ vinh dự được chọn làm chủ nhân của thánh kiếm. Sau đó Sơ Griselda tiến lại gần Xenovia, và bất ngờ chạm vào má của cậu ấy với cả hai tay! Xenovia và tôi đều nghĩ rằng cô ấy sẽ nói gì đó trước cuộc chiến. Tuy nhiên-

“Xenovia, đối thủ của em là Giáo chủ Strada. Chắc chắn 120% là em hiểu điều này chứ?”

“ Uh huh. Tất nhiên. Em-em sẽ chiến đấu với lòng tôn trọng. Sẽ không có chút bất kính nào hết.”

Được sinh ra trong cùng nhà thờ, Sơ Griselda giống như một người

chị đối với Xenovia và là người cậu ấy phải nghe lời. Cậu hỏi bất ngờ dường như làm cậu ấy bối rối. Bởi vì đối thủ liên quan tới Giáo Hội, cô ấy cảm thấy bất kính, và Xenovia chỉ có thể xin lỗi. Sau đó Griselda-san ôm Xenovia vào vòng tay.

“... Chị phải nói điều đó trước. Hãy hiểu cho, Xenovia.- Sức mạnh của một người phụ nữ không được tính bằng sức mạnh vật lý. Nhưng là năng lực và kỹ năng của cô ấy trong gia đình.”

Nghe thấy điều này, Xenovia hơi ngượng ngùng.

“--! Em đã biết điều đó rồi! Không thể phủ nhận là để cho tụi con trai nhìn thấy cơ bắp của em khiến em cảm thấy thích thú! Sau khi em tìm được ý nghĩa thực sự, khi chuyện này kết thúc, em sẽ cải thiện sức mạnh nữ tính của mình!”

...Umm, Cậu đang nói cái gì trước trận chiến thế! Uh, mặc dù nó rất phù hợp với phong cách của cậu!

“Đây là điều mình đã biết năm ngoái rồi! Cậu nhận ra chậm quá đấy, Xenovia!”

Irina tự hào nói! Không phải là cậu cũng chậm để nhận ra điều này sao!? Nghe thấy cuộc đối thoại này giữa họ, Griselda-san cười nói

“... Nhưng, Xenovia. Em đã trở nên nữ tính hơn rồi đấy, chị rất hài lòng. Em đã từng luôn luôn vung lên thanh Durandal và đôi mắt em không nhìn thấy điều gì khác ngoài chiến đấu, vì Chúa, vì tín ngưỡng của em. ... Mặc dù em có thể nói là em không có lựa chọn từ khi sinh ra.... Nhưng Xenovia hiện tại đối với chị thì tuyệt vời hơn rất nhiều.”

Sơ Griselda ôm chặt lấy Xenovia và nói

“Em luôn luôn là người gây rắc rối cho chị, luôn khiến chị lo lắng.... và cũng là đứa em dễ thương của chị. Nếu là em, em sẽ có thể trở thành Chủ tịch Hội học sinh, và cũng sẽ vượt qua Giáo chủ Strada.”

Xenovia, người đang trông rất xấu hổ khi được ôm, đáp

“... Em sẽ thật cố gắng để trở thành đứa em mà chị tự hào.”

Cảnh tượng này thật là cảm động ấm áp. Mặc dù quan điểm của họ đã thay đổi, cảm xúc của họ không bao giờ đổi.

“Ise-sama”

Ravel gọi tôi. Thời gian này em ấy đang ở lại để làm công việc quản

gia. Cái ngày mà rating game của Riser diễn ra sắp đến, nên tôi không nên ép em ấy. Tôi cười mỉm.

“Hmm, anh hiểu. Anh sẽ trở lại sớm nhất có thể ngay khi người chiến thắng được quyết định.”

“Tất nhiên. Ise-sama là một người rất bận rộn.”

Đúng vậy, quản lý của tôi rất gắt! —Cựu chủ tịch Sona đứng dậy từ cái ghế cô ấy đang ngồi.

“ Thời gian đã đến. —Hãy tiến ra chiến trường thôi.”

Mọi người tập trung vào giữa vòng tròn ma thuật dịch chuyển. Từ đó, cuộc chiến chống lại quân nổi loạn từ Giáo Hội của chúng tôi bắt đầu!

Phần 2

Một vài phút trôi qua kể từ khi chúng tôi đến chiến trường thông qua vòng phép dịch chuyển — tôi — Kiba Yuuto, tham gia vào trận chiến chống lại Ewald Cristaldi cùng với phe [Brave Saints] và nhà Sitri. Phía này của chiến trường — là khu vực quanh tàn tích của một nhà thờ. Phải, đây là nơi mà các Thiên thần Sa ngã như Raynare đã sử dụng làm căn cứ. Đây là nơi mà cha của Irina từng thuộc về, và cũng là nơi nắm giữ rất nhiều số phận của chúng tôi. Ở phe [Brave Saints] có Dulio Gesualdo-san, sơ Griselda-san, và Irina là thủ lĩnh, với tổng cộng khoảng mười người ở phía đó. Các [Brave Saints] dưới quyền của Tứ Đại Seraphs đã lập thành ba nhóm tụ họp lại đây. Những [Brave Saints] còn lại chịu trách nhiệm cho việc bảo vệ Thiên Đàng. Kể từ cuộc tấn công năm ngoái thì chỉ mới trôi qua một khoảng thời gian không lâu mà thôi. Có thể hiểu được cho phía Thiên Đàng khi giữ lại một số thiên thần đầu thai ở đó. Với cuộc chiến đang hiện ra trước mắt và có thể bắt đầu bất cứ lúc nào, Joker Dulio nói với tôi khi tôi đang chuẩn bị sẵn sàng. Anh ta ngồi xuống cạnh tôi và nói

“Ah, không ngờ rằng tôi có cơ hội cùng chiến đấu với Kiba-kun.”

“Nếu là vậy thì tôi rất vinh dự khi được ở đây.”

Tôi đã đấu trận giả với anh ta nhiều lần. ... Anh ấy là kiểu người ví dụ đơn giản cho khái niệm [Quân bài tẩy] cuối cùng. Dulio gãi đầu và nói

“Tôi đã từng nghe về những tình huống phức tạp xung quanh nguồn gốc của Kiba-kun, tôi đã nghĩ rằng Kiba-kun không muốn hợp tác với

tôi.”

“Sự hận thù của tôi rất dễ nhận ra, và tôi hiện tại không có ý gì đối đầu với anh, người đang là đội trưởng của tôi.”

... Sau khi nói với người này nhiều lần, tôi biết người tên Dulio Gesualdo thật sự [mềm mỏng] hơn dự kiến, anh ta trẻ hơn so với tuổi. Thật tình thì, anh ấy là người tốt, một người rất hợp với việc cưỡi.

“Phải, bởi vì tôi nghe về quá khứ của Kiba-kun. Tôi có chút lo lắng liệu rằng Kiba-kun hôm nay có trở nên tàn bạo hay không. Thậm chí cậu còn có lòng hận thù, đây là mâu thuẫn nội bộ giữa những đồng đội của cậu. Chỉ có những đứa trẻ có thể chịu đựng tới bây giờ mới là tốt nhất.”

Vào cùng lúc đó, Dulio lấy ra vật lạ từ ngực.- Đó là một origami hình con hạc.

“Ở bên dưới những nhà thờ xung quanh thị trấn Kuoh, một nghi lễ nhằm mục đích loại bỏ Sacred Gear sẽ sớm được tổ chức.”

Kể từ khi liên minh, một vài nơi xung quanh thị trấn đã mở ra cho phía Thiên Đàng — đó là những cơ sở cho những người thuộc Giáo Hội được phái tới ở, và đặc biệt là có tin được loan truyền rằng một trong số đó là một cơ sở có liên quan đến Sacred Gear. Dulio chơi với con hạc giấy giấy và tiếp tục

“Có một đứa trẻ bị tàn tật ở chân. Hầu hết thời gian cậu ta ngồi trên xe lăn. Thực ra, cậu ta có một Sacred Gear liên quan tới chân, những bởi vì sức đề kháng của cậu ta quá yếu, dẫn đến việc sức mạnh của cậu ta phát triển theo hướng xấu. Điều đó có nghĩa là, thay vì Sacred Gear giúp cậu ta chạy nhanh hơn thì lại kiềm hãm đôi chân của người sở hữu. Sacred Gear, tuy là rất tiện lợi, nhưng cũng rất đáng sợ.”

Anh ấy cười gượng với ánh mắt chứa đầy nỗi buồn.

“Nhờ vào sự thành công trong kỹ thuật và phân tích của Grigori, đối với những đứa trẻ có Sacred Gear, quy trình loại bỏ đã bước vào giai đoạn thử nghiệm. Mặc dù theo lý thuyết, chúng đã đạt đến sự hoàn hảo, nhưng, đứa trẻ đó vẫn chọn trải qua quy trình loại bỏ.”

“Chuyện gì sẽ xảy ra sau khi loại bỏ?”

“Những bất lợi do Sacred Gear có thể sẽ yếu đi, và cậu bé có thể sống

binh thường. Ừ thì, nó dựa vào kỹ thuật của Thủ lĩnh tiền nhiệm, nên chắc chắn nó sẽ thành công. Đó là điều tôi tin tưởng.”

Dulio cười hạnh phúc, đây là bằng chứng rằng anh ta thật sự tin vào công nghệ của Azazel-sensei. ... Mặc dù anh ấy lúc đầu có vẻ thù địch, Azazel-sensei đã yêu cầu liên minh phải có niềm tin, nên người đa nghi cũng đã có một chút sự tin tưởng. Dulio đứng dậy, cầm lấy con hạc giấy như thể là cầm chiếc máy bay giấy, sau đó nói

“Công viên giải trí—. Đứa trẻ đó nói nếu cậu ta có thể đứng dậy, cậu ta sẽ đi tới công viên giải trí. Sử dụng chính đôi chân của mình, cậu ta sẽ chơi ở mọi công viên giải trí từ nơi này đến nơi khác. Mọi thứ mà tôi muốn có lẽ là bất khả thi. Nhưng... điều đó là rất bình thường. Cho dù sở hữu Sacred Gear, cậu ta vẫn là một đứa trẻ. Cho nên, cậu ta muốn tới công viên giải trí như những đứa trẻ khác.”

Anh ấy thả con hạc giấy ra. Sau đó, hạc giấy bay vào không trung khi một cơn gió thổi qua. Sau đó con hạc giấy quay vòng trong không trung, cơn gió lặng đi và nó trở lại trong bàn tay Dulio.

“Tôi nghĩ rằng chỉ đơn giản có thể bảo vệ được ước mơ của những đứa trẻ đó là đã đủ rồi.”

Anh ta quay đi, và để lại cho tôi những lời này

“Ừm, sắp đến thời gian cho trận chiến. Đã đến lúc gặp lại ông thầy đáng sợ đó rồi. Nhưng điều đầu tiên, chúng ta nên chào hỏi ông ấy.”

Như thể trả lời cho những gì anh ta vừa nói, bóng dáng của một đội chiến binh xuất hiện trước chúng tôi—.

Ở giữa những chiến binh dàn trận trước mặt chúng tôi, có nhiều chiến binh mặc trang phục tu sĩ hơn, nhưng cũng có thể thấy được bóng dáng của những nữ chiến binh mặc đồ như Xenovia và Irina. Tôi có thể thấy thấp thoáng hình ảnh của một những tu sĩ trẻ với bộ tóc trắng như Freed. Mặc dù họ không có đem lại cảm giác điên cuồng như Freed, tôi vẫn cảm thấy đây sự thù địch từ họ.... Nhìn qua có thể thấy số chiến binh tham gia chiến đấu lên đến gần một trăm. Tôi e rằng số lượng người chiến đấu với nhà Gremory cũng sẽ nhiều như vậy. Ở giữa những chiến binh là — người sở hữu bản sao Excalibur và ông ấy mặc lễ phục sang trọng từ vài ngày trước, Ewald Cristaldi. ... Ông ta không chỉ là huấn luyện viên của các chiến binh, mà còn là thầy dạy kiếm thuật Xenovia và Irina.... Ông ta đang cầm bản sao Excalibur trong tay và nó tỏa ra ánh hào quang. Người đầu tiên tiến lên trước là Dulio. Anh vẫy tay chào Ewald Cristaldi người không có vẻ gì là đang quan tâm cả.

“Xin chào thầy, đã lâu không gặp.”

Giữ nguyên vẻ mặt nghiêm túc không đổi của mình, Ewald Cristaldi khẽ nói

“... Không biết ta nên vui hay buồn khi gặp nhau trong tình huống này nữa. Dulio, và cả những thiên thần đầu thai, nếu như các cô cậu vẫn nhận tôi là thầy, thì đừng chống cự, hãy để thanh kiếm của ta trừng phạt mấy đứa, được chứ?”

Irina và những [Brave Saints] khác ở đây là đều là những người kính trọng Ewald Cristaldi, người thầy của họ. Cô ấy biểu lộ một biểu cảm phức tạp trên mặt khi đối mặt với thầy ấy.

“Có rất nhiều thứ chúng em muốn hỏi. Dù sao giải quyết bằng đàm phán thì sẽ tốt hơn mà.”

Dulio trả lời một cách bình tĩnh. Anh ấy không ngừng than thở về mẫu thuẫn nội bộ này, và bắt đầu cuộc trò chuyện với người thầy cũ. Nếu như nói chuyện có thể giúp cuộc chiến không xảy ra thì thật tốt. ... Nhưng mà, Ewald Cristaldi đã nhìn thấu cậu học trò này rồi. Ông nói

“...Nơi cậu thường xuyên ghé thăm sắp sửa tổ chức một nghi lễ hủy bỏ Sacred Gear, đúng chứ?”

“Đúng như thầy nói.”

Đây là một thứ tôi nghe nói anh ấy tìm ra ngày hôm nay. Có vẻ như phe phản động nhận được thông tin này trước rồi. Ewald Cristaldi thở dài và nói

“Tuy nhiên, nơi đó đang được dùng để thực hiện [Nghi thức Ác Quỷ]. Điều này là rất sai trái. Ta cần giáng sự trừng phạt xuống cho những kẻ đã sa ngã về thể chất cũng như tinh thần.... Có những người thuộc cấp dưới của tôi cũng có cùng quan điểm, và tôi thật sự tin vậy. Trong tình huống này, tôi không thể phủ nhận những điều này.”

Nghe những gì Cristaldi nói, Dulio nheo mắt.

“Ý thầy là thầy muốn hủy đi nơi đó? Vậy nhưng đứa trẻ đang sống ở đó thì thầy tính sao?”

“Chúng sẽ đến luyện ngục, nơi sẽ thanh tẩy tội lỗi của chúng. —Nếu ta nói thế, cậu sẽ làm gì?”

Nghe câu kết tội từ một người hung hăng, biểu cảm trên mặt Joker, một người luôn cười, đột nhiên thay đổi.

“... Xin thầy đừng nói những lời như thế, sensei, dù cho có là một lời nói đùa đi nữa.”

Giọng của Dulio đầy giận dữ. Đúng vậy, người thầy cũ của anh ta rất biết chọn những lời sẽ chọc tức anh người lúc bình thường luôn bình tĩnh. Dulio cũng biết rằng đối phương đang cố tình chọc tức anh, nhưng anh ta vẫn không thể bỏ qua được những lời phát biểu hờ hững. Ewald Cristaldi lắc đầu, và nói như thể ông ấy đang than vãn

“Dulio, tại sao? Một chiến binh giỏi như cậu, người mà thậm chí đạt tới vị trí của Joker, thế nhưng sao cậu vẫn chưa nhận ra? Cho dù khi có một liên minh, cái ác vẫn cần phải bị tận diệt! Hay là trái tim của cậu đã bị thay thế sau khi Michael-sama tái sinh cậu thành một thiên thần rồi? Sức mạnh của cậu- là sức mạnh của Zenith Tempest, và cậu thậm chí có thể hủy diệt sự cân bằng của thế giới, cậu biết chứ?”

Được biết như là một trong những sức mạnh vô song có thể đánh bại Chúa, Dulio Gesualdo sở hữu khả năng mạnh mẽ đứng hàng thứ hai trong số đó. Giống như Ewald Cristaldi vừa nói, chỉ cần Dulio-san muốn, anh có thể trở nên giống như Cao Cao và biến cả thế giới thành kẻ thù.- Nhưng, Dulio-san lắc đầu không đồng ý.

“...Sensei, em chưa bao giờ nghĩ thế giới sẽ như thế. Mặc cho chuyện gì xảy ra, em cũng chỉ làm một điều thôi.”

Anh ấy dang tay ra như thể đang ôm ai đó.

“-Em sẽ làm tất cả những gì trong khả năng để bảo vệ nụ cười của những đứa trẻ đó. Em trở nên mạnh mẽ vì điều này, trở thành Joker vì điều này. Đức tin này chưa bao giờ thay đổi.”

Những lời này khiến người đàn ông là người thầy cũ của anh ấy và các chiến binh xung quanh anh ấy phải có những biểu cảm phức tạp trên khuôn mặt. Dường như từ những gì Joker vừa nói, họ cảm thấy sâu trong một phần của họ mang cảm xúc tương tự. Sơ Griselda-san sau đó nói

“.. Thưa Giáo chủ Cristaldi, tiếp tục cuộc đối thoại này là vô nghĩa. ...Dù cho có tiếp tục, thì cũng không có lời nào có thể lay chuyển trái tim của đứa trẻ này đâu.”

Nghe ý kiến của cô, Ewald Cristaldi nhìn lên trời và nói

“ Một thẳng ngốc thật sự. ...Chẳng thay đổi gì cả.”

“Đúng , em nghĩ rằng nếu chỉ có mình em, một thiên thần ngu ngốc, có thể sẽ không có sự trừng phạt nào.”

“Vậy thì ta cũng sẽ theo đức tin của ta. Dù cho chúng ta thờ phụng cùng một Thiên Chúa, nhưng nếu như [Công Lý] của chúng ta khác biệt, thì ta cần phải sửa lỗi lại cho cậu.”

Ewald Cristaldi giương thanh kiếm bản sao của Excalibur vào chúng tôi và hét to!

“Tiếp tục nói chuyện là vô nghĩa, ... quả đúng là vậy. Nếu các người cũng là chiến binh, vậy hãy dùng vũ khí của các người để khiến ta quy phục đi! Các chiến binh, đây là cuộc chiến sẽ được Thiên Đàng chấp nhận. Hôm nay, hãy đem tất cả đức tin của chúng ta ra cho bọn chúng thấy!”

“Ou—————!”

Người chiến binh hét lớn đủ để khiến không gian rung động.

“Dù chết cũng không hối hận! Tội lỗi — phải được đền bằng cái chết!”

Ewald Cristaldi giơ thanh gươm của anh ấy lên cao — sau đó dùng lực vung xuống.

“Ou

Đó là tín hiệu bắt đầu của trận chiến, những chiến binh gầm hét dữ dội và lao về phía chúng tôi! Bên trong nhà thờ lập tức trở thành chiến trường. Cùng lúc đó, thiết bị sử dụng ma thuật giao tiếp tự động truyền lời nói của cựu chủ tịch Sona vào tai chúng tôi. Cựu Chủ tịch cùng Quân Tượng của cô, Kusaka-san ở chung với nhau ở hậu phương.

“Nào, mọi người. Cuộc chiến bắt đầu rồi. Đầu tiên, Tsubaki và Tsubasa, tiến lên phía trước lập màn bảo vệ!”

““Vâng!””

Người đỡ đòn là Shinra-senpai và Quân Xe Yura-san.

Shinra-senpai triệu hồi Sacred Gear dạng phản đòn [Chiếc Gương của Alice].

Yura-san là người kế tiếp kích hoạt Sacred Gear nhân tạo [Twinkle Aegis].

Sacred Gear đầu có khả năng phản lại hai lần sức mạnh đối với những công kích nào của đối phương phá vỡ được tấm gương.

Cái sau có hiệp ước với tinh linh, cho phép sử dụng nhiều thuộc tính tấn công và phòng thủ khác nhau tùy thuộc vào thuộc tính của tinh linh.

Các chiến binh xếp thành hàng phía sau và thi triển những đòn đánh tầm xa.

Sử dụng súng ánh sáng hoặc Sacred Gear đánh xa, họ tấn công cùng lúc.

Shinra-senpai triệu hồi vô số tấm gương trên không trung, và hỗ trợ cô ấy là tấm khiên của Yura-san sử dụng sức mạnh của tinh linh để tạo ra rào chắn ánh sáng.

Những cái gương của Shinra-senpai phản lại những đòn đánh từ đối phương với gấp đôi sức mạnh, trong khi tấm khiên của Yura-san cản lại toàn bộ những đòn đánh xa dữ dội của đối phương.

Đợt tấn công đầu tiên của các chiến binh hoàn toàn bị chặn đứng bởi sự phòng thủ của Quân Hậu và Quân Xe của Sitri.

Để ngăn chặn đối thủ ngấm thẳng vào người họ, Quân Tượng Hanakai-san đã dùng Sacred Gear nhân tạo của cô ấy để tạo một màn chắn bảo vệ bao bọc Shinra-senpai và Yura-san.

Đợt tiếp theo là những chiến binh cận chiến.

Họ sử dụng kiếm, súng, rìu và những vũ khí khác và đợt kích chúng tôi theo nhóm. Cựu chủ tịch Sona thông báo hướng dẫn tiếp theo

“Hừm, phía chúng ta sẽ dùng những thành viên cận chiến để đối đầu với họ.”

Bốn người tiên phong là Quân Tốt Nimura-san, Quân Mã Meguri-san, Quân Mã Bennia-san, và cùng với Quân Xe Rugal-san của Sitri. Thêm vào đó, tôi và một số thiên thần tái sinh của [Brave Saints] sẽ tham gia vào.

Mỗi người đang cầm một vũ khí (Nimura-san đang đeo giáp chân và Rugal-san thì tay không), đứng như một chiến binh tiên phong.

Đứng phía trước Shinra-sanpai và Yura-san, chúng tôi, quân tiên phong tấn công!

Từ những bước di chuyển và cách họ dùng vũ khí, dễ hiểu rằng những chiến binh này chắc chắn có vô số kinh nghiệm trên chiến trường.

Điều này nói lên rằng không có người nào là thành viên mới cả.

Họ cũng đã chiến đấu chống lại quỷ và ma cà rồng.

Họ tận dụng toàn bộ những kinh nghiệm của mình, không kiếm chế một chút nào.

Dù sao đi nữa, họ đều sử dụng kiếm ánh sáng, nòng súng của bọn họ đã được chuẩn bị với lọ nước thánh và họ còn có cả thánh giá để đón tiếp chúng tôi!

Nếu trúng đòn, trọng thương là không thể tránh khỏi.

Dù cho không phải là một vết thương chí mạng, cơ thể và linh hồn cũng sẽ bị tổn thương nghiêm trọng.

Tuy nhiên, chúng tôi cũng đã sống sót qua nhiều tình huống cừ tử nhất sinh.

Những đòn tấn công nửa vời không thể tổn thương chúng tôi được.

Tôi sử dụng đặc tính của Quân Mã, tốc độ, để né tất cả đòn tấn công từ các chiến binh.

Sau đó tôi sẽ dùng thánh quỷ kiếm mà tôi đã tạo phá hủy kiếm của đối phương, và hạ gục chúng trong vòng một nốt nhạc.

...Nhưng không thể giết họ được.

Mặc dù phe kia là người đã phát động cuộc chiến này, sự phản động của họ không dẫn tới cái chết nào cả.

Tất nhiên, phe còn lại cũng biết rằng họ đang ở trong tình huống có thể bị hạ mà không có bất kỳ sự phản nản nào, súng và gươm mà họ đang cầm là thật.

...Dù vậy, cứ giết họ vô tội vạ có thể làm nẩy sinh lòng hận thù.

...Nhưng nếu cần thiết, tôi có đủ nhận thức và dũng khí để giết họ, dù có bị thù ghét đi nữa, cũng không còn cách nào khác.

Tuy nhiên, không cần thiết phải giết kẻ địch nếu vẫn đề có thể được giải quyết mà không có thương vong.

Bởi vì kẻ địch cần bị đánh bại — chỉ có một người.

Đó là Ewald Cristaldi, người vẫn còn đang bất động.

Với bản sao Excalibur đang cắm xuống mặt đất, ông ta đang quan sát chiến trường.

“Ah, phiền phức thật.”

Bennia-san phàn nàn. Là một Tử Thần, cô ấy cảm thấy không hài lòng về sự thật rằng cô ấy có thể sử dụng lưỡi hái để đánh với đối phương mà không cần nhiều sức lực. Lưỡi hái của cô ấy có khả năng đánh cắp linh hồn. Bằng việc cắt họ, linh hồn có thể bị lấy đi, và kết quả là cái chết. Nếu tình huống đó diễn ra một đến hai lần, nó sẽ không thể cứu vãn, nhưng cô ấy đặc biệt chọn không sử dụng lưỡi hái. Hiện tại, cô ấy đang sử dụng một phần mà không có lưỡi kiếm để tấn công. Mặc dù tính cách của cô ta thường khó đoán, cô ta nghe theo nguyện vọng của chúng tôi là không có thương vong.

“...Nhưng, đây sẽ là bài kiểm tra cho việc đó.”

Quân Xe Rugal-san đang mạnh mẽ vung cánh tay đang bao phủ trong lửa ma thuật để hạ gục vô số chiến binh. Anh ta là một người sói, đồng thời cũng sở hữu ma thuật công kích mà anh ta dùng để chống lại các chiến binh. Miễn là anh ấy muốn, anh ấy có thể xé xác hầu hết các chiến binh ở đây như tờ giấy. Nhưng anh đang kiểm soát sức mạnh.

“Mặc dù điều này rất khó, nhưng chúng ta phải chịu đựng.”

“... Sẽ tốt hơn nếu tôi luyện tập điều chỉnh sức mạnh hủy diệt từ thanh kiếm của tôi.”

Quân Tốt Nimura-san và Quân Mã Meguri-san đang đẩy lùi các chiến binh khi họ điều chỉnh sức mạnh từ Sacred Gear nhân tạo của họ. Phải, tại đây- có thể nói rằng chúng tôi đang đặt hạn chế lên chính bản thân mình khi chiến đấu. Đối với đối thủ, chúng tôi là đang [nhẹ tay]. Cristaldi dường như nhận thức được điều này, nên ông ta đơn giản chỉ là quan sát chiến trường. ...Mặc dù đây chỉ là phỏng đoán cá nhân của tôi, có lẽ.. họ, không, ngay từ ban đầu, Cristaldi... Khi tôi đang dự liệu ý tưởng từ cổ vấn của các chiến binh, Shinra-senpai hô to

“Chủ tịch! Đã thỏa mãn mọi điều kiện rồi!”

Để trả lời cho Shinra-senpai, chủ tịch đáp

“Tốt lắm, Tsubaki.- Hoàn thành. Mọi người, lùi lại!”

Hoàn thành? Có lẽ nào — chúng tôi tuân lệnh chủ tịch, và Shinra-senpai duy trì khoảng cách của cô ấy!

“—Balance Break!”

Shinra-senpai thét lên, và cùng lúc đó vô số những chiếc gương với đủ hình dạng, kích thước và màu sắc xuất hiện.

“Xuất hiện đi, [Mad Hatter], [Dormouse], [March Hare]!”

Bước ra từ cái gương là một con quỷ đội mũ, một con chuột khổng lồ, cùng với một con thỏ mặc một cái áo choàng may và đi bằng hai chân! Những sinh vật bước ra từ những chiếc gương kỳ lạ! Thông qua thiết bị giao tiếp, chúng tôi nghe hội trưởng nói

“Đó là Balance Breaker của Tsubaki, [Nostalgia Mad Tea Party]. Có một điều kiện để kích hoạt Balance Breaker. Điều kiện là dùng [Chiếc Gương của Alice] để thực hiện số lần phản đòn nhất định.”

Điều đó có nghĩa là, Bao gồm cả những đòn tấn công lớn sau đó, nó cũng đã phản lại đòn tấn công của đối thủ vài lần trong trận chiến.

“Ba sinh vật được triệu hồi từ những chiếc gương đều có thể sử dụng những khả năng đặc biệt.”

Con chuột lớn chạy về phía các chiến binh và thải ra một luồng khí từ miệng. Chân của những người chiến binh sau đó yếu đi, và họ lần lượt ngã gục xuống đất.

“[Dormouse] sẽ cưỡng ép mọi người trong một khu vực cố định rơi vào giấc ngủ.”

Buộc phải ngủ sao! Thật không thể tin được! Những chiến binh đã đi vào giấc ngủ ngay lập tức!

“Hwaaaa.....!”

“Uoooo.....!”

Vào lúc đó, một số chiến binh bật cười điên dại và gào gào hoang dã, họ bất ngờ nổi loạn! Con thỏ mặc áo khoác may nháy ngang dọc qua

chiến trường, và nó tạo ra những gợn sóng trên bề mặt mỗi lần nó nhảy. Có thể suy ra rằng những chiến binh sẽ trở nên bất bình thường sau khi bị ảnh hưởng bởi những gợn sóng này. Có vẻ đó là lý do. Cựu chủ tịch Sona giải thích

“[March Hare] làm cho những người trong vùng cố định trở nên tàn bạo.”

Kế tiếp là một con quỷ nhỏ con đội một cái nón trên đầu. Trong chốc lát con quỷ đã gây sự chú ý cho các chiến binh, con mắt của nó thả ra một luồng ánh sáng chói lóa. Những chiến binh bị nhìn bởi con quỷ đeo nón lập tức rơi vào trạng thái bị thôi miên.

“Uwaaaaaaaaaaaaaaaaa!”

“Iyaaaaaaaaaaaaaaaaa.....!”

Bất thành linh, các chiến binh trở nên sợ hãi điều gì đó. Họ chĩa vũ khí của họ về thứ vô hình nào đó trước mặt họ. Vũ khí họ cầm trên tay chỉ chém vào không khí.

“Cuối cùng là [Mad Hatter]— Nó có khả năng đưa mọi người trong khu vực vào ảo ảnh.”

Cựu chủ tịch nói. Một giấc ngủ và một kích thích, tiếp đến là ảo giác —.

“Sau khi bị ảnh hưởng bởi ba khả năng này, Bất cứ người nào cũng sẽ mất khả năng chiến đấu. Đây không phải một đòn tấn công trực diện. Tuy nhiên, nó có khả năng làm yếu năng lực của đối thủ mà không sử dụng đòn vật lý nào.”

Nghe những gì Cựu chủ tịch nói, tôi cảm thấy chị ấy đang nói với tôi. Không phải châm biếm, mà là nó chỉ cho chúng tôi những phong cách chiến đấu khác biệt so với chúng tôi.

“Nhưng, để thật sự triệu hồi ba con quỷ có thể sử dụng ba khả năng khác nhau, căn bản là nó giống việc sở hữu một Sacred Gear với hơn hai khả năng...”

Cựu chủ tịch không đồng tình với ý kiến của tôi

“Không phải vậy, chị nghĩ điều đó hợp lý. Dị bản của Tsubaki chỉ có một khả năng: [Triệu hồi quỷ có năng lực từ những tấm gương]. Nó giống với việc quỷ kiếm của Kiba-kun có nhiều thuộc tính; Tsubaki có khả năng triệu hồi quỷ từ gương của cô ấy.”

...Vậy nó là một loại Balance Breaker giống với Sword Birth của tôi...

Những con quỷ sở hữu những khả năng khác nhau bước ra từ trong gương.

Ngoài ba con đó ra, chắc chắn sẽ còn những thứ khác.

Xét cho cùng, tên của những con quỷ đó liên quan tới [Alice ở Xứ sở thần tiên] của Lewis Carroll mà.

Đó là khả năng của Balance Breaker mà Shinra-senpai đã chọn—.

Để được gọi là Balance Breaker di bản của Sacred Gear [Mirror Alice], nó có một khả năng đúng với cái tên của nó!

Gia tộc của Shinra-senpai — [Shinra] căn bản là một gia đình liên quan với phép thuật.

Nó giống với gia tộc [Himejima] của Akeno-san, ở Nhật Bản có thể nói rằng nó được xếp hạng là gia tộc hùng mạnh thứ năm.

Tuy nhiên, Shinra-senpai đã gặp rắc rối kể từ lúc bị một lời nguyền lạ từ lúc sinh dẫn đến việc cô ấy triệu hồi những thứ không tồn tại ở thế giới này từ những chiếc gương.

Chúng cuối cùng biến thành Quỷ - tôi nghe nói rằng nếu họ không nhận sự giúp đỡ từ gia tộc Sitri, mạng sống của họ đã bị ảnh hưởng.

Có lẽ bởi vì mối quan hệ của họ với Quỷ, cha mẹ của Senpai bị đuổi khỏi tông gia của tộc Shinra...

...Thật lòng thì, khá đáng sợ. Sức mạnh này, nó thuộc về hạng mục [Bầy].

Nói một cách khác, nó thật sự tệt hại đối với chúng tôi, gia tộc Gremory.

Nói nó là điều tệt nhất thì không phải là nói quá.

Không chỉ Shinra-senpai, Saji-kun và những thành viên khác của gia tộc Sitri cũng đa phần thuộc dạng kỹ thuật, hoặc dạng pháp sư.

Bên cạnh đó, Saji-kun và Rugal-san có thể được coi là những thành viên dạng sức mạnh.

Azazel-sensei cũng chú thích rằng về mặt cân bằng của gia tộc, nhà Sitri rõ ràng trên chúng ta một bậc.

Đó là sự thật. Chúng ta đã rút kinh nghiệm từ điểm này, và học kỹ thuật, nhưng nếu chúng tôi phải đối đầu với dạng thuần kỹ thuật của gia tộc Sitri, rất có thể là... nghĩ về rating game trong tương lai khiến tôi gọi lên cảm giác sợ hãi.

...Ừm, khi cuộc chiến này kết thúc, tôi cần có một kỳ tập luyện kỹ thuật thật tốt cho Ise-kun và Xenovia.

Ít nhất, chúng tôi cần phải biết đối đầu với đối thủ kỹ thuật như thế nào, nếu không tương lai sẽมืด mù lắm đây.

Chúng tôi tiếp tục hạ gục các chiến binh, và quan trọng hơn cả, Balance Breaker của Shinra-senpai đã trở thành nhân tố quyết định của cuộc chiến này.

Người đàn ông đứng nhìn từ ngoài vòng cuộc chiến cuối cùng cũng nắm lấy thanh kiếm đang găm vào đất.

“—Rút lui.”

Giọng trầm thấp của ông ấy lập tức đưa sự tĩnh lặng trở lại chiến trường. Những chiến binh chú ý hành động từ sensei của họ, và mở ra một con đường gọn gàng. Có thể nhìn ra rằng từ hành động của họ rằng họ không muốn đưa người thầy của họ bất kỳ một suy nghĩ không cần thiết hoặc gây rối khi ông ấy tiến lên, và họ hoàn toàn tin tưởng vào sức mạnh của ông ấy... Ông cầm bản sao Excalibur, và bước lên để đối đầu với chúng tôi một mình... Rõ ràng đối phương chỉ có một nhưng...lại làm chúng tôi cảm thấy một sức ép rất lớn giống như đang có cả một nhóm chiến binh được tiến đến chúng tôi. Chúng tôi không thể ngăn được mồ hôi lạnh rơi xuống trên khuôn mặt. Dulio-san nở một nụ cười gượng khi anh nói

“...Kiba-kun, tôi nghĩ cậu đã biết, Cristaldi-sensei đã từng là chủ nhân của Excalibur. Bây giờ, đó là bản sao của Excalibur. Hiện tại nó đang sở hữu bảy khả năng của thanh nguyên bản... Tốt nhất là nên cho rằng sức mạnh thật của nó còn khủng hơn cả bốn thanh thánh kiếm mạnh nhất hợp lại.”

Nói cách khác, trong lúc này, chúng tôi cần xem đối phương là một con quái vật vượt xa mọi tầm với. Cựu chủ tịch Sona nói thông qua thiết bị giao tiếp

“Những thành viên của [Brave Saints] và gia tộc của tôi sẽ là đối thủ của những chiến binh. Đối thủ của Cristaldi – dẫn đầu bởi Dulio Gesualdo-san người mà đang chờ cho đến bây giờ, cũng như Irina-san và Griselda-san. Kiba-kun cũng sẽ tham gia.”

“Tuân lệnh!”

Bốn người là đối thủ của Cristaldi, Dulio-san, Griselda-san, Irina-san và tôi trả lời cùng lúc. Những thiên thần tái sinh mở đôi cánh biểu tượng trắng tinh khiết của họ khi tôi đang tạo ra vô vàn thanh thánh quỷ kiếm xung quanh tôi, tôi nắm lấy một trong số chúng và đối mặt với mục tiêu trước mặt chúng tôi. Khi Cristaldi đang bước chậm rãi tiến tới chúng tôi – ông ta đột nhiên tạo ra nhiều ảo ảnh phân thân... Những ảo ảnh đó được tạo ra bằng cách sử dụng chuyển động siêu tốc của Rapidly sao? Hay chúng được tạo bằng năng lực của Nightmare? Mặc dù tôi do dự với phán đoán của tôi bởi vì ông ấy đã tạo ra vài ảo ảnh mà không cần chuẩn bị trước chút nào thì một người đã di chuyển lên trước — là Griselda-san. Cô ấy tự hội ánh sáng lại vào lòng bàn tay để tạo ra vô số quả cầu ánh sáng.

“Cristaldi-sensei! Em tấn công đây!”

Sau khi nói điều đó, Griselda-san bắn ra vô số quả cầu ánh sáng về phía trước! Mỗi quả cầu chứa một lượng ánh sáng dày đặc đến nỗi có thể cảm nhận được, và thậm chí nếu ai đó không phải là Quỷ, bị trúng đòn vẫn sẽ bị thương nặng. Những quả cầu ánh sáng đâm xuyên qua những ảo ảnh! Những ảo ảnh trúng đòn bị phá hủy, rồi tan biến. Chúng không phải là phân ảnh tạo ra bởi tốc độ cao sao? Trong trường hợp đó, có nghĩa là chúng là những ảo giác tạo ra bởi Nightmare! Ngay lúc tôi vừa nghĩ đến điều đó, một trong số những ảo ảnh dùng kiếm để chém lệch hướng của quả cầu ánh sáng, và bay thẳng về phía này! Đó là người thật! Irina-san và tôi rút kiếm ra, và chuẩn bị để đón tiếp ông ta – Dulio la lên!

“Là Mimic!”

—! Tôi phản ứng lại ngay khi nghe lời cảnh báo, và nhảy qua một bên. Điều này là bởi vì tôi nhận ra nếu cứ tiếp tục đứng đó sẽ có thể rất nguy hiểm! Irina-san vẫn tiếp tục đối mặt, và chém xuyên qua cái mà được cho rằng là ảo ảnh của Mimic trong một nốt nhạc. Hình thể của phân ảnh sụp xuống, biến thành một sợi dây. Mắt tôi dõi theo sợi dây ấy. Giữa những ảo ảnh bị phá hủy bởi Hauteclere ngay sau đó – thân ảnh của Cristaldi có thể được nhìn thấy rõ ràng. Sợi dây trong tay Cristaldi đã tự ghép lại hoàn toàn, trở về hình dạng cây kiếm, và sau đó anh ta phóng thẳng tới Irina-san! Thứ gì đó giống như vậy thật sự tồn tại, trong vô số ảo ảnh, có ảo ảnh được tạo ra bởi Nightmare, và cùng lúc được kết hợp với Mimic. Trên hết, người thật sử dụng Transparency và Nightmare để giấu bản thân giữa những ảo ảnh. Chỉ trong một khoảng ngắn, ba khả năng của Excalibur: Mimic, Nightmare và Transparency đều đã được sử dụng. Những thứ này

đều diễn ra trong một trận chiến tự nhiên. Irina-san có thể nhận ra rằng đó là Mimic, nên cô ấy đã đoán trước bước di chuyển tiếp theo và dùng kiếm để chặn đòn tấn công của Cristaldi hiện ra ngoài ảo ảnh! Phòng thủ tuyệt đẹp- Khoảnh khắc mà tôi nghĩ vậy, tôi thấy Irina-san nhận một cú nổ dữ dội từ Destruction! Đối thủ cũng đã thêm vào năng lực của Destruction trong đòn đánh ngay lúc đó! Irina-san nhận hoàn toàn vụ nổ, và quy xuống ngay tức khắc! Một khe nứt khổng lồ hiện ra trên bề mặt đất! Sức mạnh của Destruction đã được lộ ra rõ ràng! Ngay cả như vậy, Irina-san đã sử dụng Hauteclere để chặn một cú đánh từ bản sao Excalibur, và cô ấy nở một nụ cười gan dạ về phía người thầy của cô ấy. Nhưng ở khóe miệng cô — máu đang từ từ rỉ ra.

“...Sensei, xét về sức mạnh hủy diệt, tôi nghĩ Xenovia là một người giỏi hơn.”

Đáp lại lời khiêu khích của đệ tử, Người đàn ông được coi là thầy của cô ấy lộ ra một nụ cười hùng hồn.

“Ừm, ta biết chứ. —Nhưng, đừng đánh giá sức mạnh của Excalibur thông qua sức hủy diệt của nó.”

Cristaldi lấy ra vài cây thánh giá từ những quần áo xung quanh ngực và ném chúng lên trời. Khoảnh khắc sau khi Cristaldi xướng lên bài thánh ca, những cây thánh giá trên cao tản ra và tự chôn vùi vào vùng đất xung quanh chúng tôi! Sau đó một rào chắn được tạo ra bởi thánh giá bao bọc xung quanh Cristaldi và chúng tôi (tôi, Irina-san, Griselda-san, Dulio-san)! Chú ý điều này, nhà Sitri cố gắng tiến lại gần – nhưng một đợt năng lượng thánh được tạo ra từ thánh giá, và họ không thể tiếp xúc hay tiến gần lại. Cristaldi nói

“Nó sử dụng sức mạnh Blessing để gia tăng rào chắn của thánh giá. Những con quỷ của nhà Sitri đằng kia sẽ không thể lại gần trong vòng mười phút.”

..Ông cũng có thể sử dụng Blessing. Và sức mạnh của rào chắn này khá chắc chắn... Thậm chí đối với tôi, sẽ là bất khả thi để thoát trừ khi tôi sử dụng Gram. Cristaldi cười hùng hồn.

“Thậm chí đối với Thiên thần, cũng không dễ gì phá được rào chắn đã được nâng cấp bởi Excalibur. Sử dụng tốc độ cao để tránh né. Bay vào không trung để gia tăng khoảng cách sẽ không khả thi.”

... Mặc dù tôi có tốc độ, khả năng bay của những Thiên thần tái sinh đã bị hạn chế.

Hơn thế nữa, rào chắn còn ngăn cản nhóm Sitri hỗ trợ... Irina-san đã hồi phục khỏi vết thương, và mạnh mẽ hưởng thanh kiếm của thầy cô ấy lại.

Khi Cristaldi nhảy lùi về sau, ông ấy giải phòng vài đợt năng lượng thánh về phía chúng tôi cùng một lúc! [***]

Tôi có thể sử dụng kiểu tấn công này, Xenovia và Irina-san cũng vậy! Irina-san và tôi vung kiếm để giải phóng những đợt sóng như vậy!

Chúng tôi dự định vô hiệu hóa những đợt sóng công kích của đối phương, Nhưng – đợt sóng tiến tới chúng tôi tan ra như sương mù! Thậm chí những đợt sóng này cũng là ảo ảnh!

Không, chúng trung hoà lẫn nhau. Những đợt sóng thật đã lẫn vào trong những đợt ảo ảnh!

Những đợt ảo ảnh của năng lượng thánh cho cảm giác giống như thật vậy, thế nên rất khó để đưa ra quyết định nhanh chóng.

Một cuộc tấn công từ Rapidly, loại tấn công trực tiếp thì hay hơn.

Kết luận như vậy, chúng tôi né và để vài đợt đi qua—! Nhưng những đợt sóng của năng lượng thánh đang sau chúng tôi chuyển hướng, và quay lại phía chúng tôi lần nữa!

Cristaldi nói

“—Mặc dù trước đây ta không có xài tới, nhưng mà ta lâu lâu cũng sử dụng năng lực của Ruler đấy.”

—Năng lực Ruler! Ông ta có thể tự do điều khiển các đợt sóng năng lượng thánh ông tạo ra giữa không trung! Không có gì rắc rối hơn việc phải đối đầu với sóng năng lượng thánh truy đuổi!

“—Tới luôn!”

Dulio-san tạo ra ánh sáng trong lòng bàn tay. Trong chốc lát, đợt sóng tiếp theo gần chúng tôi đã bị tiêu tan bởi tia sét bắn ra từ tay anh ấy... Đó là đòn tấn công nguyên tố từ Sacred Gear của anh ta. Chúng tôi hỗ trợ Dulio-san, tạm thời tăng khoảng cách của chúng tôi để tập hợp lại. Nhưng bởi vì chúng tôi đang trong rào chắn nên không có nhiều khoảng trống để tự do di chuyển... Ông ta thực chất có thể sử dụng bản sao Excalibur đến cỡ này. Chỉ trong một đòn tấn công trực diện tới chúng tôi, nó bao gồm ít nhất hai khả năng. Dù Xenovia cũng học phong cách chiến đấu này... Nhưng bởi vì đối thủ sử dụng

những đòn tấn công một cách hoàn toàn tự nhiên, khiến chúng tôi không kịp đề phòng gì cả. Khi Xenovia sử dụng khả năng, bởi vì tâm lý của cô ấy [Tiếp theo chỉ sử dụng kỹ năng thôi!] luôn hiện lên trong hành động của cô ấy, rất dễ để tôi phòng thủ trong một trận đấu tập. Nhưng người đàn ông này thì khác. Nó như thể ông ấy đã quen với việc sử dụng kỹ năng nên ông ấy triển khai chúng rất tự nhiên trong đòn tấn công. Đây là sức mạnh của Excalibur, và ông ấy đạt tới đẳng cấp này sau khi quá quen thuộc với điều đó. Nói thật lòng thì, tôi bắt đầu nghi ngờ người đàn ông trước mặt chúng tôi không phải thật, mà ông ta được tạo ra bởi Nightmare hoặc Mimic. ...Không, có lẽ để chúng tôi nghĩ vậy là chiến thuật của anh ta. Cristaldi lấy ra một lọ nước thánh nhỏ, và đổ ra trên lưỡi kiếm bản sao.

“Thậm chí khi đây là một bản sao, miễn là Excalibur còn trong tay ta, tình huống này cũng dễ như ăn bánh thôi.”

Khi ông ta vừa dứt câu, Cristaldi đột nhiên biến mất khỏi tầm nhìn mà chúng tôi lại không nhận ra bất kỳ chuyển động nhỏ nhất nào. Đó chuyển động siêu tốc sao? Hay nó là Transparency, hay là Nightmare? Khỉ thật! Sau lần đầu chứng kiến những khả năng kết hợp với nhau, thanh Excalibur này đã trở thành một thứ khó đoán! Khi chúng tôi cố lần theo dấu sự hiện diện của anh ta, chúng tôi cũng thận trọng với những thứ xung quanh! Sau đó, vài ảo ảnh Cristaldi xuất hiện từ một bên! Kiểu tình huống này xảy ra lần nữa! Nó là Nightmare hoặc Mimic! Irina-san và tôi đều giơ kiếm lên cùng một thời điểm để chống đỡ! Cả đòn chống đỡ của tôi và Irina-san và tôi—vậy mà đều đã thành công! Chẳng lẽ cả hai ảo ảnh đều là thật?! Không thể nào! Irina-san và tôi bắt đầu va chạm và trao đổi những đòn đánh với kiếm của đối phương với tốc độ cao, và chúng tôi nhắm thật chuẩn nơi để hạ đòn.- Cuối cùng, ảo ảnh biến mất! Vậy ra nó không phải là thật, nó cũng không phải là Mimic sao?! Đã có vô số ảo ảnh ở đây, trên hết, chúng một lần nữa hình thành hình dáng của Cristaldi.

“Ảo ảnh hữu hình sao?! Chúng được tạo ra từ năng lực của Nightmare ư?!”

Tôi la lên trong ngạc nhiên. Thật khó tin! Thậm chí ảo ảnh với vật chất cũng có thể được tạo ra?!

“-Đó là sự kết hợp của Rapidly và Nightmare. Siêu tốc và ảo ảnh đã được sử dụng, kết quả là một ảo ảnh thể chất hữu hình.”

Một giọng nói đến từ phía sau! Bằng một cách nào đó, một Cristaldi thứ ba đã di chuyển ra đằng sau tôi! Tôi vô hiệu hóa thanh thánh quý

kiếm, và chuyển Sacred Gear thành dạng Blade Blacksmith, và tạo ra một đội quân Kỵ Sĩ Rồng trời lên từ lòng đất! Sử dụng kỹ sĩ bọc thép làm khiên chắn, Irina-san và tôi nhảy về sau để tránh xa! Cristaldi đã chém đôi Kỵ Sĩ Rồng ngay lập tức, và đến gần với chúng tôi hơn.

“Nói một cách trừu tượng, thậm chí ai đó được biết đến như lại một con Quỷ mạnh mẽ như người, cũng không thể chống lại nước thánh...”

Ngay trước mặt tôi— ông ấy ném ra lọ nước thánh. Cristaldi phá vỡ cái lọ với một nhát chém! Nước thánh văng từ cái lọ vỡ— và đánh vào cả người tôi! Cristaldi xướng một lời cầu nguyện sau khi chắc nó đánh vào người tôi-! Ngay tức khắc, có một cơn đau không thể tả nổi, sự đau đớn — thấm vào cả người tôi! Sức mạnh thánh hóa của nước thánh đang đốt tôi dữ dội vì tôi là Quỷ! Đó dường như chỉ là cơ thể, mặc dù cả tâm trí tôi đang cháy lên với cơn đau ngập khắp cơ thể, tôi không thể nói gì cả! Ông ta đã khuếch đại khả năng của nước thánh thông thường lên nhiều lần sao?! Không, có khi nó đã được khuếch đại lên hàng chục lần!

“Hiệu ứng đã được cường hóa tới mức này nhờ sử dụng khả năng của Blessing. Cậu có muốn nghe tôi đọc Kinh Thánh với sức mạnh của Blessing không?”

“Sensei!”

Irina-san tung ra một nhát chém với Hauteclere vào cổ của ông ấy để cứu tôi! Đòn tấn công đó— làm cho đầu của thầy cô ấy bay ra! Nhìn thấy một xác người không đầu, Irina-san hoàn toàn kinh hãi! Cô ấy không nghĩ rằng đòn đánh của mình sẽ đánh được vào thầy cô ấy.

“-Quá ngây thơ, Shidou Irina.”

Giọng nói đến từ phía sau Irina-san. Xác người không đầu của thầy của Irina-san trước người cô ấy biến mất. Irina-san quay lại khi cô ấy nghe giọng nói— một ảo ảnh Cristaldi đã đứng sẵn ở đó và ông ấy giơ cao kiếm lên, chuẩn bị chém xuống! Ông ta cố ý để học trò của mình nhìn thấy ảo ảnh ông ấy chết để làm cho cô hoảng loạn! Irina một lần nữa sử dụng Hauteclere để chặn thanh Excalibur- Nhưng sức mạnh của Destruction lại được tung ra lần nữa! Áp lực của đòn đánh Destruction thứ hai đã hoàn toàn đánh gục cô ấy xuống mặt đất.

“Đừng quên là em còn ở đây chứ!”

Cùng lúc đó, Dulio-san phóng ra cầu lửa và thương băng. Nhưng,

ngay khi chúng chuẩn bị trúng Cristaldi, đường đạn của chúng thay đổi, và trật ra hai bên! Những quả cầu lửa và băng thương đánh trúng và một khoảng đất trống hai bên. Dulio-san dường như không quan tâm rằng đòn tấn công của anh ấy bị vắng ra, và tạo ra một lượng lớn trụ băng sắc nhọn nổi lên từ mặt đất ở khắp mọi nơi! Tôi nghĩ rằng sẽ trúng ít nhất là một đòn- nhưng lạ thay, không có trụ băng nào nơi Cristaldi đứng.

“Ông ấy kiểm soát đòn tấn công của Joker sao?!”

Sơ Griselda hoảng loạn khi thấy những gì đã diễn ra. Cristaldi nói như thể đó là điều hiển nhiên

“Miễn là ta có sức mạnh của Ruler, ngay là Sacred Gear—“

Trước khi ông ta có thể nói xong, ông để ý rằng một phần quần áo của ông đã bị đóng băng

“...cũng có thể bị điều khiển. Ta muốn nói vậy, nhưng ta đã kiệt sức sau khi phòng thủ đòn tấn công đó. Việc cậu là một Thiên Thần tái sinh đã cứu cậu, Dulio.”

...Ngay cả khi Dulio-san không sử dụng hết sức mạnh, và tôi không sử dụng Gram, nhưng đối thủ mà chúng tôi đang đấu cũng chỉ là con người thôi đấy!

“...Thầy quả thực rất mạnh, chủ nhân bẩm sinh của Excalibur...!”

Chứng kiến một sức mạnh khủng khiếp, tôi chỉ biết câm nín, và Dulio-san cười gượng khi anh nói từ một bên.

“Hahaha, đó là lý do cậu không thể nói ra điều này à? Một người khác cũng được biết đến là một trong hai con quái vật của Giáo Hội. Là bản sao hay không, miễn là nó là Excalibur, sensei sẽ có khả năng sử dụng nó như nhau.”

“Vậy là ông ta không phải là chủ nhân của một Sacred Gear phải không...?”

Tôi hỏi cho chắc chắn. Mặc dù người thầy của những chiến binh đang sử dụng khả năng của Excalibur, ông ấy không sử dụng khả năng đặc biệt nào của bản thân như tôi và Dulio-san có.

“Cả Giáo Chủ Cristaldi và Giáo Chủ Strada đều không sử hữu Sacred Gear, mọi người đều đánh giá dựa trên kỹ năng của Cristaldi và sức mạnh của Strada.”

“... Nếu họ là những chiến binh nổi tiếng của Giáo Hội, khi còn là đứa trẻ tôi nghe nói rằng thậm chí là quý cấp cao nhất đôi khi cũng bị thanh tẩy... Tôi đã thật sự hiểu rằng sức mạnh của họ thế nào sau khi chứng kiến tận mắt rồi.”

Giọng nói của cựu chủ tịch Sona được nghe thông qua thiết bị giao tiếp. Tôi cũng đã dần hiểu được điều này. Những chiến binh của Giáo Hội mà sức mạnh của họ ngang bằng với Quý cấp cao nhất—. Lúc trước thì tôi hoài nghi, thậm chí còn nghĩ rằng đó chỉ là một lời đồn mê tín, nhưng sau khi thấy tận mắt, tôi hiểu ra rằng đó là sự thật. ... Và thanh kiếm ông ta có là bản sao. Nếu nó là bản chính, không biết điều gì sẽ xảy ra đây...? Một con người mài giũa kỹ năng đến đẳng cấp vô đối, thật sự là mạnh đến mức độ này... tôi không cần những suy nghĩ này. Tôi đứng dậy trong run rẩy. Tôi chuẩn bị mở ra chiều không gian khác và thông báo với mọi người

“...Tôi chuẩn bị sử dụng Gram. Thậm chí khi đối đầu với chủ nhân Excalibur, thời điểm mà Joker tạo ra cánh cổng khó có thể đến được.”

Tôi tiến tới người đàn ông với hào quang của Gram được nâng tối đa cho một đòn đánh, và thậm chí khi không đánh trúng, nó cũng đủ tạo ra cơ hội. Sau đó, nếu như Dulio-san tấn công— sẽ có cơ hội chiến thắng! Nên có thể nói rằng điều này sẽ tạo ra cơ hội chiến thắng. Tuy nhiên, sau khi Dulio-san nghe điều này, anh ấy lắc đầu.

“... Không được.”

Biểu cảm của anh ấy ngay bây giờ- chứa đầy nỗi buồn.

“Cậu định sử dụng hết tuổi thọ của mình đúng không? Không được. Nghe này, Kiba-kun. Trận chiến này, giống như các thành viên trong gia đình đánh nhau tương thân tương ái thôi. Cậu chỉ cần nắm đấm để xả sự thất vọng của cậu với những người khác. Không cần sử dụng tuổi thọ của cậu.”

.....Joker nói với sự tử tế đến nỗi khiến cho tâm trạng tôi bùng lên.

“Nhưng mà! Đối thủ rất nghiêm túc! Nếu điều này tiếp tục, không phải những vết thương mà chúng ta đã chịu sẽ vô ích sao? Anh định nhận lại những bất mãn của đồng đội sao?!”

Tôi tỏ ra không đồng ý. Điều này không giống tôi thường lệ. Tất nhiên. Excalibur—. Cuộc đời tôi trở nên rắc rối bởi nó. Không chỉ tôi, rất nhiều đồng đội tôi cũng thế.... Điều này đã kết thúc chưa? Kể từ cái chết của Valper Galilei và hòa bình của Bộ Ba Thế Lực, nó dự

kiến sẽ là sự kết thúc. ..Như là một người bạn, Ise-kun đã nhìn thấu nó và nói với tôi. Nhưng! ... Nhưng, chủ nhân bẩm sinh của Excalibur ở trước mắt tôi, và mặc dù ông ta chỉ có bản sao, nó vẫn thật sự là thánh kiếm. Hơn nữa, ông ta đứng sau tôi như một kẻ thù! Không phải điều đó khiến mọi người muốn giành chiến thắng trước ông ta sao! Không phải điều đó khiến cho mọi người muốn vượt qua ông ta sao! Tôi, và những người khác, mọi thứ xảy ra trong rào chắn đó không phải chỉ là một giấc mộng! Nó không vô dụng! Không phải điều đó khiến cho mọi người muốn chứng minh...! Dulio-san đặt tay lên vai tôi, và nói với một nụ cười nhẹ

“—Cậu sai rồi, tôi sẽ đánh bại sensei, hiểu chưa [Tên đại nghịch!]. Tuy nhiên, đối thủ xứng đáng để giao cuộc sống của cậu cho thanh quý kiếm đó là Qlipthoth. ”

Dulio-san ôm chặt tôi.

“Đó, Kiba-kun. —Không, Yuuto. Cậu đến từ một trong những cơ sở của Giáo Hội phải không? Ừm, điều đó khiến cậu giống như là một đứa em trai của tôi rồi. Là một người anh, tôi không thể cho phép em trai mình liều lĩnh. Để nó cho người anh này. Cái chức đội trưởng này không phải hữu danh vô thực đâu.”

Dulio-san — bước lên trước. Anh ấy đứng trước mặt thầy Cristaldi. Cristaldi hỏi

“-Dulio, được biến đến như người mạnh nhất trong Giáo Hội, cuối cùng thì, cậu chiến đấu vì cái gì?”

Dulio-san lộ ra một nụ cười ngạc nhiên

“—Để mọi người có cuộc sống yên bình. Dù rằng đó không phải là lý do rõ ràng duy nhất.”

Anh ta mở ra mười đôi cánh, trắng như tuyết - cơ thể anh được bao bọc bởi một hào quang vàng rực, và người được gọi là [Quân Bài Tẩy] đang dần tập trung sức mạnh ánh sáng vào lòng bàn tay anh. Anh ta tạo ra một chiếc vòng giữa hai tay, và thổi qua giữa. Thứ xuất hiện ở giữa —là những quả bóng phát sáng với màu sắc của cầu vồng. Bong bóng lan rộng vô hạn trong hàng rào, rồi cuối cùng vượt qua hàng rào, và bao quanh toàn bộ khu vực. Trong một cảnh tượng như thần thoại như thế, mọi người trong khu vực dừng việc họ đang làm, và tìm kiếm nguồn gốc của các bong bóng phát sáng với màu sắc của cầu vồng. Dulio-san nói

“Đây là kỹ thuật sử dụng [Zenith Tempest] — [Speranza Bolla di

Sapone]”

Trong tiếng Ý, Speranza Bolla di Sapone có nghĩa là [Bong bóng Hy Vọng]. Bong bóng - vô tình rơi vào tay tôi, và vỡ vụn mơ màng. Sau đó, tâm trí tôi gọi lại - những kỷ niệm khiến tôi cảm thấy hoài niệm. Đó là - hát thánh ca cùng với các đồng đội của tôi trong cơ sở đó.

“Nào, nếu tụi mình rời khỏi trụ sở này, mọi người muốn làm gì?”

“Tớ muốn trở thành một họa sĩ. Tôi muốn vẽ ra bức họa Chúa Jesus để mọi người thờ phụng.”

Chúng tôi bàn luận về giấc mơ của chúng ta mỗi ngày. Chúng tôi ôm lấy hy vọng về cuộc sống bên ngoài—

“Tớ muốn trở thành một Nữ tu. Nhưng, mở một cửa hàng hoa cũng tốt.”

“Tớ muốn trở thành một tay đua xe. Tớ sẽ lái chiếc F1 đỉnh cao ở tốc độ nhanh nhất!”

“...Tớ, miễn là tớ có thể sống hạnh phúc với mọi người, thì... tớ sẽ rất hạnh phúc.”

Mọi người cười với cô gái vừa nói điều đó. Sau đó, tôi cũng nói

“Tất nhiên, điều đó là tuyệt vời nhất!”

... Vâng, đó sẽ là tốt nhất. ... Đúng vậy, họ, cũng như tôi... đối diện với Excalibur... chúng tôi thực sự không hứng thú chút nào. ...! Ước mơ ấp ủ của tôi, mà tôi đã hy vọng, là sống một cuộc sống bình thường như bất kỳ đứa trẻ nào khác ...! Thánh kiếm, sự tương thích ... chúng ta nên ... để đạt được ước mơ của mình ... thực sự quan trọng ...! Tôi ... che miệng khi tôi nức nở. Cuối cùng, tôi nhớ lại nó. Cuối cùng, tôi nhớ lại lần nữa. Tôi ... cũng như họ ... không bao giờ muốn trả thù. Chúng tôi chỉ muốn sống. Chỉ có bấy nhiêu thôi. Ngay cả tôi cũng hiểu điều đó! Tôi đã nhận thức rõ về nó! Giọng của người đó, trôi nổi trong đầu tôi.

“Sống cho tôi, và cũng cho bản thân cậu nữa.”

Người phụ nữ với mái tóc đỏ thẫm đã cứu tôi-. Và người quan trọng nhất, người cũng ngưỡng mộ chị tôi-.

“Cậu không thể chết, tên gốc.”

Người bạn tốt nhất luôn ủng hộ tôi—. Mặc dù vậy, những người bạn

mà tôi luôn lo lắng từ tận đáy lòng mình—. Tôi ... đã đủ hạnh phúc rồi. Tại sao, lý do gì lại như vậy! Tôi không nhận ra nó.... .. Rias... nee-san, Ise-kun, tôi thực sự là một tên đại ngốc.... Nhìn về phía trước - mọi người trên chiến trường cũng đang rơi nước mắt. Với vũ khí của họ rơi xuống đất, họ đang thổn thức và khóc. Dulio-san nói

“Những bong bóng đó, chúng có thể nhắc nhở những người chạm vào chúng về những kỷ niệm quý giá nhất của họ, và những người quan trọng nhất của họ. Đó là tất cả với kỹ năng này. Nhưng, đây là kỹ thuật mà tôi mong muốn nhất, vì vậy tôi đã sử dụng Sacred Gear của mình để tạo ra nó.”

Những bong bóng có thể khiến mọi người nhớ điều quan trọng nhất đối với họ—. Những bong bóng màu cầu vồng này, thực sự có khả năng như vậy.... —Dulio là đứa trẻ dịu dàng nhất của Giáo Hội. Những lời của Sơ Griselda vang lên trong đầu tôi. Kỹ thuật có thể khiến mọi người thoải mái—. Được biết đến như là khả năng Longinus mạnh mẽ thứ hai, anh ta không hề sử dụng nó vì sức mạnh. Hoàn toàn sử dụng phương pháp của một kỹ thuật khác, anh ta ngăn chặn sự tổn hại và hủy diệt. Tuy nhiên, mặc dù Cristaldi có nước mắt chảy dài trên mặt, ông lại nhắc kiểm lên lần nữa.

“...Tuy nhiên! Nếu ta không giải quyết chuyện này ngay bây giờ, cuộc nổi dậy của chúng ta sẽ vô ích! Dulio!”

Với kỹ thuật của Dulio-san, ông ta cũng nhớ về điều quan trọng nhất với ông ấy. Thậm chí như vậy, người đàn ông đó hiện tại dựa vào ý chí tuyệt đối để chống lại Excalibur

“—Được, hãy kết thúc chuyện này.”

Griselda-san mở ra sáu cánh, và tạo ra ánh sáng ở bàn tay có hình cung và mũi tên. ...Tôi đã từng nghe là Quân Đầm Cơ có mũi tên ánh sáng độc nhất. Đó không phải một đòn đánh—. Irina-san cũng theo đó và tỉnh táo lại, nhắc Hauteclere lên.

“Hauteclere, hãy cho ta mượn sức mạnh! Ta muốn có đủ sức để chiến đấu ngay cả với chủ nhân Excalibur, bởi vì, đau lắm đấy!”

Irina-san cũng dang bốn đôi cánh thiên thần của mình và bay lên! Sau đó, tôi tạo ra một thanh thánh quỷ kiếm. Tôi... đã rất ngạc nhiên khi thấy thanh thánh quỷ kiếm mà tôi tạo ra. Lưỡi kiếm ... phát ra một hào quang tinh khiết hơn bất kỳ lần tạo ra nào trước đó trước đó, và lưỡi kiếm đã không hề nhuộm màu nào khác. Lần đầu tiên, tôi cảm thấy thanh thánh quỷ kiếm mà tôi tạo ra đẹp phi thường. Nó như thể thanh kiếm tỏa sáng bởi vì nó đã loại bỏ tất cả những rắc rối trong

đầu tôi. ... Lưỡi kiếm sẽ tự phát sáng. Ngay cả những thanh thánh quỷ kiếm mà tôi tạo ra cũng vì lý do tương tự. Tôi giờ thanh kiếm thật sự kết hợp giữa thánh và quỷ, và lao về phía trước. Đuổi theo Irina-san người xông ra trước, hai chúng tôi chạy zigzag về phía đối thủ của chúng tôi! Cristaldi một lần nữa tạo ra rất nhiều ảo ảnh, để làm cho Irina-san và tôi bị nhầm lẫn. Khi chúng tôi hạ chúng từng cái một và liên tục phá hủy ảo ảnh hữu hình của ông ấy, Irina và tôi cảm thấy rằng lưỡi kiếm của chúng tôi đang dần tiến gần hơn với cơ thể thật. Một ảo ảnh mà tôi nghĩ đã bị phá hủy, thực sự được tạo ra bằng cách sử dụng Mimic, và Cristaldi thật đã nhảy lên trên chúng tôi. Khi ảo ảnh Mimic đang trong quá trình biến thành một thanh kiếm, lưỡi kiếm của tôi chạm được ông ta! Hai lưỡi kiếm đâm vào nhau, tóe ra tia lửa! Mặc dù đòn tấn công vào phía trước của tôi đã bị chặn, thanh thánh kiếm của đối thủ tôi bắt đầu thay đổi. Hào quang thánh của nó dần dần bị thanh thánh quỷ kiếm của tôi hấp thụ, và thuộc tính thánh kiếm của tôi đang được tăng cường. Cristaldi đã rất ngạc nhiên bởi hiện tượng này.

“-! Hấp thụ hào quang thánh của Excalibur bằng thuộc tính quỷ, để tăng sức mạnh cho thuộc tính thánh của nó sao?!”

... Tôi cũng ngạc nhiên bởi hiệu ứng này. Tôi không tưởng tượng được rằng một thanh thánh quỷ kiếm sẽ có loại khả năng này.... Sử dụng quỷ năng hấp thụ năng lượng thánh để tăng cường thuộc tính thánh cho kiếm của tôi. Mặt khác, sử dụng năng lượng thánh để hấp thụ năng lượng ma quỷ, làm tăng tính chất ma quỷ cũng có thể được thực hiện. —Nghiên cứu thanh thánh quỷ kiếm sẽ tốt. Bởi vì phép màu đã xảy ra vẫn là một phép lạ ngay cả ở cấp độ này. ... Tiếp cận kết luận này, những gì Cao Cao đã nói trên Thiên Đàng hiện ra trong tâm trí tôi. Hẳn ta đã thấy trước kết quả này sao? Không, vì hẳn không thể biết về khả năng này. Tuy nhiên, hẳn ta có thể muốn nói rằng những thanh thánh quỷ kiếm chứa đựng nhiều sức mạnh chưa được biết đến. Nếu tôi hoàn toàn mở khóa sức mạnh của những thanh thánh quỷ kiếm, thì việc có thể sử dụng Gram một cách an toàn sẽ không còn là mơ tưởng nữa. Thanh thánh quỷ kiếm của tôi đã hoàn toàn hấp thụ hào quang thánh của Excalibur của Cristaldi bây giờ. Sau đó, Irina lập tức chém xuống với Hauteclere.

“Hauteclere! Sử dụng sức mạnh thanh tẩy!”

Hauteclere đáp lại yêu cầu của chủ sở hữu nó, và bộc phát khả năng của nó! Hauteclere có sức mạnh thanh tẩy. Sau khi được bộc phát, nếu bị đánh trực tiếp, ngay cả người thầy vĩ đại của các chiến binh cũng sẽ bị loại khỏi trận chiến này—.

“Haah!”

—Tuy nhiên, trong khi Cristaldi đang trong quá trình tiếp nhận sức mạnh thay tủy, anh ta thở ra với sức mạnh! Thở ra, anh nắm chặt thanh thánh kiếm thậm chí còn chặt hơn! Thánh Quang từ bản sao của Excalibur đang dần trở lại. Một lần nữa, tôi dùng thanh thánh quỷ kiếm của mình để hấp thụ năng lượng thánh, và Irina rót sức mạnh của mình vào đòn cuối cùng lần nữa—. Ngay khi tôi đang nghĩ về điều này, một chùm ánh sáng lớn phát ra từ phía sau tôi.

“—Mũi tên của tôi có khả năng tăng sức mạnh cho Thiên Thần!”

Mũi tên ánh sáng của Griselda-san đánh vào cơ thể của Irina-san. Ngay lập tức, một lượng lớn ánh sáng phát ra từ Irina-san, tăng thêm sức mạnh và khả năng của Hauteclere! Thanh thánh kiếm của Cristaldi - hào quang thần thánh của nó đang dần dần biến mất.

“—Sensei, em tới đây.”

Dulio-san tuyên bố. Mọi người ngẩng đầu lên nhìn bầu trời. — Một đám mây sét lớn đã hình thành trên bầu trời, và một luồng khí lạnh xuyên qua đã bắt đầu thổi bay khắp nơi. Lưỡi thánh kiếm của Cristaldi bắt đầu đóng băng. Ngay cả khi chân ông ấy bị đóng băng, một tia sét cực lớn lao xuống từ bầu trời, ngay cả rào chắn được tạo ra bởi những cây thánh giá xung quanh chúng ta cũng dễ dàng bị phá hủy, và tia sét từ Sacred Gear rồi lan ra từ cơ thể sensei của các chiến binh—.

Cristaldi đang nằm trên mặt đất. Thanh thánh quỷ kiếm, Hauteclere, mũi tên hỗ trợ của Griselda-san, và Longinus của Dulio-san đã phát động đòn cuối cùng—. Nhận những đòn tấn công này, người thầy của các chiến binh cuối cùng đã ngã xuống. Nhận được điều trị từ các chiến binh nữ, vết thương trí mạng đã phục hồi. Các chiến binh đã mất tất cả ý chí của mình để chiến đấu, hầu hết mọi người đang ngồi trên sàn nhà trong trạng thái chán nản. Những người bị thương nặng trong cuộc chiến chống lại chúng tôi, theo chủ nhân Cristaldi của họ bị đánh bại, giờ đã thua trận. Trong khi nằm trên mặt đất, Cristaldi hỏi học trò Dulio-san của mình

“... Nếu, em sử dụng những bong bóng đó ngay từ đầu, em đã thắng rồi. Không, miễn là em sử dụng Balance Breaker, em sẽ có thể dễ dàng đánh bại tất cả bọn ta ngay lập tức.”

... Đúng là vậy. Như ông ấy nói, nếu Dulio-san sử dụng những bong bóng đó ngay từ đầu, hoặc nếu anh ta sử dụng Balance Breaker của mình, thì trận chiến sẽ là một chiều. Nhưng, điều đó có tốt không?

Như thế trả lời những câu hỏi trong đầu tôi, Dulio-san nói

“... Em không muốn sử dụng sức mạnh của mình để làm điều đó vì các chiến binh sẽ không phục, em chỉ đơn giản quyết định sử dụng nó sau một thời khắc nhất định; thay vì cắt ngắn trận chiến, đánh gục mọi nỗ lực của bên thầy sẽ tốt hơn. Hơn nữa, nếu em thực sự phải giải phóng Balance Breaker của mình, đối phương phải là những kẻ không còn khả năng cứu rỗi, hoặc những kẻ đầy tội lỗi mà không biết sám hối ăn năn.”

Có vẻ như anh ta đang cân nhắc cảm xúc của các chiến binh. Thật vậy, thay vì nghiền nát tinh thần chiến đấu của họ ngay từ đầu, cho phép họ trút bỏ suy nghĩ của họ sẽ ngăn chặn bất kỳ rắc rối nào trong tương lai. Chính vì anh ta là một chiến binh, nó cho phép anh ta xem xét những cảm xúc của những người tương tự. Người thầy của các chiến binh mỉm cười khi nghe câu trả lời từ học sinh của mình.

“... Quả thật, mấy đứa quá tử tế rồi.... ...Là chiến binh, cuối cùng chúng ta chỉ có thể dùng kiếm của chúng ta để giao tiếp. Đây là chiến thắng của em, Dulio. Hừm, cứ làm như em muốn đi. Nhưng, để những người khác đi. Xét cho cùng, ta là người đã mang họ đến đây. Chỉ mình ta là có tội. ”

Một Cristaldi không còn khả năng tự vệ nói những lời bày tỏ rằng ông sẽ chịu trách nhiệm cho mọi thứ. Các chiến binh phản đối những gì người thầy của họ nói.

“Đợi một chút đã, Dulio!”

“Hãy giết chúng tôi nếu cần!”

“Thầy chỉ đáp trả lại mong muốn của chúng tôi!”

“Chúng tôi mới là những người thật sự có lỗi!”

Các chiến binh tuyệt vọng đứng dậy với một nỗ lực để bảo vệ thầy của họ. Nhìn vào cảnh này một mình, rõ ràng là người đàn ông này được các chiến binh tôn trọng. Tuy nhiên, người thầy của họ lắc đầu.

“... Mọi người ở đây, cuộc sống của họ đều bị quấy rầy bởi quỷ hoặc ma cà rồng. Ta cũng là một trong số họ. Chúng ta chỉ đơn giản là không thể tìm thấy một cách sống khác ngoài việc tiếp tục chiến đấu chống lại những kẻ đó.... Vì thế, hãy trừng phạt ta. Những đứa trẻ đó, chúng sẽ có thể thay đổi lối sống của mình.”

Dulio-san – thở dài nhẹ, và vẫy tay.

“...Em sẽ không làm gì cả.”

Phải, Dulio-san ngồi xuống đất, và không làm gì cả.

“...Tại sao chứ?”

Cảm thấy ngạc nhiên cùng lúc, người thầy hỏi học sinh của anh ấy.
Câu học trò đó chỉ cười

“...Nếu em đánh bại thầy, thì có lợi ích gì chứ? Và— miễn là em còn sống, em có thể ăn uống thức ăn ngon một cách thoải mái ...Trên thế giới này, có rất nhiều người không biết rằng điều gì mới là có giá trị.”

“...Quá mềm mỏng, em thật sự như thế, trái tim quá sức nhân hậu.”

Cristaldi lăm bắm điều này như một dòng nước mắt mỏng manh chảy ra từ đôi mắt của anh. Đối với các chiến binh, điều này chắc chắn là tuyên bố thất bại. Có những chiến binh đang quỳ xuống khi họ khóc, và cũng có những chiến binh mỉm cười gượng gạo, vứt bỏ vũ khí của họ. Dulio-san nói với Irina-san và tôi

“Yuuto, Irina-chan, đi ngay đi. Hiện tại không có vấn đề gì. Đi về phía Ise-kun. Tôi... sẽ nói chuyện một chút với Cristaldi-sensei ở đây. ”

Như Dulio-san đã nói, chúng tôi khá lo lắng về phía bên kia đang chiến đấu cùng lúc với chúng tôi. Tôi nghĩ, nếu bên này có thể kết thúc trận chiến của họ sớm hơn, thì tôi sẽ chạy đến bên đó. Đó là vì tôi ích kỷ chọn tham gia vào trận chiến của phe này. Dulio-san biết điều này, nên anh ấy đã gợi ý như vậy.

Irina-san và tôi gật đầu, và chuẩn bị rời đi. Trong lúc này, Dulio-san nói

“Nhân tiện, lần tới, cậu sẽ xem xét cơ sở ở đây mà bọn trẻ sống nhé? Có những đứa trẻ cũng có những kinh nghiệm giống như cậu sống ở đó. Họ cũng là những đứa em trai, em gái của tôi như cậu. Tại sao chúng ta không chia sẻ chiếc bánh nhĩ? ”

-. Biểu hiện của Dulio-san... rất hiền lành từ đầu đến cuối. Một đội trưởng hiền lành hơn bất cứ ai khác. Đây là Dulio Gesualdo, người được gọi là [Quân Bài Tẩy].

“...Được, chắc chắn rồi.”

Tôi cười, và Irina cũng gật đầu.

“Kỵ sỹ của thánh thánh quý kiếm.”

Cristaldi gọi tôi, và chỉ nói một điều

“—Giáo chủ Strada, mới thực sự là quái vật.”

...Một người cũng được coi là một quái vật lại gọi ông ta như thế, ông già đó thực sự phải là một con quái vật cực kỳ mạnh mẽ—. Irina-san và tôi giữ lời cảnh báo này trong đầu khi chúng tôi nhanh chóng chạy về phía bên kia.

Phần 3

Lão già nắm giữ Durandal - Vasco Strada dẫn đầu một nhóm chiến binh và đã bắt đầu trận chiến trong sân trường của Học viện Kuoh (bản sao). Vài phút sau khi trận chiến bắt đầu, tôi — Hyoudou Issei bị bao quanh bởi những bong bóng màu cầu vồng khắp nơi. Ngay sau khi họ xuất hiện, một sự thay đổi xảy ra trong đám đông các chiến binh - họ bắt đầu khóc cùng nhau. Một số đồng minh của chúng tôi cũng bắt đầu khóc. Huh? Chuyện gì vậy? Ddraig nói bên trong tôi

“... Có vẻ như khả năng của những bong bóng này là kích thích ký ức mãnh liệt về mục tiêu của họ, khiến họ nhớ những thứ mà họ yêu mến.”

Ồ. Nhưng, tại sao không có chuyện gì xảy ra khi tôi chạm vào những bong bóng này?

“Hmm, đây chỉ là suy nghĩ của ta: Có thể là vì cậu, cộng sự, luôn nghĩ về những điều mà cậu yêu mến nhất, do đó nó không có hiệu quả. Không phải lúc nào cậu cũng có mấy suy nghĩ vô ích trong đầu đấy à?”

Thật vậy, cho dù đó là một cái gì đó liên quan đến tương lai, bất cứ điều gì liên quan đến đồng đội, bạn bè của tôi, bất cứ điều gì liên quan đến vêu, cũng như những thứ khác, tôi là loại người luôn suy nghĩ không cần thiết về những điều đó. Ồm, là vì điều này, nên không có gì bất thường xảy ra với tôi khi tôi chạm vào những bong bóng sao?

“Về cơ bản, dường như là vậy.”

... Giữa trận chiến, mắt tôi bị thu hút bởi vêu của các nữ kiếm sĩ trong số các chiến binh thường xuyên hơn bình thường, đó là...

“A, đây có thể là khả năng của những bong bóng này, hoặc có lẽ không.”

... Phải, bất cứ khi nào vếu của họ từng từng, ánh mắt của tôi sẽ được hướng vào đó thường xuyên hơn bình thường, đây có phải là lý do không?

“Những bong bóng này... xuất phát từ phía kia sao?”

Rias nhìn lên ngạc nhiên.

“Vâng, đúng vậy.”

Người trả lời cô ấy - là Kiba! Irina cũng ở bên cạnh cậu ta! Cái gì, trận chiến ở phía bên kia đã kết thúc rồi à!

"Những bong bóng này được tạo ra bởi Joker, và chúng làm cho đối thủ nhớ về những thứ quý giá cho họ, từ đó làm suy yếu ý chí của họ để chiến đấu."

Báo cáo của Irina đồng ý với suy nghĩ của Ddraig. Nhưng, những thứ này được tạo ra bởi Dulio... Hehe, anh ta vẫn chỉ nghĩ đến việc giải quyết mọi thứ theo cách nhẹ nhàng. Tuy nhiên, vẫn còn những người có ý chí chiến đấu sẽ không bị suy yếu trong những tình huống như vậy.

“Ừm, những... những bong bóng này thật sự khá đẹp.”

Một nụ cười xuất hiện trên khuôn mặt nhăn nheo của Vasco Strada. Ông ta đang cầm bản sao của Durandal trong tay. Chúng tôi đã chiến đấu chống lại các chiến binh cho đến tận bây giờ, nhưng ông già này vẫn không trực tiếp tham gia vào trận chiến... dù sao thì, nhìn như thể ông ấy đã bỏ cuộc từ trước, nhưng cuối cùng ông ta cũng xuất chiến rồi. Chắc chắn ông ta muốn các chiến binh hung hăng một lúc, nhằm cho phép họ trút sự tức giận của họ. Sau đó, ông sẽ tham gia - ngoài ông ấy ra, các chiến binh ở tiền tuyến đã gục ngã sau khi bị tấn công bởi chúng tôi cũng như từ những ảnh hưởng của những bong bóng đó. Trong số những chiến binh vẫn còn ở lại, có thể nói rằng chỉ có ông già đó không bị thương. Ông ta bắt đầu cười lễ phục. Bên dưới quần áo của ông ta - một cơ thể với cơ bắp dày, săn chắc, giống như áo giáp vậy, hoàn toàn không giống như một ông già hơn tám mươi tuổi ... một cơ thể thực sự tuyệt vời. Luyện tập đến mức độ này, nó hoàn toàn không cân xứng với khuôn mặt được bao phủ bởi các nếp nhăn của ông ấy! Cùng với vóc dáng cao lớn, ông ta giống như một người khổng lồ. Ngay cả bản sao của Durandal lấy ra so sánh cũng cảm thấy nhỏ hơn. Strada bước lên một bước. Một luồng

khí lạnh xuyên qua bao bọc cơ thể tôi một lúc... và mồ hôi lạnh chảy xuống lưng tôi. Áp lực này... Tôi chỉ cảm thấy thứ gì đó như thế này từ Ác long Cruach. Và ông già này là một con người, đã cho tôi cùng một loại cảm giác. Cơ thể của ông, là một hố sâu kinh hoàng không đáy. Ông dang tay ra, và với một nụ cười trên khuôn mặt nhăn nhoe ông nói

“Được rồi, đã đến lúc để thuyết giáo rồi nhỉ. Mấy tiểu Quỷ, nhớ học cho tốt.”

Một áp lực khổng lồ được giải phóng - và mọi người đều thở hổn hển. Ngay cả Saji và tôi, những người đã mặc một bộ giáp đầy đủ, cũng cảm thấy một tinh thần chiến đấu mạnh mẽ thấm qua áo giáp của chúng tôi. Xenovia nuốt nước bọt và nói

“... Bản sao Durandal. Tôi đã nghe nói rằng sức mạnh của nó tương đương với 1/5 bản gốc... nhưng nhìn Giáo Chủ đang sử dụng, thì hẳn là không có hạn chế nào đâu.”

Điều này trở thành một cuộc so tài giữa Ex-Durandal và bản sao Durandal... dựa trên sức mạnh của thanh kiếm, bản gốc của Xenovia nên vượt trội hơn cả bản sao. Tuy nhiên—. Người đầu tiên tấn công trước là Kiba và Irina, người vừa mới gia nhập với chúng tôi. Di chuyển với đà chiến thắng từ trận chiến trước đó, những bước tiến của họ tràn ngập sự tự tin. Strada-jisan không di chuyển, và ông thậm chí còn không nhấc kiếm lên. Ông không có vẻ gì là bất cần, và cũng không hề có vẻ thư giãn nào. Sau đó, thanh thánh quỷ kiếm của Kiba tiếp cận ông ta với tốc độ cao. —Tuy nhiên, chỉ sử dụng một tay, ông bắt được thanh thánh quỷ kiếm! Thấy vũ khí của mình bị chặn bởi bàn tay của ai đó, Kiba có vẻ ngạc nhiên khi nhìn qua lại giữa thanh kiếm và mặt Strada. Cậu muốn rút thanh kiếm của mình đi, nhưng thanh kiếm vẫn bất động. Thanh thánh quỷ kiếm đang được nắm giữ với sức mạnh to lớn. Người đàn ông đó gật đầu [MmHm].

“Kiếm thuật của cậu không tệ. Nó rất chính xác, và cậu không ngần ngại với con người. Nhưng”

Một âm thanh kim loại sắc bén vang lên theo mọi hướng — thanh thánh quỷ kiếm của Kiba đã bị phá vỡ bởi bàn tay trần của ông.

“Nó quá cùn. Cậu chưa tập luyện đủ. ”

Sau khi Strada nói vậy, ông vung nắm đấm vào Kiba! Trong chớp mắt, Kiba giơ thanh thánh quỷ kiếm bị vỡ ra để bảo vệ - tuy nhiên, cú đánh quá mạnh, và cậu đã văng ra khá xa!

“Giáo chủ, thật thô lỗ quá!”

Sau đó, Irina chém vào ống bằng cách sử dụng Hauteclere — dù vậy, thanh kiếm đã dừng lại giữa hai ngón tay của ông ta, và sau đó ông ta ném cô ấy và thanh kiếm đi bằng sức mạnh của ống!

“Chúng ta phải dùng phép thuật thôi!”

Rossweisse-san, người đang ở hậu tuyến, tạo ra nhiều vòng tròn ma thuật, bắn ra các đòn tấn công tầm xa thuộc các hệ khác nhau! Ông già đó không né chúng, và ngay khi ông ta sắp bị trúng đòn tấn công ma thuật, ông ta chỉ đơn giản là giơ ngón tay ra, và nhanh chóng chạm vào tất cả. Các đòn tấn công ma thuật mà ông chạm vào đã mất đi sức mạnh của mình và biến mất vào không khí. Thấy kết quả, Rossweisse-san không thể tin nổi!

—Hm!? Với phép thuật như vậy – ông ta hủy nó!?”

“Cái gọi là ma thuật này, là một phép tính - vì vậy, sử dụng lý thuyết đằng sau công thức của nó để chống lại nó, có thể hủy bỏ chúng hoặc phá hủy chúng. Đặc biệt là các kỹ thuật của các pháp sư trẻ tuổi, chúng chưa đủ tinh tế và hoàn hảo. Chẳng nào một lỗ hổng nhỏ được tìm thấy, nó sẽ hoàn toàn vô dụng - miễn là biết được cấu trúc, nó có thể bị phân rã bằng sức mạnh. ”

Khôngggggg! Tôi đã lắc đầu và hoàn toàn không thể tin vào điều này! Đồng đội của tôi dường như đang suy nghĩ cùng một điều, và đều điều đúng cả rồi! Xét cho cùng, ông ta chỉ di chuyển ngón tay của mình, nhưng ống có thể phá hủy phép thuật của Rossweisse-san! Ông già này cũng quá kinh khủng rồi! Ngay cả khi ông ta hiểu cấu trúc của phép thuật, ai có thể phân hủy phép thuật bằng một ngón tay chứ!? Từ quan điểm của các pháp sư khác, phép thuật của Rossweisse-san đã được ca ngợi và ngưỡng mộ! Vậy mà ống phê phán chỉ với một câu gọi chị ấy non nớt!?

“Vậy thì tới phiên tôi!”

Gaspar biến mình thành một con thú đen, và lao lên! Có lẽ bởi vì em ấy bị ảnh hưởng bởi tôi, Gaspar ở trạng thái này cực kỳ giống một chiến binh, và luôn có phong cách chiến đấu là lao thẳng về phía trước! Và bởi vì em ấy luôn ở bên cạnh tôi để chiến đấu tay không, em có thể đối đầu trực tiếp với mọi người! Gaspar hiện tại khá mạnh! Strada-jisan cuối cùng cũng đứng vào tư thế chiến đấu, và kéo nắm tay phải của ống trở lại. Cơ bắp trên cánh tay phải của anh phồng lên một kích cỡ vô lý.

“Hmph!”

Thở ra một hơi thở đầy sức mạnh, bàn tay phải của ông lao về phía trước! Gasper đang lao thẳng về phía ông ta từ phía trước né tránh chỉ trong khoảng thời gian - những tòa nhà phía sau em ấy sụp đổ chỉ vì tác động của cú đâm của ông vào không trung!

“—Điều này không phải là thật, đúng không!? Chỉ một cú đâm mà đã như vậy rồi à!? Đây là ngang cơ với Sairaorg rồi!? ”

Rias tỏ vẻ kinh ngạc! Đúng như chị ấy đã nói! Ngoài Sairaorg-san, thực sự có một người khác có thể phá hủy vật chất chỉ bằng những cú sốc từ nắm tay! Trên hết, đây là một con người, và còn là một ông già nữa! Xenovia nói với chúng tôi

“Cú đâm của giáo chủ được gọi là [Thánh Quyền]. Ngay cả cú đâm của ông ấy cũng chứa năng lượng thánh! Hãy cẩn thận mọi người, Quỷ sẽ nhận sát thương lớn nếu bị đánh trúng! ”

Trong những tình huống như vậy, người ta chỉ có thể nở một nụ cười gượng gạo! Gasper né được cú đâm, và lao vào người ông ta! Thấy điều này xảy ra, lần đầu tiên Strada nâng Durandal lên. Một luồng khí dày đặc thánh quang tỏa ra, và bao bọc toàn bộ thanh kiếm! Gasper bắt đầu đâm vào cơ thể to lớn của ông! Mỗi đòn đánh này mang đủ sức mạnh để gửi một con Quỷ bình thường bay xa! Tuy nhiên, ông già Strada đã sử dụng bản sao của Durandal hoặc dịch chuyển cơ thể của chính mình và dễ dàng đỡ từng đòn tấn công! Ông ấy đang dùng sức mạnh để chống lại sức mạnh...! Gasper muốn áp đảo Durandal — nhưng thay vào đó em ấy lại bị áp chế và bị đẩy lùi bởi hào quang thánh khổng lồ của nó! Một phần của bóng tối bao phủ em rơi ra, và một phần nhỏ thịt của Gasper có thể được nhìn thấy.

“—Chuyện gì thế này, thanh thánh kiếm đó thật sự có sức mạnh đến thế sao...!?”

Bóng tối của Gasper cực kỳ cứng cáp, và không thể bị phá bởi bất kỳ Thánh Quang bình thường nào. Xét cho cùng, em ấy được biết đến như là hóa thân của Ác Thần Balor mà. Ngay cả trong một khoảng thời gian ngắn, để có thể phá đi bóng tối của Gasper là bằng chứng cho thấy ông già này không phải dạng vừa rồi.

“Ừm, để tôi!”

Saji đang mặc bộ áo giáp màu đen tuyền, và đốt cháy ngọn lửa đen, rồi mở rộng ra nhiều hàng! Strada, người bị tấn công bởi những

đường kẻ này chỉ đơn giản vung Durandal với một chuyển động ngang nhẹ - mọi người hiện diện ở đó đều cảm thấy một giây phút lạnh lẽo, và sau đó cúi xuống! Thứ gì đó bay qua đầu chúng tôi với tốc độ cao! Tôi quay đầu lại phía sau để nhìn tòa nhà nhân bản trong không gian nhân tạo này. Có lẽ những đợt sóng mà ông ta phóng ra quá sắc bén, do đó các tòa nhà không sụp đổ chút nào, và chỉ có một đường ngang qua các tòa nhà. Ngay cả những cửa sổ kính không bị vỡ ra khỏi nó ... mấy cái làn sóng mà ông tạo ra đó, phải bén đến mức nào mới có thể chỉ để lại một đường như thế ...! Những đường liên kết của Saji cũng đã bị cắt sạch thành hai, và thậm chí cả những ngọn lửa đen đã biến mất ngay sau khi cơn sóng thánh đó tung ra!

“Khỉ thật!”

Saji kiên quyết tiếp tục phát ra những ngọn lửa đen khổng lồ! Chỉ cần đánh trúng, lời nguyện sẽ có hiệu lực, và ngọn lửa không bao giờ tắt sẽ lan ra đốt cháy đối thủ! Ngoài ra, nó cũng có thể làm cạn kiệt sức mạnh của đối thủ! Tuy nhiên, tất cả ngọn lửa đen của Saji đã bị xóa đi bởi một cú vung nhẹ nhàng từ bản sao của Durandal! Ngay cả với cú sốc của năm đám của ông ta, ngọn lửa đen của Saji có thể bị thổi bay đi! Saji xác định rằng các đòn tấn công trực tiếp sẽ là vô dụng, nên cậu tạo ra một bức tường lửa đen bao quanh Strada ở tất cả các bên! Đây là rào cản tốt nhất của Saji! Nhưng, ông già đó quay lại, và sử dụng động lực của vòng xoay để vung Durandal, ông dễ dàng tách bức tường lửa thành hai! Thấy tất cả ngọn lửa đen của ông ta bị dập tắt, Saji muốn khóc thét

“Ông già này là cái gì vậy!?”

Đúng đấy! Ông già này là cái gì vậy! Điều này có thể được gọi là vô lý, hoặc vượt quá lẽ thường, và chống lại tất cả các lý do, ông đã đè bẹp chúng chỉ với sức mạnh thuần túy! Strada lắc đầu khi ông ta nói

“Đó là bởi vì người phụ thuộc quá nhiều vào sức mạnh được ban bởi Chúa- Sacred Gear.”

Ông ta giương năm đám, và tuyên bố

“Không có lý do cụ thể nào cho sức mạnh của ta. Nhưng thịt và máu của chính ta là kết quả của việc rèn luyện liên tục, và trải nghiệm vô số trận chiến. Miễn là luôn giữ vững đức tin của mình với Chúa, và đừng quên chăm sóc tốt cho cơ thể, sức mạnh sẽ được xây dựng trong linh hồn. Những đứa trẻ này - có trong linh hồn các người có bất kỳ sức mạnh nào không? ”

..... Ngay cả khi ông nói vậy, chúng tôi cũng có những thứ mà chúng tôi không thể quay trở lại. Chúng tôi còn được gọi là kẻ tấn công dạng sức mạnh. Hơn nữa, lời nói của ông nhấn mạnh sức mạnh, được hiểu là [Sức mạnh nghịch lý??. (Não trong cơ bắp)], đây là một thách thức rõ ràng đối với chúng tôi. gia tộc Gremory! Mọi người dường như có những suy nghĩ tương tự như tôi, và năng lượng đang gia tăng bên trong mọi người có thể được nhìn thấy từ biểu hiện khuôn mặt của họ. Chúng tôi đã chiến đấu cho đến bây giờ, ngay cả khi chúng tôi giữ im lặng, chúng tôi cũng ngầm đối chọi với phong cách chiến đấu của ông già này!

“Jisan, tôi cũng cần phải nghiêm túc thôi.”

Sau khi nói điều này, tôi bắt đầu kích hoạt Crimson Mode!

—Ta, kẻ sẽ thức tỉnh, là Sekiryuutei, người nắm lý tưởng của vị vua tối cao! Nắm giữ những hy vọng vô hạn và những giấc mơ không thể phá vỡ và đi trên con đường của sự chân chính! Ta sẽ trở thành Hoàng đế của Crimson Dragon— ”

“Và ta sẽ dẫn dắt các người bước đến Thiên Đàng, chìm trong ánh sáng đỏ thắm—!”

[Cardinal Crimson Full Drive!!!!]

Mặc áo giáp đỏ thắm, tôi mở đôi cánh rồng và bay về phía trước! Tôi đã biết rất rõ rằng ngay cả khi tôi di chuyển trong không trung để cố gắng tiến gần hơn thì đều là vô nghĩa! Nếu là vậy, tôi cũng có thể sử dụng tốc độ cao để rút ngắn khoảng cách ngay lập tức, và sau đó chỉ cần tấn công trực tiếp! Tôi đã thay đổi cánh tay phải của mình thành tay của Welsh Dragonic Rook, rồi tấn công!

[Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost!!]

Tôi tăng sức mạnh và tập trung vào nắm tay phải! Một lượng lớn sức mạnh rồng được tập trung!

[Solid Impact Booster!!!!]

Cận chiến - đòn tấn công đơn này là cấp cao nhất! Với nắm tay phải của tôi nâng lên cao cho đòn cực nặng này, cố gắng chặn nó từ phía trước không phải là một ý tưởng tốt! Ông ta không có ý định né tránh, và thay vào đó giữ nguyên vị trí của mình! Tuy nhiên, nếu suy đoán của tôi là chính xác, ông già này sẽ - đúng vậy, ông già với sức mạnh như vậy được gọi là Vasco Strada, ông ta thực sự ... chắc chắn

sẽ! Bảo vệ chống lại cú đâm của tôi! Ông ta giữ bản sao Durandal trước ngực, chặn nắm đấm của tôi! Solid Impact của tôi va chạm dữ dội với bản sao của Durandal, và cơn dư chấn từ cú va chạm của chúng tôi thổi bay mọi thứ trong khu vực xung quanh! ... Sức mạnh từ cú đâm của tôi... đã hoàn toàn bị vô hiệu hóa bởi ông ta! Trò đùa kiểu gì thế này! Tôi vừa tung ra một đòn tấn công toàn lực! Người đàn ông đó thực sự có thể chịu được đòn đó bằng cách sử dụng bản sao của Durandal!? Hai người vừa đụng độ và chặn nhau một cách tự nhiên nhảy lùi lại để tăng khoảng cách của họ. Cùng lúc tôi kết thúc cuộc tấn công của mình, Kiba và Irina lại xông vào! Rồi Koneko-chan và Akeno-san cũng đến giúp đỡ! Kiba và Irina liên tục chém ông ta, nhưng Strada-jisan cũng làm như ông đã làm trước đó, sử dụng những động tác tối thiểu của Durandal hoặc cơ thể để né tránh hoặc làm chệch hướng cuộc tấn công! Vào lúc này, Koneko-chan trong giây lát lớn lên và gửi một cú đâm với sức mạnh thông tủy về phía ông ta, nhưng chiến binh già cỗi đã sử dụng chuỗi Durandal để chặn đòn tấn công này, và sau đó thực sự đẩy nó trở lại!

“Sét Thánh!”

Akeno-san triệu hồi tia sét, và định hình nó thành hình dạng của một con rồng lớn! Chúng là Thánh Lôi Long! Và có năm con! Con số này đã tăng lên so với trước, và mật độ của sét thánh cũng tăng lên! Những con Thánh Lôi Long dữ dội tiến về phía Strada!

“Đáp xuống từ thiên thần là tia Sét của Chúa! Nó thật sự rất đẹp!”

Trong khi Strada đang ca ngợi đòn tấn công của Akeno-san, lưỡi kiếm của Durandal vẫn được bao bọc trong một luồng Thánh Quang, và rồi nó phóng ra ngay lập tức! Làn sóng được triệu hồi rõ ràng mạnh hơn so với sóng được triệu hồi bởi Xenovia. Làn sóng khổng lồ hoàn toàn thổi bay Thánh Lôi Long! Ngoài ra, cơn sóng này không có dấu hiệu suy yếu, và tiếp tục bay về phía chúng tôi!

“Khiên!”

Rossweisse-san bước tới một bước, và tạo nên những vòng tròn ma thuật chồng lớp phòng ngự mạnh mẽ! Mỗi lớp của các rào chắn ma thuật mạnh mẽ đã dần dần bị phá hủy bởi bản sao của Durandal, và làn sóng tiếp cận hiện ra lơ lửng phía trước chúng tôi! —Tuy nhiên, Rossweisse-san đã tạo ra các lớp rào chắn một lần nữa, và cuối cùng đã vô hiệu hóa đòn tấn công của Strada! ... Tuy nhiên, để vô hiệu hóa làn sóng này, một số lượng lớn các vòng tròn ma thuật phòng thủ đã được triển khai... ít nhất, Rossweisse-san đã sử dụng hai mươi lớp. Mặc dù chị ấy có đặc điểm của [Rook] để tăng sức mạnh phòng ngự,

chị ấy vẫn cần rất nhiều...! Một lần nữa, tôi đã kinh ngạc trước kỹ năng chiến binh già này khi sử dụng Durandal!

“Vẫn chưa xong đâu!”

Người cuối cùng nhanh chóng lao ra là chủ hiện tại của Durandal, Xenovia! Cô sử dụng Ex-Durandal, sử dụng nó trong một chế độ kết hợp để hạ nó xuống ở tốc độ cao và với sức mạnh hủy diệt! Chiến binh già sử dụng bản sao của ông ta để chặn đòn tấn công của Xenovia, và cảm giác như ông ta đang mỉm cười trong sự thích thú.

"Rất tốt! Chính là nó! Đúng vậy! Không cần phải cân nhắc! Nghe đây, chiến binh Xenovia! Ngay cả khi cô đồng hóa Durandal và Excalibur, bản chất của Durandal là - sức mạnh thuần khiết! Đó là lý do tại sao cô được chọn bởi nó! Cô không nên phủ nhận nó! Sức mạnh không nên bị từ chối! "

Trong khi ông ta chống lại đòn tấn công của Xenovia, Strada vẫn liên tục vung thông kiếm của mình, như thể minh họa cách sử dụng kiếm, truyền đạt cốt lõi cốt lõi của một thanh kiếm. Giữa cuộc đụng độ giữa thanh thánh kiếm gốc với sức mạnh hủy diệt và bản sao, Strada nhìn thẳng vào Xenovia và nói với cô ấy

“—Tuy nhiên, có nhiều cách thể hiện sức mạnh. Đó là hình dạng của lưỡi kiếm, đó có thực sự là thứ cô muốn nó xuất hiện không? ”

“—Hmm!!”

Nghe câu hỏi của người đàn ông đó, Xenovia biểu hiện như thể cô ấy đã nhận ra điều gì đó. Xenovia nhảy lùi lại trong lúc này, và rồi - cô ấy nhìn chăm chăm vào Ex-Durandal. Strada bắt đầu mỉm cười khi ông thấy điều này... đó có phải là thứ mà chỉ có một người bảo vệ Durandal mới biết về...? Rồi Rias đuổi thẳng người! Toàn bộ cơ thể của cô bị bao bọc bởi một luồng khí hủy diệt, và một khối cầu ma thuật khổng lồ đã hình thành trên đầu cô ấy!

“Hừm, thế này thì sao?”

—Extinguish Star! Đòn tấn công tối thượng của Rias! Cô tập trung phép thuật của mình để tạo ra nó trong khi tôi tiếp tục chiến đấu!

“Đòn này sẽ là đòn chí mạng nếu ông không né nó!”

Sau khi Rias nói, cô ấy thả đòn tấn công lớn đó! Mặc dù quả cầu hủy diệt tiến về phía trước một cách chậm chạp, không ai có thể có thể vẫn lạnh lặn nếu tiếp xúc với nó. Cuộc tấn công vô song này thật sự

tàn nhẫn, và ngay cả cơ thể của một Ác Long cũng có thể bị phá hủy. Nhưng Rias cố tình làm một tuyên bố như vậy trước khi triệu hồi nó. Điều đó cũng có nghĩa là - cô ấy đã để ông ta trốn thoát. Bị trúng bởi thứ đó sẽ dẫn đến sự hủy diệt không thể tránh khỏi. Nhưng ngay cả như vậy, Rias quyết định sử dụng động tác này một cách chính xác bởi vì cô đang kinh ngạc trước đối phương. Tuy nhiên, chiến binh già dường như không có ý định tránh né! Ông chỉ đơn giản là mỉm cười và đối diện trực diện với sự hủy diệt của Rias!

“Hay đấy... Điều này có vẻ hơi khó với những cái xương già của ta. Nhưng.”

Ông nâng bản sao của Durandal lên và chỉ nó về phía bầu trời - một lượng lớn thánh quang bắt đầu bao phủ lưỡi kiếm. Đối mặt với một bên khi nó từ từ hấp thụ các vật thể xung quanh nó, quả cầu hủy diệt đang tiến đến - rồi bản sao của Durandal vung xuống! Ánh sáng phát ra chói lóa, và chúng tôi chỉ có thể nhắm mắt khi đối mặt với luồng sáng dữ dội như vậy...! Khi chúng tôi mở mắt ra, điều đầu tiên mà chúng tôi thấy là - cảnh tượng Extinguish Star của Rias bị tách ra!

“—Ah.”

Rias không nói nên lời trước cảnh này. Điều này chỉ có thể có trong dự đoán. Ngay cả đối với một ác long cũng không hoàn toàn có thể tự vệ trước kỹ năng này. Tuy nhiên, một ông già, một con người, đã có thể tiêu diệt nó bằng cách sử dụng bản sao của một thánh kiếm. Chúng tôi cũng khá sốc vì điều này. Vai Strada đang gồng lên khi ông ta thở ... rớt cuộc, đúng là ông ta đã cắt Extinguish Star đứt đôi. Rias chỉ có thể mỉm cười không vui.

“... Sau chuyện này, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài cách cười cay đắng.”

Khi Strada điều chỉnh hơi thở, ông ta nói

"-Nghe rõ đây. Durandal có thể cắt [Mọi Thứ]. Cho dù đó là sức mạnh hủy diệt của Bael, cũng không ngoại lệ. ”

Ông ta nói với chúng tôi, như thể giới thiệu về Durandal. ...Vậy thì nếu Durandal được sử dụng đúng cách, thậm chí nó có thể cắt...! Chà, khi Xenovia thực sự có thể làm chủ Durandal, sẽ không có bất cứ thứ gì trong thế giới này mà cô ấy sẽ không thể cắt được ...! Koneko-chan nở một nụ cười gượng gạo.

“... Đùa sao, Giáo Hội chỉ có thể dựa vào ông già này ư? Em nghĩ thế...”

...Phải. Dựa vào một mình ông già này, Giáo Hội có thể tồn tại không? Xét cho cùng, ngay cả lớp quý cao nhất đã bị đánh bại dưới bàn tay của các chiến binh Giáo hội ... nếu một ông già hiếm hoi được sinh ra trong thế giới này, thực sự ngay cả lớp quý cao cấp nhất cũng có thể bị hủy diệt.

“-Hừm, tiếp theo là lượt của tôi nhỉ?”

Sau khi nói điều này, người bước về phía trước là - Arthur Pendragon, người đang lặng lẽ quan sát từ bên cạnh! Anh ta đang đeo kính, cùng một bộ com lê và luôn mỉm cười như thường lệ. Tuy nhiên, trong tay anh ta là một huyền thoại trong các huyền thoại được bao bọc bởi một luồng khí dày đặc và dày đặc – Thánh Vương Kiếm Collbrande.

"Hoh ... Ta không nghĩ rằng mình có thể thấy điều đó ở tuổi này ..."

Strada nhìn thanh kiếm thánh trong tay Arthur, và thở dài trong sự ngưỡng mộ. Arthur lo lắng đáp lại

"Thật đáng tiếc là thanh kiếm ông giữ không phải là đồ thật - tôi thực sự muốn sử dụng cơ thể của mình để đón nhận sức mạnh của nó."

Arthur lặng lẽ tiếp cận Strada, và đáp lại, Strada cũng bắt đầu tiến lên phía trước. Họ đã làm như vậy cho đến khi họ ở trong tầm kiếm của nhau, và cũng không cần phải thủ thế. Cuối cùng, họ đi đến điểm mà họ chạm mặt, và rồi dừng lại. Họ trông như thể là một quý ông trẻ tuổi và một chiến binh già, nhưng áp lực dữ dội mà họ giải phóng khỏi cơ thể thật ảo diệu. Nó khiến không gian giữa hai người trở nên méo mó. Sau đó, cả hai người cuối cùng đã biến mất khỏi chỗ đó! Clang clang clang, tiếng kim loại chói tai của hai thanh kiếm va chạm vang lên theo mọi hướng, và chúng tôi nhìn lên bầu trời! Đó là bởi vì chúng tôi cảm thấy có một sự hiện diện phía trên chúng tôi! Và chắc chắn rằng, hai người đã bay lên trong không trung, và thanh kiếm của họ quyết liệt cọ sát khi họ hạ xuống! Từ khi họ nhảy lên cho đến khi họ bắt đầu rơi, đó chỉ là một khoảng thời gian rất ngắn. Tuy nhiên, trong thời gian hai người trao đổi những nhát chém, nó cảm thấy như thể đó là một trận chiến dữ dội. Một số kỹ thuật được tung ra từ mỗi bên, và hai người đã chống trả kịch liệt lẫn nhau. Lao xuống từ trên cao, cắt từ dưới lên trên, thỉnh thoảng áp sát, hoặc làm chệch hướng sang một bên, cả hai đều tránh né và chém một cách dữ dội, nhưng cũng có những vết xước nhỏ - hai người đang tham gia vào một cuộc đụng độ tốc độ cao giữa không trung - hào quang tỏa ra từ cả hai thanh kiếm của họ, và kết quả của luồng khí đó, tất cả các bản sao tòa nhà trong khu vực xung quanh bị chấn động và sụp

đổ.

“...Thật đáng gờm”

“Ah...”

“.....”

Kiểm sĩ Irina, Xenovia và Kiba không nói nên lời. Họ chăm chú quan sát trận đấu kiếm căng thẳng xảy ra trong không khí. Không ai chớp mắt khi họ tập trung sự chú ý của họ vào trận chiến giữa Thánh kiếm huyền thoại và cựu chiến binh huyền thoại. Đối với ba người đang xem trận chiến của Arthur và Strada, nhắm mắt lại sẽ trở nên đáng xấu hổ khi là kiếm sĩ. Arthur và Strada tiếp tục giao chiến khi họ hạ xuống, và khi họ cuối cùng đã đáp xuống đất, không có thời gian để bắt kịp hơi thở của họ, họ chạy về phía nhau với thanh thánh kiếm trong tay họ lại va chạm một lần nữa! Họ chạy sang một bên khi họ đang tấn công cơ thể được huấn luyện kỹ lưỡng đã bị nhiều vết cắt, và vài chi tiết trên bộ đồ của Arthur đã bị cắt vụn khá dễ thấy. Cả hai người họ đều ngậy ngất, và dường như cả hai đều vui vẻ từ tận đáy lòng về cuộc đối đầu chém này— Thanh Thánh Vương Kiếm phát ra một luồng khí, và Arthur đột nhiên đẩy nó theo một hướng kỳ lạ. Sau đó, một cái lỗ thủng trong không gian xuất hiện, và lưỡi kiếm biến mất trong đó! Strada dường như đã nhận ra điều gì đó, rồi ông ta hướng phần thân trên của mình về phía sau rất nhiều và sau đó theo chiều ngang từ một chỗ gần nơi ông ta, một thanh kiếm bay ra! Vậy ra, đó là những gì anh ta làm, Arthur đã có thể sử dụng Thánh kiếm để đâm thủng một lỗ trong không gian, và sau đó đưa nó về một vị trí gần đối thủ của mình? Nói đến điều đó, Arthur đã từng sử dụng một thanh thánh kiếm để tạo ra một vết nứt trong không gian, và anh ta đã trốn thoát sau đó. Đây có phải là khả năng của Thánh Vương Kiếm, hay một trong những kỹ thuật của Arthur? Mặc dù không rõ, nhưng chắc chắn rằng Arthur có thể di chuyển giữa các không gian, và anh ta cũng có thể đưa thanh kiếm của mình ngay bên cạnh Strada. Tiếp theo, chiến binh già Strada đã di chuyển cơ thể của mình, và né đòn tấn công từ một vị trí tới nỗi gần như chắc chắn trúng! Có thật không!? Ông ta thậm chí còn có thể né tránh một động thái bất ngờ như thế!? Trong khi bị tấn công bình thường, Strada vẫn dễ dàng né tránh kỹ thuật dịch chuyển không gian của Arthur mà không thể phát hiện được. ... Nếu là tôi, tôi chắc chắn sẽ không thể phát hiện ngay cả một đòn như, và chắc chắn sẽ nhận được đòn tấn công của anh ta liên tục. Nhưng chiến binh già đó chỉ thay đổi thế đứng và vị trí kiếm của mình! Ngoài ra, điều này được thực hiện khi đang ở giữa một cuộc đấu kiếm dữ dội, vì thế thật dễ hiểu rằng có một đòn tấn công mà tôi không thể nhận ra

bằng mắt thường. Nếu đó là tôi - sẽ không có cách nào tránh được Thánh Vương Kiếm; cơ thể của tôi sẽ liên tục hứng chịu luồng khí thánh đó, và cuối cùng tôi sẽ ngã xuống đất. Có rất nhiều kỹ thuật, những đòn tấn công bất ngờ, và trên hết, sức mạnh của thánh kiếm không thể đánh giá thấp ... đối với tôi, Arthur là kiểu mà tôi có khả năng tương thích khủng khiếp.

“... Arthur vẫn chưa sử dụng toàn bộ sức mạnh của mình. Tất nhiên, Strada cũng...”

Ngay cả Kiba cũng không thể ước tính sức mạnh thực sự của hai kiếm sĩ này, và cần mỗi một cách miễn cưỡng. Tôi sợ rằng cậu ta thấy rằng sức mạnh của mình không thể so sánh với hai người đó, và cùng lúc đó bởi vì cậu ấy hiểu được sức mạnh của hai người đó, cậu ta chỉ có thể nghiêng rằng. ... Tôi cũng vậy, bạn tôi. ... Trong thế giới này, tại sao lại có những kẻ mạnh như vậy.... Hơn nữa, gã đó có cơ thể của một con người. Người kiếm sĩ của đội Vali là Arthur Pendragon, người cầm kiếm Thánh kiếm. Anh ta thực sự mạnh mẽ ...! Hai kiếm sĩ tiếp tục trận chiến nghẹt thở của họ trong vài phút - nhưng nó đột nhiên chấm dứt. Cả hai người trao đổi một đòn nặng nề với nhau, và họ nhảy lùi lại trước khi tia lửa biến mất. Cả hai người họ điều chỉnh thế kiếm của mình ... tuy nhiên, Arthur đột nhiên hạ thanh kiếm của mình xuống. Anh ra chĩnh kính của mình, và mỉm cười nói

“... Tuyệt vời - nhưng, hãy dừng lại. Nếu chuyện này tiếp diễn, tôi sẽ không thể vượt qua cú sốc.”

Arthur nói một chuỗi những lời kì lạ, nhưng Strada có vẻ như đã hiểu, và ông ta cũng hạ thanh kiếm của mình xuống.

“...Thứ lỗi, kiếm sĩ trẻ.”

Kiếm sĩ già cười nhăn nhúm, biểu lộ rằng ông hiểu hành động của Arthur. Arthur cười rồi quay đi. Khi anh ta đi qua chỗ chúng tôi, anh chỉ nói một điều

“...Nếu chúng ta gặp nhau sớm hơn 30 năm, không, chỉ 20 năm thôi, đây sẽ là trận đấu tuyệt vời nhất. Nếu cứ tiếp tục thế này...chỉ làm thêm buồn thôi.”

Arthur cô đơn nói, rồi dời đi. ...Đó là niềm tự tôn mà chỉ kiếm sĩ mới hiểu sao? Sau đó thì chỉ còn lại mỗi chúng tôi...nhưng biết làm gì đây? Chúng tôi có nên nghiêm túc ngăn chặn ông già này không? ... Tôi đã quyết tâm, rồi triệu hồi wyvern từ viên ngọc trên giáp. Khi chiến binh già nhìn thấy vậy, ông sung sướng cười.

“Ta có nghe về nó. Sekiryuutei thậm chí có khả năng làm biến đổi môi trường xung quanh – quả nhiên nếu đánh phải đòn đó thì ngay cả ta cũng không thể tránh khỏi cái chết.”

...Longginus Smasher của tôi, lão ta thậm chí biết về cả nó ư? Cũng phải một tháng rồi kể từ lần cuối tôi dùng nó. Quá trình nạp cũng đã hoàn tất. Cái tên Kokabiel tái hiện lại trong đầu tôi. Lần này là người sử dụng Durandal đời trước, là ông già Strada. –Người sử dụng trước có sức mạnh vượt xa tiêu chuẩn thông thường! ...Sức mạnh vượt cả nhận thức, khiến tôi bị thuyết phục đến mức câm nín...! Chính bởi vậy, nếu tôi không sử dụng kỹ năng đặc biệt nhất của mình thì ông già này chắc chắn sẽ không nhân nhượng! Vậy nhưng người chen lên trước mặt tôi là Xenovia. Xenovia tiến lên một bước, đối diện với Strada-jisan. Cô cầm Ex-Durandal phía trước – rồi tách nó ra làm hai thanh kiếm. Từ Ex-Durandal, cán của Excalibur được rút ra khỏi Durandal...và điều mà Xenovia vừa làm là tách một thanh thánh kiếm huyền thoại khác ra khỏi Durandal. Nói cách khác, hiện cô đang cầm Durandal ở tay phải, và Excalibur ở tay trái. Đây không phải bất kỳ Excalibur nào, không phải Rapidly, không phải Destruction, không phải Mimic, mà là một Excalibur thật sự. Cô vào tư thế cầm song kiếm sử dụng cả Durandal và Excalibur. Nhìn thấy vậy, cả người Strada run lên, cảm tưởng như lần đầu tiên ông hứng thú với trận chiến lần này!

“Đúng vậy. Vậy mới đúng chứ! Đứng từ quan điểm của ta, một người sử dụng Durandal tiền nhiệm, Ex-Durandal là một sự kết hợp đáng phải xem xét. Durandal bản thân nó đã là một sản phẩm hoàn chỉnh, Excalibur bản thân nó cũng là một sản phẩm hoàn chỉnh...vậy tại sao lại phải kết hợp chúng với nhau? Đó là bởi cô không thể điều khiển được Durandal, thậm chí còn sử dụng Excalibur như một món [đồ phụ trợ]. Cô là thần đồng trong kỹ thuật vung kiếm một tay hoặc song kiếm – đừng chối bỏ nó. Miễn cô còn tin tưởng vào sức mạnh của mình, sức mạnh sẽ tự nó thành hình!”

...Đúng vậy. Xenovia không thể điều khiển được năng lực dữ dội của Durandal, bởi vậy cô áp chế nó bằng cách sử dụng Excalibur như một vỏ bọc. Và đúng như ông ấy nói, Xenovia thích sử dụng phong cách chiến đấu dùng song kiếm hơn. Excalibur Destruction + Durandal, hoặc Durandal + Ascalon – cô đã quay trở lại phong cách lúc trước. Một tay cầm Durandal và một tay cầm Excalibur. Đúng vậy, lần đầu tiên chúng tôi gặp cô cũng là phong cách này. Trong phút chốc – hai thanh kiếm đã được tách rời tỏa ra một luồng thánh quang dày đặc. Khí của chúng tiếp tục tăng mà không có dấu hiệu dừng lại. Luồng thánh lực tỏa ra thuần khiết và mạnh đến vô hạn, khiến cho những người đứng xung quanh phải run rẩy; đây là thứ không thể cảm nhận

được từ thanh kiếm của Xenovia trong quá khứ. Mắt Strada ướm đầm

“...Cuối cùng ta cũng có thể gặp lại người, Durandal. Đúng vậy, đây mới chính là hình dáng thật sự của Durandal. Đến đây nào chiến binh Xenovia. Không cần phải do dự gì cả, cứ vậy thôi. Bản chất thật sự của Durandal chỉ có hủy diệt.”

“...Vâng!”

Cầm trên tay thánh kiếm, hai kiếm sĩ chỉ có thể miêu tả bằng ‘sức mạnh’ đang rút ngắn khoảng cách. Tốc độ của họ vẫn rất tử tử, nhưng ẩn chứa sức mạnh bên trong. Hai người di chuyển đến khi vào tầm kiếm của đối thủ và bắt đầu giao kiếm! Song kiếm của Xenovia và kiếm của Strada tỏa ra ánh bạc rạng rỡ, hoa lửa tóe ra khi chúng giao tranh quyết liệt với nhau!

“Aaaaaaaaaaaaaaaaaarrrrhhhh!”

“Haaaaaaaaaaaaaaaaaaaaahhhh!”

Chỉ riêng dư chấn từ sự hủy diệt không thôi cũng làm khoảng không gian của chiến trường rung lên, tất cả mọi thứ xung quanh hai người họ bắt đầu sụp đổ! Những kiến trúc bản sao cứ nối đuôi nhau nằm rạp, những vết nứt sâu bắt đầu xuất hiện trên mặt đất! Ngay cả những phần trên cùng của không gian này cũng bắt đầu nứt vỡ, những hoa văn vạn hoa xuất hiện qua những vết nứt không gian! Khung cảnh trước mắt tôi giống với lần tôi chiến đấu với Sairaorg-san, và thậm chí còn hủy diệt hơn thế. Cũng giống như lần đó, nó là sản phẩm của sát thương và sự hủy diệt thuần túy. Sự hủy diệt lan ra từ Durandal và bản sao khiến chúng tôi ngã quỵ, thậm chí có lúc còn đau đớn... thậm chí các vết nứt bắt đầu xuất hiện trên áo giáp của tôi và Saji-san. Va chạm phải mạnh tới mức nào mới có thể tạo ra dư chấn đến mức đó cơ chứ! Tôi cảm giác rằng trong thế giới chỉ có hai con người đó, chỉ mình họ hiểu được – quyền năng và sức mạnh đó. Trận chiến này không thể được tái hiện lại bởi những con người không nghĩ đến quyền lực. Hiện chỉ có thể giao tiếp với nhau bằng ngôn ngữ cơ thể! Xenovia dùng Durandal và Excalibur tạo thành hình chữ thập rồi chém xuống đồng thời! Strada dùng bản sao để đón đầu trực diện đòn đánh này! Đòn tấn công Hủy diệt x Hủy diệt này chính là hiện thân của hủy diệt, vậy nhưng đối phương cũng là một con quái vật thực thụ!

“Gyaaaaaaaaaaaaaaahhhh!”

Hai thánh kiếm huyền thoại đã bị làm chệch hướng bởi bản sao! – Tuy nhiên, cá giá phải trả cho điều đó là rất lớn. Những vết nứt bắt

đầu xuất hiện trên lưỡi của bản sao, và hơi thở của lão chiến binh già bắt đầu trở nên nặng trĩu. Không nghi ngờ gì lão đang bắt đầu kiệt sức. Strada khuỵu một gối xuống mặt đất. Nếu cứ tiếp tục vậy thì đây sẽ trở thành trận chiến một chiều bởi khoảng cách giữa sức bền của họ. Dù người sử dụng Durandal đời trước có đạt được sức mạnh khủng khiếp đi chăng nữa—ông vẫn là một lão già tám mươi tuổi, bởi vậy nên tình trạng cơ thể của ông như vậy cũng là dễ hiểu thôi. Ngay khi trận đấu chuẩn bị ngã ngũ, một người chen vào khoảng trống giữa hai người họ-- là Hồng Y trẻ tuổi tên Teodoro. Mặt của thanh niên đắm nước mắt đứng trước Xenovia và che chắn cho Strada phía sau. Thấy vậy, Xenovia trở nên bối rối. Nước mắt lăn dài trên má cậu thiếu niên khi cậu nói

“...Hãy tha thứ cho Giáo chủ Strada. Tất cả là lỗi của ta.”

“Giáo chủ Teodoro...xin hãy đứng dậy. Là do lão già này đã quyết mọi thứ.”

Cậu thiếu niên ngăn không cho Strada cố gắng đứng lên.

“Đủ rồi! Đã quá đủ rồi! Đủ lắm rồi! Nếu ngay cả lão cũng không còn, ta...liệu ta có thể làm được gì cơ chứ!”

Thiếu niên quay đầu lại, để lộ đôi cánh trắng thuần khiết là bằng chứng cho việc cậu là [Đứa Trẻ Kỳ Diệu]. Cậu quần trí nói

“...Cả...cha và mẹ của ta...đã bị giết bởi quý.”

Đôi mắt cậu ta nhìn thẳng vào của chúng tôi – tràn đầy u sầu.

“...Ta sẽ không bao giờ tha thứ cho quý! Không bao giờ để quý chạy thoát!”

Cậu hét lên. ...Đối diện với những lời đó, chúng tôi câm nín. ...Cả bố mẹ cậu đã bị giết bởi quý ư? Cậu ta là một [Đứa trẻ Kỳ Diệu]— con lai giữa con người và Thiên Sư, và cả bố mẹ cậu... bị giết bởi quý? Strada ôm lấy cậu bé với biểu cảm u sầu và lặng lẽ nói

“...Một liên minh cũng tốt thôi, bởi nó có nghĩa là hòa bình. Nhưng – nếu vậy sẽ có những con người không được cứu rỗi, và có những con người tức giận. Dù là Giáo chủ Teodoro hay là những chiến binh mà các cậu đối mặt hôm nay, họ cầm kiếm chính vì cuộc đời họ đã bị quý làm chệch hướng.”

.....

...Đúng vậy, thứ hòa bình này không phải là tuyệt đối với tất cả mọi người. Chính bởi chúng tôi được hòa bình sẽ có những người phải chịu đau khổ... nhưng, kể cả vậy, chúng tôi cũng...!

“Chúng tôi—”

Ngay khi tôi định mở miệng, có người lên tiếng trước.

“Chúng tôi!”

--Là Kiba. Kiba nói

“...Chúng tôi chỉ muốn được sống yên bình. Ngài có công lí của riêng ngài, và ngài cũng có những giá trị của riêng mình. Thế nhưng, chủ nhân của tôi, tức Rias Gremory, cùng với Ise-kun, Akeno-san, Koneko-chan, Asia-san, Xenovia, Gasper-kun, Irina-san, Rossweisse-san, Ravel-san, và nhóm Sitri, họ đều là những người bạn của tôi và cùng sống ở thị trấn này; chúng tôi cùng nhau qua bao hoạn nạn cùng những thăng trầm.”

Cứ như Kiba đã bỏ đi chiếc mặt nạ, nhìn cậu thậm chí còn nóng giận hơn bất cứ khi nào trước đó. Xenovia đồng ý với Kiba

“Đúng vậy. Chúng tôi tương trợ lẫn nhau, mạo hiểm mạng sống vì nhau. Dù cho Giáo chủ Strada và Giáo chủ Teodoro không nhận thấy đi chăng nữa, chúng tôi vẫn ngẩng cao đầu chiến đấu! Dù cho vẫn còn những kẻ chưa thỏa mãn, chúng tôi vẫn sẽ tiếp tục chiến đấu cho những người tin tưởng vào chúng tôi!”

Nghe những điều mà hai kiếm sĩ – mà hai [Mã] của Gremory nói, một nụ cười thỏa mãn nở ra trên khuôn mặt nhăn nheo của Vasco Strada.

“...Ta hiểu, đôi mắt chúng hiện lên biểu cảm mãnh liệt, và một ý chí vô cùng mạnh mẽ. Công chúa Rias Gremory, cô có cặp [Mã] tốt đấy.”

“Vâng, họ là những quân [Mã] mà tôi luôn tự hào.”

Rias tự hào về hai quân [Mã] của mình. Dù đều sinh ra ở các cơ sở của nhà thờ, nhưng con đường mà Kiba và Xenovia lựa chọn lại hoàn toàn khác nhau. Để rồi bây giờ họ phục vụ dưới trướng cùng một chủ nhân, qua những kinh nghiệm chung, hiện họ lại một lần nữa có suy nghĩ giống nhau--. Irina cũng tiến đến chỗ hai quân [Mã] dũng cảm và đứng bên cạnh họ.

“Giáo chủ Strada, Giáo chủ Teodoro, tôi cũng – biết rằng những ác quỷ độc ác có tồn tại. Vậy nhưng—”

Irina quay sang nhìn tôi.

“Vẫn còn có những ác quỷ tốt bụng. Nhận loại cũng vậy... kể cả trong những thần thoại khác nữa, luôn có những vị thần tốt và những vị thần xấu.”

Nghe vậy, Strada cười lớn thỏa mãn.

“Hahahaha! Ah...ta hiểu, ta hiểu. Tuy nhiên, với tư cách là một thiên thần, cô lại nói về thần Pagan... tuyệt, đây là kết quả của liên minh, nhưng đồng thời cũng là mở đầu cho một kỉ nguyên mới...”

Lão chiến binh già đưa tay vuốt cằm suy nghĩ. Nhưng trông lão có vẻ vui – tuy nhiên, Strada lại nhặt kiếm lên.

“—Tuy nhiên, những thứ mà các người từ bỏ đã đưa các người đến một nơi khác. Thừa Giáo chủ Teodoro, làm ơn hãy đứng sang một bên. Hãy để ta cho người chứng kiến thời khắc cuối cùng từ Durandal của lão già này.”

...Ý chí chiến đấu của lão vẫn chưa suy giảm! Mắt lão vẫn tràn đầy ngọn lửa nhiệt huyết! Dù có phải chết trùm lão vẫn không từ bỏ! Tuy nhiên sức mạnh đã mất không thể trở lại. Nếu ông tiếp tục chiến đấu, chúng tôi vẫn sẽ thắng dù có hay không phải hi sinh đi thứ gì... nhưng, vậy có ổn không? Cứ tiếp tục vậy có ổn không? Khi tôi vẫn còn đang lưỡng lự, Hồng y trẻ tuổi khóc lóc và cố gắng ngăn cản Strada

“Đủ lắm rồi! Đã đủ lắm rồi! Giáo chủ Strada! Ta...thế là đủ rồi! Cả lão và Giáo chủ Cristaldi, và cả những chiến binh chiến đấu vì ta nữa...thế là đủ rồi! ...Là do cảm xúc và sự phản kháng của ta đối với những kẻ đó, đáng nhẽ chúng ta đã có thể rút lui. ...vậy nên chỉ ta mới phải nhận hình phạt! Ta sẽ dùng mạng mình trả đủ!”

Từ biểu cảm đó, tôi có thể cảm nhận được sự quyết tâm mãnh liệt nơi cậu. Cậu ta hiểu rõ những hành động và lời mà mình nói ra, và cũng đã sẵn sàng chịu hình phạt. Strada nở một nụ cười hiền từ và xoa đầu cậu.

“...Một đứa trẻ bất mãn với sự bất công thì thời nào chẳng có. Sự bất mãn của người rất cao quý, rất thuần khiết. Chính bởi vậy nên ta mới một lần nữa cầm kiếm, và các chiến binh mới theo chân người. Thứ ta muốn thấy nhất – chính là họ hoàn toàn chấp nhận đức tin của người và những chiến binh; họ không loại bỏ chúng ta, thật sự chấp nhận chúng ta, và lắng nghe lấy đức tin của chúng ta. Họ...hắn đã suy nghĩ rất nhiều để tìm cách ngăn chúng ta lại. Để làm sao có

thể chấp nhận đức tin của chúng ta mà không dày vò nó – ngay lúc đó, chúng ta đã thua rồi.”

“—Uh.”

Nghe thấy những gì chiến binh già nói, Đức Hồng Y trẻ tuổi câm nín rồi hạ thấp đầu. ...Vốn dĩ từ đầu ông ấy đã hiểu tình huống của phe chúng tôi...kể cả vậy, ông vẫn gánh trên vai sự bất mãn của cậu trai và những chiến binh, và giường kiếm...Strada nói

“Trong thâm tâm ta và Cristaldi, bọn ta cầu xin sự tha thứ của chúa. Giáo chủ Teodoro và những chiến binh vẫn trẻ tuổi. Sự cố này xảy ra là do ta thêm dầu vào lửa – sau khi đã nghe thấy những gì được nói ra trong trận chiến này, và với sự hi sinh của ta, họ sẽ tìm thấy được một lối sống mới.”

--Ah! Lão già này! Lão ta định một mình gánh vác mọi thứ sao!? Ngay từ đầu, để hiểu được sự bất mãn của những chiến binh, lão đã định chịu hoàn toàn trách nhiệm—Nghe những gì Strada thổ lộ, những chiến binh rên lên.

“Giáp!”

“Xin đừng nói vậy!”

“Thưa Giáo chủ, tôi không tiếc gì nuôi gì mạng sống mình!”

“Chúng tôi đã sẵn sàng đi đến Luyện ngục!”

Mọi người đều rơi nước mắt. Tất cả những chiến binh can đảm đều ngăn không cho lão chiến binh già chuộc tội. Chỉ nhìn vậy cũng hiểu được sự ngưỡng mộ mà các chiến binh dành cho Strada. Đối diện với đức tin của ông ta, chúng tôi – cũng cảm thấy khá rắc rối, không biết có nên tiếp tục chiến đấu hay không. Bởi cả hai bên đã mệt mỏi với trận chiến –

“Vậy cứ để ta giết hết bọn người thì sao nhỉ ♪”

Bỗng nhiên, một giọng nói khác vang vọng khắp nơi! Mọi người đều nhìn đi mọi hướng và cuối cùng đều hướng mắt về một điểm. Ở đó có một người phụ nữ ăn mặc kiểu gothic, tay cầm ô – không, một phù thủy, Walburga! Là ả! Lại xâm nhập vào lần nữa! Mọi người đều chĩa vũ khí vào ả ta! Nữ phù thủy nở một nụ cười hân hoan.

“Ngay ở kết thúc có hậu thì ta chen chân vào ♪ -- các người không thấy như thế này cứ như thêm dầu vào lửa sao?”

Nói xong, Walburga gõ chân xuống sàn. Từ vị trí đó, vô số các vòng tròn ma trận xuất hiện và liên tục lan ra và mở rộng! Asnh sáng phát ra cùng lúc sáng đến lóa mắt! Xuất hiện từ vô số những vòng tròn ma trận là – một đàn lớn những ác long nhân bản! Mười, hai mươi, ba mươi...số lượng ác long nhân bản dần dần xuất hiện ra từ những vòng tròn ma trận dịch chuyển đã gần lên đến ba chữ số! Chết tiệt, tại sao con người nay lại triệu hồi ác long nhân bản ngay lúc này chứ! Bao phủ toàn bộ những khu vực lân cận bằng một màu đen – toàn bộ là ác long nhân bản! Phù thủy đứng trước bầy ác long và bắt đầu cười.

“Vậy thì, hãy phô diễn kĩ năng cho chúng thấy nào, các ác long ㄿ”

Walburga đưa tay ra với một nụ cười hết sức trong sáng, đồng thời cũng hết sức ác độc, nhưng ngay trước khi ả ta chuẩn bị ra chỉ thị cho bầy ác long, Rossweisse-san mạnh miệng cười

“—Ta biết thế nào chuyện này sẽ xảy ra mà.”

Rossweisse-san búng tay. Sau đó cả không gian tràn ngập trong ánh sáng màu bạc! Bầu trời, các tòa kiến trúc nhân bản, mặt đất, tất cả mọi thứ ánh lên sắc bạc mạnh mẽ! Đột nhiên, các ác long nhân bản cảm tưởng như mất đi toàn bộ sức mạnh rồi rơi xuống mặt đất! Ngay cả mắt chúng cũng mất đi sự sống và trở nên vô hồn!

“—Uh! Cái này...! Chuyện gì đang xảy ra vậy!?”

Walburga ngạc nhiên bởi sự kiện đột ngột xảy ra. Đến chúng tôi cũng bất ngờ! Làm sao mà... chuyện gì vừa xảy ra vậy!? Rossweisse-san tự tin mỉm cười nói

“Ta đã dự đoán trước việc Qlippoth sẽ đột nhập vào đây, hoặc ác long được triệu hồi. Không gian này được thiết kế và xây dựng bằng kĩ thuật kết giới của chính tôi. Nếu ác long được triệu hồi vào đây, các chức năng hoạt động của chúng sẽ bị phong ấn.”

--Ah! Thật ư! Sau khi dự đoán rằng mấy kẻ đó có thể can thiệp vào, phong ấn để hạn chế hoạt động của lũ ác long được triệu hồi đã được yểm vào đây sao!? Nhưng mà, chúng đến đây có lẽ cũng không phải điều khó đoán. Chúng định dựa vào số lượng để đè bẹp chúng tôi. Tuy nhiên, trong quá trình tìm hiểu để phong ấn Trihexa, Rossweisse-san đã nghĩ ra kĩ thuật kết giới này! Rossweisse-san nhìn về phía Asia.

“Trước đây Asia đã chiến thắng được bọn ác long nhân bản, kĩ thuật này sử dụng việc đó làm nền tảng. Với sự cho phép của em ấy, tôi đã

điều tra những con ác long nhân bản của em ấy. Khi tạo ra kết giới này, tôi đã yểm lên nó kĩ thuật để ngừng chuyển động của chúng ở bên trong.”

Thật tuyệt vời! Sử dụng những manh mối lấy được từ những ác long mà Asia và Fafnir mang đến, cô ấy đã có được một kết quả mãn nhãn! Nếu như vậy thì phong ấn Trihexa cũng không phải vượt quá tầm với! Chỉ ấy thật đúng là một người phụ nữ Bắc Âu tài năng! Nghe vậy, Walburga thở dài – sau đó, cô lại bất ngờ cười lớn.

“Waha, sợ quá đi. Vậy thì, ta nghĩ ta sẽ rút lui vậy ५”

Dù chỉ vừa mới đến, ngay khi nhận ra mình đang ở thế bất lợi là cô ta lập tức rút lui! Cô ta cương quyết rút lui thật đấy! Walburga tạo ra một vòng tròn ma trận dịch chuyển ở dưới chân rồi đánh bái chuồn – vậy nhưng ánh sáng của vòng mà trận cứ nhạt dần đi và rồi nó dần biến mất.

“...Không hoạt động? Dịch chuyển tức thời bị phong ấn ư?”

Walburga bắt đầu dĩ nói với một giọng ngơ ngác.

“—Không, chỉ là tất cả các đường đều đã bị bịt thôi.”

Có một giọng nói khác! Quay lưng lại, tôi nhìn thấy ở đó có [Slash Dog] Ikuse Tobio dẫn theo một con hắc cẩu! Walburga sốc khi nhìn thấy Ikuse-san ở đó.

“—[Slash Dog]!”

Ikuse-san nói chuyện với cô như thể gặp bạn cũ lâu năm vậy.

“Chào, lâu không gặp, phù thủy lửa tím. Cái Thánh Giá mà cô thừa kế thế nào rồi? Xin lỗi nhé, tôi đã chặn hết tất cả những vòng trong ma thuật dịch chuyển mà cô chuẩn bị ở bên ngoài không gian này rồi.”

Nghe vậy, tôi nhìn lên trời – tôi chỉ có thể thấy được mũi của vô số lưỡi kiếm đang chỉ xuống, giống cột băng...trên cùng của vùng không gian rộng lớn này, kiếm xuất hiện khắp mọi nơi...? Lưỡi kiếm méo mó tỏa ra một hào quang dị thường cùng với hoa văn được khắc trên chúng. Walburga hoảng thốt khi nhìn thấy vậy!

“Đ-Đừng có đùa! Ta đã kết hợp ngẫu nhiên hàng chục nghìn phép thuật khác nhau cho kĩ thuật đó đấy!? Chỉ cần thiếp vào đây một thời gian ngắn mà toàn bộ chúng—”

“Đúng vậy, toàn bộ đã bị loại bỏ. Dù sao thì tôi cũng là người lo việc hậu cần mà, nên làm mấy việc như này là đương nhiên thôi.”

“.....Uh! Người có thật là người không thể...!?”

Walburga cân nín. Tôi không rõ có phải là do toàn bộ kĩ thuật của ả bị tiêu hủy trong một thời gian ngắn hay không, nhưng ả ta đang nhìn Ikusa-san như nhìn quái vật. Ikuse-san nói với tôi

“Nhanh chóng đưa ra đòn tấn công quyết định đi nào Hyoudou Issei-kun. Một con Rồng huyền thoại nên tỏa sáng ở trung tâm sân khấu.”

“Ah, vâng!”

Được rồi, nhờ Rossweisse-san và Ikuse-san mà các chức năng của ác long đã ngừng lại và Walburga đã bị nhốt lại tại đây! Dù có hơi bất lịch sự với ông già Strada nhưng tôi phải giải quyết mụ phù thủy này trước! Tất cả các thành viên của [DxD] đã tập trung sự chú ý vào Walburga. Đó là bởi tất cả những người đứng đây đều hiểu rằng kẻ nguy hiểm nhất là mụ phù thủy này. Walburga có thể cảm nhận được sự thù địch từ tất thấy, rồi nhẹ nhàng cười, trước khi cười thật to.

“Ahahahahahahaha!”

Walburga giang hai tay ra! Một tiếng gầm lớn vang lên từ phía sau ả, cùng với đó là ngọn lửa bùng lên dữ dội, tạo thành hình một cây thánh giá!

“Đã vậy, để ta cho các người tận hưởng nó! Balance Breaker của ta!”

Walburga nâng chiến khí lên chỉ bằng một hơi thở, và ngọn lửa tím phản ứng lại bằng cách lan rộng ra trông thấy! Chúng cứ dần dần thay đổi hình dáng, lớn dần lên và cuối cùng tạo thành hình một thánh giá cực lớn! Trói buộc vào nó – là một con rồng tám đầu to lớn! Nó khổng lồ! Thân hình ngoại cỡ của nó phải dài khoảng hai trăm mét! Tuy nhiên, tôi biết cái thứ đó! – Đó là Yamata no Orochi! Bảo sao nhìn quen thế. Mới hôm nào tôi còn đấu với người kiếm sĩ bị nó điều khiển! Walburga đứng trước Yamata no Orochi được tạo nên từ lửa rồi nói

“—Đây là Balance Breaker đặc biệt của ta [Incinerate Antiphon Calvario ♪”

Strada nhìn vào con ác long bị trói buộc vào cây thánh giá rồi nói

“Ta đã từng nghe về khả năng của người hiện đang sở hữu của Thánh Giá; nó thay đổi tùy theo hình dạng và chức năng tùy theo vật bị trói buộc với cây thánh giá. Gần đây Orochi đã bị trói buộc phải không?”

Vậy là Balance Breaker đặc biệt của cô ta thật sự có khả năng kiểu này! Sau khi nghe vậy, phù thủy nói

“Thanh kiếm của Yaegaki-kun chỉ giam giữ được nửa phần linh hồn của [Yamata no Orochi] thôi, nửa còn lại bị hấp thụ bởi ngọn lửa tím của ta. Đó là bởi hình dáng thực của Longinus này vốn là dạng độc lập ♪”

...Có bao nhiêu thứ để hấp thụ mà cuối cùng lại là một con ác long! Dùng thánh vật để trói buộc linh hồn của ác long rồi sản xuất hàng loạt nó nghe vẻ khá là hỗn loạn! Vậy nhưng, dù nó đúng là một con ác long, nhưng cơ thể của nó lại được tạo ra từ lửa của thánh vật. Quỷ chắc chắn sẽ bị tiêu diệt ngay khi chạm vào ngọn lửa này. Tuy nhiên, có một người can đảm tiến lên trước – là Xenovia. Hai tay cô ấy đang cầm Excalibur và Durandal rồi di chuyển lên phía trước.

“Hãy để tôi. Với tình huống hiện tại thì nó có thể khả thi.”

Biểu cảm của cô ấy tràn ngập tự tin, như thể chính nó đang đảm bảo cho hành động liều lĩnh này vậy. Trong trận chiến trước với Strada, có thể Xenovia đã làm chủ được sức mạnh thật sự của Durandal. Nhưng tớ sẽ cùng đi với cậu! Tôi đứng cạnh Xenovia, chỉ vào Walburga và nói

“Bây giờ cô sẽ bị đánh bại bởi bọn tôi!”

Sau khi nói vậy, tôi ra lệnh cho các wyvern của mình bay lên trước! Xenovia đứng im và bắt đầu nâng sức mạnh của hai thanh thánh kiếm. Tôi có thể nhìn rõ thánh lực dày đặc và tập trung xung quanh bao bọc lấy những thanh kiếm!

“Các người nghĩ chỉ với hai người có thể làm nên chuyện sao!?”

Tôi tránh cơn bão phép được tạo ra bởi Walburga cùng với hơi thở của Yamata no Orochi, và bắt đầu tăng cường sức mạnh! Đối thủ là phụ nữ. cả Dress Break và Bilingual có thể được sử dụng! Vậy nhưng Azazel-sensei có nói rằng Walburga có thể dùng ma thuật để kháng lại những đòn đó! Nếu vậy thì, những gì tôi cần làm chỉ là – vượt qua cả lớp phòng thủ ma thuật của ả ta! Tôi ra lệnh cho các wyvern bao quanh Walburga, cho phép chúng bay lượn trên không trung! Walburga phiền phức muốn bắn hạ chúng bằng ma thuật. Vậy nhưng

bắn rụng một hay hai con thôi thì thật vô nghĩa! Chỉ cần chúng đánh trúng cô ta thôi thì điều kiện kích hoạt khả năng của tôi đã được đáp ứng!

[Phản đòn!]

Các wyvern tự do bay lượn trên không trung phản lại đòn phép thuật của phù thủy trong khi làm khó ả và tìm lấy một sơ hở. Cuối cùng, một con trong số chúng chạm nhẹ vào vai ả! Trong khoảnh khắc, hình mẫu kĩ thuật của tôi xuất hiện trên vai của Walburga! —Thời điểm hoàn hảo! Tôi truyền năng lượng vào tay phải mình rồi hét lên

“—Penetrate!”

[Penetrate!!]

Giọng nói từ Sacred gear của tôi vang vọng! sau đó tôi nâng cao quý lực để mở rộng không gian huyền bí xung quanh mình!

“—Bilingual!”

Kĩ thuật – bao quanh Walburga! Bilingual đã thành công kích hoạt lên phù thủy. Sau đó oppai của Walburga bắt đầu nói cho tôi suy nghĩ của phù thủy.

“Sau đòn này, mình sẽ dùng ma thuật nguyên tố tấn công, cùng với đó là dùng [Yamata no Orochi] để ghim Sekiryutei xuống. Song song với đó mình sẽ tìm cơ hội để giải phóng ngọn lửa tím vào các thành viên của [DxD] đang đợi ở phía sau.”

--Ah! Dù đúng là mình hiểu được suy nghĩ của Walburga thật, vậy nhưng giọng của ngực cô ta nghe như thể của một vị tướng đã chinh chiến qua bao nhiêu trận mạc ở thời Sengoku vậy!? Có cả thể loại oppai như vậy luôn!? Tôi như bị đánh trúng một võ thật đau vậy! Ah. Mà kệ, dù sao thì nó vẫn để tôi hiểu được kế hoạch của phù thủy! Tôi bay thẳng lên trước, dự đoán được những hành động của ả, tôi bắn hạ toàn bộ các đòn tấn công ma thuật nguyên tố của cô ta, sau đó ả ta ngừng tấn công! Walburga hết sức ngạc nhiên khi nhận ra Bilingual đã được dùng lên mình!

“Đừng có đùa!? Ta bị đánh trúng bởi cái kĩ thuật dị thường đó sao!? L-Làm sao mà, ta là vô đối cơ mà!”

Cũng bởi tình huống hiện đang không có lợi cho mình, cô ta thậm chí còn bị Bilingual làm cho sốc hơn! Đúng là kĩ thuật đó hơi dị thật, tôi rất xin lỗi! Tuy nhiên, miễn là tôi sử dụng nó cùng Penetrate lên các

đối thủ nữ, tôi là bất bại! Tôi có thể dự đoán trước toàn bộ những hành động của ả! Vậy là xong rồi! Tôi tránh toàn bộ những đòn phép thậm chí còn mạnh hơn Rossweisse-san của ả hoặc bắn hạ chúng bằng lửa rồng, rồi rút ngắn khoảng cách giữa chúng tôi lại trong giây lát! Tôi lường lự đặt tay mình lên Walburga; đó là một thói quen!

“Dress Break!”

Tôi xé tan quần áo của Walburga một cách ngẫu nhiên! Đáng oppai của cô ta không đẹp lắm! Hồng nhỏ, mông nhỏ! Sự kiên trì và cố gắng hiến cho sự nghiệp biến thái của tôi cuối cùng cũng đơm trái ngọt!

“Mou, tên rồng biến thái này!”

Dù phàn nàn như vậy, trong một tình huống như vậy, Walburga không hề có ý định che cơ thể lồ lộ của mình mà tiếp tục tấn công tôi; đáng ngưỡng mộ, đáng ngưỡng mộ! –Sau đó Xenovia thông báo!

—“Tớ đến đây, Ise. Chính là nó!”

Xenovia nói vậy, rồi nhắc cả hai thanh thánh kiếm lên – dù đang tỏa ra luồng thánh quang dày đặc hơn bao giờ hết, chúng vẫn rất ổn định! Xenovia liền nói

“Chính bởi chưa có khả năng kiểm soát sức mạnh hủy diệt của Durandal, tớ đã tạm thời sử dụng Excalibur để điều khiển nó lúc trước. Hơn nữa, đó cũng là để sử dụng các khả năng của Excalibur và rèn luyện kỹ năng. Tuy nhiên, bản chất của Durandal và của tớ – vẫn luôn dâng trào trong thân thể. Dù bản chất phong cách chiến đấu của tớ là đúng đắn, nhưng do mù quáng theo đuổi sức mạnh, tớ đã đi chệch khỏi cái bản chất đó. Sau khi phạm sai lầm, tớ đã tự chất vấn bản thân, và đã quyết định sẽ quay trở lại phong cách chiến đấu lúc trước của mình.”

Chỉ bằng sức mạnh thật sự của Durandal + Excalibur Destruction hoặc Ascalon, cô ấy đã từng dùng phong cách chiến đấu hai tay, nhưng sau khi chạm trán với những đối thủ không thể đánh bại chỉ bằng sức mạnh không, cô ấy cũng bắt đầu sử dụng nhiều khả năng khác của Excalibur. Dù rằng hiện tại trước mắt tôi, cô ấy đang dùng phong cách chiến đấu lúc trước; tăng sức mạnh bằng song kiếm – dù vậy, bầu không khí bao quanh cô, và cả cách thức sử dụng hiện cũng đã khác hoàn toàn lúc trước. Dù đang mang theo một luồng khí hủy diệt, thánh lực hiện rất ổn định và không gây cảm giác nguy hiểm chút nào cả. Xenovia chõng hai thanh kiếm lên nhau tạo thành hình chữ thập, rồi hét lên!

“Bởi những kinh nghiệm tớ đã trải qua, nay tớ đã quay trở lại với bản chất thật của mình! Chúng đã trở thành một phần máu thịt của tớ mà tớ hoàn toàn có thể điều khiển Durandal! Này Durandal, hãy sắc bén lại! Cả Excalibur cũng vậy! Cùng với Durandal, hãy hỗ trợ ta, chỉ dẫn ta để có thể phát triển hơn nữa!”

Thánh quang của Durandal và Excalibur được giải phóng! Luồng sáng rạng rỡ từ hai thanh kiếm chiếu sáng toàn bộ không gian, vươn đến cả bầu trời! Xenovia nhắc lên hai thanh thánh kiếm được bao bọc trong luồng thánh quang vô tận! Nhưng một ngọn lửa lớn phun ra từ miệng ác long tám đầu chuẩn bị chạm trúng Xenovia! Lửa tím! Do được bổ sung bởi thánh quang từ thánh vật, nhiều khả năng là đối với một con quỷ thì chỉ cần một phát là tiêu diệt nếu dính trực diện! Tuy nhiên, đã có những người đồng đội đáng tin cậy lo việc này rồi!

“Tôi sẽ không để cô làm vậy đâu!”

“Đúng vậy!”

Irina và Koneko-chan lần lượt sử dụng Hauteclere và sức mạnh thanh tủy để đánh bật quả cầu lửa!

< <Làm sao bọn ta để cô thoát được! > >

“Nói hay lắm.”

Darkness Gasper và Kiba sử dụng thánh quỷ kiếm tự tin loại bỏ nốt phần còn lại của quả cầu lửa từ phía trước! Cậu nhóc Gasper đó đang ngày càng giống quái vật hơn!”

“Bọn tôi cũng lên!”

“Eh!”

“Hủy diệt là lĩnh vực sân nhà của nhóm Gremory rồi.”

Nhóm ba onee-sans Akeno-san, Rias, Rossweisse-san mỗi người giải phóng ra những Thánh Long Lôi, các viên đạn với sức mạnh hủy diệt, và đạn ma pháp, lần lượt hủy diệt từng chiếc đầu rồng một! Đã nói đến hủy diệt thì chúng tôi là chuyên gia! Ở phần cổ của Yamata no Orochi mà đầu bị tiêu hủy mất, lửa tím tụ lại và có vẻ như nó chuẩn bị tái tạo lại những cái đầu đã mất. Ngay lúc đó, nhiều sợi dây được bao bọc trong ngọn lửa đen lao đến!

“—Làm tốt lắm.”

Saji! Những sợi dây từ phần giáp tay của cậu ta kéo dài ra, trói buộc toàn bộ cơ thể con rồng! Cơ thể lửa tím khổng lồ dần dần bị ăn mòn bởi ngọn lửa đen huyền! Lời nguyện có thể được chứng kiến bằng mắt thường hiện lên, và bao bọc lấy cơ thể ác long! Lời nguyện của Vritra rất mạnh mẽ, một khi nó đã bén vào cơ thể, hoá giải lời nguyện là việc rất khó khăn. Bởi ngọn lửa có gây nên đau đớn, sức mạnh thể xác và linh hồn sẽ bị rút đi dần dần, cuối cùng giảm đến chỉ còn tro bụi. Những sợi dây này bám mạnh mẽ lấy cơ thể vật chủ, hấp thụ sức mạnh của chúng, do đó người ta thường kinh sợ khả năng này.

“—Xenovia-san, với tư cách là ứng cử viên phó chủ tịch, tôi có nghĩa vụ ra mặt và giúp đỡ cho chủ tịch. Sau đòn này là phụ thuộc hoàn toàn vào cậu.”

Saji nói với Xenovia khi cậu bật ngón cái! Nghe thấy lời nói đùa của Saji, cô ấy cười tự tin trả lời

“Ah, nếu vậy thì tôi sẽ không kiềm chế nữa đâu! Ba chúng ta là những lưỡi kiếm sắt bén! tốt, vậy chúng ta sẽ lên cùng nhau!”

Xenovia tạo thành hình cây thập giá bằng hai thanh thánh kiếm vẫn lượng thánh quan đang tiếp tục tăng lên, rồi giải phóng ra một đòn chém! Dòng chảy của hào quang có thể được miêu tả như một đám mây hình thánh giá lớn, rồi bắn bùng lên trước! Trong khoảnh khắc, toàn bộ những thứ ngáng đường nó đều bị xẻ làm đôi. Cuối cùng, cây thánh giá cắt đôi ngọn lửa tím [Yamata no Orochi] khổng lồ. Mĩa mai thay, cây thánh giá, vốn là một thánh vật, lại bị xẻ đôi bởi một thánh giá được tạo nên từ hai thanh thánh kiếm – làn sóng chém lìa cơ thể ác long thậm chí còn xẻ đôi cả không gian nhân tạo, tạo nên một vết rạn lớn. Nhìn vào trong vết rạn thậm chí còn thấy được cả khoảng trống không gian.

“—Tên nó sẽ là Cross Crisis.”

Xenovia ra quyết định rồi nói vậy! Dù chỉ có một nửa linh hồn, nhưng để có thể hạ gục được cây thánh giá cùng với con ác long đó thì sức mạnh này hẳn cũng phải rất dị thường! Tuy nhiên, tôi không thể để Xenovia chiếm hết sân khấu thế được! Vậy thì, tôi cũng sẽ phải ra được một đòn chiến thắng nhé!

“...Làm sao mà, tại sao ngọn lửa tím của ta lại...!”

Walburga chết đứng tại chỗ bởi dư chấn sau việc Balance Breaker của mình bị cắt làm đôi! Tôi không ngừng sử dụng các wyvern để gia tăng sức mạnh, chuẩn bị khai hỏa Crimson Blaster!

“...Con ác long không thể bị trói buộc hoàn toàn vào cây Thánh giá....? Nhưng mà, [Kẻ chịu tang] trong cơ thể mình nói rằng điều đó là khả thi mà...!”

Đối diện với phù thủy đang câm nín, tôi hoàn thành việc sạc năng lượng rồi phóng ra đòn tấn công!

“Crimson Blaaaasteerrr!”

[Fang Blast Booster!!!!]

Luồng khí đỏ mạnh được phóng ra từ nòng pháo của tôi bao bọc lấy ả phù thủy--.

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

New Life

Part 1

Trên chiến trường nơi làn khói đã dần mờ nhạt—. Những chiến binh nhà thờ phe nổi loạn những kẻ chiến đấu với chúng tôi đã hạ vũ khí xuống. Cùng lúc đó, kẻ chủ mưu Ewald Cristaldi và Vasco Strada cũng đã đầu hàng.

“Chúng tôi thua rồi, chúng tôi đầu hàng vô điều kiện.”

Lão già Strada, phải chịu thẩm vấn, ông ta đi về phía vòng phép dịch chuyển đặc biệt. Walburga cũng bị trúng đòn... hứng chịu Crimson Blaster mà không có thương tích đáng kể. Có vẻ như khi đòn tấn công lao thẳng vào ả, ả ta đã kịp tạo ra một lá chắn bảo vệ. Nhưng, vì ả đã bất tỉnh, nên sẽ được nghỉ ngơi ngay lập tức và được đưa đến khoa trị liệu ở dưới Thế giới ngầm... Dù vừa hay tin sau khi Walburga bị đánh bại... Vẫn có một vài ngọn lửa tím tỏa ra từ Walburga. Ikuse Tobio-san phải sử dụng đèn lồng đặc biệt để thu thập những ngọn lửa này vì cảm thấy bất an với chúng. Ikuse-san nói

“Longinus này rất khác so với những Sacred Gears khác, sẽ tìm kiếm chủ nhân mới của mình, dù có vài trường hợp nó sẽ không rời bỏ chủ nhân của mình. Mặc dù đây là Sacred Gear của mục thủ thủy kia, nhưng không loại trừ khả năng rằng Sacred Gear này sẽ thuộc về người khác sau này. Nếu chuyện gì không hay xảy đến, Sacred Gear này sẽ kích sinh tâm hồn chủ nhân nó, và có khả năng thay đổi chủ nhân. Vì vậy, nếu không bị thu phục, nó sẽ đi tìm chủ nhân thích hợp.”

Ra là vậy. ... Vẫn có một Longinus như vậy ư. Vậy ra đây là loại độc lập? T- Thế thì, con sư tử của Sairaorg-san cũng được chuyển thể từ 1 cây rìu.... Longinus của Vali và tôi cũng đang trải qua những thay đổi bất thường. Longinus chứa đựng 1 sức mạnh bất thường vượt xa Sacred Gear thông thường. Tuy nhiên, những đồng chí của tôi cũng đang mạnh mẽ hơn... Thanh thánh quý kiếm của Kiba không chỉ đơn thuần là bóng tối nữa, mà trở thành một luồng hào tuyệt đẹp quang giữa Thánh Quang và Quỷ Lực. Sau khi tích lũy nhiều kinh nghiệm, Xenovia lại trở về với phong cách chiến đấu thông thường của cô ấy, mang Durandal và Excalibur lên 1 tầm cao mới. Balance Breaker của

Saji cũng trở nên ngày càng đáng sợ hơn, thậm chí Balance Breaker của Shinra-senpai cũng rất khủng khiếp... Arthur người rời đi ngay sau đó cũng là một kiếm sĩ mới 1 sức mạnh đáng kinh ngạc. Nếu Dulio, Vali, và Sairaorg-san nằm trong danh sách.... ... Trong trường hợp cấp bách, 1 đội như vậy có thể đối mặt với đối thủ thuộc tầng lớp [Thần]. Khi đang chìm trong suy tư, lão già Strada tiến lại gần chúng tôi và lấy thứ gì đó từ trong túi của lão.

“Đầu tiên, tôi muốn đưa thứ này cho cô.”

Lão đưa ra 1 xấp thư. “Sơ Asia, sơ còn nhớ tôi nữa không?”

Asia gật đầu trả lời câu hỏi của Strada.

“Có chứ, chúng ta mới chỉ gặp nhau 1 lần mà thôi.”

“Hmm, sơ không chỉ là một con chiên có đức tin mãnh liệt mà là còn là một cô gái nhân hậu. — Làm ơn hãy chấp nhận những thứ này.”

Strada trao bức thư cho Asia, Asia nhận chúng với vẻ bất ngờ.

“Đây là...?”

“Chúng là bức thư cảm ơn từ những người cô đã từng chữa trị.”

“—”

Asia lặng thinh một hồi. ... Chúng là những bức thư cảm ơn vì đã chữa trị giúp họ lúc Asia còn là sơ. Lão già Strada nói tiếp.

“Sau khi cô rời khỏi nhà thờ, những bức thư này vẫn tiếp tục được gửi đến.”

“... Tại sao ông lại đưa những thứ này cho tôi? Lẽ ra ông nên vứt bỏ chúng ngay đi chứ...?”

Strada kéo tay của Asia, rồi nhẹ nhàng cười.

“...Khi ta nghe rằng cô bị trục xuất, ta rất muốn tìm đến chỗ cô ngay lập tức...nhưng, ta không đến kịp. — Ta rất tiếc.”

Những lời nói ấy tới Asia — làm cô ấy dần dụa trong nước mắt. Jisan — luôn muốn cứu Asia...!

“...Tôi...việc này...!”

“Ta mong cô sẽ hồi âm cho những người đã gửi thư cho cô, nếu thích

cô có thể tới thăm họ. — Ta đã sắp xếp mọi chuyện ổn thỏa rồi. Bây giờ, cô chỉ việc báo cho Nhà thờ thôi.”

Strada xoa đầu Asia khi em ấy đang khóc, trong khi Asia cố gắng không tạo ra tiếng động. Tôi hiểu rồi, việc Asia đã làm trong Nhà thờ để cứu người — không hề vô ích một chút nào! Kể cả tôi khi biết chuyện này, cũng rất vui! Lão già sau đó nói với Azazel-sensei người vừa đến đây sau trận chiến.

“Cựu Lãnh đạo-dono. Có vẻ những kẻ phản bội đang theo dõi chúng tôi cũng đã xuất hiện.”

“Ừm, cảm ơn ông.”

Tôi thấy bất ngờ giữa cuộc nói chuyện của 2 người họ. Xem xét từ phía sau, sensei giải thích đầu đuôi câu chuyện.

“Chúng ta đã biết trước rằng tên khốn Rizevim đã gây ra cuộc bạo loạn này. Điều này cũng cho thấy có những kẻ phản bội trong Nhà thờ cũng cấu kết với hắn. Đó là lý do tại sao chúng ta muốn chúng xuất hiện trong trận chiến với nhóm nổi loạn. Chắc chắn là, Walburga đã xâm nhập vào chiến trường đúng không? Nói cách khác, những kẻ phản bội đã được biết về kỹ thuật để vào khu vực này.”

Xem xét tình hình, những kẻ phản bội chắc đã bị bắt rồi. Strada nói

“Đưa nhóm nổi loạn tới nơi này đồng thời cũng để dụ đám này ra. Đã là rắc rối không nhỏ cho Ngài Cựu Lãnh Đạo Thiên Thần Sa Ngã rồi.”

Đúng vậy, sensei nói rằng lão già Strada và những người khác đến để chịu trách nhiệm như những người cầm đầu trong cuộc nổi loạn với mục đích truy ra kẻ phản bội... Nếu vậy, khi có những thử mìn ảm xảy ra trong nội bộ, ngăn chặn nhóm nổi loạn này không có nghĩa sẽ có thể ngăn chặn được tất cả. Giữa sensei và Strada, họ dường như có thể thân giao cách cảm với nhau mà không cần đối mặt. Sensei gật đầu

“Đừng lo. Dẫu sao, đây cũng là 1 cơ hội tốt cho lũ trẻ luyện tập. Đây cũng là 1 cách thử khả năng lá chắn và kỹ thuật phong ấn của Rossweisse.”

Rossweisse-san bật cười 1 cách tự hào.

“Thông thường, cũng may là những kẻ xâm nhập đã bị tóm gọn trong 1 cuộc đột kích, nhưng cũng may là chiến trường này sau đó không bị phá hủy nữa.”

Theo những gì chị ấy nói, kết cấu của chiến trường này rất vững chãi, nhờ vậy, sau trận chiến, nó vẫn còn nguyên vẹn. ... Dù vẫn đang trong thời gian nghiên cứu, kỹ năng phong ấn và lá chắn của Rossweisse-san đã cho sensei thấy cách nó được sử dụng. Nhưng lũ Ác Long cũng đã bị bắt sau khi kiệt sức, cũng vì lý do nghiên cứu hay thí nghiệm gì đó, nó cũng đã được gửi tới vài tổ chức. —Lúc đó, Strada lại tiếp tục mò mẫm thứ gì đó trong túi, và lấy ra 1 cái chén nhỏ.

“Ngài Cựu Lãnh Đạo Thiên Thần Sa Ngã, có 1 thứ quan trọng tôi muốn trao cho ngài. Đây coi như là quà đền bù cho thiệt hại lần này. Yên tâm đi, nó không còn nguy hiểm đâu.”

Sensei nhận lấy cái chén nhỏ. Bên trong... là 1 mảnh vỡ gốm. Mắt sensei lóe lên khi thấy nó, sau đó lăm bầm

“...Ah, đúng rồi, đây chính là nó.”

“Sensei, đây là gì?”

Sau khi nghe tôi hỏi, thầy trả lời

“... Đây là mảnh vỡ của Chén Thánh. Đây là hàng thật.”

“—!?”

Thông tin này khiến mọi thành viên của [DxD] bất ngờ! Eh, đương nhiên chúng tôi chắc chắn sẽ bất ngờ rồi! Thầy ấy thực sự đã nói đây là mảnh vỡ thật của Chén Thánh! Thật không vậy? Sensei bình tâm và hỏi Strada

“Đây là nó phải không, Strada?”

Strada gật đầu. Lão sau đó nhìn về phía Rias và Kiba.

“ [Mã] của Rias Gremory cũng ở đây nữa sao. —Isaiah, ta đã nghe về cậu từ đồng đội của cậu trong trụ sở đó.”

Sau khi nghe cái tên đó, Kiba cực kỳ sốc.

“— ... Tại sao ông lại biết đến nó?”

Isaiah... Đó là tên của Kiba khi cậu ta còn đang là vật thí nghiệm cho thánh kiếm? Cậu ta, thực sự chưa từng kể cho chúng tôi nghe về nó. Strada tiếp tục

“ Sau nhiều thí nghiệm liên tục, có những đứa trẻ đã ra đi mãi mãi;

chủ yếu là vì chúng mất mạng . — Chỉ có 1 trường hợp ngoại lệ. Tosca; cậu có nhớ cái tên nào như vậy không?”

Kiba bị sốc, mắt cậu ta mở rộng. Sau đó, cậu ta chỉ biết gật đầu. Strada nhìn về phía cấp dưới của lão. Sau đó, 1 cô gái trẻ bước ra từ nhóm những chiến binh. Nhìn tầm 12 đến 13 tuổi với mái tóc trắng tẽ 2 bên. Ngay sau khi thấy Kiba, cô ấy vội vã che miệng lại, và cố cầm nước mắt.

“...Isaiah?”

Cô gái hỏi. Kiba cũng rất sốc với 2 dòng lệ chảy xuống má.

“...! L-Là, s-Sao lại...! Cậu là Tosca à ...?”

“...Mmm.”

Strada nói với Kiba và chúng tôi

“Chỉ cô gái này với tấm lá chắn dạng Sacred Gear là sống sót. Điều này mới được phát hiện sau cuộc thí nghiệm, và Valper đã không thể làm gì cô ấy. Dù người sở hữu đang trong trạng thái hoạt động, nhưng không thể khống chế được sức mạnh của mình, những nhà nghiên cứu không còn sự lựa chọn nào khác ngoài nhốt cô ấy vào trong 1 phòng chứa bí mật của trụ sở. Và khi Valper bị trục xuất, cô ấy đã được tìm thấy trong cuộc tìm kiếm ở trụ sở. Nhưng chính chúng tôi cũng bất lực không tài nào hóa giải tấm lá chắn. Nhưng sau khi các phe hợp lực, chúng tôi cuối cùng cũng có thể hóa giải lá chắn bằng công nghệ của Thiên Thần Sa Ngã.”

... Còn sống! 1 chiến hữu của Kiba vẫn còn sống! Và người ấy đã được cứu bởi người của Nhà thờ! Strada nói

“Vì cô ấy vẫn đang trong tình trạng hoạt động trong tấm chắn, sự phát triển cơ thể cũng vì thế mà dừng lại, có vẻ như cô ấy đã rất yếu. Dù thế, đưa cô ấy tới đây cũng không phải đề gì lớn.”

Cô gái cứ thế mà tiến về phía Kiba, và sau đó giang tay vuốt má cậu ta.

“Isaiah, cậu đã lớn rồi.... ... Chúng ta hoàn toàn đã đoàn tụ rồi.”

Cô gái nhón chân nhìn Kiba. Kiba cầm tay cô ấy, và lắc đầu đăm lệ.

“...Không sao đâu, không sao đâu.... ... Ổn cả rồi mà.”

Sau khi đoàn tụ sau 1 quãng thời gian dài, họ ôm chầm lấy nhau—. “

Tốt rồi. Isaiah còn sống và vẫn khỏe.”

“—Ah, tôi hiểu rồi... Nó đã giải thích mọi thứ....Cậu, các cậu, tôi...còn sống... là tất cả mọi thứ....”

.Cả tôi và các đồng đội đều lặng thinh, không thể làm gì ngoài việc cảm động trước sự đoàn tụ của họ. ... Kiba, tốt quá. Thứ cậu đã sống cho tới bây giờ, hoàn toàn tồn tại! Vì cậu sống tới tận bây giờ, cậu mới có thể gặp lại cô gái này 1 lần nữa! Đúng vậy, cậu nên vui mừng vì được sống lâu nhất có thể! Nó chỉ đủ khi cậu tiếp tục sống hạnh phúc mà thôi! Vì những đứa trẻ ấy chưa bao giờ có mong ước được trả thù! Lão già Strada nói khi cuộc đoàn tụ của họ còn đang dở

“ Hãy mang cô ấy theo cậu. Nếu cô ấy tiếp tục ở nhà thờ, sẽ có người lợi dụng cô ấy.”

Kiba nói rồi ôm chầm lấy cô ấy

“Giáo chủ Strada...Tôi...”

Strada lắc đầu.

“Cậu không cần phải tha thứ cho ta, Quân Mã à. Nếu cậu làm vậy, nó sẽ làm lưỡi gươm của cậu bị vấy bẩn. Hãy để khoảng cách giữa thần thánh và bóng tối trở thành nguồn năng lượng của cậu.”

“... Giáo chủ Strada.”

Lão cũng xoa đầu Xenovia.

“Chiến binh Xenovia. Cách cô chiến đấu cùng nhóc Sekiryuutei rất đáng kinh ngạc. —Tình yêu, thiếu nữ Xenovia. Durandal cũng sẽ vị tha hơn nếu có tình yêu.”

Nói xong, Strada đi về phía vòng tròn dịch chuyển ma thuật vì lão phải bị thẩm vấn. Tôi—hét to tới lão già rồi hồi

“ Từ từ đã...ông, đầu tiên đưa thư cho Asia, sau đó lại giao chiến hữu của Kiba, rồi giao lại mảnh vỡ của Chén Thánh; Có phải ông đã chuẩn bị những điều này trước khi trận chiến này bắt đầu ?”

Strada giữ im lặng. Lão đơn giản chỉ nở 1 nụ cười trên khuôn mặt nhiều nếp nhăn, và đắm thẳng vào không khí. Tôi chỉ có thể thấy cái lưng vĩ đại của lão — nó tan biến vào ánh sáng mờ ảo của vòng tròn ma thuật. Vasco Strada. — Ông trùm của những chiến binh Nhà Thờ —. Asia,Kiba,và Xenovia là những người đã lạc lối khi họ ở trong

Giáo Hội. Giáo Chủ Hồng Y người biểu tượng cho sức mạnh đường như cho họ câu trả lời—. Ông ấy thật sự là 1 người vĩ đại—.

Part 2

Vài ngày sau trận chiến—. Hôm nay là ngày Ravel trở về Thế Giới Ngầm. Cuối cùng thì cũng đến ngày tranh cử, những ứng viên chức Chủ Tịch Hội Học Sinh đang đứng lên phát biểu! Sau khi các giáo viên và học sinh của trường tụ họp đông đủ tại nhà thể thao, họ sẽ nghe bài phát biểu trước khi bình chọn. Đây có lẽ là thời khắc quan trọng nhất của Xenovia. Các thí sinh lần lượt nói, Saji, người đang ứng cử cho chức Phó Chủ Tịch bước lên sân khấu.

“Thưa mọi người, lý do trở thành Phó Chủ Tịch của Hội Học Sinh là —”

Saji nói những lời lẽ hợp lý qua micro. Có lẽ, đó là những thứ liên quan tới hòa bình thế giới mà cậu ta sẽ nói về mà thôi. Phản hồi của các học sinh có vẻ rất tích cực.

“Yo, chúng tôi đang mong chờ ngôi sao của câu lạc bộ thể thao”

Dù có 1 vài lời chế nhạo hòa cùng tiếng cười, nhưng đó vẫn là 1 bài phát biểu hết sức thuyết phục .

“— Nói tóm lại, trong khi tôi tiếp tục các chính sách của chủ tịch trước, tôi dự định sẽ điều hành Hội Học Sinh tốt nhất có thể. Còn các CLB thể thao khác, đặc biệt là các nam sinh! Thậm chí nếu bạn có bình chọn cho tôi, nếu các bạn không nghe chính kiến của tôi, tôi sẽ gặp rắc rối; nếu được bình chọn, hãy nghe ít nhất 2/3 những gì tôi nói ở đây.”

Tiếng cười của các học sinh vang vọng từ đầu đến cuối tòa nhà, và bài phát biểu của Saji kết thúc nó. Oh, phản hồi của các học sinh khá tốt. Như vậy, chức Phó Chủ Tịch năm nay chắc chắn sẽ thuộc về cậu ấy.

“Tiếp theo, bài phát biểu của các thí sinh cho chức Chủ Tịch Hội Học Sinh. Hanakai-san, xin mời .”

Hanakai-san đứng dậy sau khi được gọi tên, đứng trước micro. Hanakai-san nói với tông giọng rụt rè.

“Lý do tôi chạy đua cho vị trí Chủ Tịch Hội Học Sinh là — Tôi luôn luôn theo dõi và học hỏi hình mẫu của Sona-senpai, trong khi thực hiện nguyện vọng của Cựu Chủ Tịch, cùng lúc, tôi muốn làm lại 1

Học Viện Kuoh mới cùng mọi người.”

Bài phát biểu của cô ấy rất thuyết phục, và đi thẳng vào vấn đề, các học sinh có vẻ rất hiểu vấn đề của nó. Hanakai-san thẳng thắn bày tỏ những tư tưởng và kinh nghiệm khi cô ấy quan sát Cựu chủ tịch Sona, và với thái độ và phản ứng mà Chủ tịch Hội Học Sinh kế nhiệm nên có, cô ấy minh họa rõ ràng và súc tích tầm nhìn mới cho Học Viện Kuoh tới các học sinh. Đó là 1 bài phát biểu thú vị làm cho các học sinh cảm nhận được sự chân thành của Hanakai-san đối với Hội Học Sinh.

“— Người vừa được gọi tên, tầm nhìn của 1 Học Viện Kuoh mới đã được đưa ra bởi Hanakai. Hãy cho cô ấy 1 tràng pháo tay.”

Nhiều học sinh vỗ tay. ...Mọi người lặng lẽ nghe bài phát biểu của cô ấy.... Nếu mọi thứ cứ tiếp diễn, mọi phiếu bầu sẽ thuộc về Hanakai-san! Vậy, người cuối cùng rời khỏi ghế là—

“Cuối cùng, đã đến lượt Xenovia-san người cũng đang chạy đua cho chức Chủ Tịch Hội Học Sinh. Hãy bắt đầu bài phát biểu của bạn.”

Đó là Xenovia! Đây cũng là màn cuối rồi! Woah, tôi đang cảm thấy vô cùng hồi hộp kể cả khi cô ấy đã đứng trước micro!

“Xenovia-chan, cậu sẽ ổn thôi!”

“T-Tôi vẫn sẽ bầu cho Xenovia-san dù bài phát biểu của cô ấy có tệ đến đâu đi nữa!”

Ngồi bên trái và phải tôi, Matsuda và Motohamo đang che giấu sự căng thẳng như là fan của Xenovia. ...Thực ra, đêm qua, tôi đã giúp Xenovia luyện tập bài phát biểu của cô ấy. Nội dung thì quá tuyệt. Asia, Irina, và Kiryuu cũng đã giúp cô ấy, làm phần kết cho các điểm chính; nội dung thì hay và rất dễ hiểu. — Nhưng, tôi cảm giác như thể đây không phải là phong cách của Xenovia. Nếu là cô ấy... thì bài phát biểu nên giống như cô ấy, và sẽ là tuyệt nhất nếu nó truyền tải những gì cô ấy nói. Mặc dù tôi nghĩ vậy, tôi vẫn mong chờ Xenovia đứng trước micro. Cuối cùng Xenovia đứng trước micro, và nhìn toàn bộ trường. Cô ấy sau đó thốt lên, và sắp bắt đầu. —Nhưng, sau khi cô ấy mở miệng, 1 dòng suy nghĩ vội chạy qua qua tâm trí Xenovia. Tiếp đó, cô ấy đặt lại bài phát biểu vào trong túi. Sau đó, điều chỉnh nhịp thở. Xenovia bắt đầu phát biểu.

“...Trước đây, tôi là một người thiển cận về thế giới bên ngoài vì tôi được nuôi nấng bởi 1 trụ sở liên quan tới Giáo Hội. Trước khi chuyển đến đây, tôi chưa từng nghĩ mình có thể dung từ ‘học sinh’

đối với bản thân. Về mặt giáo dục trong đất nước này, Tôi đã bỏ ra 10 năm học hỏi, không phải ở ngôi trường này, mà là ở Giáo Hội.”

Bài phát biểu đột ngột của Xenovia khiến mọi học sinh thấy choáng váng, nhưng dù vậy, Xenovia tiếp tục.

“Tôi chạy đua cho vị trí Chủ Tịch Hội Học Sinh vì cuộc sống của tôi trong ngôi trường này rất hạnh phúc. Đây là ngôi trường đầu tiên mà tôi đặt chân vào kể từ khi được sinh ra. Ở đây, tôi luôn được vui vẻ. Rất nhiều môn học thú vị, chơi đùa cùng các bạn trong lớp cũng rất vui, các hoạt động của CLB Nghiên Cứu Những Điều Huyền Bí cũng rất hay, chuyến đi du dịch trường tới Kyoto thì tuyệt vời; mọi thứ đều rất năng động, và tôi thực sự cảm thấy rất vui từ tận đáy lòng mình. Dù cách tôi trình bày không được tốt cho lắm, nhưng tôi nghĩ ngôi trường này là tuyệt nhất. Tôi yêu nó nhiều đến mức tôi luôn tự hỏi mình mọi lần — liệu 1 nơi thú vị như thế này tồn tại trên thế giới này có sao không? Tiếc đây, tôi rất muốn cảm ơn chân thành tới mọi người trong trường vì đã giúp tôi. Vì đã tận tình chăm sóc tôi dù tôi không biết gì về cuộc sống học đường và những thứ xung quanh, cảm ơn rất nhiều. Vì vậy, lý do tôi tham gia tranh cử vị trí Chủ Tịch Hội Học Sinh chính là vì ngôi trường này, cũng như 1 cách để bày tỏ lòng biết ơn khi được học ở đây cùng với mọi người.”

Bài phát biểu đó có thể nói hoàn toàn không phải là của 1 ứng viên cho vị trí Chủ Tịch Hội Học Sinh, đúng ra thì, nó đơn giản chỉ là cảm xúc của một ai đó về nơi này. Tuy nhiên, mọi học sinh đều chăm chú nghe. Không có ai xem thường hay thậm chí là phớt lờ cô ấy.

“Tôi muốn để lại cho ngôi trường 1 thứ gì đó. Đây là ngôi trường đầu tiên mà tôi theo học, cũng là trải nghiệm đời học sinh đầu tiên của tôi, nơi này đã cho tôi nhiều thứ quý giá, tôi muốn để lại 1 thứ đánh dấu sự có mặt của tôi ở trường này. Sau khi trở trở thành Chủ Tịch Hội Học Sinh, vì ngôi trường này, vì mọi người nơi đây, có lẽ đây là 1 ý tưởng khá đơn giản, nhưng đây là lý do tôi tranh cử. Tôi sẽ trở thành Chủ Tịch Hội Học Sinh với 1 phong cách khác biệt so với các Cựu Chủ Tịch, và tôi cũng cảm thấy có nhiều thứ cần phải được hoàn thành ở đây. Tuy nhiên, nếu các bạn nghĩ vậy, thì đừng ngần ngại thông báo cho tôi, để trừ đi nỗi lo ấy. Tôi sẽ cố gắng hết sức để giúp các bạn! Nếu có vấn đề gì, tôi mong các bạn đừng ngần ngại mà hãy tin tưởng tôi! Tôi sẽ cố gắng hết sức để giúp các bạn! Tôi sẽ dùng vị trí Chủ Tịch Hội Học Sinh để bảo vệ mọi người trong ngôi trường này! Trong năm qua, Học Viện Kuoh và các học viên đã đền bù 10 năm vô học của tôi. Vì vậy, từ giờ đến học kỳ sau, tôi muốn được nỗ lực để bảo vệ nơi đây, cũng như bảo vệ những học viên mà tôi luôn biết ơn! Tôi muốn làm nên 1 Học Viện Kuoh mà được mọi người yêu

mến!”

Mọi người hiểu được bài phát biểu chân thành bằng nỗ lực của cô ấy. Thấy được Xenovia đã cố gắng truyền tải những thông điệp từ tận đáy lòng qua micro, qua đó mọi người đã có thể hiểu được những điều cô ấy thực sự nghĩ—. Cuối cùng, Xenovia kết thúc với 1 nụ cười

“Mọi người, hãy cùng nhau tạo nên một Học Viện Kuoh mới. Không, chính tôi sẽ làm. Vì thế, tôi muốn mọi người hãy tin tưởng vào tôi.”

Những lời hò hét nhiệt tình và những tiếng vỗ tay phá vỡ sự im lặng — vang vọng trước Xenovia người đang cúi chào.

“Wooooooooohhhhhhhh!”

“Xenovia-chan! Thật tuyệt vời !”

“Đáng tin cậy lắm, Xenovia-san!”

“Ngầu quá, Xenovia-senpai!”

“Tôi sẽ bầu cho cậu!Yeah!!”

Tiếng cổ vũ nổ ra không như trước. Thậm chí khi các giáo viên ổn định “Trật tự! Trật tự”, sự hào hứng của các học viên không hề giảm! Hanakai-san lúc trước nói về tình yêu với Hội Học Sinh. Nhưng, ngược lại, Xenovia — nói về tình cảm của mình đối với các học viên và ngôi trường này. Tôi nghĩ rằng đó là bài phát biểu hay nhất. Nhìn gần hơn, hoặc là Asia hay Irina, hay là Kiryuu — họ đều cảm động và cổ vũ nhiệt tình .

Sau khi bài phát biểu kết thúc, cuộc bỏ phiếu cũng kết thúc, tôi thấy ai đó quen thuộc khi tôi đang trên đường rời khỏi tòa nhà thể dục. Sau khi đuổi kịp họ — tôi nhận ra đó là Sơ Griselda. Cô ấy dung khăn mùi soa để lau mắt, và nhận ra rằng tôi đang tiến lại gần.

“...Griselda-san, chị cũng đến à.”

“...Hmm, chị thì lớn rồi nhưng còn chưa trưởng thành, chị thực sự đã khóc khi nghe bài phát biểu của cô bé ấy.... Chị thực sự không thể kìm nén được nước mắt.”

Dù má Griselda-san vẫn còn ướt, cổ ấy vẫn tiếp tục

“... Kể cả [Slashing Princess] người luôn nghĩ đến kiếm mà cũng có thể nở 1 nụ cười tỏa sáng như vậy...”

“Quả là một bài phát biểu cảm động.”

Sau khi bày tỏ tâm tư một cách thật lòng, chị ấy nở nụ cười tự hào.

“—Vì nó là em gái mà chị luôn tự hào.”

Người ra ngoài sau đó là Xenovia.

“Oh, Ise. Sơ Griselda à! Chị cũng đến nữa sao!”

“Cậu rời khỏi nhà Thế Dục có vấn đề gì không?”

Sau khi tôi hỏi, Xenovia vui tươi đáp lại

“Tớ ra ngoài để hít thở không khí trong lành một chút thôi.”

Xenovia nắm lấy tay tôi rồi đáp lại, và nói với Sơ Griselda

“Đúng vậy, chính xác! Em sẽ nhân cơ hội này để nói trực tiếp với chị! Thưa Sơ, em muốn chị cho phép em sử dụng căn phòng của Irina từ Michael, chị nghĩ sao?”

—! Cô gái này! Sau khi phát biểu như thế, cô ấy vẫn có thể nói vậy ư! Và người chị này — tâm trạng của chị ấy đột nhiên thay đổi. Với vẻ mặt căng thẳng, chị ấy để lộ 1 nụ cười nhăn nhó, rồi lấy tay véo má Xenovia.

“... Con bé này! Trả lại niềm tự hào cho chị!”

“...Ahh ouch, không, nhưng, em nghĩ em nên cho Sơ [chị gái em] biết...”

“Em hư quá đấy”

Hahaha, tôi nên nói gì đây nhỉ, nó rất hợp với phong cách của Xenovia. Kể từ ngày ấy, Xenovia sử dụng — Quarta như là họ của cô ấy. Nó cho thấy rằng Griselda-san đã thực sự coi Xenovia như [em gái] chị ấy, cũng như Xenovia cư xử với chị ấy như [chị gái] của mình. Sau đó, kết quả của cuộc bầu cử cũng được thông báo một ngày sau đó—. Ngoài vị trí Chủ Tịch ra, các vị trí khác đều đã được đoán trước bởi bài phát biểu của họ, nhưng cuộc cạnh tranh gay gắt cho vị trí Chủ Tịch được quyết định chỉ trong 1 ngày. Sau khi biết được kết quả, Hanakai-san nói một nụ cười —

“Tớ nghĩ thế này cũng tốt. Vì nó cũng giống như Học Viện Kuoh vậy.”

Các thành viên mới của Hội Học Sinh Học Viện Kuoh

Chủ Tịch Hội Học Sinh / Xenovia Quarta (năm hai)

Phó Chủ Tịch / Saji Genshirou (năm hai)

Thư ký / Meguri Tomoe (năm hai), Kamo Tadami (năm hai), Nakiri Ouryuu (năm nhất)

Thủ quỹ / Kusaka Reya (năm hai), Nimura Ruroko (năm nhất),
Miraka Vordenburg (năm nhất)

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

To be continued...

Chuyện này xảy ra vào ngày tổ chức tiệc mừng Xenovia trở thành Tân Chủ tịch Hội học sinh. Hôm đó, sau khi sự náo nhiệt của bữa tiệc lắng xuống, Azazel-sensei tập hợp mọi người trong Câu lạc bộ Nghiên cứu những điều huyền bí tại phòng thí nghiệm. Sensei chỉ nói vắn tắt lý do thầy ấy gọi chúng tôi xuống đây...nhưng nó thực sự là một tin rất sốc! Sâu trong căn phòng này, đi qua vài cánh cửa được bố trí canh gác nghiêm ngặt, chúng tôi đã tới được một căn phòng hồi sức đặc biệt được cách ly. Nhìn qua cửa kính, chúng tôi có thể thấy Valerie Tepes đang được gắn vô số sợi dây lên người. Bởi vì chiếc Chén Thánh bị đánh cắp bởi Qlippoth vẫn chưa được trả lại cho cô ấy, nên giờ cô ấy đang trong tình trạng bất tỉnh. Hai người đã đi vào phòng hồi sức đặc biệt — là Gasper và Azazel-sensei. Gasper đi đến bên cạnh Valerie và nhẹ nhàng vuốt tóc ân nhân của mình. Có vẻ như Gasper cứ hai ngày là đến đây một lần, kể cho cô ấy nghe về những gì đang diễn ra hằng ngày khi cô ấy đang ngủ. Hai người bọn họ hiếm khi gặp nhau... hiện giờ họ đang ở bên cạnh nhau, nhưng dù vậy vẫn có cảm giác xa cách tận chân trời giữa họ. Sau khi Azazel-sensei đặt chiếc cặp của mình lên bàn và mở nó ra, thầy ấy lấy ra một thứ gì đó. Đó là một chiếc vòng cổ với một mảnh gì đó ở giữa—. Thứ đó — chính là một mảnh vỡ của Chén Thánh từng được Vasco Strada sở hữu vào vài ngày trước. Vậy là lý do Azazel-sensei gọi chúng tôi đến đây là... sử dụng mảnh của Chén Thánh gốc ấy để Valerie tỉnh giấc! Khi chúng tôi nghe được điều này từ lúc này, chúng tôi đều rất ngạc nhiên! Mảnh Chén Thánh mà chúng tôi đã lấy từ ông già cơ bắp ấy thực sự có thể làm chuyện này.... Những Thiên thần sa ngã như thầy ấy có khả năng tạo ra một cái vòng cổ bằng mảnh vỡ này. Sensei bước tới chỗ Valerie đang nằm. Từ một cái loa, chúng tôi có thể nghe được cuộc trò chuyện bên trong.

“... Liệu Valerie thật sự có thể tỉnh lại bằng thứ đó không?”

Gasper hỏi thầy với đôi mắt ướt nhoe. Sensei nở một nụ cười nhẹ nhàng rồi nói

“Ah, ta đã nói trước đây rằng thứ này vẫn chưa đủ để thay thế Chén Thánh ở trong cơ thể cô ấy. Đây là một chiếc vòng cổ được làm bằng mảnh gốc từ Chén Thánh, nên nếu cô ấy đeo nó, thì có khả năng—”

Sensei lặng lẽ vòng nó quanh cổ Valerie. Sau một hồi quan sát trong yên lặng—

“.....Uh.”

Một âm thanh phát ra từ miệng của Valerie! Sau khi liên tục quan sát cô ấy một lúc, dù hơi chậm, nhưng đôi mắt của cô ấy vẫn đang tiếp tục mở ra! Ánh sáng làm Valerie đang nhìn lên trần nhà cảm thấy khó chịu một lúc.

“...Uh...Ahh...huh...?”

Có vẻ như cô ấy đã lấy lại được ý thức. Gasper đưa mặt lại gần cô ấy. Cậu ấy — đã bắt đầu khóc. Dù vậy nhưng Gasper vẫn cố gắng cười và hỏi Valerie.

“...Valerie. Là tớ nè, cậu nhớ không?”

Valerie mỉm cười với Gasper, người đang nắm lấy tay mình.

“.....Ara, đây không phải là Gasper sao. Chào buổi sáng.”

Cái tông giọng bối rối này — y hệt như hồi chúng tôi gặp cô ấy ở thị trấn Vampire.

“Valerie...Valerie...!”

Gasper không thể kiểm soát được cảm xúc của mình nên đã liên tục gọi tên Valerie và khóc trên ngực cô ấy. Cậu nhóc có lẽ muốn gặp, muốn nói chuyện với cô ấy thêm một lần nữa. Và cũng do lần trước khi được chúng tôi giải cứu, thì Tepes đã bất tỉnh rồi. Valerie nhẹ nhàng vỗ đầu Gasper đang khóc lóc trên ngực mình

“Ufufu, đây đúng là Gasper rồi. Sao vậy? Thật là một đứa trẻ mít ướt.”

...Tôi... chỉ có thể khóc khi nhìn họ. Nhưng mà thật tuyệt! Thật sự là rất tuyệt! Tôi không nghĩ rằng thực sự có thể đánh thức cô ấy bằng cách này! Nhìn kĩ hơn nữa, tất cả chúng tôi đều khóc khi được chứng kiến Valerie và Gasper đoàn tụ. A, đúng rồi! Thật sự là quá tốt rồi, Gya-suke! Không còn ai có thể ngăn cản họ nữa! Không thể! Nếu ai mà có ý định như vậy, thì tôi, Gasper và tất cả mọi người sẽ không tha thứ cho chúng! Sensei thốt ra một tiếng thở dài nhẹ nhõm khi thấy ấy quan sát bọn họ.

“Đây thực sự là một canh bạc nguy hiểm. Mà không phải tốt hơn

biện pháp khẩn cấp này lại diễn ra ổn thỏa sao?”

Sensei nâng đầu Gasper lên và nói.

“ Nghe cho kĩ đây, Gasper. Chỉ có một điều mà cậu cần phải nhớ. Đầu tiên, cô ấy phải luôn luôn đeo chiếc vòng cổ này. Ta không thể đảm chắc chuyện gì sẽ xảy ra khi cô ấy đi ra ngoài. Thêm nữa, chừng nào mà chúng ta chưa lấy lại được Chén Thánh của Valerie từ tay Qlippoth thì cô ấy chưa thể ra ngoài được. Sau chuyện này, khu vực xung quanh nhà Hyoudou — cả căn hộ mà cậu và Kiba đang sống nữa, sẽ được dựng một rào chắn đặc biệt. Còn lại là khi nào cô ấy còn đeo cái vòng cổ thì mọi chuyện ổn miễn là cô ấy không rời khỏi những khu vực trên.”

Tôi hiểu rồi, vậy là sự tỉnh giấc lần này chỉ là một biện pháp tạm thời; nếu Chén Thánh ban đầu của cô ấy không được lấy lại thì cô ấy sẽ không có được tự do thực sự. Vậy ra đó cũng là lí do một rào chắn đặc biệt lại được dựng xung quanh nhà tôi, là để cho cô ấy có thể đi lại an toàn. Rias nói với sensei trong phòng hồi sức qua lớp kính.

“... Giáo Chủ Strada, dù đã thất bại trong cuộc thách đấu, nhưng ngài ấy vẫn cho chúng ta rất nhiều thứ hữu ích.”

“Người đàn ông đó là như vậy. Ông ấy sẽ tìm một lí do chỉ để đưa chúng ta thử đó. Cái loại người chỉ nói chuyện bằng nắm đấm. Ông ấy đã dẹp hết những bất mãn của phe nổi loạn, nhưng đồng thời cũng không quên nghĩ tới chúng ta. Đó là người như vậy đấy.”

...Dù cho đó là Asia, Kiba, Xenovia, hay thậm chí là Gasper; họ đều đã được cứu bởi sự quan tâm của lão Strada đó. Lão già này...thậm chí đã chuẩn bị tất cả những thứ đó trước khi đối đầu với chúng tôi. Sensei nói

“...Ta đoán đây cũng có thể coi là một biện pháp an toàn.”

“Biện pháp an toàn?”

Nghe thấy câu hỏi của tôi, sensei tiếp tục.

“Trong trường hợp tệ nhất khi chúng ta không thể lấy lại Chén Thánh của Valerie từ mấy gã đó, chúng ta vẫn có thể chọn cách phá nó. ... Nếu Chén Thánh đang bị bọn chúng lạm dụng.”

Chà, vậy tức là khả năng đó có tồn tại. Dù tôi muốn lấy lại nó hơn, nhưng nếu chuyện này trở thành tình huống mà tôi chỉ có thể chọn Chén Thánh hay Thế giới.... Tôi thật sự rất muốn trả nó lại cho cô ấy, và nếu có thể, thì tôi sẽ mạo hiểm cả mạng sống của mình vì nó. Tuy nhiên, không bất ngờ mấy khi có người lo lắng vì viễn cảnh này. Sensei lẩm bẩm.

“Tuy nhiên, nếu trong tay của những kẻ đó, thì chúng sẽ sử dụng Chén Thánh của Valerie như một lá chắn. Lão Strada đó, ông ấy rõ ràng đã biết rằng chúng sẽ tiếp cận, nhưng ông ấy cũng hiểu về phe chúng ta khi những chuyện như thế này xảy ra.”

Lá chắn, hử. A, tên khốn Rizevim đó chắc sẽ hạnh phúc mà làm ngay chuyện này. Nói cách khác, Lão già Strada đó đã nghĩ tới điều này rồi.

“Thành viên cấp cao của Nhà thờ đã cho chúng ta một mảnh của Chén Thánh để chúng ta bớt do dự khi chạm trán với Rivezim, nếu hắn ta dùng Chén Thánh của Valerie làm lá chắn.”

—Rias nói vậy.

“A, đúng vậy, Rias. Chuyện đó sẽ làm những thành viên của [DxD] nản lòng; có thể coi Strada và Nhà thờ đã nghĩ ra một mảnh của Thánh Vật, Chén Thánh này không có giá trị khi đem ra so sánh với thế giới. Mà, nếu như là những người tiên phong mấy đứa sẽ thấy

Chén Thánh của Valeire được dùng làm lá chắn, thì chiếc Chén Thánh đó không có ý nghĩa gì nếu như thế giới bị hủy diệt.”

So sánh với việc chiến đấu chống lại Qlippoth trên tiền tuyến vì những thần thoại khác nhau, một mảnh của Chén Thánh gốc có thể coi là một cái giá rẻ để giảm đi những lo ngại của chúng tôi.

“Tốt nhất là cứ giảm bớt được lo lắng của chúng ta càng nhiều càng tốt. Thành thật mà nói, đây là một điều rất có lợi cho tâm lý của chúng ta.”

Rossweiße-san đã thấy ấn tượng bởi những hành động của lão già Strada.

“Bất kể đó có là đồng đội của Yuuto-senpai, hay mảnh Chén Thánh này, chúng đều được đưa cho chúng ta qua cuộc nổi loạn đó. Như một lời xin lỗi vì đã gây ra cuộc nổi loạn bằng cách này...”

Những lời của Koneko-chan làm Kiba nhắm mắt lại.

“...Để có thể đưa cho chúng ta thứ này, ông ấy đã chủ ý nhận trách nhiệm cho chuyện đó. Dù rằng đó là một cách khá là dữ dội, khi sự hồi sinh của Trihexa trở thành một mối đe dọa, cùng với những âm mưu của Rivezim nữa, đây chắc chắn là một điều tốt rồi...”

“Dù có hay không chuyện nó là một mảnh của Chén Thánh, hay là người sống sót của [Kế Hoạch Kiếm Thánh], thì đây vẫn là bí mật của Nhà thờ. Chắc chắn đây không phải là một điều mà chúng ta có thể dễ dàng biết được. Đó là nhờ vào trận chiến dài hơi của họ chống lại Quỷ và những Thiên thần sa ngã. Sử dụng những người chưa bị bắt giữ trong Nhà thờ để đưa cho chúng ta thứ này. —Strada là một gã rất khó để đối đầu.”

Mặc dù sensei nói một cách miễn cưỡng nhưng vẫn thể cảm thấy được sự ngưỡng mộ trong đó. Bởi vì một mảnh quý báu của Chén Thánh được đưa cho phe Quỷ và Vampire, những kẻ thù của họ, những tình huống và cảm xúc phức tạp sẽ xuất hiện trong Nhà thờ, nhưng dù vậy, không thể làm gì cho sự bất mãn của họ được. Có vẻ như là sau khi bị chất vấn, lão già Strada đó sẽ bị giam giữ cùng với Ewald Cristaldi. ...Không hề phản biện, ông ấy nhận toàn bộ trách nhiệm cho chuyện này. Họ cho rằng có thể xem xét lại cho những thành viên cấp cao của 3 phe, dù cuộc nổi loạn đó không có gì quá nghiêm trọng. ...Tuy nhiên, họ chắc vẫn sẽ phải chịu một vài hình phạt.... Tôi lắc đầu và thay đổi tâm trạng

“Ừm, cho có dù vậy, tớ sẽ vẫn quyết tâm lấy lại cho bằng được Chén

Thánh của Valerie.”

Tôi kiên quyết tuyên bố. Tất nhiên, những gì bị cướp mất phải được lấy lại. Mọi người đều nhất trí đáp lại [đương nhiên]. Sensei đột nhiên hỏi Kiba

“—Nè, Kiba. Người đồng đội mà em mới gặp hồi nãy đâu rồi?”

Thầy ấy đang nói về Tosca-san. Kiba ngượng ngùng đáp.

“E-Eh! V...về cơ bản thì sau khi đã kể về những gì đã xảy ra vài năm trở lại đây và về thị trấn Kuoh này, em đã giới thiệu cô ấy cho mọi người. Em cảm thấy cũng còn nhiều điều mà cô ấy chưa biết nên em và mọi người sẽ phải dạy cho cô ấy khá nhiều thứ từ giờ.”

Đúng vậy. Bằng việc đi loanh quanh căn hộ của Kiba và dinh thự Hyoudou thì Tosca-san cũng đã học được nhiều thứ khác nhau. Vì cô ấy chưa bao giờ rời khỏi các cơ sở của Nhà Thờ nên cô ấy giờ đang bị sốc vì nền văn hóa các nơi khác, và cũng vì vậy mà Asia và Xenovia, những người cũng đã từng trải qua chuyện này, đang giúp cô ấy. Hiện tại ưu tiên hàng đầu của cô ấy là học tiếng Nhật trước. Khi Kiba nói điều này — cậu ấy nói với một biểu cảm nhẹ nhàng, cứ như bị ai nhập rồi ấy. ... Trở thành chỗ dựa cho cô gái đó là những gì mà cậu ta hướng tới. Kiba từng nói rằng sẽ quyết tâm bảo vệ cô ấy suốt đời. Chuyện đã thành ra như vậy, tôi thực sự lo lắng cho Shira-senpai....Cơ mà Shira-senpai không có vẻ là sẽ bỏ cuộc.

“Đúng vậy, một đối thủ rất mạnh! Hơn thế, chị cũng phải thắng được Hyoudou-kun nữa!”

—Chị ấy đang rất hưng phấn. Chờ đã, tại sao em cũng được coi là một đối thủ vậy!? Thật đấy, tha cho em đi, Shinra-senpai! Sensei bắt ngờ thú nhận.

“...Chà, bằng cách nào đó những nỗi lo của ta đang bớt dần đi rồi. Sau này, ta chắc chắn sẽ đợi mấy đứa mạnh hơn và đánh bại Qlippoth.”

Những lời sensei vừa nói tràn đầy kì vọng! Hãy chờ thêm một chút đi thầy! Phe đối phương đã gom lại được những kẻ đáng gờm, nên để sẵn sàng cho chuyện đó sẽ cần rất nhiều nỗ lực! —Đột nhiên, Akeno-san trông có vẻ như được ai đó liên lạc, nên cô ấy đã tạo ra một pháp trận liên lạc trên sàn nhà. Hình ảnh của cựu chủ tịch Sona được chiếu lên tại đây.

“Rias, bây giờ có tiện cho cậu không?”

Biểu cảm của cô ấy trông khá là căng thẳng.

“Chuyện gì vậy Sona? Sao cậu lại muốn gặp mình gấp như vậy...”

“Là về trận đấu của Raiser Phoenix...”

“Bây giờ mới nhớ, có lẽ sẽ không bất ngờ gì nếu như bây giờ đã có kết quả rồi.”

Đúng vậy, chúng tôi đã nghe Ravel nói rằng game của Raiser sẽ diễn ra vào hôm nay. Nhưng mà em ấy dường như trông căng thẳng hơn thế.

“.....”

“...Sona?”

Đáp lại Rias đang hỏi một cách ngạc nhiên, Sona phá vỡ đi sự im lặng.

“Raiser Phoenix và Ravel-san—”

Câu nói ấy làm cho chúng tôi có một dự cảm chẳng lành chút nào —.

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

Top Secret

Chỉ có một số ít người là được xem video tuyệt mật về biến cố này. Đây là Rating game của Diehauser Belial. Video về < <Nhà vô địch của 10 trận đấu> > đã được ghi lại. Chuyện xảy ra ở trận thứ ba. Đối thủ của Diehauser Belial là người con trai thứ ba của nhà Phoenix — Raiser Phoenix. Địa điểm thi đấu là một tàn tích cổ đại sâu dưới lòng đất. Một vài phân đoạn của video bị rung lắc và mờ, nên hãy thứ lỗi cho tôi. Ba mươi phút sau khi bắt đầu rating game, các người hầu đã bị đánh bại gần hết, nên Raiser Phoenix đã quyết định đi tới rìa của tàn tích, một mái vòm có hình dạng một cái hang. Bởi vì những camera bình thường không thể lấy hình ảnh của cả khu vực này, nên chiếc camera này không được dùng cho việc nghe, mà chỉ dùng để quan sát. Raiser Phoenix đi vào hang động này với em gái mình, quân Tượng Ravel Phoenix. Với việc đi vào trung tâm hang động, và tới nơi trống trải như vậy, họ đang đợi Nhà vô địch Diehauser Belial. Sau khi chạm trán ông ấy, cậu ta mở lời

“Diehauser-dono, tôi chân thành cảm ơn ngài vì đã cho chúng tôi được chứng kiến một trận đấu hay. Người hầu duy nhất còn lại trong đội tôi là [Tượng], người là em gái tôi. Thất bại của tôi là không thể tránh khỏi. Mặc dù có hơi táo bạo, nhưng tôi muốn có một trận đấu với nhà vua ở đây.”

Raiser thể hiện sự bất khuất của mình.

“Onii-sama, anh nghĩ y hệt như Ise-sama vậy. Có vẻ anh ấy đã ảnh hưởng ít nhiều tới anh rồi.”

“Suyt, im lặng nào! Trận chiến giữa các vị vua sẽ làm khán giả thấy thú vị! Phục vụ người hâm mộ một chút đi!”

“Được rồi, sao cũng được.”

Một cuộc trò chuyện thường nhật giữa hai anh em. Nhưng Nhà vô địch nở một nụ cười rất rõ.

“Một trận đấu thú vị...hửm. Raiser Phoenix-dono, một trận đấu thú vị...ý cậu là gì?”

Raiser thể hiện sự ngạc nhiên. Nhà vô địch tiếp tục

“Từ đầu tới cuối, sử dụng chiến thuật để áp đảo đối phương, hoặc trỗi dậy vào phút chót để giành thắng lợi, hay là đánh tới cùng từ ban đầu. Ta...nghĩ rằng khoảng thời gian trong trận đấu này, ta đã trải qua tất cả.”

Nhà vô địch lắc đầu.

“...Không, đó là một lời nói dối. Ta, trừ những lúc bị áp lực ra, ta đã chiến thắng bằng những cách mà ta đã dự liệu từ trước. Nếu cậu muốn biết một trận đấu hai chiều và ngang tài ngang sức là như thế nào, thì ta sẽ để cho trận đấu tiến triển như vậy.”

Raiser rất bối rối.

“Diehauser-dono, thực sự thì ý ngài là gì?”

“...Raiser-dono, ta chưa từng thua từ khi được sinh ra. Ta đã hoàn thành mọi thứ. Ta đã đạt được mọi thứ. Ta chưa từng nếm mùi thất bại trong một Rating game.”

“Diehauser-dono, tôi không biết ý định của ngài là gì....Nhưng hãy cho tôi hỏi thêm một điều nữa. Tại sao ngài lại nói với tôi những điều này? Ngài có cần phải thể hiện cảm xúc với tôi trong lúc đang ở giữa game như thế này không?

“...Không cần rườm rà, ý ta là vậy. Không, thật thiếu tư cách. Một người chơi lại nói những điều không cần thiết trong những game linh thiêng này; họ chỉ nên xúc phạm, kích động lẫn nhau. Một Nhà vô địch như ta lại làm điều ngược lại, thật là một Nhà vô địch tồi tệ.”

Nhà vô địch lắc đầu. Toàn thân ông ấy bộc phát một nguồn năng lượng khổng lồ. Bàn tay của ông ấy to lên khi ông ấy chuẩn bị xuất ra một lượng lớn quỷ năng. Cảm giác được gì đó, Ravel Phoenix đứng lên phía trước để bảo vệ anh trai mình, người hiện tại đang là [Vua].

“Onii-sama! Rời khỏi đây ngay! Đòn tấn công của người này—”

Một cây thương từ quỷ năng đột nhiên xuất hiện và xuyên qua bụng của Ravel Phoenix. Lượng quỷ năng trong tay Nhà vô địch dường như là một đòn nử. Ravel Phoenix đã nhận một vết thương chí mạng làm bụng cô chảy máu. Những hệ thống thoát hiểm khẩn cấp khi có người nhận một vết thương chí mạng đã không được kích hoạt. Khả năng đặc biệt của nhà Phoenix đã không phản ứng, và em gái của cậu ấy giờ đang nằm trên sàn; Raiser đỡ cô ấy lên.

“Ravel?”

Cậu ta gọi tên em mình nhưng không có tiếng nào được phát ra cả, cô ấy vẫn im lặng. Nhà vô địch lắc đầu.

“... Ngay cả khi cô ấy không thể bị thương, khi phải đối mặt với năng lực [Vô hiệu] của ta, thì nó hoàn toàn vô dụng. Ở trong hang động này cũng có một rào chắn đặc biệt. Phép dịch chuyển sẽ không kích hoạt, và những gì xảy ra trong đây cũng không được truyền ra ngoài.”

Khả năng đặc biệt của nhà Belial là [Vô hiệu], và đúng như tên gọi, nó sẽ khiến năng lực đặc biệt của đối phương trở nên vô dụng trong một khoảng thời gian. Trong trường hợp này, năng lực đặc biệt của nhà Phoenix, [Bất tử] trở nên vô dụng, nên khả năng tái tạo của Ravel Phoenix đã bị hủy. Thêm nữa, vào thời điểm này, đúng như những gì Nhà vô địch nói, hang động này có một rào chắn lạ. Nhưng vào lúc này, không ai nhận ra được sự bất thường của tình huống hiện tại.

“.....”

Raiser trở nên im lặng. Cơ giận đang làm cho cậu ta run lên.

“...Chết tiệt. Chết tiệt, Diehaaaauuserrrrrrr!!!!”

Nhà vô địch nhìn xuống Raiser, người đang thét lên giận dữ, với vẻ mặt vô cảm. Nhà vô địch nói với Raiser

“Raiser Phoenix-dono, cậu có nghĩ rằng rất lạ không? Tại sao trong [Những quân cờ tội lỗi], [—] của [————]? Tám quân tốt, hai mã, tượng, xe và cả quân hậu. Thường thì phải có[—], nhưng các quân cờ được giao cho thứ gì đó như [————] để thay thế.”

Nhà vô địch lấy ra một thứ gì đó từ trong túi. Vì đây là một bí mật, nên nó đã bị làm mờ đi một phần. Thứ mà Nhà vô địch lấy ra đã được che lại. Đây là một chuyện cơ mật.

“—Đó là!”

Nhà vô địch giơ vật thể ấy lên cho Raiser và nói

“—[—] của [—], [Những quân cờ tội lỗi], vị quý vương đã tạo ra chúng, là Ajuka Belzeebub, không phải ta. Phương pháp chế tạo chúng đã bị tiêu hủy sau khi chúng được làm ra. Tin đồn về [—] chưa được nghe tới. Những truyền thuyết, các tin đồn như [—] của

[——] khá là nổi tiếng trong câu chuyện của những con quỷ hay ngòi lê đôi mách. Trong số những họ hàng của ta, có một người rất thích những tin đồn, loại con gái nhiều chuyện điển hình. Tình cờ thì cô ấy có một lãnh thổ ở [——] tại Nhật Bản, và tại đó cô ấy tìm được Ajuka Beelzebub-sama đang ẩn dật. Vậy nên cô ấy—”

Âm thanh ở đây đã được chỉnh sửa vì tính bí mật của câu chuyện. Sau khúc ấy, âm thanh đã bị chỉnh sửa rất nhiều

“Chỉ có một [——]. Những người đã được cho thứ đó, họ có thể làm những điều như [——] và [——]. Nên họ [——] và [——]. Ajuka Beelzebub-sama chỉ đơn giản là quá phi thường.”

“Ông định làm gì với thứ đó?”

Raiser hỏi.

“Cậu không cần biết.”

Nhà vô địch xuất ra một lượng quỷ năng hướng tới Raiser. Cảnh thu được ở phần này không rõ và hình ảnh đã không thể nhìn ra được trong vài giây. Khi hình ảnh đã có thể nhìn lại được, Raiser và Ravel Phoenix đều đang nằm trên mặt đất. Cả hai người họ hoàn toàn bất động. Vào lúc này, một sự thay đổi đã diễn ra ở đây. Cùng với một đốm sáng màu xanh nhạt, một pháp trận đã xuất hiện. Một sinh vật khổng lồ đi ra từ pháp trận. Sau khi chứng kiến điều này, Nhà vô địch thốt lên ngưỡng mộ

—“Tôi đã nghe về tin đồn. Khi một chuyện ngoài dự kiến xảy ra trong một Rating game, hay là một game trở nên nguy hiểm, sẽ có một hệ thống phản hồi được thực hiện một cách bí mật.”

< < Thật đáng ngạc nhiên khi người lại nói vậy. Có phải người đã triệu hồi đặc biệt ta tới đây không? > >

Sinh vật khổng lồ với màu xanh nhạt — con rồng đã hỏi Nhà vô địch như vậy.

—“Nữ Long Vương với bộ vảy màu xanh da trời, Chaos Karma Dragon, Tiamat. Vị trọng tài đằng sau các Rating game, và cũng là một trong những người điều hành thật sự...”

Trong các luật lệ hay giữa các đấu thủ đặc biệt của các Rating games, khi trường hợp tồi tệ nhất xảy ra, một số biện pháp nhất định sẽ được thực hiện. Ví dụ, nếu người chơi bị ép phải nghỉ bởi hệ thống dịch chuyển, mà lại không xảy ra, thì trọng tài sẽ can thiệp vào game

như một trường hợp đặc biệt. Bắt đầu từ 150 năm trước, vai trò ấy đã được một trong năm Long Vương nhận — chính là Khaos Karma Dragon Tiamat. Tuy nhiên, những trường hợp hi hữu này cực kì hiếm, chỉ xảy ra 2 lần trong quá khứ. Vì Long Vương vào trong tư thế đối diện với Nhà vô địch.

< <Đừng trách ta. Ta chỉ làm theo những gì đã thỏa thuận với Ajuka Beelzebub để sửa chữa những điều bất thường của game.> >

“Được biết đến như là Long Vương mạnh nhất, điều này rất đáng khen ngợi đấy.”

< <Im lặng, đây chỉ là lòng biết ơn mà ta giành cho Ajuka. Ta không phục vụ ai và cũng không nhận lệnh từ ai.> >

“Chính xác. Cô ấy là một trong những người giữ vị trí quan trọng trong game của ta đấy, Nhà vô địch Belial-dono.”

Giọng nói của một người thứ ba vang vọng trong hang động khi một ánh sáng từ pháp trận dịch chuyển lóe lên. Người bước ra khỏi pháp trận ấy là Ma Vương Ajuka Beelzebub. Tiamat nói với Ajuka bằng một giọng ngạc nhiên

< <—Người cũng trực tiếp tới đây à. Dường như đây là một vấn đề rất hệ trọng.> >

“Hừm, đây không phải là thứ mà chúng ta để Sirzechs hay ông già của Bael đó thấy được.”

Nhà vô địch chào người ấy

“Tôi rất vinh dự khi được gặp ngài. Thực thể siêu việt — Ma vương Ajuka-sama. Tôi hiểu nguyên do vì sao mà ngài tới đây, Ajuka-sama, đó là vì —”

Ngay khi Diehauser Belial nói được nửa câu, Ajuka Beelzebub mở lời, video đột nhiên kết thúc. Đúng vậy, video ấy dừng ngay tại đây.

Table of Contents

High School DxD

Tập 19 - Cuộc tổng tuyển cử của Durandal

Illustration

Rudra

Life 0

Life 1 - Học kì 3 bắt đầu!

Life 2 - Những trận chiến quyết định

Life 3 - Năm đấm và Kiếm

New Life

To be continued...

Top Secret